រឿង

ស្នាមញញឹម

ប្រលោមលោកមនោសញ្ចេតនា

និពន្ធនិងគូរគំនូរលើក្របដោយ

អ្នកស្រី កែវ ចន្ទ័បូរណ៌

P.O.Box 600279
Saint Paul, MN 55119
USA
khmervissal@yahoo.com
651-442-8941
www.angkorwat.com

CHANBOKEO.COM

ខែឧសភា២០០០

រក្សាសិទ្ធិគ្រប់យ៉ាង

ស្នាដៃខ្លះៗរបស់អ្នកស្រីកែវចន្ទ័បូរណ៍

១- រឿង សំនៀងស្នេហ៍កវី

២- រឿង និស្ស័យស្នេហ៍

៣- រឿង ផ្កាយរង្វេងមេឃ

៤- រឿង ស្នាមញញឹម

៥- រឿង កុលាបស្មឹងខៀវ

៦- រឿង ក្លិនផ្កាមាលតី

៧- រឿង លិខិតមរតកសម្ងាត់

៨- រឿង បំណុលជីវិត

៩- រឿង ចរណៃដួងទ័យា

១០- រឿង អំបែងអណ្តែត

១១- រឿង ស្នែកចាកផុតទៅ

១២- រឿង តន្ត្រីបេះដូង

១៣- រឿង សារាណីយមាតា

១៤- រឿង ទារុណដួងចិត្ត

១៥- រឿង បើសិននៅមានថ្ងៃស្អែក

១៦- រឿង លំអងផ្កាស្នេហ៍

១៧- រឿង ត្រៃមិត្ររតននារី

១៨- រឿង ខ្មើយវាសនា

១៩- រឿង បើសិនអាចបង្វិលផែនដី

២០- រឿង សីវបុរេកាល

២១- រឿង មេឃដ៏សក្តិសិទ្ធិ

២២- រឿង មួយពាន់ទំព័រ

២៣- រឿង អាមេរិកដែនដីមាស

២៤- រឿង អាត្រាតថ្ងៃរះ

២៥- រឿង បក្សីសួនសុបិន

២៦- រឿង ម្លប់អសោក

២៧- រឿង ពិជេដ្ឋភានុមា

២៨- រឿង ផ្ការីកក្រៅសួន

២៩- រឿង មន្តស្នេហ៍ស្រីខ្មៅ

៣០- រឿង អនង្គលាភា

៣១- រឿង ពណ្ណរាយពេជ្រ

៣២- រឿង សារិកា

៣៣- រឿង ផ្ការាជបឹងរាំង

៣៤- រឿង នភាមណី

៣៥- រឿង ស្រីនាថភ្លួងមាលា

៣៦- រឿង វាយោដួងចិត្ត

កំណាព្យ :

១- ឧទ្យានកំណាព្យ ភាគ១ : គុណ និង សីលធម៌ (១៣៣កំណាព្យ)

២- ឧទ្យានកំណាព្យ ភាគ២ : គុណ និង សីលធម៌ (១១០កំណាព្យ)

CHANBOKEO.COM

សូមឧទ្ទិសចំពោះ

- លោក មេង សួង សុវណ្ណធី ជាស្វាមី
- កុមារី សុវណ្ណធី ធម្មិកា បារមីបុណ្យ ជាបុត្រី
- លោកឪពុក ប៊ុនថង និងអ្នកម្តាយ កែវយឿង
- លោកឪពុកក្មេក មេងសួង និងអ្នកម្តាយក្មេក កូវសារ៉ាន់
- លោកគ្រូប៊ុនឈុននាម លោកគ្រូប៊ុនណាំ អ្នកគ្រូអ៊ិកវ៉ាន់ថា លោកគ្រូរស់សាន់
- លោកគ្រូអ្នកគ្រូរបស់នាងខ្ញុំទាំងអស់ ។
- អ្នកគ្រូទូចសារៀង អ្នកគ្រូកែវសុផុន លោកគ្រូលីតាយហុង
- លោកគ្រូរើនរស់ អ្នកគ្រូម៉ៀចសុខារី អ្នកគ្រូស៊ីមចាន់យ៉ា
- អ្នកនាងប៉ក់ដារិនី អ្នកនាងមាយបេងយង់ លោកលេកស៊ីវហុង
- លោកខូតារាឫទ្ធិ នាយកគ្រប់គ្រង សម្ហូហកម្មអក្សរសិល្ប៍នូហាច ភ្នំពេញ
- ចំពោះប្រិយមិត្តដែលជា អ្នកនិពន្ធ គន្ថការី និងកវីទាំងឡាយ ។

អ្នកស្រី កែវ ចន្ទ័បូរណ៍

រដ្ឋមិនីសូតា សហរដ្ឋអាមេរិក

វាចាអ្នកនិពន្ធ

រឿងស្នាមញញឹមជាខ្សែរឿងមនោសញ្ចេតនាដ៏ផ្អែមល្ហែមជ្រាលជ្រៅ ជាភាគ បន្តពីសាច់រឿងប្រលោមលោកចរណៃដួងច័យា ដែលបានចេញផ្សាយរួចមកហើយ ថ្មីៗនេះ ។ ស្នាមញញឹមលាតត្រដាងនូវទឹកចិត្តស្នេហានិងការពលីរបស់តួអង្គមួយរូប ដើម្បីបុគ្គលដែលគេស្រលាញ់ ដោយមិនគិតពីការសើចចំអករបស់សង្គមឡើយ ត្បិតគេយល់ថាសុភមង្គលពិតប្រាកដ ស្ថិតនៅលើចំណងដួងចិត្តដ៏មុតមាំរវាង មនុស្សពីរនាក់ តែមិនមែនស្ថិតនៅលើការសំរេចពីសង្គមជុំវិញខ្លួននោះឡើយ ។ បើគេតស៊ូប្តូរផ្តាច់នឹងគ្នាដោយចិត្តស្មោះស្មគ្រ័ភក្តីទៅហើយ ទោះបីជាមេឃរលំ ភ្នំរលាយក៏នៅតែមិនអាចបំបែកស្នេហារបស់គេបានជាដាច់ខាត ។

ចំពោះកំហុសអក្ខរាវិរុទ្ធដោយអចេតនាទាំងឡាយនៅក្នុងសាច់រឿង សូម ប្រិយមិត្តមេត្តាជួយកែសំរួលអោយបាន ត្រឹមត្រូវតាមវេយ្យាករណ៏ខ្មែរប្រពៃផង ។

នាងខ្ញុំអ្នកនិពន្ធ សូមទទួលនូវមតិយោបល់ពីប្រិយមិត្តអ្នកអាន តាមរយៈ អស័យដ្ឋានដូច ខាងក្រោមនេះ :

Pannalai Khmer Vissal
P.O.Box 600279
Saint Paul, MN 55119
USA
Khmervissal@yahoo.com

សូមប្រសិទ្ធិពរជ័យដល់ប្រិយមិត្តអ្នកអានទាំងអស់ ឱ្យបានជួបតែវឌ្ឍនសុខ សុវត្ថិភាព និងសុភមង្គលរាល់ទិវារាត្រី ។

អ្នកស្រី កែវ ចន្ទ័បូរណ៏

ខែឧសភា២០០០

CHANBOKEO . COM

កំណាព្យ

អំនួតខ្មែរ

ខ្មែរខ្ញុំស្រឡាញ់ក្រុមគ្រួសារ មាតាបិតាទីគោរព
ស្រឡាញ់បងប្អូនសួនគួរគាប់ ញាតិមិត្តក៏រាប់មិនរាយមាយ ។
ខ្មែរខ្ញុំស្រឡាញ់ដីភូមិករ ថែរាប់តំណ...តស្រឡាយ
ស្រឡាញ់ទន្លេស្ទឹងអន្លាយ ព្រៃភ្នំលាតឆ្ងាយដល់ជើងមេឃ ។
ខ្មែរខ្ញុំស្រឡាញ់ដំណែលកេរ ដូនតាលោកត្មែរគិតពន់ពេក
កូនចៅអើយថែសម្បត្តិឯក កុំអោយធ្លោយហែកចែកបរទេស ។
ខ្មែរខ្ញុំស្រឡាញ់ភាសាជាតិ ថែយ៉ាងវរនាថល្អវិសេស
មិនអោយជាតិគេជាន់ដកបេះ ប្រឡេះបោះបាត់ស្វាត់សូន្យបង់ ។
ខ្មែរខ្ញុំស្រឡាញ់ប្រពៃណី វន្ទាអញ្ជលីលើកដៃក្បង់
សន្សំរក្សាយ៉ាងផូរផង់ មិនអោយបាត់បង់សាបសូន្យទៅ ។
ខ្មែរខ្ញុំស្រឡាញ់សីលធម៌ សាងអំពើល្អនឹងញាតិផៅ
គោរពពាក្យគ្រូលោកប្រដៅ សខ្មៅវែកញែករែកគំនិត ។
ខ្មែរខ្ញុំស្រឡាញ់អ្វីជាខ្មែរ រក្សាធួនថែយ៉ាងវិចិត្រ
មិនធ្វេសប្រហែសចាកសុក្រិត រក្សាជីវិតជាតិខេមរារៀងអើយ ។

CHANBOKEO.COM

ចង់រាក់អោយជីក ចង់រីកអោយហាលថ្ងៃ

បាយដាំស្ងួះឆ្នាំងចង់អោយរាក់   យកវែកជ្រោយជាក់អោយរសោះ
បាយប្រែពោរឡើងពេញឆ្នាំងអស់   រួចហើយដួសដោះឆីភោគ្គា ។
ដូចការសិក្សាមានជំរៅ   ចង់រាក់ជីកទៅអោយសព្វសារ
គាស់យកមករៀនច្រើនសាស្ត្រា   អាត្មាលែងលង់ជំរៅល្ងិត ។
ឯគរកប្បាសច្បាស់ជារីក   បេះប្រឡេះហែកហាលថ្ងៃពិត
សំពោងធំក្រៃសំបើមឫទ្ធិ   ច្រកខ្នើយកើយនិត្យចិត្តក្សេមក្សាន្ត ។
ចង់រីកចំរើនខាងភោគផល   ហាលថ្ងៃរចល់កុំអោយខាន
ធ្វើស្រែចំការ កបង្កើន   ឧស្សាហ៍ក្រវើនគង់សំរេច ។
ពាក្យចាស់លោកផ្តាំយើងចាំទុក   គំនិតនាំសុខកុំងាកគេច
ស្តាប់ហើយវិភាគន័យសារពេជ្រ   យើងច្បាស់សំរេចគោលដៅល្អ ។

CHANBOKEO . COM

ជីកអូរបង្ហៃរទឹក ទុក

វែងទូកខ្លីចរក្នុងអូរ បត់បែនហែហូរតាមដងព្រៃ
ទូកវែងយ៉ាកបត់ចាញ់ទូកខ្លី ចរគេចគ្រោះភ័យមិនទាន់ចិត្ត ។
ចៃដន្យអ្នកថៃវប្តូរឱបាយ ជិះទូកវែងហើយផ្លាស់គំនិត
មិនបត់តាមទឹកទៅវិបរិត ត្បិតអូរឧក្រិដ្ឋហូរធ្លាក់ជ្រោះ ។
សូវជីកប្រឡាយបង្ហៃរផ្លូវ ឱ្យទឹកហូរទៅចាកផុតគ្រោះ
ទូកវែងថៃវបែរហែនាំមនុស្ស សំដៅត្រើយកោះរស់សប្បាយ ។
ទូកវែងជីកបានប្រយោជន៏ច្រើន សាមគ្គីក្រវើនគ្រប់ៗកាយ
មិនព្រមចរបត់តាមអូរឡើយ ស្តាយខ្លាចធ្លាក់ជ្រោះគ្រោះអវិចី ។
ច្នេះកុំអោយទឹកនាំធ្លោយការ ត្រូវប្រើប្រាជ្ញាដោះគ្រោះភ័យ
សាមគ្គីបង្ហៃរទឹកប្រឡាយ ថៃវទូកសប្បាយផុតជ្រោះកម្ម ។

CHANBOKEO . COM

ឆ្អិនក្រៅឆៅក្នុង

បកចេកយកអាំងបង្ខំភ្លើង　　ក្រហមឆាប់ឡើងបេះយកឆី
ថ្ងៃដន្យចេកឆ្អិនក្រហមខ្ចី　　ឆៅក្នុងតិចអីចត់ពេញមាត់ ។
ចិញ្ចឹមកូនចៅអោយសូត្ររៀន　　ទូន្មានឱ្យបុត្រសូត្រចាំស្ទាត់
ថ្ងៃដន្យកូនចាំបានតែមាត់　　គំនិតបែរភ្លាត់ភ្លេចរៀនន័យ ។
ច្នេះពេលយើងប្រៀនរៀនពន្យល់　　អោយកូនស្គាល់ផលផងសេចក្តី
គំនិតជ្រៅរាក់លាក់អត្ថន័យ　　កុំចាំពាក្យម្តាយត្រឹមមាត់ក្រៅ ។
បើកូនមិនចាំសូត្រមិនបាន　　តែបុត្រគ្រប់ប្រាណយល់ជំរៅ
ប្រសើរជាងឆ្អិនតែខាងក្រៅ　　ក្នុងវិញបែរឆៅខានប្រយោជន៏ ។

CHANBOKEO.COM

ចិត្តចង្អៀត

ចិត្តដែលចង្អៀតតៀ្យតចង្អល់ អោយខ្លួនគិតខ្វល់អវិជ្ជមាន
ឱរាតុញ្ញតុះស្អុះរំខាន អ្វី១កល្យាណបែរស្រអាប់ ។
គំនិតចង្អៀតឃ្លាតចំរើន ផលមិនកកើនច្រើនអភព្វ
ត្បិតអាល័យគិតចិត្តមិនគាប់ ចង្អៀតឃ្លាតភព្វរាប់ពិបាក ។
បើកចិត្តទូលាយស្គាយខ្លឹមសារ ទទួលផលាមិនសំរាក
គិតសុទដ្ឋិនាំវៀរចាក ឧបទ្រពពិបាកស្រឡះអស់ ។
ចិត្តល្អទូលាយមានមង្គល ជីវិតនិមលផលសម្រស់
ធ្វើល្អនឹងញាតិមានអនុគ្រោះ យើងរស់ត្រកាលវិសាលអើយ...!

CHANBOKEO . COM

កល្យាណមិត្តអមតៈ

យប់យន់ទន់កាយអស់កម្លាំង ប្រាសខ្លួនដេកភឹងទៅលើខ្នើយ
និទ្រាស្កប់ស្កល់កង្វល់ស្បើយ បានគុណជាតិខ្នើយខ្នល់កល់កេស ។
ពេលទុក្ខក្នុងខ្លួនពួនយំយែក ខ្នើយលាក់ទឹកភ្នែកមិនមានធ្វេស
ពេលហត់ពេលឈឺធ្លាក់មាត់ស្បែះ បានខ្នើយវិសេសកើយជាគ្នា ។
ពេលសុខកើយខ្នើយស្វែងភិសម័យ ពេលមានព្រួយភ័យកាយរងា
ស្រវាខ្នើយអោបផ្ទាប់ទ័យា ធ្វេចបិទនេត្រាស្វែងមង្គល ។
លុះគេងហេលហាលស្រោលកាយា ដៃលូកស្រវាភួយសោតសល់
ដណ្តប់កក់ក្តៅផុតអំពល់ បានភួយនិមលជាដៃគូ ។
ខ្នើយភួយជាមិត្តដ៏កល្យាណ នាំភាពក្សេមក្សាន្តបរិបូណ៌
ពីកើតដល់ស្លាប់មិត្តផ្តាច់ប្តូរ ភួយខ្នើយមួយគូបំរើលុះយើងក្ស័យ ។

CHANBOKEO.COM

ដាំស្ពៃឬដាំស្វាយ

ចង់បានផលឆាប់ប្រឹងកាប់ដី ថ្នាលដាំកូនស្ពៃធ្វើអាហារ
ស្រែកទឹកព្រឹកល្ងាចស្រោចចំការ អស់ស្ពៃកាលណាដាំសាថ្មី ។
មួយឆ្នាំកាប់ដីដាំច្រើនដង ស្រែកទឹកស្រោចផងថៃល្ងាចថ្ងៃ
ផលវិញតិចតួចមិនសមថ្លៃ កម្លាំងកាប់ដីស្រែកទឹកស្រោច ។
បើចង់ផលច្រើនក្រវើនដាំ ស្វាយធំផលមាំមានប្រយោជន៍
យូរឆ្នាំចាំបេះពោះផ្សាខ្លោច ១០ឆ្លងរួចផលក្រាស់ក្រៃ ។
ដូចមនុស្សល្ងិតល្ងង់អវិជ្ជា ដាំស្ពៃជាគ្នានឿយរាល់ថ្ងៃ
រីឯបុគ្គលគិតវៀងវៃ មិនដាំទេស្ពៃដាំស្វាយវិញ ។
ស៊ូក្រមួយពេលស្រវារៀន វិជ្ជាថ្កើងថ្កានខ្ពស់ពេញលេញ
រៀនចប់ធ្វើការកើបយកវិញ បៀវត្សរ៍នោះមិញក្រាស់ហោប៉ៅ ។
ឱបុត្រទាំងឡាយគួរពិចារណា ដាំស្ពៃចំការឬបែរទៅ
ដាំស្វាយគួរគាប់បេះផលនៅ ថ្កុំថ្កើងតទៅរាល់ឆ្នាំមិនដែលខាន?

CHANBOKEO.COM

ប៉ោត

ធុងប៉ោតទទេមិនមានទឹក គោះឮគគ្រឹកខ្ទ័រខ្ទារខ្លាំង
ប៉ោតប្រហោងក្នុងលាន់ក្នុងក្នាំង បញ្ចេញឮកខ្លាំងបង្អើលញាតិ ។
រីប៉ោតទឹកពេញហៀរដល់មាត់ មិនភ្លាត់ក្នុងក្នាំងបំភ្លៃស្មៀត
ស្ងាត់ៗមានទឹកពេញមាត់ប្រៀប បំរើផៅញាតិមិនអួតអាង ។
ដូចមនុស្សអ៊ុងអាត់អាងសំដី ប្រាជ្ញមុខធំក្រៃប្រឹងបំប៉ោង
លាន់ឮខ្ទ័រមេឃក្នុងប្រហោង ដូចប៉ោតក្នុងក្នាំងថាំងអត់ទឹក ។
រីឯអ្នកចេះតម្រេះជា ស្ងៀមមិនអួតក្លាបញ្ចេញឬក
បង្កើនប្រយោជន៍ទាំងល្ងាចព្រឹក ធ្វើការគគ្រឹកមិនឡូឡា ។
ថ្មេះឱមិត្តអើយគប្បីគិត ប្រាជ្ញដោយគំនិតរសសាស្ត្រា
និងប្រាជ្ញសំបកឥតខ្លឹមសារ គួរគិតពិចារណ៍ខ្លឹមអត្ថរស ។

CHANBOKEO.COM

ចំរៀងខ្មោច

ស្តាប់ចំរៀងខ្មែរផងសព្វថ្ងៃ ក្នុងចិត្តសែនស្តាយជួសខេមរា
ត្បិតអស់តន្ត្រីល្បីពេញផ្សារ សុទ្ធសឹងជាស្នាដៃចម្លង។

ចំរៀងបទថៃទំនុកខ្មែរ អាគាំងចិនដែរប្រែច្រើនហោង
ច្រៀងខ្មែរកាច់តុងស្តាប់ញយដង សំនួនសែនឆ្គងសៀងខេមរា។

តន្ត្រីគ្រប់បទខ្នត់ខ្លីវែង បាត់ឈ្មោះអ្នកតែងសាងកិច្ចការ
រលត់អត្ថរសសូន្យអាសារ ស្តាប់ចប់កាលណាចិន្តាខ្លោច។

ស្តាយមែនព្រោះយើងគិតមិនដល់ បែរខ្វល់នាំគ្នាច្រៀងបទខ្មោច
បាត់នាមម្ចាស់ដើមផ្តើមប្រយោជន៍ អ្នកផងយំសើចយើងលួចគេ។

ថ្ងៃណាទើបយើងគិតភ្ញាក់ខ្លួន ស្វែងក្បួនទំនើបល្អឡើងទ្វេ
តែងតន្ត្រីសព្វស្តាប់សមខ្មែរ មិនលួចមិនកែពីបរទេស។

ខ្វះអ្វីអ្នកតែងឆ្លាតវៀងវៃ និពន្ធតន្ត្រីខ្មែរវិសេស
នាមយើងល្បីឡើងសមតម្រេះ ឱ្យពួកបរទេសខ្មាស់ខ្មែរវិញ។

CHANBOKEO.COM

អតីតកាល បច្ចុប្បន្នកាល និងអនាគតកាល

អតីតកាលបានកន្លង ក្លាយស្រមោលផងលាយើងទៅ
នៅតែបច្ចុប្បន្នសល់ទុកនៅ អោយយើងត្រាយផ្លូវទៅមុខទៀត ។
ដើម្បីរុងរឿងបែរទៅមុខ កុំឡើយកើតទុក្ខប្រឹងប្រែឆ្លៀត
ងាកក្រោយសារដានឈឺចុកសៀត ឱ្យទ្រូងចង្អៀតលែងសប្បាយ ។
បច្ចុប្បន្នកាលពេលប្រពៃ ច្នេះគួរប្រុសស្រីត្រែកគ្រប់កាយ
សាងខ្លួនអោយមានប្រយោជន៍ក្រៃ ដើម្បីគ្រួសារញាតិបងប្អូន ។
រីអនាគតគឺជាគោល បណ្តុះបណ្តាលល្អសមសួន
ដាំក្តីសង្ឃឹមចំពោះខ្លួន ភ្លឺថ្លាឆពណ្ណ៍រឿងរង្សី ។
ច្នេះពេលវេលាដែលល្អល្អះ បច្ចុប្បន្នច្បាស់ជាបច្ច័យ
ចូរខំសាងខ្លួនអោយប្រពៃ កុំអោយហួសថ្ងៃនាំស្តាយក្រោយ ។

CHANBOKEO.COM

វែកថ្មឡើងភ្នំ

ប្រព្រឹត្តសុចរិតសាងអំពើល្អ មិនខុសវែកថ្មចរឡើងខ្នងភ្នំ
ធ្ងន់ហើយពិបាកឈឺស្មាក្ដៅងំ ប្រព្រឹត្តឧត្ដមពិបាកសិបដង ។
អាក្រក់ដើរផុងមិនលង់ប្រកែក ធ្វើល្អបែរវែកពុនធ្ងន់កន្លង
ដាំដុះដំណាំបេះផលឆាប់ហោង ដាំសុចរិតផងក្រយើញផលគាប់ ។
ប្រព្រឹត្តអំពើបាបលើអ្នកក្រៅ រៀនលឿនពេកកូវឪមិនបាច់ប្រាប់
តែអំពើល្អទោះម៉ែបង្គាប់ ពិបាកនឹងស្ដាប់សណ្ដាប់លោកប្រៀន ។
បើសិនវែកថ្មចរដល់ខ្នងភ្នំ សង់ផ្ទះភិរម្យស្អាតដូចវិមាន
នៅលើកំពូលខ្ពស់ល្អថ្កើងថ្កាន នោះពិតក្សេមក្សាន្តឋានសួគ៌លោកិយ៍ ។

CHANBOKEO . COM

តំណក់ទឹក

តំណក់ទឹកស្រក់អាចច្រោះថ្ម   តក់ៗយូរៗពេញបំពង់
ស្រក់ចុះតិចៗអាចលិចលង់   ស្រក់យូរៗគង់ដ៏បូលដាច ។
វិស័យរូបយើងអ្នកទាបខ្សោយ   រូបតូចតែមួយគង់សំរេច
បើប្រឹងតក់ៗយ៉ាងប្តូរផ្តាច់   ថ្ងៃមួយសំរេចការងារធំ ។
ពង្វាតអនាគតដោយប្រាជ្ញា   ស្មារតីហានក្លាថ្លាឧត្តម
សីលធមិតម្រេះជាគោលមុំ   ពង្រីកទីធំថ្កើងកល្យាណ ។
កុំឡើយលះបង់ចិត្តតស៊ូ   តក់ៗយូរៗគង់នឹងថ្កាន
ចេះតូចធ្វើតិចគ្រាន់ជាងខាន   យូរប្រមូលបានបំពង់ពេញ ។

CHANBOKEO . COM

ចៃ

ចៃរស់លើក្បាលណាមិនស្អាត ម្ចាស់ភ្លេចសង្វាតថែទាំសក់
ចៃពិតរំភើបក្បាលកខ្វក់ អង្គែរុំសក់រស់សប្បាយ ។
ចៃខាំសាច់ក្បាលបឺតយកឈាម ជំទើតអង្កៀមឥតជិនណាយ
បើម្ចាស់រិតខ្ជិលចៃរីករាយ ម្ចាស់រិតរាយមាយចៃឡើងបុណ្យ ។
ក្នុងការិយាល័យក្នុងសង្គម ហ្វូងចៃលួចឃ្លាំពេលម្ចាស់ស៊ុន
ឃើញម្ចាស់ខ្ជីខ្ជាចៃរួសរាន់ ចេញមុខខាំលាន់អង្កៀមលាភ ។
ច្នេះឱខ្មែរអើយកុំភ្លេចខ្លួន ហ្វូងចៃជ្រកពួនក្បាលតម្រៀប
ចូរសំអាតក្អែលមានរបៀប ប្រយត្ន័ចៃកៀបអង្កៀមឈាមខ្មែរ..!

CHANBOKEO.COM

ដៃឆ្វេងចាំដៃស្តាំលូក

ដៃឆ្វេងទំនេរស៊ូនៅចាំ ធ្វើឫកជាទ្រាំមិនកាយចូក
តែដៃស្តាំវិញកកាយលូក ក្តោបក្តាប់ចាប់ចូកមិនទំនេរ ។
ដូចកូនធ្វើល្អចំពោះមុខ អ្នកម្តាយឪពុកហាក់ពូកែ
ក្រោយខ្នងលួចព្រើលមាយាទប្រែ មិនអោយពុកម៉ែដឹងពុតត្បុត ។
ដូចអ្នកធ្វើការមិនស្មោះត្រង់ មុខចៅហ្វាយអង្គធ្វើបរិសុទ្ធ
មេកោយទៅបាត់ចាប់មិនភ្លាត់ លួចកេងសម្បត្តិដាក់ហៅប៉ៅ ។
ដូចជាបុគ្គលបំរើជាតិ ដៃមួយមាយាទហាក់ត្រឹមត្រូវ
មួយទៀតលួចច្បាមគ្មានសល់នៅ ចូកដាក់ហោប៉ៅធ្វើមិនដឹង ។
ពាក្យចាស់លោកផ្តាំចំណាំទុក លាក់អាថិសព្វមុខគ្រប់ជ្រោយជ្រុង
វិភាគមានន័យជ្រៅដល់ម្លឹង ប្រាប់កូនចៅដឹងចៀសឧក្រិដ្ឋ ។

CHANBOKEO.COM

ក្បួនសម្លាប់ខ្មែរដោយចំហ

ក្បួនសម្លាប់ខ្មែរសែនត្រជាក់ មានច្រើនពុំលាក់ពាសរដ្ឋា
សេពយ៉ាងសេរីមានបៀវស្រា បារីហ៊ឺហាផឹកស៊ីជក់ ។
តាមសណ្ឋាគារមានម៉ាស្សា ស្រីពាក់លេខត្រាក្នុងកញ្ចក់
អង្គុយចាំភ្ញៀវជាវញ្ញីញ្ញក់ ពិភពលង់ភក់ថ្លុកអេដស៍រាយ ។
នៅក្រៅរបងកៀនសាលា ហាងហ្គេមត្រៀបត្រាដាក់ក្ដារប៉ាយ
ក្មេងវេះថ្នាក់រៀនចូលប្រញ្ញាយ ភ្នាល់លុយភ្លេចបាយភ្លេចសិក្សា ។
នៅវាលនេសាទផលិតត្រី ម្សៅគីមីថ្មីលាយសព្វសារ
ប្រលាក់សាច់ត្រីមុនចូលផ្សារ ដើម្បីការពាររុយតាមរោម ។
នៅរោងបិទស្រាមិនខុសគ្នា ជាតិម្សៅអង់ឱ្រីនចាក់ប្រលោម
លាយនឹងជាតិស្រាច្រកដបព្រម មនុស្សរត់ចោមផឹកផ្អើលស្រុក ។
នៅមានវិធីច្រើនថែមទៀត កវីសុំឆ្លៀតរាប់ប្រាំមុខ
ជូនលោកពិចារណ៍គិតអែអុក ក្បួនទាំងប្រាំមុខយ៉ាងណាដែរ?

អ្នកស្រីកែវចន្ទ័បូរណ៍
អ្នកនិពន្ធ

CHANBOKEO.COM

វគ្គទី១
និស្ស័យ

ផ្សារក្រោម ក្រុងបាត់ដំបង ឆ្នាំ១៨៦៣...

ស្ត្រីក្មេងមួយរូបដឹកដៃកុមារាអាយុប្រមាណបួនឆ្នាំ ដើរចេញពី ហាងលក់ថ្នាំ រួចក៏ចូលទិញក្រូចនៅតូបលក់ផ្លែឈើមួយ ដែលមាន តាំងផ្លែឈើប្លែកៗជាច្រើនមុខ ឃើញហើយគួរឲ្យស្រក់ទឹកមាត់ ចង់ឆីណាស់ ។ រំពេចនោះ ស្រាប់តែកុមារតូចធ្វើអោយជ្រុះផ្លែក្រូច មួយពីកញ្ច្រែង រមៀលធ្លាក់តុកៗចេញទៅ ។ កុមារតូចក៏ស្ទុះរត់ តាមត្រុយទៅរកចាប់ ដោយមិនបានចាប់ភ្លឹកមើលមុខមើលក្រោយ តាមចរិតក្មេងតូចវ័យរបស់គេ ។ ភ្លាមនោះ គេក៏រត់ទៅបុកជើង បុរសម្នាក់ ដែលទើបតែដើរចេញពីហាងថតរូបក្បែរនោះ ដួល ច្រងាប់ច្រងិល ។ កាលបើក្រលេកមកឃើញក្មេងដួលក្បែរជើង គេក៏ឱនចុះជួយចាប់លើកកុមារឡើង ហើយវាចាថា :

- ក្មួយប្រុសមានត្រូវត្រង់ណាទេ ?

តែក្មេងមិនឆ្លើយទេ ។ គេគ្រាន់តែសម្លឹងមុខបុរសរួចលូកដៃ ទទួលយកក្រូចពីបុរសនោះហើយក៏រត់ត្រលប់ទៅរកម្ដាយគេវិញ ។ បុរសនោះក៏ងើបឈរឡើងបែរមើលតាម ក៏ប្រទះនឹងម្ដាយរបស់ កុមារដែលរត់មកទទួលកូនយកទៅវិញ ។ ស្រាប់តែគេឧទានថា :

- ស្បៃរឿង ?

ពេលមាណវីក្រលេកឃើញបុរសសង្ហារបស់យើងពេលណា ឆវី ក៏ឈរធ្វើភាំង រួចហើយក៏អូសដៃកុមារដើរចេញទៅដោយមិនស្រដី អ្វីជាមួយនឹងបុរសមួយរូបនោះឡើយ ទុកបណ្ដោយអោយគេសម្លឹង មើលធិតាយ៉ាងភ្លឹកពីក្រោយ ដោយកិរិយាភ្ញាក់ផ្អើលរហូតដល់នាង ឡើងរ៉ឺម៉ក់ទៅបាត់ ។ បន្តិចមក គេក៏ឡើងជិះសូឡិចខ្មៅរបស់គេ ត្រលប់ទៅផ្ទះវិញ ។

CHANBOKEO.COM

បន្តិចក្រោយមក គេក៏បានមកដល់លំនៅឈើ ប្រក់ក្បឿងមួយខ្នងនៅភូមិផាស៊ីស្រាជិតផ្សារលើ ។ នារីសោភាមួយ រូបចុះដណ្តើរផ្ទះរត់មកទទួលទាំងទឹកមុខរីករាយ :

- បងភក្តី! ថ្ងៃនេះឆាប់ត្រលប់មកផ្ទះម្ល៉េះ ? មិនធ្វើការទេហ៍ ថ្ងៃ នេះបង ?

មាណពគ្រវីក្បាលមិនស្រដីទេ ។ គេដាក់ចតស្កូឡិចនៅក្រោម ដើមទឹកដោះគោមុខផ្ទះ ហើយដើរឡើងចូលទៅក្នុងបន្ទប់គេងធ្វើ កិរិយាស្ងៀមស្ងាត់ ។

ធិតាមួយរូបនោះឃើញដូច្នោះនឹកឆ្ងល់ណាស់ ក៏ដើរចូលមកតាម ហើយយកដៃស្ទាបថ្ងាសរបស់នាយ សួរថា :

- មិនស្រួលខ្លួនហ្អេស ? ត្រូវការថ្នាំអីទេ ? ចាំខ្ញុំទៅយកមកឲ្យ!
- មិនបាច់ទេណារី! បងគ្រាន់តែធឹងឆោងបន្តិចបន្តួច សំរាកបន្តិច ទៅ អស់អីហើយ ។ អូនមានអីធ្វើ ក៏ទៅធ្វើចុះ ។ បងសុំឆ្មេចមួយ សន្ទុះសិន ។

ណារីបែរមើលបុរសជាចុងក្រោយ ហើយក៏ទាញទ្វារឆ្ទុបមុននឹង ចាកចេញទៅ ។

នៅលើគ្រែភក្តីយកដៃគងថ្ងាស ដកដង្ហើមធំៗតែម្នាក់ឯង... ឱ តើគេកំពុងគិតអំពីអ្វីទៅ ? ពីរឿងស្រីក្មេងនឹកដៃកុមារតូចកាលពី ព្រឹកមិញនេះមែនទេ? មួយស្របក់ក្រោយមក គេក៏ស្ទុះរឹងសំដៅ ទៅជួបបុរសសង្ហាម្នាក់ ដែលកំពុងធ្វើការនៅមន្ទីពេទ្យឯកជនមួយ នៅផ្លូវលេខមួយជិតផ្សារ ។

- មានការអ្វីហ្នឹង ភក្តី បានដូចជាអន្ទះសាដូចមាន់រកពង ? នេះ ប្អូនមិនធ្វើការទេថ្ងៃនេះ ?
- បងវិចិត្រដឹងទេ ថាខ្ញុំបានប្រទះឃើញអូនស្បៃរឿងរបស់ខ្ញុំកាល ពីព្រឹកមិញនេះ ?
- អូហ៍ ? មែនហ្អេស ? នៅឯណា ?
- នៅផ្សារក្រោម មុខហាងថតរូប ពេលខ្ញុំយករូបថតទៅផ្តិតធ្វើ កាត ។
- ហើយស្បៃរឿងហ្នឹង មានសារៈសំខាន់ចំពោះប្អូនយ៉ាងណាទៅ បានជាឯងកន្ទុះរា នៅមិនសុខយ៉ាងនេះ ?
- ជាស្នេហាទីមួយណ៎ាបង តើអោយភ្លេចម្តេចបានទៅ ?
- ស្នេហាទីមួយ ទីពីរ ទីបីស្អី... ? បងឃើញឯងផ្លាស់សង្សារដូច ដូរម៉ូដអាវយ៉ាងនេះ បងមិនដឹងថាមួយណាសំខាន់សំរាប់ឯងទេ ។
- តែមួយនេះ ជិតជាប់អារម្មណ៍របស់ខ្ញុំជាងគេបំផុតហើយ ។
- ហើយបើឯងស្រលាញ់គេម្លឹងៗ ម៉្ញៗ ឃើញតែស្បៃរឿងអញ្ចេះ ស្បៃរឿងអញ្ចុះ ម៉េចក៏ឯងបណ្តោយអោយគេរបូតពីដៃបាន ?

CHANBOKEO.COM

- មកពីកាលនោះខ្ញុំនៅក្មេងហើយឆោតឆាវ... ចៃដន្យ...
- ចៃដន្យ យ៉ាងម៉េច ? គេគេចខ្លួនទៅរៀបការចោលឯងហ្នឹស ?
- ម៉េចក៏បងដឹង ?
- គឺទឹកមុខឯងហ្នឹងវាប្រាប់បង...!
- បងវិចិត្រឆ្លាតណាស់ ។ អញ្ចឹងហើយ បានជាខ្ញុំចូលចិត្តពិគ្រោះ
អ្វីៗជាមួយបង ក្រែងលោបងជួយខ្ញុំដោះស្រាយចេញ ។
- ដោះយ៉ាងម៉េចចេញ បើឯងមានណារីហើយ...
- គ្រាន់តែជាសង្សារបណ្ដោះអាសន្នតើហ៎!
- ហើយចុះ ស្បៃរឿងវិញ គេនៅទំនេរទេហ៎ ?

ឮប្រយោគនេះ ភក្ដីទម្លាក់ទឹកមុខ ។ មែនហើយ! គេមិនបាន
ជជែកនឹងស្បៃរឿងមួយម៉ាត់សោះ ធ្វើម៉េចគេនឹងដឹងថា នាងទំនេរ ឬក៏យ៉ាងណា ?
ពេលនេះសូម្បីតែនាងនៅឯណាក៏នាយមិនដឹងផង
តើធ្វើម៉េចនឹងដោះស្រាយបញ្ហាបេះដូងរបស់នាយចេញ ?

ភ្លាមនោះ វិចិត្រក៏វាចាថា :
- ភក្ដី! ល្មមចាស់ទុំហើយណ៎ាប្អូន! នេះឯងអាយុ២៥ឆ្នាំហើយមិន មែនក្មេងទៀតទេ
ហើយថែមទាំងមានវិជ្ជាខ្ពង់ខ្ពស់ផង ។ នេះបើ ឯងឈប់មានបេះដូងរាយមាយ
ប្រហែលជាជីវិតរបស់ឯងភ្លឺថ្លាជាង នេះមិនខាន មិនហ្មូហ្មងដូចពេលនេះទេ ។
- មកពីខ្ញុំខូចចិត្តនោះអីបង! តុកសុិកពេក ដែលស្បៃរឿងគេចាក ចេញពីជីវិតខ្ញុំទៅ
ទើបបានជាខ្ញុំផ្ដេសផ្ដាសអញ្ចឹង! បើសិនជាខ្ញុំ មានរូបនាងនៅជិត
ម្ល៉េះសមខ្ញុំឈប់ខិលខូចហើយ ។
- ឯងនិយាយផុយៗយ៉ាងនេះ នរណាគេជឿទៅភក្ដី ? បងឃើញ ឯងប្ដូច្រើនដងដាក់បងណាស់
សុទ្ធតែនារីដែលបេះដូងឯងត្រូវការ មិនបានពីរខែក៏បាត់រូប...
ហើយតាំងពីឯងចេញពីសាលាមកធ្វើការ ប៉ុន្មានឆ្នាំនេះ ឯងមានសង្សារប្លែកៗច្រើនណាស់
រហូតដល់បង ចំណាំលែងបានថាមួយណាពិតប្រាកដឡើយ ។
- តែខ្ញុំហ៊ានសន្យាថា ស្បៃរឿងជានារីតែម្នាក់គត់ដែលខ្ញុំត្រូវការ! បើសិនខ្ញុំមានរូបនាងជាគូជីវិត
ខ្ញុំសច្ចាថាខ្ញុំឈប់រវីរវល់នឹងនារីណា
ទាំងអស់ក្នុងលោកនេះ ។

CHANBOKEO.COM

- ស្លាប់ហើយ! នាងស្បែរឿងមានសារៈសំខាន់ចំពោះជីវិតរបស់ ប្អូនដល់ម្លឹងមែនហ្អេស?
- មែនណា៎បង! ខ្ញុំសូមស្បថ!
- អឺ! បងឮហើយ! ប៉ុន្តែកាលដែលឯងមកអង្គុយប្រូម៉ាព្រឹកដាក់ បងនេះត្រូវការអីដែរ?
- គឺ...ចង់សុំខ្ចីឡានបងប្រើបន្តិច...
- យកធ្វើអី?
- តាមរកស្បែរឿង...
- ពុទ្ធោ! មិនឲ្យទេ! យកឡានតាមរកស្រី គ្មានស្អីក្រៅពីវាយឬក សង្ហាបង្អួតគេថាឯងគ្រាន់នោះឡើយ ។
- បើបងដឹងហើយ ម៉េចក៏ចាំជាន់កែងប្អូនអញ្ចឹង?
- ព្រោះបងឃើញឯងគិតខុស! នែ៎! ស្នេហាពិតប្រាកដ គេមិន សម្លឹងឯងនឹងឡាន នឹងទ្រព្យរបស់ឯងទេ ព្រោះថាបើគេដកឥវ៉ាន់ អស់នោះចេញ ឯងជាមនុស្សមានតែសំបកប៉ុណ្ណោះ ។ យកល្អ ទុក ឲ្យនារីមើលឯងដោយតម្លៃពិតវិញ នោះទើបស្នេហាវាគង់វង្ស ។
- ពូកែទ្រឹស្តីអញ្ចឹង ម៉េចក៏មិនឃើញរកមួយបានទៅ បងវិចិត្រ? ចាស់ជាងខ្ញុំដល់ទៅពីរឆ្នាំ តែរកមួយផ្សំផ្គុំជាសង្សារបណ្តើរនឹងគេ ម្នាក់មិនបានសោះ... គឺមានតែគេរត់ចោល តែគ្មាននរណារត់ចូល បងឡើយ ។ ចំពោះខ្ញុំវិញ ហោចណាស់ក៏មិនកណ្តោចកណ្តែង ដូច រូបបងនោះដែរ ។

ដល់ឮភាសាបញ្ជើបញ្ជើរបស់ភក្តី វិចិត្រនឹកអន់ចិត្តព្រួច :

- នែ៎ និយាយបែបនេះ គឺអត់ឡានជិះរហូតហើយ ។ ហើយថ្ងៃនេះ ឯងជិះស៊ូឡិចកញ្ជាស់របស់ឯងទៀតទៅ ។ រឿងខ្ចីឡានវិញទុកជា មោឃៈទៅចុះណា៎ ។

ថាហើយលោកគ្រូពេទ្យវិចិត្រក៏ដើរចេញទៅ ទុកអោយភក្តីនៅ អង្គុយធ្វើមុខស្មើដូចអន់ចង់ ។

ការពិតអ្នកទាំងពីរជាបងប្អូនបង្កើតនឹងគ្នា ។ ឪពុកម្តាយរបស់ គេបានចែកស្ថានទៅជាបន្តបន្ទាប់ កាលពីប្រាំមួយឆ្នាំមុន ។ រីឯ ទ្រព្យធនមរតកទាំងឡាយក៏ត្រូវបែងចែកជាពីរចំណែកស្មើគ្នាអោយ ទៅគេម្នាក់ៗតាមពិន័យកម្មដែលឪពុកម្តាយបានចារទុក ។ ចៃដន្យ ភក្តីជាមនុស្សរាយមាយដើរលេងចាយវាយមិនដឹងមុខ.. របស់ទ្រព្យ

CHANBOKEO.COM

ដែលជាចំណែករបស់ភក្តីក៏ត្រូវរលាយបាត់បង់អស់ នៅសល់តែ
សូឡិចកញ្ចាស់មួយនិងផ្ទះក្បឿងមួយខ្នងប៉ុណ្ណោះ ។ គេទើបតែរត់ រកការធ្វើថ្មីៗនេះឯង
ក្រោយពេលដឹងខ្លួនថាខ្វះខាតហើយបានចូល ធ្វើការនៅស្ថានីយ៍រថភ្លើងកម្ពុជា ។

វីឯវិចិត្រវិញជាមនុស្សគត់មត់ មិនចេះចាយវាយមិនដើរលេង ទេ
ចេះត្រឹមតែធ្វើការសន្សំលុយទុក ពេលទំនេរអានសៀវភៅ អានកាសែត
អស់ច្រើនត្រឹមទៅអង្គុយសំកុកនៅសួនយុវន័ ឬសួន នាគបាញ់ទឹកនៅមុខឃោសនាការ
ឬក៏ទៅដើរលេងនៅសួនកុមារ មើលក្មេងរត់លេង រួចហើយក៏ត្រលប់មកផ្ទះវិញ ។ គេមិនចេះ
ដើរលេងទៅណាទេ ។ ទីណាក៏ប្រកបដោយភាពអផ្សុកជានិច្ចដែរ
វៀរលែងតែសៀវភៅចេញដែលគេចូលចិត្តអានជាប្រចាំ ។ សព្វ ថ្ងៃនេះ
គេជាវេជ្ជបណ្ឌិតម្នាក់នៅពេទ្យធំ ក្រុងបាត់ដំបង ហើយមាន បើកគ្លីនិកឯកជននៅផ្លូវលេខមួយ
គ្រាន់នឹងកំដរពេលកុំឲ្យទំនេរ ។ ហេតុអ្វីទៅហ្ន៎ដែលគេនៅលីវយូរម្ល៉េះ
មិនឃើញមានដៃគូអ្វីនឹងគេ សោះ ? ឬមួយគេធ្លាប់មានរបួសស្លាកស្នាមផ្លូវចិត្តពីមុនមក ទើប
គេបែររាងចាលនឹងស្នេហា ? ឬក៏ព្រោះតែហេតុហ្នឹងទេដឹង ដែល គេក្លាយខ្លួនទៅជាបុរសម្នាក់
ដែលរស់នៅយ៉ាងត្រមង់ត្រមោច បែបនេះ ?

ដោយហេតុថាគេមាននិស្ស័យមិនដូចគ្នា អ្នកទាំងពីរមិនដែល
រស់នៅជាមួយគ្នាទេ តាំងពីឪពុកម្ដាយធ្វើមរណកាលទៅ ។ ថ្វីបើ វិចិត្រប្រឹងជួយផ្គត់ផ្គង់ប្អូនប្រុស
តាមលក្ខណៈជាបងប្រុសក៏ដោយ ក៏ការជួយរបស់គេ ចំពោះប្អូនមានកំរិតជានិច្ច
ទីមួយដោយហេតុថា ពេលវេលាជាមាសប្រាក់ ។ គេមិនព្រមចំណាយពេលសំរាប់រឿង
ឥតប្រយោជន៍ទេ ។ ទីពីរ គេជាមនុស្សម៉ឺងម៉ាត់ ធ្វើអ្វីត្រូវតែមាន
ប្រសិទ្ធភាពហើយប្រកបដោយលទ្ធផលល្អ ទើបគេធ្វើ ។ កាលបើ
ឃើញប្អូនប្រុសមានមារយាទខ្ជិលច្រអូស ជាពិសេសចំពោះនារី គេមិនសូវ
លូកដៃរវីរវល់នឹងរឿងរ៉ាវរបស់ប្អូនទេ យ៉ាងច្រើនត្រឹមអោយឡាន ប្អូនខ្ចីប្រើម្ដងម្កាល ។ ការពិត
ឡានដែលគេទិញសំរាប់ប្រើនោះ មិនជាឡូយឆាយប៉ុន្មានទេ គឺជាម៉ាកវ៉ុលវ៉ាហ្គិនពណ៌ស
រាងដូចស្នូក អណ្ដើកដ៏ចំណាស់មួយតែប៉ុណ្ណោះ ។

ព្រឹកនេះ កាលបើត្រូវប្អូនប្រុសសៀតមួយផ្លែ គេខ្នក់ចិត្តណាស់ តែគេមិនចេញស្ដីអ្វីទេ
ព្រោះគេជាមនុស្សកំណាញ់ កំណាញ់សូម្បី តែពាក្យនិយាយ ។ បើនិយាយត្រូវមានសាច់ការ
បើគ្មានសាច់ការ គេមិនខ្ជីនិយាយឡើយ ។ ភ្លាមនោះ គេក៏បររថយន្តមកដល់ពេទ្យ ធំ ។ តាមពិត

CHANBOKEO.COM

ថ្ងៃនេះជាថ្ងៃអាទិត្យ គេមិនត្រូវមកធ្វើការទេ ប៉ុន្តែ ដល់ត្រូវប្អូនប្រុសសិកម៉ាផ្លែ គេធុញថប់ក្នុងចិត្តពេកមិនដឹងទៅណា ក៏ បើកឡានចូលកន្លែងធ្វើការទៅ ។ ភ្លាមនោះ អ្នកគ្រូពេទ្យម៉ារ៉ាត់ ដែលត្រូវមានវេនយាមថ្ងៃនេះ ក៏ចេញមកទទួលហើយឧទានថា :

- អរគុណលោកវិចិត្រណាស់ ដែលឆៀងចូលមកមើលពេទ្យ ។ ពេលនេះ ខ្ញុំកំពុងត្រូវការជំនួយជាបន្ទាន់ ត្បិតមានអ្នកជំងឺថ្មីមក ដល់កាលពីអាធ្រាតមិញ ឃើញធ្ងន់ខ្លាំងហើយ មិនដឹងថាអាចជួយ សង្គ្រោះបានឬក៏យ៉ាងណាទេ ។ សូមលោកវេជ្ជបណ្ឌិតមេត្តាជួយទៅ មើលគេផង ។

    វិចិត្រមិនប្រកែកទេ ទោះយ៉ាងណា ក៏គេនៅមានសន្តានចិត្ត ជានិច្ច ចំពោះអ្នកជំងឺទាំងឡាយដែលមកមន្ទីរពេទ្យរង់ចាំទទួលការ ព្យាបាលពីរូបគេ ។

    នៅក្នុងបន្ទប់វះកាត់ បុរសម្នាក់កំពុងគេងស្តូកស្តឹងព្យួរសេរ៉ូម ដកដង្ហើមផុតផើយៗ ។ វិចិត្រសួរអ្នកគ្រូម៉ារ៉ាត់ថា :

- គេមានជំងឺអី ?

- គឺជាជាងផ្ទះ ត្រូវទទួលគ្រោះថ្នាក់ពេលកំពុងធ្វើការ ទើបតែដឹក មកពីសេរីសោភ័ណ ។

    វិចិត្រព្រមជាមួយគ្រូពេទ្យពីរនាក់ទៀតក៏ចូលបន្ទប់អាសន្នជួយ បុរសនោះភ្លាម ។ គ្រាន់តែក្រលេកឃើញវិចិត្រនាំគ្រូពេទ្យពីរនាក់ ទៀតចូលមកដល់ ស្រាប់តែបុរសអ្នកជំងឺនោះលូកស្រវាចាប់ដៃ វិចិត្រជាប់ហើយ ស្រដីខ្សិបខ្សាវៗ ដង្ហក់ៗ ថា :

- ខ្ញុំសូមផ្ញើ... ប្រពន្ធកូន... នឹងលោកគ្រូ...ពេទ្យ..ផង....

    ថាតែប៉ុននេះ បុរសនោះក៏ដាច់ដង្ហើមទៅ មុននឹងពេទ្យអាចធ្វើ ការសង្គ្រោះបាន ។ វិចិត្រលាតដៃមើល ឃើញខ្សែកវេញដោយ អំបោះក្រហម មានបន្តោងថៃកាច់ឆ្លាក់ជារូបផ្កាចំប៉ាឈ្មោលរលោង មួយ ។ គេគ្រវីក្បាលសោកស្តាយដែលគេមកមិនទាន់ពេល មិន អាចជួយសង្គ្រោះជីវិតបុរសនោះទាន់ពេលវេលាបាន ។

    មួយស្របក់ក្រោយមក គេក៏ដើរចេញមកវិញទាំងសោកសៅ រួចហើយស្រដីសួរទៅភ្ញៀវ ដែលកំពុងអង្គុយក្នុងបន្ទប់រង់ចាំជា ច្រើននាក់នោះថា :

- អត់ទោស តើនរណាមួយទៅជាសាច់ញាតិរបស់អ្នកជំងឺ ដែល ទើបដឹកមកពីសេរីសោភណ័ដែរពីព្រឹកមិញ ?

CHANBOKEO.COM

នារីសោភាមួយរូបងើបឈរឡើង ៖
- គឺនាងខ្ញុំ ចាស! នាងខ្ញុំជាភរិយារបស់គាត់ ។

ពុទ្ធោអើយ! ធិតាមានរូបសោភណ៍ស្រស់ត្រកាលណាស់ ថ្វីបើនាងមានទឹកមុខប្រកបដោយទុក្ខព្រួយយ៉ាងធំធេងក៏ដោយ ។ គ្រាន់តែវិចិត្រក្រលេកឃើញភក្ត្រនាងភ្លាម គេឈរធ្មើរាំងមួយស្របក់ដោយក្តីព្រឺព្រួចរំភើបញាប់ញ័រនៅក្នុងចិត្ត ហើយលួចលេបទឹកមាត់ ផ្សើមបំពង់ក... រំងាប់ភាពពុះកញ្ជ្រោលនៅក្នុងបេះដូង រួចហើយ ទើបមាណពស្រដីយ៉ាងស្រទន់ទៅរកធិតាថា ៖
- ខ្ញុំសោកស្តាយណាស់ ដោយមិនអាចជួយសង្គ្រោះគេបាន ។ អ្នកជំងឺបានអស់បុណ្យទៅហើយ ។

ស្រាប់តែនាងបើកភ្នែកធំៗដោយក្តីរន្ធត់ញាប់ញ័រ ៖
- ពុទ្ធោ!.... បង....

រួចស្រាប់តែនាងរលំដួលប្រួសទៅលើកំរាលឥដ្ឋបាត់ស្មារតីឈឹង តែម្តង ។ លោកដុកទ័រកម្លោះភ្ញាក់ព្រើតកាលបើឃើញដូច្នោះ គេក៏ ស្ទុះឱនចុះលូកដៃត្រកងនាងជាប្រញាប់ហើយបីនាងឡើងរត់សំដៅ ទៅគ្រែទំនេរមួយក្នុងបន្ទប់ក្បែរនោះ បន្ទាប់មកក៏ប្រញិបប្រញាប់ ចេញទៅយកម៉ាស៊ីនអុកស៊ីសែនមកជួយដង្ហើមរបស់នាងភ្លាម ។

មួយស្របក់ធំទៅហើយ នាងនៅតែមិនទាន់ដឹងខ្លួនមកវិញនៅ ឡើយ ។ វិចិត្រលួចឈរគយគន់សោភណ៍នារីយ៉ាងរន្ធត់ញាប់ញ័រ ក្នុងចិត្ត ។ មែនហើយ! ថ្វីបើនាងមានទឹកមុខស្លេកស្លាំង ហាក់ដូចជាមិនបានទទួលដំណេកមិនបានបរិភោគបាយយូរថ្ងៃហើយក៏ដោយ ក៏សម្ផស្សរបស់នារីនៅតែអណ្តែតលេចធ្លោយ៉ាងត្រកាលនៅចំពោះ មុខរបស់កម្លោះយើង ។ នេះជាលើកទីមួយហើយ ដែលបេះដូងដ៏ក្រៀមស្វិតរបស់គេបានទទួលចរន្តឈាមថ្មីមួយយ៉ាងក្តៅជ្រួលច្រាល ចម្លែកបំផុត ។ គេមិនយល់ទេ ថាហេតុអ្វីបានជាគេបែរជាមកចាប់អារម្មណ៍នារីចម្លែកមួយរូបដែលជាភរិយារបស់អ្នកជំងឺទៅវិញ...

រំពេចនោះ មាណវីក៏កំរើកខ្លួនឡើង ហៅខ្សិបៗ ៖
- បងខ្លា...!

វិចិត្រស្ទុះទៅជិតនាងហើយស្រដីសួរថា ៖

- អ្នកនាង...បានគ្រាន់បើខ្លះទេ ?

ស្រាប់តែនាងក្រោកអង្គុយហើយបើកភ្នែកសួរវិញថា :

- លោកនឹងទេ... ពេលនេះបងខ្ញុំគាត់នៅបន្ទប់ណា ?

វិចិត្រកាត់យល់ភ្លាមថានាងកំពុងសួររកស្វាមីរបស់នាង ។ ធិតាក៏ស្ទុះដើបទាំងទ្រេតទ្រោតដើរចេញពីបន្ទប់ ហើយស្រដីថា :

- សូមជួយនាំនាងខ្ញុំទៅរកគាត់ផង !

វិចិត្រយកដៃត្រកងស្មាជួយទប់ធិតាដែលប្រឹងដើរទាំងធីងធោងសំដៅទៅរករូបកាយស្តូកស្តឹងមួយដណ្តប់ ដោយសំពត់សនៅបន្ទប់ ជាប់នោះ ។ ស្នូរសម្លេងខ្សឹកខ្សួលរបស់មាណវីក៏បន្លឺយ៉ាងរន្ធត់ឡើង ធ្វើអោយបេះដូងរបស់ពេទ្យកម្លោះទទួលឥទ្ធិពលដ៏ចម្លែកមួយ ។ គេធ្លាប់ធ្វើការទីនេះចំនួនជាង៥ឆ្នាំហើយ អ្នកជំងឺធុនណាក៏គេធ្លាប់ប្រទះ អ្នកជំងឺដែលឆ្លងមិនរួចមរណកាលក៏ធ្លាប់ជួបប្រទះ ប៉ុន្តែ ហេតុអ្វីពេលនេះគេរំជួលចិត្តចម្លែកម៉្លេះ កាលបើគេបានឃើញទឹក ភ្នែកសោកសៅរបស់កល្យាណីមួយរូបនោះដែលគេមិនទាំងស្គាល់ ថានាងជានរណាផង... គេមានអារម្មណ៍ថាបេះដូងរបស់គេក៏កំពុងតែញាប់ញ័រក្នុងឱរា ហាក់ដូចជានឹកចង់ស្រក់ទឹកភ្នែកតាមធិតាម្តងៗ ទៅហើយ...

កំពុងតែឈរគិតភ្លេចខ្លួនយន់អារម្មណ៍នឹងការអាណិតស្រណោះ ធវីសោភាស្រាប់តែមានមនុស្សម្នាក់ជិះវ៉េសប៉ាមកដល់មុខពេទ្យ :

- សូមទោសលោកវិចិត្រ ! ឆាប់ទៅមើលភក្តីផង គេកំពុងមានរឿងរ៉ាវបន្តិចបន្តួច ត្រូវការជំនួយអន្តរាគមន៍ឥលូវនេះ ។

ឮដំណឹងដូច្នោះ វិចិត្រក៏ដោះអាវផាយពេទ្យចេញពីខ្លួន រួចស្ទុះយ៉ាងលឿនបើកឡានចេញទៅតាមក្រោយបុរសនោះ ។ មកដល់មុខផ្ទះក្បឿងខ្ពស់ផុតពីដីនៅភូមិផាស៊ីស្រោ ក៏ប្រទះឃើញភក្តីអង្គុយសំកុកនៅលើក្តារជើងក្រោមផ្ទះធ្វើមុខជូរដូចស្វាជាប់ជុច ដោយមានមនុស្សចាស់ពីរនាក់ទំនងជាអ្នកជិតខាង នៅអង្គុយក្បែរផង ។

- ជំរាបសួរបាទ !

មាណពលើកដៃសំពះសួរបុរសចំណាស់ពីរនាក់នោះដែលជាអ្នក ជិតខាងរួចហើយក៏បែរមករកប្អូនប្រុស សួរថា :

- មានរឿងអ្វីហ្នឹង ភក្តី ?

CHANBOKEO.COM

តែមាណពមិនឆ្លើយទេ ។ គេយកដៃឈ្លីសក់ហើយឈ្ងោកមុខ ចុះ ។ ស្រាប់តែស្ត្រីចំណាស់មួយរូបដើរចុះពីលើផ្ទះមក ស្រដីថា :

- បើលោកចង់ដឹង ឡើងទៅមើលនៅខាងលើទៅ!

វិចិត្របែរមើលមុខប្អូនប្រុសម្តងទៀត ហើយក៏ឡើងទៅលើផ្ទះ តាមសំដីស្ត្រីចំណាស់ ។ នៅទីនោះ គេប្រទះនារីមួយរូបដែលមាន របួសបែកឈាមពេញមុខព្រមទាំងមានស្នាមជាំលើដៃទាំងសងខាង ទៀតផង :

- មានរឿងអ្វីហ្នឹង ណារី ? ប្រាប់បងបានទេ ?

ណារីឈ្ងោកមុខមិនហ៊ានឆ្លើយទេ ។ វិចិត្រក៏កាត់យល់ភ្លាមថា មានរឿងអ្វីកើតឡើង :

- របួសទាំងនេះ...គឺជាស្នាដៃរបស់ភក្តីមែនទេ ?

ណារីនៅស្ងៀមហើយយំសសឹកឡើងជាថ្មី ។ មីងចំណាស់នោះ ក៏ឆ្លើយជំនួសឡើង :

- គ្រោះជាហើយដែលពួកយើងជិតខាងបានឮមកជួយទាន់ កុំអីមិន ដឹងជាយ៉ាងណាទៅហើយទេ ។ លោកជួយមើលប្អូនប្រុសរបស់ លោកផង!... គេប្រហែលជាត្រូវការការណែនាំច្រើនណាស់!

វិចិត្រសម្លឹងមុខណារីហើយស្រដីដោយចិត្តអាណិតអាសូរធិតា :

- ណារី! អោយបងសូមទោសជំនួសភក្តីផងណា៎ ដែលគេប្រព្រឹត្ត មិនគប្បីមកលើប្អូន ។

ថាហើយ វិចិត្រក៏ចុះមករកភក្តីយ៉ាងរហ័ស ។ កាលបើឃើញ ទឹកមុខដ៏មាំរបស់បុរសយើង អ្នកជិតខាងពីររូបនេះក៏ដើបចេញទៅ ទុកអោយបងប្អូនពីររូបនោះនិយាយគ្នា ។ វិចិត្រស្រដីថា :

- ហេតុអ្វីបានជាប្អូនប្រើហឹង្សាទៅលើនារីភេទ ? ដឹងទេថាឯងបាន ប្រព្រឹត្តធ្ងន់ធ្ងរប៉ុនណា ?

ភក្តីដើបមុខឡើង :

- មកពីនាងមាត់ធំមាត់តូចដាក់ខ្ញុំនោះអី ?

- មាត់ធំមាត់តូចមិនត្រូវការកណ្តាប់ដៃបិទមាត់ទេ ។ គេត្រូវការឲ្យ ឯងដូរមារយាទដែលឥតសណ្តាប់ធ្នាប់នោះចេញ! ដឹងទេថាឯងបាន ធ្វើជ្រុលបន្តិចហើយ ភក្តី!

- ហេតុម្តេចបងកាន់ជើងអ្នកដទៃជាងប្អូនខ្លួនឯងដូច្នេះ ?

- ខុសហើយ! បងការពារអ្នកដែលរងគ្រោះ ដោយការធ្វើបាបដ៏ អប្រិយពីមនុស្សអាត្មានិយមដូចឯងទៅវិញទេ ។

- កុំដាក់ទោសខ្ញុំ មុននឹងមិនដឹងរឿងដូច្នេះ បងវិចិត្រ!

CHANBOKEO.COM

- ម៉េចក៏ថាមិនដឹង ? គឺឯងបំរុងរកផ្លូវដោះដៃពីគេទៅរកថ្មីទៀត!
តើនារីណាទៅដែលសប្បាយចិត្ត កាលបើឯងធ្វើបែបនេះដាក់គេ បែបនេះ ? ឯងនិយាយមក!
- គឺខ្ញុំសូមគេចែកផ្លូវគ្នាស្រួលបួលតើហ៎ គឺខ្ញុំបំរុងត្រលប់ទៅរកអូន
ស្បែរឿងម្ចាស់បេះដូងទីមួយរបស់ខ្ញុំវិញ តែគេមិនសុខចិត្ត ។
- ហ៊ឺ... ភក្តីអើយ! ឯងកុំចាក់ទឹកពាងចោលមុនឃើញភ្លៀងធ្លាក់អី
ប្រយត្ន័សិយ ទៅមុខមិនរួច ថយក្រោយមិនកើត ។ ណារីបានកាត់ កេរ្តិ៍ឈ្មោះ
រត់ចោលផ្ទះមករួមរស់នៅជាមួយឯង តែឯងបែរក្លាយជា
ជនអាប់យសជិះក្របីចម្លងភក់ទៅវិញ...គឺហួសនិយាយហើយ!
- បើមិនបានជួយអីទេ បងកុំមកដាក់បណ្តាសាខ្ញុំអី! ទុកបណ្តោយ
ឲ្យខ្ញុំទទួលខុសត្រូវជីវិតរបស់ខ្លួនឯងចុះ ។
- បើសិនជាការទទួលខុសត្រូវក្នុងជីវិតរបស់ឯង មិនមករំខានបង ទេ បងក៏មិនមកដល់ទីនេះ
សូត្រធម៌អោយឯងដែរ ។ ឯងធ្វើជ្រុល បន្តិចហើយ ដឹងទេ? ដៃជើងរបស់ឯងធំៗណាស់
កាលបើឯងគ្រវី គ្រវាត់ទៅលើគេដែលមានខ្លួនតូចៗល្វតល្វន់ គេប្រាកដជាមិនអាច
ទ្រាំទ្រនឹងកម្លាំងដៃរបស់ឯងបានទេ ។ ទៅមើលគេផងទៅ...ថាតើ កម្លាំងដៃរបស់ឯង
បានធ្វើអោយរាងតូចល្វតល្វន់នោះ ប្រែទៅជា យ៉ាងណាហើយ ? បើមានភ្នែកហើយ
មើលមិនឃើញលទ្ធផល អំពីអំពើហឹង្សារបស់ប្អូនទៅលើនារីទេ បងគិតថាបងនឹងបញ្ជូន
ប្អូនឲ្យទៅរៀនកុមារដ្ឋានជាមួយក្មេងតូចៗសាជាថ្មីហើយ ។

កាលបើឮប្រយោគនោះ ភក្តីក៏ងើបមើលមុខបងប្រុសធ្វើកិរិយា
ហាក់ដូចជាកំពុងជាត្រូវទឹកត្រជាក់លាងមុខដូច្នោះឯង តែគេមិន ឆ្លើយតបអ្វីទៅវិញទេ ។
វិចិត្រឃើញកិរិយាផ្លាស់ប្តូររបស់ភក្តី ក៏សួរ
បន្ថែមទៀតថា :
- ត្រជាក់ចិត្តហើយនៅ ? បើត្រជាក់ចិត្តហើយ យកទឹកក្តៅមួយក្លាំ
និងកន្សែងពោះគោទៅជូតរបួសអោយគេផង ។ នេះលិខិតបញ្ជាថ្នាំ
សំរាប់យកទៅទិញថ្នាំបិទរបួស ។ ព្រឹកស្អែក បងសង្ឃឹមថាប្អូននឹង
ទៅជួបបងតាមទម្លាប់រាល់ដង... ទៅរាយការណ៍រឿងរ៉ាវជីវិតទាំង
ឡាយដែលកើតឡើងថ្មីៗក្នុងជីវិតរបស់ឯង ។ បងរង់ចាំស្តាប់ពាក្យ
ប្អូនរអ៊ូរទាំជានិច្ច មិនថាពេលណាទេ ។

ថាហើយ គេក៏ឡើងរថយន្តស្ទុកអណ្ដើករបស់គេចេញទៅ ទុកអោយភក្ដីនៅសំកុកតែម្នាក់ឯងមិនអស់មិនហើយ ។ បន្តិចមក ភក្ដីក៏ស្រវាចាប់លិខិតបញ្ជាទិញថ្នាំ ដែលបងប្រុសសរសេរអោយនោះយកមកមើល...រួចហើយក៏សម្លឹងទៅលើផ្ទះ ។ បន្ទាប់ពីដកដង្ហើម ចោលអស់ជាច្រើននរ:ដាច់ចិត្តឡើងទៅលើផ្ទះ ដោយមានកាន់ក្លាំទឹកក្ដៅនិងកន្សែងពោះគោទៅជាមួយផង ។

នៅលើផ្លូវលេខមួយប្របឆ្នេរស្ទឹងសង្កែ ក្រោមរស្មីព្រះអាទិត្យ ពណ៌ពណ៌ក្រហមដែលកំពុងឈានពន្លិចខ្លួនពួនផ្ទំ ពីក្រោយភ្នំព្រះ សុមេរុ វិចិត្របររថយន្តផងគិតរាយមាយវែងឆ្ងាយផង ។ អារម្មណ៍ របស់គេកំពុងច្របូកច្របល់នឹកទៅដល់មាណវីដែលគេបានជួប ប្រទះពីថ្ងៃមិញនៅមន្ទីរពេទ្យ ។ មិនដឹងជាយ៉ាងម៉េចទេ ស្រមោលរបស់ធវីចេះតែមកលងអារម្មណ៍របស់គេ អោយនឹកគិតទៅនាងឥត ឈប់ឈរ ។ គេកំពុងនឹកភ្នកថាចង់ត្រលប់ទៅរកមាណវី នៅមន្ទី រពេទ្យសាជាថ្មី ស្រាប់តែគេនឹកដល់វត្ថុចុងក្រោយដែលបុរសអ្នក ជម្ងឺមួយរូបនោះប្រគល់មកអោយគេ ។ បុរសក៏លូកទាញពីហោប៉ៅ យកមកមើលសាជាថ្មី ហើយក៏ឧទានខ្សិបៗថា :

- ខ្សែកអំបោះក្រហមបន្តោងថៃកាច់រូបផ្កាចំប៉ាឈ្មោល.. ?

គេក៏នឹកឃើញទៅដល់ពាក្យបណ្ដាំចុងក្រោយប៉ុន្មានម៉ាត់នៅមុនពេលបុរសនោះដាច់ដង្ហើមទៅ ។ ថៃដន្យ វិចិត្រអាល័យតែត្រូវរឿងរបស់ភក្ដីបន្លប់ស្មារតីអស់មួយល្ងាច គេក៏ភ្លេចដល់រឿងបន្តោងផ្កាចំប៉ាឈ្មោលនិងបណ្ដាំរបស់បុរសអភព្វ័នោះអស់រលីង ។ គេបើករថយន្តយ៉ាងលឿនសំដៅមន្ទីរពេទ្យធំវិញ! អ្នកគ្រូម៉ារាត់កំពុងរៀបចំខ្លួនដូរវេនចេញទុកអោយគ្រូពេទ្យថ្មចូលយាមជំនួស ។ លុះចេញមកដល់មាត់ទ្វារ អ្នកគ្រូក៏ប្រទះនឹងដុកទ័រកម្លោះ :

- យី! លោកវិចិត្រ! ថ្ងៃនេះមិនត្រូវវេនយាមផង តែលោកមក ពេទ្យដល់ទៅពីរដង ។

- ប៉ាទ..! គឺខ្ញុំមកសួរថាតើ អ្នកជំងឺដែលទទួលអនិច្ចកម្មពីថ្ងៃជា នរណាដែរ ?

- អូហ៍...មិនស្គាល់ទេ តែខ្ញុំឮថាគេបញ្ជូនមកពីពេទ្យសេរីសោភណ័ ថ្ងៃមិញនេះក្រុមគ្រួសាររបស់គេមកទទួលសពយកទៅបាត់ហើយ... លោកពេទ្យស្គាល់គេដែរ ?

CHANBOKEO.COM

- បាទ! អត់ទេ! គ្រាន់តែខ្ញុំមានឥវ៉ាន់ត្រូវអោយទៅក្រុមគ្រួសារ របស់គេ ។ តើអោយខ្ញុំទៅរកគេនៅឯណាទៅទើបឃើញ ?

- សូមទោសចុះលោកវិចិត្រ! ថ្ងៃនេះនៅមន្ទីរពេទ្យរវល់ជាងសព្វកាលទើបខ្ញុំមិនបានចាប់ភ្លឹកនឹងសួរពត៌មានឲ្យល្អិតល្អន់ទៅ ។

បន្តិចមក អ្នកគ្រូពេទ្យម៉ារ៉ាត់ក៏ធ្វើដំណើរចេញទៅ ។ វិចិត្រក៏ត្រលប់មកផ្ទះវិញទាំងមិនអស់ចិត្ត ។

នៅក្នុងបន្ទប់គេង...

មាណពអង្គុយក្តាប់ខ្សែករអំបោះក្រហម បន្តោងផ្កាចំប៉ាឈ្មោល នោះ អង្អែលចុះ អង្អែលឡើង... មិននឹងថាជាភព្វ័វាសនាឬក៏ ជាចៃដន្យអ្វីទេ ដែលជីវិតគេកំពុងដើរចូលទៅក្នុងភពងងឹតមួយ ដែលគេចង់នឹងក្រៃលែងថា តើវាសនាកំពុងដឹកដៃនាំគេទៅជួបឆវី ទៀតដែរឬក៏យ៉ាងណា ហើយ តើគេនឹងជំពប់ហេតុការណ៍ប្លែកៗអ្វី ខ្លះតទៅទៀត... ពេលនេះ គេចង់នឹងណាស់ថានារីមួយរូបនោះជា នរណា ។ តើគេនឹងត្រូវធ្វើយ៉ាងណាដើម្បីតាមរកនាងអោយឃើញ វិញ ដើម្បីប្រគល់វត្ថុចុងក្រោយរបស់ស្វាមីនាងទៅឲ្យឆវីវិញ ?

ពេញមួយយប់កន្លងទៅ... រង្វង់ភក្ត្រ័ដ៏ត្រកាលរបស់នារីមួយរូបនោះក៏វិលមកប្រលែងអារម្មណ៍របស់នាយទល់ភ្លឺដែរ ។ គេមិនយល់សោះថាហេតុអ្វីគេចាប់អារម្មណ៍នឹងកល្យាណីនោះម្ល៉េះ ? ថ្វីបើ មើលទៅនាងជានារីសាមញ្ញៗធម្មតាសោះ តែហេតុអ្វីក៏បេះដូង ដែកថែបរបស់គេប្រែរំជើបរំជួលខុសប្រក្រតីយ៉ាងនេះ ? ពេញ មួយយប់ហើយ... នរៈប្រឹងបិទនេត្រារំងាប់អារម្មណ៍ដ៏វិលវល់ ប៉ុន្តែ កាលណាគេកាន់តែប្រឹងរំលត់រូបនាងកាន់តែវិលត្រលប់មកលង
អារម្មណ៍របស់គេកាន់តែញឹកញាប់ឡើង ធ្វើអោយអារម្មណ៍របស់គេនឹកព្រឺព្រួចរំជួលចិត្តតែម្នាក់ឯងឥតឈប់ឈរ ។

ជិតភ្លឺហើយ... បុរសយើងនៅតែគេងមិនលក់ ។ ទីបំផុតនរៈក៏ស្ទុះដើបឡើងចាប់ស្លាបប៉ាកកាចាររឿងសម្ងាត់ក្នុងចិត្តរបស់គេ ទៅលើទំព័រសៀវភៅផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គេមួយយ៉ាងក្រាស់ ។ អស់រយៈពេលប្រហែលមួយម៉ោងក្រោយមក គេក៏ដាក់ប៉ាកកាចុះហើយលើក

CHANBOKEO.COM

យកសៀវភៅនោះមកមើបដោយដួងចិត្តរំភើប ទើបដើបឡើងវិល ត្រលប់ចូលដំណេកសាជាថ្មី ។ ម្តងនេះ បុរសហាក់ដូចជាមាន អារម្មណ៍ស្ងប់ក្នុងចិត្តជាងមុន ។ មិនយូរប៉ុន្មាន មាណពក៏ត្រូវព្រះនាងនិន្ទ្រាទេវី សណ្តំបានដូចបំណង...

២២២២២២២២២២២២២២២២២២

២២២២២២

២

វគ្គទី២
រន្ទះស្នេហ៍

៦ខែក្រោយមក...

វិចិត្រគេងមិនលក់យូរថ្ងៃយូរខែមកហើយ គឺតាំងពីថ្ងៃដែលគេ បានប្រទះរង្វង់ភក្ត្រ័នារីចម្លែកមួយរូបនោះ នៅឯមន្ទីរពេទ្យធំក្រុង បាត់ដំបងមកម្ល៉េះ ។ គេខំឃាត់ចិត្តណាស់ដែរថាមិននឹក តែគេនៅ តែរសាប់រសល់ ។ ថ្ងៃណាក៏គេគិតទៅដល់រូបនាងដែរ មិនដឹងថា ជានិស្ស័យអ្វីមកចាប់ចងបេះដូងរបស់គេឲ្យមកចាប់អារម្មណ៍នឹងនារី សាមញ្ញមួយរូបនោះ ។ ប៉ុន្តែ តើអោយគេទៅតាមរកនាងនៅឯណា ហើយតើគេត្រូវសំដែងកិរិយាយ៉ាងណា បើសិនជាគេបានប្រទះរូប នាងសាជាថ្មី ? ថ្ងៃណាក៏គេនឹកទៅដល់រូបនាង... ថ្ងៃណាក៏គេអង្គុយ អង្អែលខ្សែកអំបោះក្រហមមួយនោះ សម្លឹងពិចារណាមិនអស់មិន ហើយ... ប៉ុន្តែ តើនាងនៅឯណា ? តើគេត្រូវធ្វើយ៉ាងណាដើម្បីយក ខ្សែកមួយនោះទៅសងនាងវិញបាន ? គេបានត្រឹមតែអង្គុយចាក់ ស្មុគប៉ុណ្ណោះ... ប្រាំមួយខែកន្លងមកហើយ... គេមិនដែលបានជួប នាងឬក៏ឮដំណឹងអ្វីបន្តិចសោះឡើយ...

ថ្ងៃនេះ វិចិត្រធ្វើដំណើរជាមួយមិត្តម្នាក់ឈ្មោះផានេត ទៅមោង ឫស្សីដើម្បីចូលរួមពិធីបុណ្យខួប១០០ថ្ងៃរបស់ជីដូនផានេត ចៃដន្យ គេមិនអាចស្នាក់នៅលេងមួយយប់បាន ត្បិតមានប្រជុំនៅថ្ងៃបន្ទាប់ ម្ល៉ោះហើយគេត្រូវចេញដំណើរមកបាត់ដំបងវិញទាំងកណ្តាលរាត្រីតែ ម្នាក់ឯង ។ ពេលនោះម៉ោងប្រហែលជិត១១យប់ទៅហើយ ។ លុះ គេធ្វើដំណើរមកដល់ជិតវាលបែកចាន ស្រាប់តែមានព្យុះភ្លៀងបក់ បោកយ៉ាងខ្លាំងមានទាំងផ្គរនិងរន្ទះយ៉ាងសាហាវ ។ ក្នុងខណៈដែល គេបររថយន្តមកដល់ចំណុចត្រង់ស្ពានយុវ៍នជិតផ្លូវបំបែកទៅសាលា ខេត្ត ស្រាប់តែរថយន្តរបស់គេរលត់ឈឹងលែងទៅមុខ ។ គេនៅ សំងំក្នុងឡានមួយស្របក់ក្រែងភ្លៀងរាំងនឹងអាលដើរទៅផ្ទះ ត្បិតអី ចំងាយពីទីនោះទៅផ្ទះ

CHANBOKEO.COM

ប្រហែលតែជាងមួយគីឡូម៉ែត្រប៉ុណ្ណោះ ។ ចៃដន្យ ភ្លៀងកាន់តែកាចឡើងៗ
រន្ទះផ្ទុះផ្ទូងផាំងៗឆ្វេលឆ្វាត់ស្មើរ តែលោះព្រលឹងមាណពម្តងៗទៅហើយ ។ រំពេចនោះ
ដើមឈូងពីរ ដើមនៅក្នុងសួនយុវវន័ក៏ដួលរលំគ្រាំងៗកាត់ផ្លូវជាតិ ។ ទាំមិន បាន
មាណពក៏បែរក្រលេកមើលទៅផ្ទះអ្នកស្រុក ដែលរស់នៅតាម ដងវិថីម្តុំនោះ
ឃើញផ្ទះថ្មមួយផ្ទាល់ដី មានភ្លើងភ្លឺព្រាលៗជះតាម ស្លាបព្រិលមកក្រៅ ។ គេក៏ញញឹមឡើង
នឹកក្នុងចិត្តថា ប្រហែលជា ម្ចាស់ផ្ទះមិនទាន់ចូលដំណេកហើយ ។ នរៈក៏ស្ទុះចេញពីរថយន្ត រត់
កាត់ស្បៃភ្លៀងសំដៅទៅទីនោះភ្លាម ។

តុក! តុក! តុក!

- នរណាហ្នឹង ?

សូរសម្លេងស្រីម្នាក់សួរពីក្នុងផ្ទះមក ។

- គឺខ្ញុំជាអ្នកដំណើរ ត្រូវត្រលប់ទៅផ្ទះ តែត្រូវខូចរថយន្តកណ្តាល ភ្លៀង ពេលនេះ
នៅខាងក្រៅមានព្យុះខ្លាំងពេក ខ្លាចគ្រោះថ្នាក់ ទើបខ្ញុំមកសុំស្នាក់ជ្រកភ្លៀងបណ្តោះអាសន្នសិន
ទំរាំស្ងប់ខ្យល់ ស្ងប់រន្ទះ ។

រំពេចនេះ ម្ចាស់ផ្ទះក៏បើកទ្វារឡើង ។ គ្រាន់តែទ្វារបើកភ្លាម
វិចិត្រភ្ញាក់ស្មារតីដូចគេចាប់គ្រវែងតែម្តង ពេលគេ យល់ភក្ត្រ័ម្ចាស់ ផ្ទះមួយរូបនោះ
ត្បិតមាណវីនោះក៏មិនអ្នកដទៃណាក្រៅពីនារី ដែល បេះដូងរបស់គេ បានដង្ហោយហៅរក
ជាយូរមកហើយនោះទេ ។ គេលេបទឹកមាត់ក្អឹកផ្ទើមបំពង់កបន្តិច ដើម្បីរំលត់ភាពញាប់ញ័រ
នៅក្នុងចិត្ត ទើបស្រដីថា :

- អរគុណណាស់ដែលអនុញ្ញាតអោយខ្ញុំចូលស្នាក់ជ្រកភ្លៀង ។

រីឯស្ត្រីក្មេងមួយរូបនោះវិញក៏ហាក់ដូចជាចាប់ភ្លឹកថា ធ្លាប់ស្គាល់ នរៈយើងដែរ ។
ឆរីក៏ឧទានឡើងថា :

- លោកវេជ្ជបណ្ឌិតវិចិត្រ ?

- បាទ គឺខ្ញុំមែនហើយ ។

គ្រាន់តែដឹងថា នរៈជាគ្រូពេទ្យដែលធ្លាប់ជួយសង្គ្រោះរូបនាង នាគ្រាមួយ
កល្យាណីយើងសម្តែងអាការៈហាក់ដូចជាទុកចិត្តហើយ មានការគោរពរូបគេជាងមុន :

- សូមលោកអញ្ជើញចូលខាងក្នុងសិនមក!

CHANBOKFO.COM

បុរសយើងក៏ឈានដើរចូលទៅក្នុងផ្ទះ ទាំងខ្លួនទទឹកជោគរហូត
ដល់នាយរងារណ្តំចង្កាតែម្តង ។ ធិតាក៏ប្រញាប់ទាញសន្លឹកទ្វារបិទ
វិញដើម្បីកុំអោយភ្លៀងសាចចូលផ្ទះ រួចហើយក៏ម្ទីម្ទារត់ចូលទៅ
យកកន្សែងពោះគោនិងខោអាវមួយបន្លាស់ ព្រមទាំងទឹកក្តៅមួយ បំពង់មកដល់ :
- នេះជាខោអាវរបស់ប្តីខ្ញុំ! លោកផ្លាស់សម្លៀកជូតខ្លួនអោយស្ងួត សិនទៅ
ទុកខ្លួនទទឹករងាយូរប្រយត្ន័គ្រុនផ្តាសាយ... ហើយនេះទឹក ក្តៅ! លោកពិសារបន្តិចទៅ
នឹងបានបែកញើសបាត់រងាហើយ ។

នាងមានឫកពា ហាក់ដូចជាស្គាល់សុខទុក្ខរបស់ភ្ញៀវណាស់ ។ ពេលនោះ
វិចិត្រសម្លឹងភក្ត្រ័មាណវីមិនដាក់ភ្នែកទេ ។ ជាយូរមក
ហើយគេមិនដែលមានស្ត្រីណាមកថៃទាំរូបគេដូច្នេះទេ ក្រៅពីម្តាយ របស់គេចេញ ។ ពេលនោះ
នរៈមានអារម្មណ៍រំភើបយ៉ាងណាមិន ដឹងដែលគេបានទទួលការរាក់ទាក់ពីម្ចាស់ផ្ទះយ៉ាងកក់ក្តៅ ។
បន្តិច មក មាណវីយើងក៏បែរទៅចាប់ការងារដែលនៅលើតុសរសេរបន្ត ទៀត ។
វិចិត្រលួចសម្លឹងមើលតាម នឹកគិតថាស្រីក្មេងរូបនោះជា
អ្នកនិពន្ធហើយព្រោះឃើញនាងកំពុងកែក្រដាសច្រើនសន្លឹកគរលើ គ្នា ។
វិចិត្រក៏បែរមើលជុំវិញខ្លួន ឃើញការតុបតែងផ្ទះរបស់នាង
មានរបៀបសាមញ្ញតែរៀបរយស្អាតបាត ។ រំពេចនោះគេដាក់ភ្នែក
ទៅកៀនក្បែរតុធ្វើការរបស់ធិតា ស្រាប់តែប្រទះឃើញកូនហ៊ឹងតូច
មួយមានតម្កល់ជើងធូបនិងរូបថតមួយធំពណ៌សខ្មៅជារូបបុរសម្នាក់
មានមាឌធំសង្ហាភក្ត្រ័ញញឹមស្លូតបូត ។ ការពិតរូបនោះក៏មិននរណា
ក្រៅពីបុរសរងគ្រោះនៅឯមន្ទីរពេទ្យថ្ងៃមុននោះដែរ ។ ពេលនោះ
គេក៏នឹកទៅដល់បណ្តាំរបស់បុរសនោះព្រមទាំងខ្សែកអំបោះក្រហម
បន្តោងចៃកាច់រូបផ្កាចំប៉ាឈ្មោល ។ ថៃដន្យគេមិនអាចប្រគល់របស់
នោះត្រលប់ទៅម្ចាស់ដើមពេលនេះវិញបាន ព្រោះគេមិនបានយក មកជាប់នឹងខ្លួន ។
វិចិត្រលេបទឹកមាត់ក្អឹក រំលត់ភាពញាប់ញ័រក្នុង ចិត្ត
ដែលរូបគេកំពុងដើរចូលអន្ទាក់វាសនាថ្មីមួយ...

បន្តិចមក គេដាក់ភ្នែកទៅកូនទូតូចមួយ ដែលនៅក្បែរខ្លួនគេ មានផ្ទុកសៀវភៅជាច្រើនក្បាល
នៅក្នុងនោះ មានទាំងសៀវភៅ ទស្សន៍ទាយរាសីនិងគូព្រេងផង ។

CHANBOKEO.COM

- ខ្ញុំសូមមើលសៀវភៅមួយក្បាលនេះបានទេ ?

វិចិត្រសួរធិតាទាំងកិរិយាញញើតញញើម ។

- ចាស អញ្ជើញដោយរីករាយ (ឆវីឆ្លើយវិញ)

វិចិត្រក៏ឈ្ងោកទាញយកសៀវភៅទស្សន៍ទាយនោះ មកបើក អាន ស្រាប់តែប្រទះនឹងកំណាព្យដ៏ខ្លីមួយនៅលើក្របខាងក្នុងដែល សរសេរថា :

ពេលបានជួបភក្ត្រជំពាក់ចិត្ត   បើនិស្ស័យពិតសូមជាគូ
ទោះមានឧបសគ្គក៏តស៊ូ   ជីវិតបងប្តូរដើម្បីអូន...
ស្រលាញ់អូនតែម្នាក់!

នៅខាងក្រោមកំណាព្យនោះ មានស៊ីញ៉េឈ្មោះជាភាសាឡាតាំង ផង ។ វិចិត្រឃើញហើយក៏លួចចោលកន្ទុយភ្នែកសម្លឹងធិតា តែ ឆវីកំពុងធ្វើកិច្ចការរបស់នាង មិនបានចាប់ភ្លឹកអ្វីទេ ។ មាណពយក ម្រាមដៃអង្អែលកំណាព្យមួយល្បះនោះយ៉ាងថ្នមៗស្រាលៗ ហើយ លួចញញឹម សម្តែងកិរិយាហាក់ដូចជាស្រលាញ់ពេញចិត្តអត្ថន័យ របស់កំណាព្យមួយនោះក្រៃលែង ។

មួយម៉ោងកន្លងទៅ...

ព្រះភិរុណនៅតែបង្អុរជោគជាំមិនព្រមស្វាងសោះ ។ មាណវីក៏ បញ្ចប់កិច្ចការ រួចហើយក៏បែរមករកវិចិត្រ ស្រដីថា :

- មើលទៅ លោកត្រូវជាប់ផ្លូវទីនេះមួយយប់ហើយ ។ សូមមេត្តា កុំថាអីថាវ៉ាន់ ព្រោះខ្ញុំទើបតែផ្លាស់មកនៅបាត់ដំបង កាលពីអាទិត្យ មុននេះទេ ទើបគ្មានអ្វីទទួលលោកអោយបានសមរម្យ ។

- បាទ មិនអីទេ អ្នកនាង! បានអនុញ្ញាតអោយខ្ញុំជ្រកភ្លៀងប៉ុន នេះ ចាត់ទុកជាសមានចិត្តដ៏ធំធេងទៅហើយ ។

ធិតាក៏ដើបទៅយកក្រមាអំបោះផ្ទាំងធំមួយ ព្រមទាំងខ្នើយមួយ មកអោយវិចិត្រ :

- សូមទោស ខ្ញុំក៏គ្មានមុងដែរ! លោកប្រហែលត្រូវសំរាន្តលើក្តារ ជឿ ទទូរក្រមា ការពារមូសមួយយប់ហើយ ។

CHANBOKEO.COM

វិចិត្រមិនហ៊ានរអ៊ូទេ ត្បិតមើលទៅម្ចាស់ផ្ទះ គេមានសន្តានចិត្ត ចំពោះនាយយ៉ាងល្អរកគ្មានរួចទៅហើយ ។ បន្តិចមក មាណវីក៏ចូល ទៅក្នុងបន្ទប់របស់នាងបាត់ទៅ ទុកអោយមាណពនៅខាងក្រៅតែ ម្នាក់ឯង គេងស្តាប់សូរសម្លេងខ្យល់បក់បោកគ្រាប់ភ្លៀង ទៅលើ ធម្មជាតិទាំងឡាយកណ្តាលយប់ស្ងាត់ ។ ថ្វីបើពេលនេះ រូបនាយ មិនធ្លាប់គេងនៅលើក្តារដើរីងៗដូច្នេះពីមុនមក ហើយទោះបីនៅ ក្នុងជំរៅដួងចិត្តរបស់គេនៅមានជិតដាមនូវភាពតប់ប្រមល់តិចតួច ខ្លះៗក៏ដោយ ក៏វិចិត្រមានអារម្មណ៍ថា បេះដូងរបស់គេកំពុងតែ ទទួលនូវសេចក្តីសុខក្នុងចិត្តយ៉ាងក្រៃមក្សាន្តលើសពេលណាៗទាំង អស់ក្នុងជីវិត ។ ថៃដន្យចម្លែកណាស់ ពេលមុនពេលគេបិទភ្នែក និទ្រាទៅ មាណពបានយកសៀវភៅទស្សន៍ទាយមួយនោះមកដាក់ ផ្ទាប់លើឱរារបស់គេ ហើយយកដៃដាក់ក្តោបអោបពីលើយ៉ាងណែន រួចក៏បិទភ្នែកនិទ្រាទាំងទឹកមុខញញឹមពព្រាយ ដោយដួងចិត្តរំភើប រីករាយតែម្នាក់ឯង ។

....

- លោក! អញ្ជើញពិសារបបរ ទាន់ក្តៅៗ ?

វិចិត្របើកភ្នែកឡើង ឃើញព្រហាមស្រាងៗ ហើយឃើញធិតា យើងលើកបបរមួយស្លាកទុកអោយ ។ គេភ្ញាក់ព្រើតនឹកថា :

- នេះគេដាស់យើងទាំងព្រឹកអោយបរិភោគផង ? តើគេបំរុងដេញ យើងអោយឆាប់ចេញទៅ ? ឬក៏គេកំពុងត្រូវចេញទៅធ្វើការដែរ ?

នរៈដើបឡើងរៀបចំខ្លួន ស្រាប់តែមាណវីសួរថា :

- ផ្ទះរបស់លោកគ្រូពេទ្យនៅខាងណាដែរ ?

- បាទ! នៅមាត់ស្ទឹងត្រើយខាងកើតនេះឯង ជិតវត្តពោធិក្នុង ។

- អូហ៍ អញ្ជឹង មានឆ្ងាយឯណា!

បន្តិចមក ធិតាក៏ទាញកង់មួយចេញមក :

- នេះកង់! ខ្ញុំអោយលោកខ្ចីជិះទៅផ្ទះសិន! ចាំដល់លោកធ្វើ ឡានរួច ចាំយកមកសងខ្ញុំវិញចុះ ។

វិចិត្របើកភ្នែកក្រឡង់ សួរថា :

- ហើយចុះអ្នកនាងវិញ ? បានអ្វីជិះទៅធ្វើការដែរ ?

CHANBOKEO.COM

មាណពសួរទាំងមិនដឹងថានាងធ្វើការអ្វីផង ។

- អូហ៍ ខ្ញុំដើរក៏បានដែរ ព្រោះកន្លែងធ្វើការនៅជិតនេះឯង ។

ភ្លាមនោះ បុរសយើងហាក់ដូចជារំភើបចិត្តណាស់ដែលឆវីមាន សមានចិត្តចំពោះខ្លួន ហើយមើលទៅនាងហាក់ដូចជាទុកចិត្ត ទុក ថ្លើមរូបគេដល់ហើយ :

- អ្នកនាងមិនខ្លាចខ្ញុំយកកង់ទៅហើយមិនសងទេហ៍ ?

ស្រាប់តែធិតាឆ្លើយធ្វើហីថា :

- ចាស! មិនខ្លាចទេ!

- ព្រោះហេតុអ្វីទៅ ?

គេសួរទៅមាណវីវិញដោយនឹកគិតក្នុងចិត្តថា ប្រហែលជានាង យល់ថាគេជាដុកទ័រហើយទើបអោយខ្ចី តែនាងបែរតបវិញថា :

- ធ្វើអំពើល្អចំពោះញាតិ ព្រះលោកមិនដាក់ទោសឲ្យខ្ញុំបាត់កង់ទេ!

វិចិត្របាត់មាត់តែម្តង កាលបើនាងឆ្លើយដូច្នោះ ។ បន្តិចមកគេ ក៏មានគំនិតមួយ :

- ខ្ញុំគិតថា ខ្ញុំឌុបអ្នកនាងទៅផ្ទះខ្ញុំចុះ រួចហើយអ្នកនាងត្រលប់ជិះ កង់យកមកវិញដោយមិនបាច់ដើរខកដំណើរយឺតការងារផង ។ តើ អ្នកនាងយល់យ៉ាងណាដែរ ?

ដោយយល់ថា នោះជាយោបល់ល្អ ធិតាក៏ងក់ក្បាល ។ បន្តិច មក វិចិត្រក៏ឡើងធាក់កង់ឌុបមាណវីចេញទៅ ។ តាមផ្លូវ គេមាន អារម្មណ៍ហាក់ដូចគេនោះជានិស្សិតក្មេងមួយរូប ដែលកំពុងដឹកឌុប សិស្សប្អូនទៅរៀន ព្រោះអីធិតាស្ថិតនៅក្នុងសម្លៀកអាវសសំពត់ ខៀវមើលទៅស្រគត់ស្រគំគួរអោយស្រលាញ់ណាស់ ។ វិចិត្រក៏ លួចមានអារម្មណ៍រំភើបព្រឺព្រួចតែម្នាក់ឯង យ៉ាងណាមិនដឹងទេ ។ គេញញឹមបិទមាត់មិនជិតសោះ ចេះតែលួចរំជួលក្នុងចិត្ត រកថាមិន ត្រូវ ។ បន្តិចមក គេក៏បានមកដល់មាត់ទ្វាររបងផ្ទះរបស់ខ្លួន ។ ពូខេមឃើញហើយ ក៏ចេញមកទទួល :

- អ៊ុញ! លោកពេទ្យ! ឯណាឡាន ?

- យប់មិញ ឡានងាប់តាមផ្លូវកណ្តាលភ្លៀង បើកុំតែបានផ្ទះអ្នក នាងខាងនេះជ្រក កុំអីខ្ញុំយ៉ាប់ធំហើយពូខេម ។

រួចហើយគេក៏បែរមកកនារី :

- ចូលលេងខាងក្នុងផ្ទះសិនទេ អ្នកនាង ?

CHANBOKEO.COM

- ចាស មិនអីទេ (ធិតាគ្រវីក្បាល) ខ្ញុំដល់ម៉ោងទៅធ្វើការហើយ! ចាំពេលក្រោយចុះ ជំរាបលាលោកគ្រូពេទ្យ ជំរាបលាពូ ។

ភ្លាមនោះ ធិតាក៏ទាញកង់បែរក្រោយធ្វើដំណើរចេញទៅ ដោយមិនទាន់បានទទួលពាក្យអរគុណពីបុរសយើងផង ។ នរៈឈរមើលតាមក្រោយរហូតដល់ធិតាបាត់ស្រមោលទៅ ។

- អ្នកនាងនោះជាអ្នកនរណាដែរ ?

- គឺខ្ញុំខូចឡាន ចូលសុំផ្ទះគេជ្រកកាលពីយប់មិញ ។

ពូខេមមើលតាមនាងឡើងភ្លឹក :

- ហេតុសម្លឹងមើលគេភ្លឹកម្ល៉េះពូ ? (វិចិត្រសួរ)

- អ៊ឺ! មកពីឃើញគេស្រស់ស្អាតគួរអោយគយគន់នោះអី!

- ពូលួចចាប់ចិត្តលើរូបគេមែនទេ ?

- អត់ទេ ពូគិតថាចង់លួចផ្គូផ្គងអោយអ្នកខ្លះ!

- អូហ៍...ហើយពូចង់ផ្គូឲ្យនរណាគេទៅ ?

- ឲ្យនរណានៅម្តុំៗនេះ ដែលនៅទំនេរយូរអើយសែនយូរ គ្មាន នារីណាជួយថ្នាក់ថ្នមបេះដូងអោយបាត់រងានោះអី!

ពូពូខេមចំអន់ វិចិត្របាត់មាត់ឈឹង ឈ្ងោកមុខចុះធ្វើអឹមអៀន លែងហ៊ានស្រដីទៀត ។ ពេលនោះ ស្រាប់តែគេក៏ចាប់ភ្លឹកតែម្តង ថា គេមិនបានសួរឈ្មោះធវីសោះ... គឺគេភ្លេចសួរនាងអោយឈឹង សូន្យតែម្តង ។ គួរអោយស្តាយមែន!!

បីថ្ងៃក្រោយមក...

វិចិត្រត្រូវជិះទូកចម្លងទៅធ្វើការអស់ពីរបីថ្ងៃទំរាំជាងជួសជុល រថយន្តរួចរាល់ ។ រសៀលនេះ បន្ទាប់ពីទៅយករថយន្តត្រលប់មក វិញ គេក៏ស្ទុះបររឹងសំដៅទៅផ្ទះធិតាដែលគេគេងនឹកពីរបីច្រប្លុក ច្របល់ចិត្តពីរបីថ្ងៃមកហើយ ។ ចៃដន្យ ផ្ទះចំហទ្វារតែស្ងាត់ច្រៀប គ្មាននរណានៅសោះ ។ គេដើររោៗមួយស្របក់ជុំវិញសួនយុវ័ន យូរៗម្តងលួចចោលកន្ទុយភ្នែកលួចមើលទៅម្តុំផ្ទះធវី តែក៏មិន ឃើញនរណាចេញចូលទីនោះដដែល ។ កំពុងតែអង្គុយភ្លឹក ស្រាប់តែគេឮសម្លេងក្មេងសើចរអឹកនៅក្រោយខ្នង ។ លុះគេងាកបែរមើលក៏ប្រទះឃើញកុមារតូចម្នាក់រូបអាយុប្រហែលបួនឆ្នាំ កំពុងរត់ ចាប់មេអំបៅ

CHANBOKEO.COM

ដែលហើរទំលើកនៅក្រោមផ្កាម្លុលស្គុះស្គាយជុំវិញអាង
បេះដូងក្នុងសួនយុវ័នដោយមានយុវតីមួយរូបមានវ័យប្រហែល១០
ឆ្នាំកំពៀកប្អូនស្រីតូចម្នាក់ទៀតអាយុប្រហែលពីរឆ្នាំ ហើយក្តាប់កូន បាល់តូចមួយ
រត់តាមហៅពីក្រោយកុមារផង :

- ភក្រ្តា! កុំរត់លឿនពេកអូន ប្រយត្ន័ដួល!

ថាផុតពីមាត់ កុមារតូចក៏ដួលព្រួសទៅលើដីគ្រួសក្រហម រួចក៏
យំវ៉ាឡើង ។ វិចិត្រអង្គុយនៅជិតនោះ ឃើញហើយ ក៏ស្ទុះទៅ ជួយលើកកុមារឡើង :

- មានត្រូវត្រង់ណាទេ អូនតូច ?

កុមារងក់ក្បាលហើយចង្អុលទៅជើង ។ គេលើកជើងនាយយក
មកមើលឃើញរលាត់ស្បែកចេញឈាមរឹមៗ ។ គេក៏ជួយបបោសដី
ចេញពីស្នាមរបួសហើយលួងលោមថា :

- អូហ៍! អស់អីហើយ! នេះ អូនតូចឈប់យំទៅណ៎!

ពេលនោះ យុវតី ជាបងក៏រត់មកដល់ដែរ :

- ឃើញទេ អូនភក្រ្តា! បងថាកុំអោយអូនរត់ តែអូនចេះតែរត់
ឥលូវអូនដួលដាច់ជើងចេញឈាមអស់រលីង!

កុមារក៏ស្ទុះរត់ចេញពីដៃវិចិត្រ ហើយរត់ទៅអោបកយុវតី :

- បងម៉ៅ! (ថាបានតែប៉ុណ្ណោះក៏យំថែមទៀត) ត្រាយឺជើង...
- អឺៗ! បាត់យំទៅ! ចាំបងផ្លុំអោយ... ភាំង!

ឃើញមុខកុមារតូចនោះកាលណា វិចិត្រហាក់មានអារម្មណ៍ថា
គេមាននិស្ស័យនឹងក្មេងនេះណាស់ ។ គេសម្លឹងមុខកុមារដោយ ឥតពព្រិចភ្នែក
រួចនឹកស្រម័យដល់រូបនាយកាលនៅពីក្មេងតូចៗ ។ ភ្លាមនោះ ស្រាប់តែយុវតី
មួយរូបនោះស្រដីថា :

- អូនភក្រ្តា សំពះអរគុណលោកពូទៅអូន ដែលពូបានជួយបោស ដីឲ្យប្អូន ។

ភក្រ្តាជូតទឹកភ្នែកហើយបែរមកសំពះវិចិត្រវិញ ។ នរៈញញឹម តបវិញយ៉ាងទន់ភ្លន់ ។
ភ្លាមនោះ ស្ត្រីចំណាស់មួយរូបវ័យប្រហែល សែប្លាយបានដើរមកតាម :

- ម៉ៅអើយ! ប្រញាប់នាំប្អូនទៅផ្ទះវិញចៅ! បន្តិចទៀត ម៉ាក់មក
ដល់ផ្ទះវិញហើយ ប្រយត្ន័គាត់បន្ទោស ។

CHANBOKEO.COM

ពូឌួច្នោះយុវតីក៏នាំប្អូនៗដើរត្រលប់ទៅវិញ ។ វិចិត្របែរមើល
តាមដោយមិនអស់ចិត្ត ។ មើលទៅកុមារមួយរូបនោះគួរឲ្យអាណិត
ស្រលាញ់ណាស់ ។ គេចេះសំពះគួរសមជាមួយមនុស្សចាស់យ៉ាង ប្រពៃ
ហាក់បីដូចជាគេបានទទួលការអប់រំពីឪពុកម្ដាយយ៉ាងល្អ ។ ភ្លាមនោះ
ស្រាប់តែកុមាររត់គេចពីដៃបងស្រីត្រលប់មករកគេវិញ ថែមទាំងកាន់កូនបាល់មួយយកមកផង :
- ប៉ា! លេងបាល់ជាមួយត្រាបាទ!
មាណពភ្ញាក់ព្រើតកាលបើឮក្មេងតូនោះហៅគេថា ប៉ា ។ មិន ទាន់តបថាយ៉ាងណាផង
ស្រាប់តែកុមារគប់សំដៅទៅរកវិចិត្រភ្លាម តែម្ដង ។ នាយក៏លើកដៃចាប់ជាប់
ហើយព្រមៀលបាល់ត្រលប់មក អោយនាយវិញ ។
កុមារតូចឃើញហើយក៏ទះដៃសើចកក្អឹកឡើង ។ រួចកុមារក៏ចាប់បាល់គប់ទៀតឯដៃលជាងដៃល ។
បន្តិចមកអ្នកទាំង ពីរក៏ក្លាយជាកីឡាករប្រកួតបាល់យ៉ាងសប្បាយក្អាកក្អាយ ។ ពេល នោះ
វិចិត្រក៏ហាក់ដូចជាភ្លេចអស់នូវភាពតប់ប្រមល់ក្នុងខ្លួនរលីង តែម្ដង ។
គេហាក់ដូចជារំភើបចិត្តយ៉ាងណាមិនដឹងដែលមានក្មេង ម្នាក់មកហៅគេថាប៉ា ដោយថៃដន្យ
ឬប្រហែលជារូបគេមានមុខ មាត់ប្រហាក់ប្រហែលនឹងឪពុករបស់កុមារនោះក៏មិនដឹងបានជាក្មេង
តូចមួយរូបហៅនាយថា ប៉ា ដូច្នោះ ។
មួយស្របក់ក្រោយមក គេលើកដៃមើលនាឡិកា ឃើញថាខ្លួន
ត្រូវដល់ម៉ោងត្រូវត្រលប់ទៅការិយាល័យវិញ ។ គេក៏លាកុមារតូច
និងបងស្រីឈ្មោះម៉ៅដែលកំពុងពព្ធនស្រីតូចនៅក្នុងដៃ :
- ពូលាសិនហើយណាំនាងតូចទាំងបីនាក់ ព្រោះត្រូវទៅធ្វើការវិញ ហើយ ។ មើលហ្ន៎!
លោកយាយនៅចាំផ្លូវក្អួយឯណោះ!
លុះបែរក្រោយ ឃើញស្ត្រីចំណាស់នោះនៅឈរចាំមែន យុវតី
ឈ្មោះម៉ៅ កុមារភក្ត្រា ព្រមទាំងកុមារីតូចនៅលើចង្កេះរបស់នាង
ក៏នាំគ្នាលើកដៃបក់បោយលាមាណពយើង ។
ពីរបីថ្ងៃក្រោយមក វិចិត្រតែងតែឆ្លៀតពេលរសៀលមកលួច ឃ្លាំមើលផ្ទះរបស់មាណវីទៀត
តែក៏មិនបានជួបដូចបំណង ។ គេក៏
ត្រូវត្រលប់ទៅផ្ទះវិញទាំងខកចិត្តឥតឧបមា ។
នៅរវាងដំណាច់សប្ដាហ៍... ក្នុងអាទិត្យដដែល...
CHANBOKEO.COM

ផានេតដែលជាមិត្តរបស់គេ បាននាំវិចិត្រទៅចូលរួមពិធីជប់លៀងមួយនៅផ្ទះលោកសំអាតជានាយកស៊ុរិយោដីខេត្តបាត់ដំបង ។ ការពិត សង្សាររបស់ផានេតជាកូនស្រីទោលរបស់លោកសំអាតតែម្តង ។ នាងមានឈ្មោះថា សារិកា ។

នៅក្នុងបរិវេណសួនច្បារ ដែលមានតុបតែងភ្លើងពណ៌ចម្រុះដ៏ ល្អប្រណិតដោយមានអមទាំងវង់ភ្លេងសម័យមួយក្រុមផង វិចិត្រ និងផានេតអង្គុយក្រេបភេសជ្ជៈផងជជែកគ្នាផង យ៉ាងរីករាយតាម បែបកម្លោះៗ ។ ភ្ញៀវទាំងឡាយក៏បានមកដល់ជាបន្តបន្ទាប់ រួច កម្មវិធីក៏ចាប់ផ្តើមឡើង ។ សារិកាក៏ដើរឡើងទៅលើវេទិកាប្រកាស ទៅភ្ញៀវថា :

- ថ្ងៃនេះ លោកប៉ាដ៏សង្ហាររបស់ខ្ញុំបានចូលគំរប់វ័យ ៦០ឆ្នាំហើយ! នាងខ្ញុំ សារិកា ជាកូនព្រមទាំងញាតិមិត្តទាំងអស់សូមចូលរួម ជូនពរលោកប៉ាសូមអោយលោកប៉ានៅតែមាំមួនជាម្លប់ត្រជាក់ដល់ កូនចៅរហូតតទៅ!

ភ្ញៀវទាំងអស់ក៏ទះដៃឡើង ។ តន្ត្រីក៏ចាប់ប្រគំយ៉ាងរងំ ។ អ្នកដែលមានគូទាំងឡាយក៏ឡើងរាំលេងយ៉ាងសប្បាយ ទៅតាមចង្វាក់តន្ត្រីដ៏ស្រទន់លួងលោមអារម្មណ៍ ។ ផានេតក៏ចាប់ដៃសារិកាឡើងរាំ បាត់ទៅនៅសល់តែវិចិត្រដែលនៅអង្គុយក្រេបទឹកក្រូចម្នាក់ឯង គ្មានគូរាំនឹងគេ ។ រំពេចនោះគេដាក់ភ្នែកទៅចំនារីសោភាមួយរូប នៅអង្គុយស្ងាត់ស្ងៀមម្នាក់ឯងក្រោមដើមចំប៉ាស្រាប់តែគេញញឹម ឡើងដោយចិត្តសែនរំភើបត្រេកអរយ៉ាងចម្លែក រួចហើយគេក៏ដើរសំដៅរូបនាងយ៉ាងលឿន :

- អ្នកនាង!

វិចិត្រហៅនាងតិចៗពីក្រោយ ។ ធិតាងាកមុខមកយ៉ាងរហ័ស ហើយស្រាប់តែបើកភ្នែកធំៗឧទានថា :

- លោកគ្រូពេទ្យ ?

- បាទ! អ្នកនាងសុខសប្បាយទេ ?

- ចា៎ស! គឺធម្មតាៗទេ ។ ចុះលោកពេទ្យវិញ ?

- គឺធម្មតាដូចគ្នា...គ្រាន់តែ...

CHANBOKEO.COM

ស្រាប់តែវិចិត្រមានអារម្មណ៍ថាត្រជាក់ដៃស្រើត ។ ដំបូងគេនឹក ចង់ហៅនាងទៅរាំលេង តែលុះមកដល់ចំពោះមុខធិតា គេបែរជា និយាយមិនចេញទៅវិញ ។ ភ្លាមនោះ គេក៏ដាក់ខ្លួនអង្គុយចុះក្បែរ នាងរួចស្រដីថា :

- ខ្ញុំបានទៅរកអ្នកនាងនៅផ្ទះម្តងពីរដែរ តែមិនបានជួបគ្នាសោះ!

ធិតាញញឹម រួចសួរថា :

- អូហ៍! លោកមានការអ្វីដែរទៅ ?

- យី! អ្នកនាងភ្លេចហើយមែនទេ ? ខោអាវរបស់ខ្ញុំមួយកំប្លេនៅផ្ទះអ្នកនាង ហើយខោអាវមួយកំប្លេដែលអ្នកនាងឲ្យខ្ចី នៅជាមួយខ្ញុំ

ស្រាប់តែនាងនិយាយលលេងថា :

- ប្រហែលជាខោអាវរបស់ខ្ញុំមានតម្លៃតិចពេក សំរាប់ដូរគ្នាហើយ ទេដឹងបានជាលោកប្រញាប់តាមរកម្ចាស់ដូរគ្នាវិញម្ល៉េះ ?

ឮនាងចំអន់លេងដូច្នោះ គេខ្មាសក្តៅមុខតែម្តង ។ ពេលនេះ គេនឹកចង់សួរឈ្មោះធិតាណាស់ តែហារមាត់ស្រដីមិនរួចសោះ ។ គេក៏ឈ្ងោកមុខនៅស្ងៀមទៅវិញ ។ ការពិត គេនិយាយច្រើនតែជាមួយប្អូនប្រុសរបស់គេប៉ុណ្ណោះ ។ ក្រៅពីនោះ គេមិនសូវស្រដី រកនរណាទេ ។ អ្នកដែលមិនស្គាល់រូបគេច្បាស់ ច្រើនយល់ថាគេ ជាមនុស្សឆ្មើងឆ្មៃ តែចំពោះមិត្តភក្តិស្គាល់គ្នាវិញ គេជាមនុស្សដែល

និយាយតិចបំផុត ។ ឃើញនាយនៅស្ងៀម ធិតាក៏សួរឡើង :

- លោកជាសាច់ញាតិរបស់ម្ចាស់ផ្ទះនេះមែនទេ ?

- បាទ! អត់ទេ! ខ្ញុំជាមិត្តរបស់ផានេត ដែលជាសង្សាររបស់អ្នក នាងសារិកា ។

- ហើយថ្ងៃនេះគ្មានដៃគូទេ ទើបមិនឃើញលោកឡើងរាំហ្នឹងគេ ?

មាណពគ្រវីក្បាល លួចសម្លឹងភក្ត្រ័ធិតាវិញដោយក្រសែភ្នែកភ្លឺ ថ្លាផ្លេកៗ ហាក់ដូចជាបង្កប់នូវគំនួចអារម្មណ៍ដ៏សែនជ្រៅ ។ បន្តិច មក នរៈក៏សួរនាងវិញថា :

- ចុះឯណាដៃគូរបស់អ្នកនាងវិញនោះ ?

ស្រាប់តែមាណវីដាក់មុខជ្រប់ធ្វើមុខស្លូតតែម្តង ។ ពេលនោះ វិចិត្រហាក់យល់ស្ថានការណ៍ភ្លាម ក៏នឹកខកចិត្តចំពោះខ្លួនឯងណាស់ កាលបើឃើញកិរិយារបស់នាងហាក់ដូចជាសោកសៅចំពោះសំនួរ របស់នាយដែលមិនបានគិតវែងឆ្ងាយ ។

CHANBOKEO.COM

- សូមទោស ដែលខ្ញុំធ្វើអោយអារម្មណ៍អ្នកនាងល្អក់កករ...!
ឆវីគ្រវីក្បាល :
- មិនមែនជាកំហុសលោកទេ...
វិចិត្រនៅស្ងៀម មិនដឹងថាខ្លួនត្រូវសម្ដែងកិរិយាយ៉ាងណាឲ្យ សមទៀតទេ ។ គេក៏បែរនៅស្ងៀមសាជាថ្មី សម្លឹងមុខនាងដោយក្តី អាណិតក្នុងចិត្តក្រៃលែង ។ នៅក្រោមពន្លឺភ្លើងភ្លឺថ្លាស្រទន់នៃពិធី ជប់លៀង សោភណ៍ធិតាអណ្តែតឆ្លោឡើងយ៉ាងត្រកាល ធ្វើឲ្យវិចិត្រ លួចគយគន់សឹងតែភ្លេចដកដង្ហើមម្តងៗទៅហើយ ។ គេសឹងមិន ជឿការពិតទេ ដែលថាធិតាជានារីធ្លាប់មានគូស្រកររួចមកហើយ ។ បើសម្លឹងមើលទៅត្រឹមតែកិរិយាមារយាទនិងសំដី គេច្បាស់ជាទាយ ខុសថា នាងនៅក្រមុំមិនខាន ។ ថៃដន្យ គេធ្លាប់បានជួបនាងថៃម ទាំងបានជួបបុរសដែលជាស្វាមីរបស់នាងថៃមទៀតផង ទើបមិន ជឿមិនកើត ។ ប៉ុន្តែ តើនិស្ស័យអ្វីទៅហ្ន៎ ដែលធ្វើឲ្យគេបែរមក ចាប់អារម្មណ៍លើនារីដែលធ្លាប់មានគូស្រករហើយទៅវិញ ? ឬក៏រូប គេកំពុងតែត្រូវបណ្ដាសាពីទេវតា ?
កាលបើឃើញបរិយាកាសស្ងៀមស្ងាត់បុរសយើងក៏សួរនាងថា:
- តើអ្នកនាងផ្តល់កិត្តិយសឲ្យខ្ញុំទេ បើខ្ញុំសូមអ្នកនាងរាំមួយបទ ?
នាងងើបមុខឡើង តបថា :
- គឺ... មិនសមរម្យទេដឹង លោកគ្រូពេទ្យ ?
ស្រាប់តែវិចិត្រហុចដៃឡើង :
- សូមអញ្ជើញអ្នកនាងផ្តល់កត្តិយសដល់ខ្ញុំផងណា៎!
ទីបំផុត នាងក៏ត្រូវតែងើបឈរឡើងទាំងទើសទាល់ :
- អញ្ចឹង...ទាល់តែសូមលោកជួយណែនាំហើយ ។
ភ្លេងប្រគំឡើងយ៉ាងភិរម្យ ជាចង្វាក់មនោសញ្ចេតនាយ៉ាងផ្អែម ត្រជាក់ ។ វិចិត្រយកដៃស្តាំក្រសោបចង្កេះនារីពីក្រោយ ទាញខ្លួន នាងឲ្យផ្ទឹបកៀកជិតកាយរបស់គេ រួចលើកដៃឆ្វេងឡើងក្តាប់ដៃស្តាំ របស់នារីយើងយ៉ាងណែន ។ គេឈ្ងោកមុខសម្លឹងភក្ត្រ័នាង ដោយ ក្រសែភ្នែកដ៏ស្រទន់ បង្កប់នូវក្តីរំភើបយ៉ាងជ្រាលជ្រៅក្នុងចិត្ត ។ រីឯបេះដូងរបស់គេក៏រណ្តំភ្លាមឡើង ជាចំរៀងមនោសញ្ចេតនាយ៉ាង ចម្លែកមួយ

CHANBOKEO.COM

ដែលគ្មានពាក្យពេចន៍ណាអាចយកបរិយាយអោយសម ស្មើអត្ថន័យបានឡើយ ។ ថ្វីបើពេលនោះ កល្យាណីយើងបានធ្វើមុខ ញញឹមស្មើៗក៏ដោយក៏រង្វង់ភក្ត្រារបស់នាងបានបញ្ចេញនូវសម្ផស្ស សោភ័ណដ៏ត្រកាល គាប់ទ័យាមាណពកម្លោះយើងក្រៃលែង ។ គេ សម្លឹងរង្វង់ភក្ត្ររបស់នាងមិនឆ្អែតឆ្អន់ទេ ។ ដួងចិត្តរបស់គេរំភើប សែនរំភើប... គឺជាមនោសញ្ចេតនាដ៏ប្លែកមួយ ដែលបេះដូងគេមិន ដែលមានប្រតិកម្មដូច្នេះពីមុនមកម្តងណាឡើយ ។ គ្រានេះ មាណព ទទួលអារម្មណ៍ថា គេមានសេចក្តីសុខក្នុងចិត្តអ្វីម៉្លេះទេ កាលបើគេ បានឈរត្រកងកាយធិតាដ៏សោភាមួយ យ៉ាងជិតស្និទ្ធិបំផុតក្បែរ ដើមទ្រូងរបស់គេដែលធ្លាប់តែរងាជាយូរមកហើយ ។

ចំពោះកន្និដ្ឋាវិញ ថ្វីបើមិនសូវជាបានប្រលែងក្រសែភ្នែកជា មួយបុរសយើងប៉ុន្មានក៏ដោយ ក៏មាណវីទទួលអារម្មណ៍មិនតិចដែរ ថារូបនាងបានទទួលការចាប់អារម្មណ៍ ពីលោកគ្រូពេទ្យរបស់យើង យ៉ាងពិសេសបំផុត ។ ក្រុមតន្ត្រីប្រគំមួយបទហើយមួយបទទៀត ជាបន្ត... ចីបទជាប់ៗគ្នាកន្លងទៅហើយ ។ អ្នកទាំងពីរហាក់ដូចជា កាន់តែយល់អារម្មណ៍ទៅៗ រំភើបព្រឺព្រួចទោរទន់តាមចង្វាក់ភ្លេង មនោសញ្ចេតនា ដែលបបោសអង្អែលបេះដូងរបស់គេទាំងពីរឲ្យ ក្សេមក្សាន្តភិសម័យ រកអ្វីប្រៀបមិនបានឡើយ ។

រំពេចនោះ ស្នូរទះដៃក៏បន្លឺយ៉ាងរន្ថើនឡើង ពញ្ញាក់អារម្មណ៍ របស់អ្នកទាំងពីរអោយភ្ញាក់ក្រញាង ។ ការពិត ស្នូរទះដៃទាំងនោះ គឺសំរាប់សាវិកានិងផាតេនទេ ប៉ុន្តែ ចំពោះអ្នកដែលមានខ្លួនដូច វិចិត្រនិងមាណវីយើង គេរអៀសខ្លួនមិនតិចឡើយដែលនាំគ្នាឈររាំ ឡើងភ្លេចស្មារតីយ៉ាងដូច្នោះ ។ ភ្លាមនោះ នរៈក៏បែរកាន់ដៃនារី ដើរត្រលប់មកតុដើមវិញទាំងឱភារីករាយ ។

ទោះបីមើលពីក្រៅទៅ ធិតាយើងមានឥរិយាបថ ស្ងៀមស្ងាត់ មិនសូវញញឹម មិនសូវស្រដី តែវិចិត្របានលួចសង្កេត ដឹងថា នាងបានសម្តែងភាពទន់ភ្លន់ តបមករូបគេវិញ មិនតិចដែរទេ ។ បើមិនដូច្នោះ នាងពិតជាមិនព្រមឈរស្ទូទ្រាំឈរអោយបុរសយើង ស្រវាក្រសោបអោបចង្កេះនាង រាំរហូតដល់ទៅបីបទនោះឡើយ ។ កាន់តែគិត មាណពកាន់តែលួចរំភើបចិត្តតែម្នាក់ឯងខ្លាំងឡើងៗ ។ បន្តិចមក ធិតាក៏មកសំពះលារូបគេចេញទៅ :

- អ្នកនាងត្រលប់ទៅវិញហើយហ្ន៎ស ?

- ចា៎ស! ម៉ោងនេយប់ហើយ ខ្លាចអ្នកផ្ទះគេចាំ!

អ្នកផ្ទះ ? វិចិត្រឮដូច្នោះភ្ញាក់ព្រើត នឹកក្នុងចិត្តតែម្នាក់ឯងថា: - នាងមានអ្នកផ្ទះដែរ ? តើជានរណាទៅ ?"

ដោយនឹកពិភាល់ក្នុងចិត្ត គេក៏សួរធវីបន្តទៀត :

- ហើយចុះអ្នកនាងទៅផ្ទះវិញយ៉ាងណា ?

- គឺសុំអោយមិត្តភក្តិគេជូនទៅ...

- ចុះបើខ្ញុំសូមជូនអ្នកនាងទៅផ្ទះ តើបានដែរទេប៉ុទ ?

ធិតាបើកភ្នែកទំនងភ្ញាក់ផ្អើល :

- ដូចជារំខានលោកពេកទេដឹង ?

- ជាសន្តានចិត្តបន្តិចបន្តួច...មិនខុសត្រូវអ្វីទេ អ្នកនាង!

ភ្លាមនោះ ផានេតនិងសារិកាហាក់ដូចជាយល់សន្តានចិតរបស់កម្លោះយើង ។ សារិកាក៏ជំរុញបន្ថែម ត្បិតនាងមិនទាន់ចង់ចាក ចេញពីរង្វង់ពិធីដើម្បីជូនធិតាយើងទៅផ្ទះទេ :

- បើបានលោកពេទ្យជូនទៅនោះប្រសើរហើយ ព្រោះខ្ញុំទុកចិត្ត!

ដោយទើសទាល់ មាណវីក៏ឡើងរថយន្តជាមួយបុរសត្រលប់ ទៅផ្ទះវិញ ។

តាមផ្លូវ នាងនៅស្ងៀមមិនស្រដីអ្វីទេ មើលទៅដូចជាប្រយត្ន័ប្រយែងមាត់កណាស់ ទំនងហាក់ដូចជាធវីខ្លាចចិត្តមាណពយើង ហើយ ។ ចំណែកវិចិត្រវិញក៏រកនឹកពាក្យនិយាយទៅរកធិតាវិញ មិនបានសោះ ។ គេនៅអេះអុញៗតាមផ្លូវទំរាំហ៊ានហារមាត់សួរ នាងជាដំបូងឡើងថា :

- តើអ្នកនាងត្រូវជាអ្វីនឹងម្ចាស់ពិធីនារាត្រីនេះដែរ ?

- ចា៎ស! ស្គាល់គ្នាជាមួយអ្នកនាងសារិកា ធ្វើការជាមួយគ្នា ។

ស្រាប់តែរថយន្តដល់មុខផ្ទះល្មម ។ ធិតាលើកដៃជំរាបលា :

- អរគុណលោកណាស់ដែលជូនខ្ញុំត្រលប់មកវិញ!

- អ្នកនាងមិនហៅខ្ញុំចូលលេងទេ ? (មាណពសួរ)

មាណវីងាកទៅផ្ទះហើយបែរមកវិញ :

- នេះយប់បន្តិចហើយ... ដូចជាមិនសមទេដឹង លោកគ្រូពេទ្យ ?

- ខ្លាចចិត្តអ្នកផ្ទះហ្ន៎ស ?

CHANBOKEO.COM

- អត់ទេ...ប៉ុន្តែ...ខ្លាចភ្នែកញាតិផងជាជាង...

ឮធនីឆ្លើយដូច្នេះ គេក៏នៅស្ងៀម តែគេមិនដាច់ចិត្តបើករថ យន្តចេញទៅសោះ ។ គេនៅអង្គុយសម្លឹងតាមមើលធិតាដើរចូល ផ្ទះរហូតបាត់ស្រមោលទៅ ។ មួយស្របក់ក្រោយមកគេក៏បររថយន្ត ចេញទៅ តែមិនបានប៉ុន្មានម៉ែត្រផង ក៏ថយរថយន្តមកវិញ ។ ការ ពិតគេនៅមិនអស់ចិត្តទេដែលគេភ្លេចសួរឈ្មោះរបស់នាង ។ គេ អង្គុយសម្លឹងស្រមោលផ្ទះរបស់នាង ក្រោមពន្លឺបង្គោលភ្លើងពណ៌ស តាមដងផ្លូវ អស់រយៈពេលយ៉ាងយូរ ។ មិនដឹងយ៉ាងម៉េចទេ... គេ គិតចុះគិតឡើងនៅតែមិនដាច់ឈានជើងចេញទៅ ។ មួយសន្ទុះធំ ក្រោយមក គេក៏ដាច់ចិត្តចុះពីរថយន្ត ដើរសំដៅផ្ទះរបស់នាង តាមការស្រែកដង្ហោយនៃបេះដូងរបស់គេ ចំពោះនារីម្ចាស់ដួងចិត្ត តែមួយរបស់គេ ។

តុក! តុក! តុក!

- អ្នកនាង!....

ទ្វារបើកឡើង...ធនីសម្លឹងមុខបុរសយើងសម្ដែងការងឿងឆ្ងល់ ក្នុងចិត្ត :

- លោកគ្រូពេទ្យ ?.... អឺ... ភ្លេចអ្វីឬចាស ?

- បាទ... គឺ...ភ្លេច...ច្រើនដងហើយ...

- អ្វីទៅ ?

- សុំទឹកក្ដៅមួយកែវសិនបានទេ ?

- ថ្ងៃនេះមិនមានធ្លាក់ភ្លៀងផង ម្ដេចក៏រងាកើត ?

វិចិត្រសម្លឹងភក្ត្រ័ធិតាដោយក្រសែភ្នែកយ៉ាងស្រទន់ ហាក់ដូច ជាចង់បញ្ជាក់នូវក្ដីប្រតិពទ្ធ័របស់គេចំពោះរូបនាង :

- គឺ...ប្រហែលមកពី...ខ្ញុំ....បាត់ដៃគូរបស់ខ្ញុំទេដឹង ?

មាណវីនៅស្ងៀម ហាក់យល់អត្ថន័យសំដីបុរសយើង ។ បន្តិច មក នាងក៏រុញទ្វារបើកអោយទូលាយផ្លូវចូលបន្តិច :

- អញ្ចឹង.. សូមអញ្ជើញចូលពិសារទឹកក្ដៅមួយកែវសិនទៅ ក្រែង លោបានគ្រាន់បើ!

ឮនាងវាចាដូច្នេះ វិចិត្រប្រែមានទឹកមុខភ្លឺថ្លាស្រស់បំព្រង ប្រកបដោយក្ដីរំភើបក្នុងចិត្ត កាលបើឃើញមាណវីស្វាគមន៍នរៈ ដោយកិរិយាទន់ភ្លន់ ទំនងដូចជានាងមានអារម្មណ៍ល្អៗចំពោះរូបគេ មិនខុសពីអារម្មណ៍របស់គេចំពោះនាងប៉ុន្មានទេ ។

CHANBOKEO.COM

- អ្នកនាងរស់នៅទីនេះជាមួយញាតិមែនទេ ?
- ចាស មែនហើយ !
- ចុះ គេទៅណាអស់ហើយ ?
- គេងលក់ហើយ បើលោកចង់ជួបគេ ទាល់តែចាំព្រឹកស្អែកហើយ មើលទៅ ។

ថ្វីបើគេសន្ទនាជាភាសាធម្មតាៗ តែបុរសយើងហាក់ដូចជាមាន អារម្មណ៍ព្រឺព្រួចក្នុងចិត្តយ៉ាងចម្លែក រកថាមិនត្រូវ ។ បន្តិចមក ធីរីក៏យកអាវធំមួយកញ្ចប់មកហុចអោយ :

- នេះខោអាវរបស់លោក! ខ្ញុំបោកអ៊ុតជូនយ៉ាងស្អាតរួចហើយ!

មាណពភ្ញាក់ព្រើត ត្បិតគេមិននឹកស្មានថានាងធ្វើដោយដៃរបស់ ខ្លួននាងផ្ទាល់ :

- អរគុណណាស់ បាទ!

រួចហើយគេអេះអុញៗ ហាក់ដូចជាមិនចង់ត្រលប់ទៅវិញសោះ ទោះបីជាគេដឹងហើយថា ពេលនេះយប់ជ្រៅបន្តិចហើយក៏ដោយ ។ ចំណែកធិតាក៏មិនហ៊ានមាត់ថាម៉េចឡើយ នឹងបបួលអោយនៅលេង ក៏មិនសម នឹងដេញក៏មិនកើត ។ នាងក៏នៅឈ្ងោកមុខធ្វើស្ងៀមៗ មិនស្រដី មិនដឹងថានាងគិតយ៉ាងណាចំពោះបុរសយើងទេ ។ ទំរាំ បុរសយើងដាច់ចិត្តជំរាបលា នាឡិកាគោះអន្លង់ប្រាប់ថាម៉ោង១១ យប់ហើយ ។

- ស្អែកជាថ្ងៃអាទិត្យ ។ តើខ្ញុំអាចមកលេងអ្នកនាងបានទេ ?
- បើសិនជាលោកមិនទើសទាល់ ទីនេះស្វាគមន៍លោកជានិច្ច ។
- អញ្ចឹង ខ្ញុំសុំបាយថ្ងៃត្រង់មួយពេលផងណា៎!
- ចាស!

ធិតាញញឹមធ្វើកិរិយានឹងធឹង សម្លឹងតាមបុរសយើងដែលកំពុង ដើរចូលក្នុងរថយន្តហើយបបោយដៃ លានាងចេញទៅ...

នៅក្នុងវិឡារបស់មាណព...

វិចិត្រដាក់កេសាទៅលើខ្នើយ ភ្នែកសម្លឹងពិដាន លួចញញឹម តែម្នាក់ឯងក្នុងចិត្ត :

- មើលទៅនាង ដូចជាមិនស្អប់ខ្ពើមរូបយើងទេ... ប៉ុន្តែ...តើយើង នឹងមានសង្ឃឹមឬទេ បើសិនជាយើងដើរចូលក្បែររូបនាងកាន់តែ

CHIANBOKEO.COM

ជិតស្និទ្ធជាងនេះ ? ពេលនេះ... តើនាងមានអារម្មណ៍យ៉ាងណា ចំពោះយើងដែរទៅ ? ឱ វិចិត្រអើយ! តើឆវីនោះជាគូព្រេង.... ឬជាគូកម្មរបស់អ្នក ? ហេតុអ្វីបានជា... អ្នកចាប់អារម្មណ៍នឹងស្ត្រី មេម៉ាយដ៏ក្មេងមួយរូបនេះទៅវិញ ? ហេតុអ្វីក៏បេះដូងរបស់អ្នក.... រំភើបញាប់ញ័រពេលអ្នកជួបរូបនាង ? អ្នកកំពុងលង់ក្នុងជំរៅនៃ សេចក្តីស្នេហាមែនទេ ?

គេគេងពិចារណាចុះឡើង ដដែលជាដដែលមួយយប់ទល់ភ្លឺ... គេសួរចិត្តខ្លួនឯងមិនអស់មិនហើយ តែក៏នៅគឿងចម្លើយដដែល... ទីបំផុត គេក៏ប្រឹងបិទភ្នែកនិន្ទ្រាទាំងឱរាធុញថប់តប់ប្រមល់....

OOOOOOOOOOOOO

OOOOOO

O

CHANBOKEO .COM

វគ្គទី៣
សុភមង្គលថ្មី

ថ្ងៃរះក្រហមឯបូព៌ាទិស...

វិចិត្រតុបតែងខ្លួនយ៉ាងស្អាតបាតប្លែកតែម្តង ។

- ថ្ងៃនេះមានពិធីអ្វីពិសេសឬលោកគ្រូពេទ្យ ? (ពូខេមសួរ)
- អូហ៍ អត់ទេ...គ្រាន់តែចង់ធ្វើអោយមនុស្សម្នាក់គេចាប់អារម្មណ៍
- សង្សារមែនទេ លោកពេទ្យ ?
- ម៉េចក៏ពូនឹងកើត ?
- ព្រោះខ្ញុំមិនដែលឃើញលោកគ្រូពេទ្យមានឥរិយាបថប្លែកៗដូច្នេះ ពីមុនមកទេ... ថ្មីៗនេះខ្ញុំឃើញ...ហាក់ដូចជាអន្ទះសាខុសធម្មតា ។

វិចិត្រញញឹមហើយនៅស្ងៀម ត្បិតពូខេមនិយាយចំចំណុច ។ រំពេចនោះស្រាប់តែមានរថយន្តប៊ុហ្សថ្មីស្រឡាងមួយបរចូលមកដល់ ដោយនាំស្ត្រីចំណាស់ម្នាក់មកផង :

- អ្នកមីងផាន់ស៊ី ? (វិចិត្រលាន់មាត់)
- អើ គឺមីង! ម៉េចបានជាក្មួយធ្វើមុខដូចត្រូវខ្មោចលងឥចឹង ?
- អ្នកមីងមានការអ្វីដែរ ទើបមកដល់ទីនេះ ?
- ចាំបាច់តែមានការទើបមកបានឬវិចិត្រ ? ការពិតមីងខានមក លេងឯងយូរខែយូរអាទិត្យហើយ ។ ថ្ងៃនេះគិតថាមកហៅក្មួយទៅ បរិភោគបាយក្រៅមួយពេលជាមួយមីង ព្រោះអីមីងមានភ្ញៀវពី បារាំងចង់អោយក្មួយជួបគេផង ។
- ប៉ុន្តែ ថ្ងៃនេះក្មួយមានការចេញទៅក្រៅ...
- ការអ្វីទៅដែលធំជាងជួបមីងរបស់ឯងនោះ ? យ៉ាងណាក៏ឯង ត្រូវតែទៅជាមួយមីងដែរ ។

វិចិត្រនៅស្ងៀមមិនហ៊ានស្រដី ។ មែនហើយ! តើឲ្យគេធ្វើ យ៉ាងណាបើគេកំពុងតែជាប់សន្យា ។ ឥឡូវអ្នកស្រីផាន់ស៊ីមករារាំង

CHANBOKEO.COM

ធ្វើអោយនាយយើងត្រូវជំពាក់សន្យាគេហើយ ។ បន្តិចក្រោយមក
គេក៏ជិះរថយន្តជាមួយអ្នកស្រីផាន់ស៊ីជាម្តាយមីង ឆ្លងស្ពានសំដៅ
ទៅភូមិគ្រិះធំមួយនៅដំណាក់ហ្លួង ។ ថ្ងៃនោះ អ្នកស្រីផាន់ស៊ីបាននាំ
រូបគេទៅជួបគ្រួសារមួយដែលជាមិត្តរបស់គាត់ ព្រោះកូនស្រីរបស់
គេទើបតែវិលពីស្រុកបារាំងម្សិលមិញ ហើយចង់ណែនាំវិចិត្រអោយ ស្គាល់នាង
ត្បិតនោះជាទម្លាប់របស់អ្នកស្រីផាន់ស៊ីទៅហើយ គឺមិន អោយកម្លោះក្រមុំនៅទំនេរយូរទេ...
សូម្បីតែក្មួយប្រុសរបស់គាត់ក៏ គាត់មិនចង់អោយមានសេរីភាពយូរដែរ ។ កាលបើឃើញនរៈនៅ
លីវ ចាស់ជ្រុលបន្តិច គាត់រសើបដៃរសើបជើងនៅមិនសុខទេ ។

ក្រោយពីជួបចាស់ទុំរួច ចាស់ៗក៏ណែនាំនារីមួយរូបដែលមាន
រូបរាងស្រស់ស្អាតឈ្មោះអេឡែនដល់វិចិត្រតែនាងហាក់ដូចជាវាយ ឫករបៀបអ៊ីរ៉ុបបន្តិច ។
ចំពោះភ្នែកវិចិត្រ នាងជានារីស៊ីវិល័យ ជ្រុលជន្ទល់ ។ គេមើលមិនចូលភ្នែកទេ ។
ពីរម៉ោងដែលគេអង្គុយ លេងផ្ទះរបស់នាង ហាក់ដូចជាពីរឆ្នាំអញ្ចឹង គឺវាយូរអើយសែន យូរ
មិនចេះដល់ម៉ោងលាគ្នាសោះ ។ បន្តិចមក អ្នកស្រីផាន់ស៊ីក៏
លាម្ចាស់ផ្ទះហើយទទូចអោយបុរសយើងជូនគាត់ទៅរកភក្តីទៀត ។
ជួបមុខមិនទាន់បានសួរសុខទុក្ខផង អ្នកស្រីក៏សួរថាភក្តីថា :
- នែ៎ភក្តី! កាលណាបានលាងដៃលាងជើងសាងជីវិតត្រឹមត្រូវនឹង
គេហ្ន៎ស ? អាយុជិតសាបសិបហើយនៅឡេឡដូចក្មេង...!

រួចហើយគាត់ក៏ស្តីទៅណារីថា :
- នែ៎នាងល្អ! បើនឹងខ្លួន ប្រញាប់រកផ្លូវដោះស្រាយជីវិតទៅ!
ភក្តីនេះមិនមែនជាបុរសដែលនាងគួរយកជាទីបង្អែកទេ ប្រយត្ន័ ត្រូវជូតទឹកភ្នែកញឹកជាងនេះ ។

ថ្វីបើសំដីគ្រោតគ្រាតបន្តិច តែមើលទៅអ្នកស្រីក៏គ្មានបំណង អាក្រក់អ្វីដាក់ណារីដែរ ។
វិចិត្រមិចភ្នែកដាក់ណារីអោយនៅស្ងៀម មិនអោយតបអ្វីទៅអ្នកស្រីផាន់ស៊ីវិញទេ ។ បន្តិចមក
អ្នកស្រីក៏ បបួលភក្តី និងវិចិត្រ :
- ថ្ងៃណាទំនេរទៅអើតមីងខ្លះផង ។ ពេលនេះមីងនៅតែឯង តាំង
ពីពូឯងគេទៅនៅតែផ្ទះប្រពន្ធចុងមិនដែលមកផ្ទះទេ កូនចៅក៏មីង គ្មាននឹងគេ ។
បើឯងមិនអើត...មីងច្បាស់ជាអផ្សុកស្លាប់ហើយ ។

CHANBOKEO.COM

ឃើញកិរិយាម្តាយមីងដូច្នោះ ក្មួយទាំងពីរក៏សុខចិត្តទំលាក់កិច្ច ការផ្ទាល់ខ្លួនចោល តាមបំរើតម្រូវចិត្តគាត់ពេញមួយថ្ងៃ ។ បន្ទាប់ពី អ្នកស្រីផាន់ស៊ីចេញទៅបាត់ វិចិត្រសួរប្អូនថា :

- បងក៏ដូចជាបាត់មុខឯងយូរថ្ងៃដែរ...ប្រហែលជាមានសេចក្តីសុខ ហើយ បានមិនឃើញទៅរំអុកបងដូចសព្វដង ។

ភក្តីឈ្ងោកមុខនៅស្ងៀម ។ វិចិត្រក៏ស្រដីបន្តទៀតថា :

- យ៉ាងណាក៏គួររំសាយអតីតកាលចោលទៅហើយចាប់យកអ្វីដែល នៅបច្ចុប្បន្នវិញ រួចសាងជីវិតអោយបានប្រសើរបំផុតផង ឮទេ ?

ភក្តីងក់ក្បាលមិនប្រកែកអ្វីនឹងបងប្រុសទេ ។ បន្តិចមក វិចិត្រ ក៏ត្រលប់ចេញទៅវិញរួចក៏បង្ហួសទៅផ្ទះធរីម្ចាស់ចិត្តរបស់គេ តែ ផ្ទះនាងបិទទ្វារស្ងាត់ច្រៀបទៀតហើយ ។ គេចតឡានរួចដើរចុះដើរ ឡើងនៅសួនយុវ័ន រេរ៉េចាំមួយសន្ទុះធំដែរ នៅតែមិនឃើញម្ចាស់ផ្ទះវិលវិញដដែល ។ អស់ចិត្តហើយ បុរសយើងក៏ឡើងរថយន្ត បរចេញទៅ ។

នៅរសៀលថ្ងៃដដែល...

ភក្តីចេញមកផ្សារលើ រកទិញទឹកកកដុំយកទៅផ្ទះ ស្រាប់តែ ប្រទះនារីម្នាក់ជិះរ៉ឺម៉ក ជាមួយក្មេងប្រុសស្រីពីរបីនាក់ទៀតសំដៅ ទៅទិសវត្តកណ្តឹង ។ គេចាប់អារម្មណ៍ភ្លាម ក៏ជិះសូឡិចតាម ព្រម ទាំងស្រែកហៅនាងក្តែងៗថា :

- ស្បៃរឿង... ស្បៃរឿង ឈប់សិនអូន!

ធិតាងាកក្រោយ ។ កាលបើក្រលេកឃើញមុខបុរសយើង នាង ក៏ងាកទៅវិញ ដោយមិនមាត់មិនស្រដីអ្វីទាំងអស់ ។ ភក្តីជិះតាម នាងរហូតដល់ចុងស្ពានរទេះភ្លើងហួសវត្តសំពៅបន្តិច :

- ស្បៃរឿង... អោយបងសូមនិយាយជាមួយបានទេ ?

- យើងគ្មានអ្វីត្រូវនិយាយគ្នាទេ ភក្តី!

- តែ...បងមាន!... ហើយមានច្រើនទៀតផង... អោយបងសូម ពេលបន្តិចណា៎ ស្បៃរឿង ?

ធិតាធ្វើសញ្ញាអោយពូធាក់រ៉ឺម៉កនៅចាំ ហើយក៏បែរនិយាយជា មួយភក្តីវិញ :

- ខ្ញុំទុកពេលអោយប្រាំនាទី...ចង់និយាយអ្វី និយាយអោយអស់មក ហើយខ្ញុំនឹងអាលទៅកុំអោយហួសពេលណាត់របស់ខ្ញុំ ។

- គឺចំពោះរឿងអតីតកាលរបស់យើង...

CHANBOKEO.COM

- ខ្ញុំបានកប់វាចោលយូរណាស់ហើយ....មិនចង់រំលឹកវិញទេ
- តែបងចង់មកសូមទោសថា បងមិនមានបំណងអីអាក្រក់លើ ស្បែរឿងនាគ្រាមួយនោះទេ ។ កាលនេះ មកពីបងនៅក្មេងហើយ ភ្លើតភ្លើន មិនបានពិចារណាត្រឹមត្រូវ ទើបមានការជ្រុលជ្រួស...
- តែក៏ពិបាកនឹងជួសវិញដែរ ព្រោះកត្តិយសកេរ្តិ៍ឈ្មោះរបស់ខ្ញុំ បានបាត់បង់រួចទៅហើយ...
- ព្រោះតែអញ្ចឹងហើយ ទើបបងមកសុំទោសនេះអី... ហើយយើង នឹងចាប់ផ្ដើមសាជាថ្មី...
- តែហួសពេលហើយភក្តី... នេះខ្ញុំមិនមែនមនុស្សទំនេរអោយភក្តី មកចាប់អារម្មណ៍ទៀតទេ ។ ហ្អែក! ក្មេងៗគេនៅក្នុងរ៉ឺម៉ករង់ចាំខ្ញុំ យូរហើយ... លាសិនហើយណា! បើអ្នកគិតថា អ្នកនៅជំពាក់អ្វី ទៀតជាមួយខ្ញុំដោះស្រាយមិនទាន់អស់... នុ៎ះហ្ន៎ វត្តសំពៅ... ចូល បួសមួយវស្សា រំដោះចិត្តដែលរងទុក្ខដោយអំពើបាបរបស់ខ្លួននោះ ទៅ... ភក្តីនឹងបានភ្លឺស្វាងក្នុងចិត្តមិនខានឡើយ ។

ធិតាពោលបញ្ចេះទាំងទឹកមុខស្លូតថៃស ហាក់ដូចជាមិនមាន អារម្មណ៍សោកស្ដាយឬអាណិតបុរសយើងអ្វីបន្តិចសោះ ។ មើលទៅ ភក្តីប្រហែលជាធ្លាប់ប្រព្រឹត្តអ្វីអោយនាងឈឺចិត្ត កាលពីអតិតកាល ធ្ងន់ធ្ងរហើយ បានជានាងមានកិរិយាយ៉ាងនេះ ។ ភ្លាមនោះធិតា ក៏ឡើងរ៉ឺម៉កចេញទៅ ទុកអោយភក្តីនៅឈរធ្មឹងដូចរូបចម្លាក់ក្បែរ សូឡិចរបស់គេលើផ្លូវរទេះភ្លើង ។

នៅវិឡារបស់លោកវិចិត្រ...
- វាស្ទីទៀតហើយ ភក្តី! ព្រឹកមិញមុខថ្លាគ្រាន់បើហើយ ម្ដេច ពេលនេះវាខ្មៅមកវិញអញ្ចឹង ?
- គឺខ្ញុំបានជួបស្បែរឿងកាលពីព្រលប់នៅជិតវត្តសំពៅ ហើយនាង បានដេញខ្ញុំអោយទៅបួសថែមទៀតផង ។
- នាងនិយាយត្រូវហើយ! មើលទៅមានតែធម៌ព្រះទេ ដែលអាច ជួយតម្រង់ផ្លូវជីវិតរបស់ឯងអោយមានពន្លឺវិញបាន ។

ភក្តីឈ្ងោកមុខ រួចឆ្លើយទាំងមួម៉ៅថា :
- បើម៉ាក់ប៉ានៅរស់ ប្រហែលជាគាត់ជួយដោះស្រាយជីវិតអោយខ្ញុំ ហើយ.. ចំពោះបងវិចិត្រវិញឃើញតែបន្ទោស មិនឃើញជួយលើក ទឹកចិត្តប្អូនអ្វីបន្តិចសោះ ធុញណាស់!

CHANBOKEO.COM

ថាហើយ នាយក៏ឡើងសូឡិចជិះចេញទៅវិញយ៉ាងលឿន ទាំង ដួងចិត្តសែនហ្មួហ្មង ។ គ្រាន់តែប្អូនប្រុសចេញទៅផុតមិនទាន់ គេ ប្រញាប់បររថយន្តទៅរកធិតាម្ចាស់ចិត្តរបស់គេភ្លាម ។ ប៉ុន្តែថៃដន្យ សំណាងគេមិនល្អសោះ ផ្ទះបិទទ្វារចាក់សោរស្ងាត់ជ្រៀប គ្មាន ឃើញស្រមោលនរណាម្នាក់នឹងអោយសួរដំណឹងសោះ ។ វិចិត្រក៏ ត្រលប់មកផ្ទះវិញទាំងចិត្តកន្ទះរា ។

រាត្រីនោះ គេតប់ប្រមល់ក្នុងចិត្តសាជាថ្មី មិនដឹងថាតើមាណវី មួយរូបនោះមានអារម្មណ៍យ៉ាងណាចំពោះគេកាលបើគេមិនបានទៅ ជួបដូចពាក្យដែលខ្លួនបានណាត់សុំ ហើយ...តើពេលនេះទៀត តើ នាងចេញទៅណាបានជាមិនឃើញនៅផ្ទះ សូម្បីតែគេបានឆៀង ចូលរកនាងពីរដងរួចមកហើយ ក៏មិនបានជួប ។

- ឬក៏នាងផ្លាស់ផ្ទះទៅនៅខាងណាទៀតហើយទេដឹង ?

វិចិត្រនឹកភ័យជ្រួចក្នុងពោះ បារម្ភខ្លាចគេមិនបានជួបនាងសា ជាថ្មីម្តងទៀត ។ បើសិននាងដូរផ្ទះមែន តើគេត្រូវទៅតាមរកនាង ឯណាទៅ ? វិចិត្របានជួបនាងច្រើនដងហើយ តែហេតុអ្វីក៏រំលង មិនដែលសួរឈ្មោះ សួរប្រវត្តិនាងដូច្នោះ ? ពេលនេះ គេមិនទាំង ដឹងថានាងធ្វើការអី នៅកន្លែងណាផង ។ គិតៗទៅ គេក៏ក្រញីសក់ ខ្លួនឯង មិនយល់ថា ហេតុអ្វីគេភ្លេចសួរអោយរាល់តែដង ពេលគេ ជួបមុខនាង ។

ថ្ងៃបន្ទាប់មក...

វិចិត្ររៀបចំខ្លួនបំរុងចេញទៅធ្វើការដូចប្រក្រតី តែព្រឹកនេះ គេបររថយន្តវាងចេញទៅសួនយុវ័ន ដើម្បីស្កាត់រកកល្យាណីសោភា មួយរូបនោះ ក្រែងលោបានជួបនាង ។ លុះគេមកដល់មុខផ្ទះរបស់ ធិតា ស្រាប់តែគេញញឹមហើបគួចពីកៅអីឡាន ត្បិតគេបានមកស្កាត់ នាងទាន់ពេលមាណវីកំពុងដើរដឹកកង់ចេញមកក្រៅ ទំនងកំពុង ចេញទៅធ្វើការ ។ វិចិត្រចុះពីរថយន្តស្ទុះទៅរកនាងភ្លាម :

- អ្នកនាង!

នាងបែរមើលមកវិចិត្រសំដែងទឹកមុខប្លែកបន្តិច រួចក៏ធ្វើមុខ ស្មើៗវិញតែមិននិយាយអ្វីទេ ។ មាណពក៏ពោលបន្តថា :

- អោយខ្ញុំសូមទោសដែលខ្ញុំខកការណាត់របស់យើងម្សិលមិញ!

CHANBOKEO.COM

នាងញញឹមស្ងួត រួចតបថា :

- អូហ៍ ? យើងមានណាត់អ្វីទៅ ?...ខ្ញុំមិនចាំទេ ។

ពេលនោះ វិចិត្រទទួលអារម្មណ៍ភ្លាម ថានាងហាក់ដូចជាមិនសប្បាយចិត្តដែលគេមិនបានមកតាមការណាត់ :

- គឺខ្ញុំពិតជាមកសុំទោសមែនណា៎! បើអ្នកនាងអោយឱកាសខ្ញុំ ពន្យល់នោះអ្នកនាងក៏នឹងបាត់ភាពល្អក់កករក្នុងអារម្មណ៍មិនខាន!

- តែខ្ញុំគ្មានកត្តិយសគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ទទួលពាក្យពន្យល់ពីលោកទេ

- អ្នកនាងកុំគិតអញ្ចឹងអី! ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំខកសន្យាហើយខ្ញុំក៏សុំឱកាសដើម្បីកែខ្លួនម្តងទៀត...បានទេ ? ណា៎ ? សុំជាមិត្តនឹងគ្នា សាជាថ្មី ម្តងទៀតបានទេ... អ្នកនាង ?

ធិតាងើបមុខសម្លឹងក្រសៃភ្នែកបុរសយើង ឃើញនរៈសម្តែង កិរិយាម៉ឺងម៉ាត់ នាងក៏ឆ្លើយថា :

- ខ្ញុំមិនចូលចិត្តទទួលសន្យាទេ ។ ពាក្យពេចន៍ពន្យល់អ្វី ក៏មិនមានតម្លៃស្មើនឹងការប្រព្រឹត្ត ដើម្បីបង្ហាញនូវទឹកចិត្តរបស់យើងដែរ...

- បើអ្នកនាងត្រូវការដូច្នោះ ខ្ញុំក៏នឹងបង្ហាញអោយឃើញមិនខាន ។

- ហើយខ្ញុំនឹងរង់ចាំទទួលការបង្ហាញទឹកចិត្តពិតប្រាកដរបស់លោកជានិច្ច បើសិនជាលោកប្រាថ្នាមកជាមិត្តដ៏ពិតប្រាកដមែន ។

ថាហើយ នាងក៏ឡើងជិះកង់ចេញសំដៅទៅទិសខាងកើតទុកឲ្យវិចិត្រឈរមើលនាងពីក្រោយយ៉ាងភ្លន់ភ្លឹក ។ ថ្វីបើធិតាស្លៀក ពាក់ដូចសិស្សសាលាចងសក់រៀបរយមើលទៅសាមញ្ញ សុភាពៗ ប៉ុន្តែបេះដូងគេនឹករំភើបព្រឺព្រួចនឹងសោភណ៍របស់នាងអ្វីម្ល៉េះទេ ។ គេមានអារម្មណ៍ហាក់ដូចជាខ្លួននាយកំពុងប្រែខ្លួន ជាក្មេងយុវជននិស្សិតដែលព្រើលលួចមើលរាងរៅរូបកាយនិស្សិតក្រមុំ ពីក្រោយ ដូច្នោះឯង ។ ស្រម័យចុះស្រម័យឡើងមួយស្របក់ គេគ្រវីក្បាល ហួសចិត្តនឹងអារម្មណ៍រាយមាយទាំងនោះបន្តិចមក ស្រាប់តែនឹក ភ្នកចង់ដឹងថានាងធ្វើការនៅឯណា ។ គេក៏ឡើងឡានរឹងបរតាមក្រោយធិតាយឺតៗមិនអោយនាងដឹងខ្លួន ។ ពេលនោះ គេបានឃើញមាណវីជិះកង់មកឈប់នៅមុខវិទ្យាល័យនេតយ៉ង់ រួចហើយ ក៏ចុះបណ្តើរកង់ចូលក្នុងសាលា :

- នាងជាគ្រូបង្រៀនវិទ្យាល័យនារី ? អញ្ចឹងតើ បានជាមានឫកពា និងសំដីមធ្យ័តម្ល៉េះ!

CHANBOKEO.COM

រសៀលនោះ វិចិត្រត្រូវទៅចូលរួមពិធីសូត្រមន្តនៅផ្ទះអ្នកគ្រូ ម៉ារ៉ាត់នៅជិតវត្តសង្កែ ។ គេក៏នាំផានេតទៅជាមួយដើម្បីកុំអោយ អផ្សុក ។ ការពិតផានេតនិងវិចិត្រជាមិត្តនឹងគ្នាតាំងពីនៅរៀន ហើយចេញធ្វើពេទ្យដំណាលគ្នាទៀតផង ។ នៅគ្រាដែលម្ចាស់ផ្ទះកំពុងទទួលភ្ញៀវ ផានេតអូសដៃវិចិត្រដើរទៅលេងនៅមាត់ស្ទឹង ហើយលួចនិយាយខ្សិបប្រាប់ថា :

- នែ៎ វិចិត្រ! គ្នាចំរុងក្លាយជាកូនកម្លោះឆាប់ៗនេះហើយណា៎!
- ពុទ្ធោ! មែនហ្ន៎ស?
- អឺ! ហើយឯងស្មគ្រ័ធ្វើកូនកំដរគ្នាទេ?

វិចិត្រមិនទាន់ឆ្លើយថាម៉េចផង ស្រាប់តែមានរថយន្តដេកាមីនីថ្មីស្រឡាងពណ៌សបើកដំបូលមួយ បានបរកាត់ទីនោះយឺតៗ ដោយ មានផ្ទុកនារីសោភាមួយរូបក្នុងសម្លៀកតែងកាយរបៀបអ៊ឺរ៉ុបកំពុង ជិះក្បែរនរៈសង្ហាជាអ្នកកាន់ចង្កូត ។ វិចិត្រមើលតាមគេទាំងពីរ ឡើងភ្លឹករហូតលែងឮពាក្យនិយាយរបស់ផានេតអស់រលីង ។ រីឯបុរសនារីនៅលើរថយន្តថ្មីស្រលាងមួយគូនោះ កំពុងតែជជែកគ្នា សើចរីករាយសប្បាយទំនងមិនបានឃើញវិចិត្រ និងមិត្តរបស់គេ នាមាត់ស្ទឹងសង្កែក្បែរវិថីដែលគេកំពុងបើកបរនោះទេ ។

- នែ៎ វិចិត្រ! ឯងសម្លឹងគេអីឡើងភ្លឹកយ៉ាងនេះ?
- នោ៎ះគឺលិនដាណា៎ ឯងមិនឃើញទេ?
- ចឹក៏មិនឃើញ ហើយវាយ៉ាងម៉េច?

ស្រាប់តែវិចិត្រដាក់ទឹកមុខជ្រប់ធ្វើមុខស្ងួតតែម្ដង ។ ផានេតឃើញហើយក៏យកដៃទះស្មាមិត្តលោមចិត្ត :

- បើឯងនិយាយចេញមកខ្លះ ប្រហែលជានឹងធូរចិត្ត នេះគ្នាអាច ឈរស្ដាប់រឿងឯងបានណា៎ កុំបៀមក្នុងចិត្តមុខក្រៀមអញ្ជឹងមើល៍!

តែវិចិត្របាត់រីករាយក្នុងចិត្តទៅហើយ នឹងហារនិយាយក៏លែង ចេញដែរ ។ ពេលនោះពិធីសូត្រមន្តក៏ចាប់ផ្ដើមឡើង ។ ផានេតក៏ ឡើងទៅលើផ្ទះអ្នកគ្រូម៉ារ៉ាត់ចូលរួមពិធីនឹងគេតែវិចិត្របែរជាដើរ ត្រលប់ក្រោយទៅមាត់ស្ទឹង សំកុកមើលទឹកហូរតែម្នាក់ឯង សម្ដែងកិរិយាហាក់ដូចជាចង់លោតទឹកអោយស្លាប់អញ្ជឹង ។ មួយស្របក់ មក គេក៏ដើរឈ្ងោកៗចេញទៅមិនដឹងថាចង់ទៅណាទេ ។ បន្តិច មកគេក៏មកដល់សួនកុមារ ។

- ប៉ា!

CHANBOKEO.COM

ក្មេងប្រុសម្នាក់រត់មកចាប់ជើងនាយជាប់ ។ វិចិត្រភ្ញាក់ព្រើតពី ការលង់អារម្មណ៍ក្នុងក្តីស្រម័យ ហើយក៏អោនឈ្ងោកមើល ស្រាប់ តែប្រទះនឹងកុមារាតូចដែលនាយបានជួបពីថ្ងៃមុន កាលនៅសួន យុវ័ន ។ អ្វីដែលគួរអោយភ្ញាក់ផ្អើលបំផុតនោះគឺ កុមារនោះហៅរូប គេថា ប៉ា ពីរដងហើយ ។ បុរសយើងស្ទុះចាប់លើកនាយពឡើង :

- ម៉េចបានមកលេងទីនេះតែម្នាក់ឯងឥចឹងអូនតូច ?

ស្រាប់តែកុមារចង្អុលទៅក្រោយ ឃើញបងស្រីរបស់នាង ដើរ ដឹកកង់មកដល់ :

- ការពិតអូនតូចមកជាមួយបងស្រីទេ ?
- បាទ!

កុមារសើចញញឹមដាក់វិចិត្រសម្តែងកិរិយាហាក់ដូចជាចូលចិត្ត រូបនាយណាស់ ។ បន្តិចមក វិចិត្រក៏សួរទៅនាងម៉ៅជាបងថា :

- ហើយចុះថ្ងៃនេះ បាត់ប្អូនស្រីតូចទៅណា ?
- ចាស់នៅផ្ទះ អូនបារមីមិនស្រួលខ្លួន ម៉ាក់មិនឲ្យខ្ញុំនាំដើរចេញ មកក្រៅផ្ទះទេ ។

បន្តិចមក នរៈក៏លើកពកុមារតូចឡើង ហើយក៏នាំក្មេងទាំងពីរ ទៅជិះទោងលេងយ៉ាងសប្បាយ ។ គេប្រលែងលេងជាមួយកុមារ តូចសើចរអឹកឥតឈប់ ។ មើលទៅកុមារភក្រ្តាមានអំណោយទាន ហើយស្លូតបូតគួរអោយស្រលាញ់ ។ ខណៈនោះមាណពភ្លេចអស់នូវ អារម្មណ៍ហ្មហ្មង ដែលរំខានចិត្តអំបាញ់មិញមុននេះ អស់រលីងតែម្តង ។ គេហាក់ដូចជាមាននិស្ស័យនឹងក្មេងតូចមួយរូបនោះ យ៉ាង ស្និទ្ធស្នាល ហើយមានអារម្មណ៍ហាក់ដូចជាកុមារនោះ ជាកូនរបស់ ខ្លួនបង្កើតអញ្ចឹង ។ មិននឹងហេតុអ្វីបានជាចិត្តគេចេះតែគិតប្លែកៗ របៀបនេះ ។ មិនយូរប៉ុន្មាន នាងម៉ៅក៏សុំខ្លួនឌុបប្អូនពីក្រោយ
កង់ ត្រលប់ទៅផ្ទះវិញ ។

រាត្រីនោះ វិចិត្រគប់ប្រមល់សាជាថ្មីទៀតហើយ ។ គេក៏ដើរ ចេញមកក្រៅ ទៅអង្គុយនៅរានហាលមុខផ្ទះ សម្លឹងមើលមេឃ នឹកទៅអតីតកាលមួយ ដែលនារីម្នាក់បានច្របាច់បេះដូងរបស់គេ អោយទន់ជ្រាយនិយាយមិនចេញ... ការពិតគេជាបុរសសង្ហាមួយ រូបដែរ ជានិស្សិតដែលរៀនពូកែបំផុតម្នាក់ដែរ ជាកូនសេដ្ឋីអភិជន ដែរ ជាវេជ្ជបណ្ឌិតដ៏ល្បីឈ្មោះម្នាក់ដែរ ប៉ុន្តែហេតុអ្វីក៏គេមានបញ្ហា បេះដូងទៅវិញ ?

CHANBOKEO.COM

តើគេមានអ្វីដែលល្អក់កករមករំខានជីវិតឬក៏ យ៉ាងណា
ទើបគេត្រូវឈឺចាប់ហើយខ្លាចរអាចំពោះស្នេហារហូត ទល់សព្វថ្ងៃនេះ.. ?

មួយស្របក់ក្រោយមក គេក៏ស្លៀកពាក់ហើយចេញបញ្ឆេះឡាន ស្រាប់តែពូខេមសួរ :

- លោកពេទ្យទៅណាដែរបាទ ?
- ទៅលំហែចិត្តបន្តិចពូ មួយស្របក់ទៀតខ្ញុំមកវិញហើយ ។

ពូខេមមើលតាមនរៈដែលបរឡានចេញទៅ ថែមទាំងនឹកឆ្ងល់ ក្នុងចិត្តមិនអស់មិនហើយថា :

- លោកគ្រូពេទ្យមិនដែលចូលចិត្តដើរលេងសោះ តែពេលនេះ
យ៉ាងម៉េចអញ្ចេះបានជាចេញទៅក្រៅទាំងយប់..ចម្លែកដល់ហើយ !

វិចិត្របរឡានមកដល់ស្ទួនយុវ័ន ហើយក៏ឈប់នៅមុខផ្ទះធិតា សោភារបស់គេ ។ ការពិត
គេនឹកនារីនោះទេតើ! បន្តិចមក គេក៏ ចូលទៅគោះទ្វារ ។ ពេលនោះ
ម៉ោង៩កន្លះយប់ទៅហើយ... កាល បើឃើញវត្តមានរបស់វិចិត្រនៅចំពោះមុខទាំងកណ្តាលយប់
ធិតា ភ្ញាក់ស្រលាំងកាំង :

- លោកគ្រូពេទ្យ ?
- គឺ...អោយខ្ញុំសូមចូលលេងផងបានទេ ?

ធិតាបើកទ្វារអោយវិចិត្រចូលទាំងចិត្តងឿងឆ្ងល់ តែមិនហ៊ាន សាកសួរអ្វីទេ
ត្បិតនាងឃើញទឹកមុខបុរសយើងប្រកបដោយភាព កង្វល់ ។ រំពេចនោះ ស្រាប់តែ :

- ប៉ា! ត្រានឹកប៉ាណាស់!

កុមារតូចម្នាក់រត់មកអោបជើងវិចិត្រទៀតហើយ ។ ទាំងវិចិត្រ
ទាំងមាណវីមើលមុខគ្នាសម្តែងការភ្ញាក់ផ្អើលទាំងពីរនាក់ ។ ការពិត គេនោះគឺជាកុមារតូច
ដែលវិចិត្របានជួបច្រើនដងច្រើនសារួចមក ហើយ ។ គ្រាន់តែឃើញវត្តមានរបស់កុមារតូចភ្លាម
វិចិត្រញញឹម ស្រស់តែម្តង រួចក៏សំរុតខ្លួនចុះ ទទួលគេក្នុងរង្វង់ដៃភ្លាមដែរ :

- យើងជួបគ្នាទៀតហើយ អូនតូច!

កុមារភក្ត្រាក៏ញញឹមឡើងរួចយកដៃស្រវាអោបកវិចិត្រ សំដែង
កិរិយាបថហាក់ដូចជាស្និទ្ធស្នាលគ្នា ហើយនឹករលឹកគ្នាណាស់ ។

ភ្លាមនោះ នាងតូចម៉ៅដើរដឹកដៃកូនស្រីតូច អាយុប្រហែលពីរ

CHANBOKEO.COM

ខួបចូលមកដល់ដែរ ។ វិចិត្រសម្លឹងទៅក្មេងទាំងបី រួចសម្លឹងមក ធិតាវិញ សម្តែងអាការៈហាក់ដូចជាមិនអស់ចិត្ត ។ ឃើញដូច្នោះ មាលាវីក៏ស្ទុះទៅទទួលភក្ត្រាកូនប្រុសរបស់នាងពីវិចិត្រវិញ :

- អោយខ្ញុំសូមទោសផងដែលកូនប្រុសខ្ញុំរពឹសបន្តិច ។
- បាទ! មិនអីទេ ។ គេជាកូនរបស់អ្នកនាងទាំងបីនាក់មែនទេ ?
- ចា៎ស! ពិតហើយលោកគ្រូពេទ្យ ។

ពេលនោះនាងក៏ប្រាប់កូនថា :

- ជំរាបសួរលោកគ្រូពេទ្យទៅកូន!

ទាំងបីនាក់លើកដៃសំពះម្តងមួយយ៉ាងមានរបៀប ។

- ពួកគេទាំងបី ពិតជាគួរអោយស្រលាញ់ណាស់!

វិចិត្រស្រដីទាំងទឹកមុខញញឹម ទំនងលបលួចរំជួលចិត្តតែម្នាក់ឯង ។ បន្តិចមកមាលាវីក៏ប្រាប់នាងម៉ៅអោយនាំប្អូនចូលដំណេក ។ ភ្លាមនោះវិចិត្រនឹកឆ្ងល់ក្នុងចិត្តតែម្នាក់ឯងថា មាលាវីយើងនៅក្មេង ស្រស់ស្អាត មិនសមនឹងមានកូនដល់ទៅបីនាក់ទេ ហើយគេចេះ តែលួចជួញចិញ្ចើមជាញឹកញយ ។ កិរិយារបស់មាលាពយើង មិន រំលងពីភ្នែករបស់កល្យាណីទេ ។ កល្យាណីហាក់ដូចជាស្ពានការណ៍ ក៏ស្រដីជំរាបទៅលោកគ្រូពេទ្យយើងវិញថា :

- ជីវិតជាស្ត្រីម៉េម៉ាយ មិនមានអ្វីគួរអោយចាប់អារម្មណ៍ទេ លោក គ្រូពេទ្យ! សូមមេត្តាកុំទើសទាល់ក្នុងចិត្តអី!
- អូហ៍! អត់ទេ! ការពិត ខ្ញុំកំពុងតែនឹកស្ងើចទៅវិញទេ ដែល អ្នកនាងមានភាពរឹងប៉ឹងទទួលខុសត្រូវជីវិតរបស់កូនបានយ៉ាងល្អ...

មាលាពនិយាយបន្លប់មិនអោយនាងមានអារម្មណ៍មិនល្អ ។

- គឺ...តាមតែលទ្ធភាពទេលោកគ្រូពេទ្យ..ព្រោះខ្ញុំមិនសូវមានពេល ជាមួយកូនប៉ុន្មានទេ អាល័យតែជាប់ធ្វើការ ម៉្ងៃៗយកកូនផ្ញើនឹងគេ រហូតដល់ក្មេងៗស្គាល់អ្នកជិតខាងជាងស្គាល់ម្តាយខ្លួនទៅហើយ ។

ធិតាស្រដីដោយទឹកមុខស្រងូតហាក់បីដូចជាកំពុងស្រណោះកូន ដែលមិនសូវមានវេលាជិតដិតនឹងរូបនាងជាម្តាយ ។ បន្ទាប់មក គេ ទាំងពីរនៅស្ងៀមស្ងាត់យ៉ាងយូរ មិនដឹងថាត្រូវនិយាយអ្វីដាក់គ្នា

CHIANBOKEO.COM

ទៀត ។ បន្តិចមក ធិតាក៏លើកទឹកត្រជាក់មួយកែវមកជូនលោកគ្រូពេទ្យយើង :

- ថ្ងៃនេះ មេឃដូចជាស្អុះស្អាប់បន្តិច ប្រហែលជាទឹកត្រជាក់មួយកែវនេះនាំឲ្យចិត្តលោកក្សេមក្សាន្តខ្លះៗ (មាណវីពោលឡើង)

វិចិត្រភ្ញាក់ព្រើត នឹកក្នុងចិត្តថា :

- ម៉េចក៏នាងដឹងកើត...ថាយើងកំពុងធុញថប់តប់ប្រមល់ក្នុងចិត្ត ? ឬក៏នាងកំពុងចាប់អារម្មណ៍មកលើរូបយើងដែរ ?

គេយកដៃទទួលកែវទឹកហើយមួយស្របក់ក៏ដាច់ចិត្តវាចាដោយត្រង់ៗទៅនាងថា :

- នេះយើងជួបគ្នាច្រើនដងហើយ តែយើងមិនដែលបានណែនាំខ្លួនអោយស្គាល់គ្នានៅឡើយទេណា៎! ថ្ងៃនេះយើងគួរនិយាយគ្នាម្តង បានទេ ដើម្បីអោយយើងមានការជិតដិតនឹងគ្នាជាងនេះ !

ធិតាងើបមុខឡើងសម្លឹងមុខលោកគ្រូពេទ្យ ហាក់ដូចជាយល់ចិត្តថាលោកគ្រូពេទ្យកំពុងមានបំណងចង់និយាយពីអ្វីហើយ :

- តើសមរម្យទេ ដែលលោកនិងខ្ញុំ ទៅមកនឹងគ្នាជិតដិតនោះ ? ហើយចុះចំពោះភ្នែកញាតិវិញ...តើគេនឹងគិតយ៉ាងណា ?

- ខ្ញុំមិនខ្វល់ទេថានរណាគិតយ៉ាងណា...ដែលខ្ញុំខ្វល់បំផុតគឺថាតើអ្នកនាងព្រមអនុញ្ញាតឲ្យយើងទាំងពីរស្គាល់គ្នាជិតដិតដែរឬទេ ?

កល្យាណីឈ្ងោកមុខមួយស្របក់ ទំនងគិតស្មានយល់នូវជំរៅអត្ថន័យនៃសំណើលោកគ្រូពេទ្យយើង ទើបស្រដីតបថា :

- លោកជ្រាបហើយតើហ៎ ថាខ្ញុំជាស្ត្រីមេម៉ាយ មានកូនដល់ទៅបី នាក់នៅក្នុងបន្ទុក មិនមានកត្តិយសអ្វីនឹងមកទទួលលោកជាមនុស្ស ជិតដិតបានទេ...
សង្គមខ្មែរយើងពិតជាចង្អៀតណាស់ មិនទុកផ្លូវ ទូលាយអោយស្ត្រីមេម៉ាយដូចរូបខ្ញុំ
មានសេរីភាពជ្រើសរើសបុរស
ថ្មីសំរាប់ជីវិតបានឡើយ ជាពិសេសបើសិនជាបុរសនោះនៅលីវ...

- ខុសហើយអ្នកនាង! សង្គមយើងនឹងទុកផ្លូវយ៉ាងទូលាយបំផុត សំរាប់យើងដើរទាំងពីរនាក់ បើសិនណាយើងកាន់ដៃគ្នាជិតដិតចិត្ត តែមួយ

CHANBOKEO.COM

រួចដើរទៅជាមួយគ្នាដោយភាពស្មោះស្នេហ៍ហើយថ្លៃថ្នូរ ។
សង្គមគេនឹងលើកកម្លាំងចិត្តយើងកាន់តែខ្លាំង ហើយគេច្បាស់ជា
នឹងសរសើរដែលយើងអាចស្វែងរកសេចក្តីសុខនិងសុភមង្គលបានសាជាថ្មីដោយជោគជ័យហើយរុងរឿង ។
- លោកមានប្រសាសន៍ ហាក់ដូចជាលោកអាចទទួលស្ថានភាព គ្រួសាររបស់ខ្ញុំបានអញ្ចឹង ?
យើងនៅមានអ្វីៗដែលត្រូវរៀនពីគ្នា ច្រើនទៀត... ជីវិតមនុស្សមានកូនចៅ
មិនដូចអ្នកនៅលីវទេ គឺមានភារៈទទួលខុសត្រូវច្រើនណាស់ ។
- ក្រែងអ្នកនាងចង់ឃើញការពិត តាមរយៈការប្រព្រឹត្តមែនទេ ? បើដូច្នោះមែន
អ្នកនាងអោយឱកាសខ្ញុំទេ បើខ្ញុំចង់បង្ហាញពីទឹកចិត្ត របស់ខ្ញុំ ថាខ្ញុំគិតយ៉ាងណា ប្រព្រឹត្តយ៉ាងណា
ចំពោះអ្នកនាងនិង បុត្រទាំងបី ?
- លោកមិនខ្លាចអ្នកផងគេសើចយំទេហ៍ ?
- ខ្លាចធ្វើអ្វី ? អ្នកសើចយំ គឺជាអ្នកដែលខ្វះមធ្យោបាយរកសេចក្តី
សុខសំរាប់ខ្លួនគេដោយសុក្រិតមិនឃើញ ទើបគេមានចិត្តគំនិតគិត ប្រទុស្តជាមួយអ្នកដទៃ...
នោះគឺជាសេចក្តីច្រណែនដែលជីវិតគេ វង្វេងរកពន្លឺរស្មីសុភមង្គលមិនបាន...
ម្ល៉ោះហើយគេគិតឃើញឬ
សម្លឹងឃើញតែពីភាពចង្អៀតចង្អល់ក្នុងជីវិតតែម្យ៉ាងប៉ុណ្ណោះ ។
- ចរណៃពិតជាសប្បាយចិត្តជាទីបំផុតបើសិនជាលោកគ្រូពេទ្យមាន
សមានចិត្តចំពោះយើងទាំងបួននាក់ដូច្នោះប្រាកដមែន ជាពិសេស
កាលបើលោកព្រមទទួលស្គាល់ជីវិតស្ត្រីម៉េម៉ាយដូចរូបខ្ញុំនេះ ដោយ
មិនរើសអើង ។

ខណៈនោះ លោកគ្រូពេទ្យញញឹមពព្រាយឡើង កាលបើឮធិតា
ហៅខ្លួនឯងថា"ចរណៃ" ។ ឃើញវិចិត្រសម្លឹងមុខនាងដោយ ក្រសៃភ្នែកយ៉ាងស្រទន់
ប្រកបដោយមន្តស្នេហ៍ផ្អែមត្រជាក់ ធ្វើ ឲ្យធិតាយើងហាក់ដូចជានឹករអៀសខ្លួនតែម្តង ។
ចរណៃឈ្ងោកមុខ មិនហ៊ានសម្លឹងតបទៅគេវិញទេ ហាក់ដូចជាញាប់ញ័រក្នុងចិត្តយ៉ាង
ណាមិនដឹង ។ ហេតុអ្វីទៅហ្ន៎បានជានាង ត្រូវខ្លាចក្រសៃភ្នែកនោះ ផង
កាលបើលោកគ្រូពេទ្យមានកិរិយា ទន់ភ្លន់សុភាពរាបសា ចំពោះរូបនាងដល់ម្លឹង ?

CHANBOKEO.COM

វិចិត្របាក់ដូចជាមានអារម្មណ៍រីករាយណាស់ពេលនេះ ដែលគេ
អាចនិយាយចុះសម្រុងជាមួយចរណៃបាន ថ្វីបើគេមិនទាន់ដឹងថា
នាងគិតយ៉ាងណាចំពោះនាយនៅឡើយក៏ដោយ ។ មែនហើយ! គេ នឹកខកចិត្តតិចៗដែរ
ដែលនាងជាស្ត្រីមេម៉ាយមានកូនដល់ទៅបី នាក់
ប៉ុន្តែគេនៅតែចាប់អារម្មណ៍ចំពោះរូបនាងក្រៃលែង រកកោះ រកត្រើយមិនឃើញទេ ។
គេមិនដឹងថាគេប្រតិពទ្ធ័ រូបនាងតាំងពី កាលណាឡើយ
គ្រាន់តែដឹងថាគេមានអារម្មណ៍ជាប់ជំពាក់ចំពោះ នឹងនារីរកពាក្យអ្វីថ្លែងស្មើមិនបានឡើយ ។
បែរមើលទៅមាណវី វិញក៏មានកិរិយាម៉ឹងម៉ាត់ សំដីរាក់ជ្រៅបង្ហាញនូវការមានជំនឿលើ
ខ្លួនឯងយ៉ាងមុតមាំ ។ រូបសម្ផស្សទៀតសោតក៏សមសោភា មើល យូរកាន់តែល្អ
កាន់តែស្រស់ស្អាត ថ្វីបើនាងមានទឹកមុខស្មើៗ មិន សូវញញឹមរីករាយប៉ុន្មានក៏ដោយ
ក៏សោភ័ណរបស់នាង អណ្តែត
លេចធ្លោឡើងជានិច្ច គាប់ទ័យានរៈយើងឥតឧបមា ។

មាណវីដើរចេញមកក្រៅជូនដំណើរលោកគ្រូពេទ្យទៅផ្ទះ ។

- សុំកាន់ដៃផងណា! (លោកគ្រូពេទ្យខិនខ្សិបតិចៗ ក្បែរត្រចៀក
កល្យាណីដោយវាចាយ៉ាងស្រទន់)

ចរណៃភ្ញាក់ព្រើតដែលវិចិត្រស្រវាកាន់ដៃនាង មុននឹងនាង ហើបមាត់អនុញ្ញាត្ត ។
នាងរំជួលញាប់ញ័រក្នុងខ្លួនភ្លាម តែមិនបាន ដកដៃមកវិញទេ
ត្បិតពេលនោះនាងមានអារម្មណ៍ថាខ្លួនបានទទួល សេចក្តីសុខយ៉ាងចម្លែកនៅក្នុងបេះដូង ។
ឃើញនាងមិនស្រដីអ្វី វិចិត្រក៏ ដើរកាន់ដៃឆវីរហូតដល់មាត់របងទាំងទឹកមុខញញឹមដោយ
ក្តីរំភើប..

- ស្អែកយើងជួបគ្នាទៀតទេ អ្នកនាង ? (វិចិត្រសួរ)
- លោកអាចឆ្លៀតមកលេងពួកយើងបានដែរ ?
- ម្តងនេះ ខ្ញុំមិនសន្យាទេ ខ្លាចធ្វើអោយអ្នកនាងខកចិត្តទៀត...
- ដឹងខ្លួនមុនដូច្នេះ... ល្អហើយ!

ឮនាងនិយាយដូច្នោះ វិចិត្រក៏ញញឹមឡើង រួចនិយាយលលេង តលប់ទៅវិញថា :

- ទើបតែខុសលើកទីមួយទេ នៅសល់ច្រើនដងទៀតឯណោះ...តើ អ្នកនាងអាចទទួលបានទេ ?
- អញ្ចឹងលោកសាកមើលទៅ...នឹងអាលឆាប់ដឹងលទ្ធផលផង ។

CHANBOKEO.COM

កាលបើឃើញនាងស្រដីតបទៅមកជាមួយគេ ដោយមិនសូវជា ខ្លាចចិត្តដូចមុន វិចិត្រហាក់ដូចជារំភើបរីករាយចិត្តណាស់ ។ គេ
បែរញញឹមដាក់នាងជាចុងក្រោយ :
- យប់នេះ សុបិនឃើញខ្ញុំផងណា៎ អ្នកនាង!
ស្រាប់តែធិតាញញឹមឡើង តបមករូបនាយវិញជាលើកដំបូង ។ នៅក្រោមពន្លឺភ្លើងគោមដែលចាំងពីផ្លូវថ្នល់ទៅ វិចិត្រឃើញថ្ពាល់ខួចយ៉ាងស្រស់មួយគូលេចធ្លោយ៉ាងត្រកាល ធ្វើឲ្យនាយនឹករំភើប ព្រឺព្រួចក្នុងអារម្មណ៍ឥតឧបមា ។ រំពេចនោះ មាណពក៏ឆក់ឱកាស យកច្រមុះទៅផ្ដិតលើថ្ពាល់ធិតាយ៉ាងរហ័ស រួចក៏ឡើងរថយន្តចេញ
ទៅ ទុកឲ្យចរណៃនៅឈរភ្ញាក់ផ្អើលញាប់ញ័រក្នុងចិត្តតែម្នាក់ឯង ។
រាត្រីនោះ មាណពគេងព្រឺព្រួចក្នុងហឫទ័យពេកក្រៃ ស្រម័យឃើញស្នាមញញឹមលើថ្ពាល់ខួចមួយគូនោះរហូតទាល់ភ្លឺ ។ នរៈគេងពិចារណាយ៉ាងល្អិតល្អន់ថាគេសំរេចចិត្តនេះខុសឬត្រូវ ។ តើគេពិតជាអាចទទួលយកនាងជាគូជីវិតបានឬក៏យ៉ាងណា ? នៅក្នុងក្រសែ ភ្នែករបស់គេ ចរណៃគឺជានារីដ៏ល្អម្នាក់ ។ ថ្វីបើនាងជាស្ត្រីមេម៉ាយ មានកូនចៅក៏ដោយ ក៏ឆវីមានការសិក្សា មានការងារជាគ្រូបង្រៀន នៅវិទ្យាល័យនារី មានកិរិយាឫកពាសមរម្យ ហើយជាពិសេសគឺរក្សាគ្រប់គ្រងកូនបានយ៉ាងប្រពៃ ទោះបីនាងគ្មានបុរសនៅក្បែរ
ចាំជួយជ្រោមជ្រែងពីក្រោយក៏ដោយ ។ នេះសបញ្ជាក់ថានាងជានារី
ដ៏រឹងប៉ឹងមួយរូបគួរអោយកោតសរសើរបំផុត ។ ម្យ៉ាងទៀត នាង មានចរិតលក្ខណៈជាស្ត្រីខ្មែរ និយាយស្ដីមានលក្ខណ៍មានជា ប្រកប ដោយការគិតវែងឆ្ងាយ ។
ប្រសិនមាណពភពប្រសព្វជីវិតជាមួយ នាង គេប្រាកដជានឹងបានទទួលនូវភាពស្ងប់សុខ មិនជ្រួលច្របល់ មិនភ្លើតភ្លើន ដូច្នោះជីវិតគ្រួសាររបស់គេច្បាស់ជាមានលំនឹងហើយ គង់វង្ស មិនប្រួលប្រែដូចសេចក្ដីស្នេហាយុវវ័យដែលស្គាល់តែភាព ពុះកញ្ជ្រោល ទីបំផុតក៏ចែកផ្លូវគ្នា ។
ពេញមួយរាត្រីកន្លងទៅ នរៈ គេងពិចារណាយ៉ាងល្អិតល្អន់ក្រៃលែង ថាថ្ងៃស្អែកនេះ នាយត្រូវធ្វើអ្វីខ្លះសំរាប់ជីវិតរបស់គេ ។
រីឯចរណៃរបស់យើងវិញ...

នៅចំពោះមុខរូបថតរបស់ស្វាមីនាង នាងអុជធូបលើកដៃទាំង គូប្រណម្យសំពះឡើង បន់ស្រន់ថា :

- បងខ្លា! តើអូនណែធ្វើខុសឬទេ ដែលអនុញ្ញាតអោយគេម្នាក់ នោះចេញចូលផ្ទះយើង? តើណែគួរទទួលគេបែបណា? មើលទៅ គេ ហាក់ដូចជាមានបំណងល្អមកលើណែនិងកូន... ប៉ុន្តែ...តើណែ គួររស់នៅរបៀបនេះរហូតទៅ ឬក៏ណែត្រូវរៀបដំណើរជីវិតថ្មីមួយ ទៀត? តើជីវិតបែបណា ដែលជាការជ្រើសរើសដ៏ត្រឹមត្រូវសំរាប់ អូននិងកូនរបស់យើង? បងខ្លា... ជួយពង្រឹងកម្លាំងចិត្តអូនផង ។ តាំងពីបងឃ្លាតពីយើងទាំងបួននាក់ទៅ អូនបានប្រឹងប្រែងគ្រប់បែបយ៉ាង ដើម្បីរក្សាភាពកក់ក្តៅ អោយកូនមានលំនឹងក្នុងជីវិត ។ ឥឡូវនេះ បុរសមួយរូបកំពុងដើរចូលមកក្នុងជីវិតរបស់អូនហើយ... អូនមិនដឹងថា តើអូនត្រូវតាំងចិត្តបែបណាទេ គ្រាន់តែដឹងថាអូន នឹងរក្សាព្រំដែនរបស់យើង អោយស្ថិតនៅក្នុងភាពថ្លៃថ្នូរជានិច្ច ។ ប្តីសម្លាញ់! ពេលនេះ បងជាបង្អែកកម្លាំងចិត្តតែមួយគត់របស់អូន សូមបងជួយណែនាំផ្លូវដល់អូនផងណា៎បង!

ប៉ុន្តែរង្វង់ភក្ត្រ័ពណ៌សខ្មៅរបស់បុរសនៅលើរូបថតនៅតែរក្សា ភាពញញឹមយ៉ាងបំព្រងចំពោះភរិយារបស់គេ ដោយគ្មានស្លាកស្នាម អារិចិត្តអ្វីឡើយ ។ បន្តិចក្រោយមក មាណវីក៏ចូលនិន្ទ្រាទាំងដួងចិត្ត ច្របូកច្របល់ ។

ព្រហាមឡើង...

ចរណៃក្រោកពីព្រហាមតាមទម្លាប់ ដាក់ឆ្នាំងដាំបបរអោយកូន ស្រស់ស្រូបពេលព្រឹក ។ លុះមាណវីដាក់ភ្នែកទៅចំហៀងផ្ទះឃើញ ផ្កាម្លិះរួតកំពុងរីកស្គុះស្គាយ ក៏នឹកភ្នករកបេះយកមកក្រងឲ្យកូន ស្រីពាក់លេង ។ កល្យាណក៏កាន់ផ្តិលសមួយទៅឈរបេះ ស្រាប់តែ មានដៃមួយបេះផ្កាម្លិះមួយទង យកមកសៀតសក់ឲ្យនាងផ្អមៗ ។ ឆវីបែរងាកមើលយ៉ាងរហ័ស ក៏ប្រទះនឹងបុរសម្នាក់ឈរពីក្រោយ ខ្នង កំពុងតែញញឹមពព្រាយដាក់នាង :

- លោកគ្រូពេទ្យ!

មែនហើយ! គេនោះជាវិចិត្រដែលកំពុងញញឹមយ៉ាងស្រស់ បំព្រងដាក់ចរណៃ ធ្វើឲ្យបរិយាកាសពេលព្រឹកនេះមានសោភ័ណ ខុសប្លែកពីធម្មតាតែម្តង :

- អរុណសួស្តី ទេពធិតាចរណៃដ៏ស្រស់ស្អាត! (វិចិត្រស្រដីឡើង)

មាណវីភ្ញាក់ក្រញាងកាលបើឮវិចិត្រហៅឈ្មោះនាងដូច្នោះ :

CHANBOKEO.COM

- ម៉េចក៏លោកស្គាល់ឈ្មោះនេះដែរ ?

វិចិត្រញញឹមតែមិនឆ្លើយទេ ត្បិតធិតាភ្លេចខ្លួនថានាងបានហៅឈ្មោះខ្លួនឯងកាលពីយប់មិញ ។ ឃើញធិតានៅតែឈរភាំងសម្លឹងមុខរបស់នាយ វិចិត្រក៏ស្រដីឡើង :

- ហេតុអ្វី ចរណៃធ្វើមុខចម្លែកម្ល៉េះ ?

វិចិត្រស្រដីហៅឈ្មោះធិតាចំៗ ហាក់ដូចជាចង់សំដែងនូវភាពស្និទ្ធិស្នាលរបស់ខ្លួនចំពោះនាង ។ ខណៈនោះ មាណវីតបវិញថា :

- ព្រោះ...មានតែមនុស្សម្នាក់ទេ ដែលធ្លាប់ហៅឈ្មោះខ្ញុំបែបនេះ

- ប្រាកដជាបុរសទីមួយរបស់ចរណៃហើយ មែនទេ ?

ស្រាប់តែនាងធ្លាក់ទឹកមុខជ្រប់កាលបើឮដូច្នោះ ។ វិចិត្រឃើញហើយប្រញាប់លោមវិញកុំអោយនាងស្រកស្រុតកម្លាំងចិត្ត :

- ប៉ុន្តែ ចរណៃក៏ជា... ទេពធិតាមួយរូបក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំដូចគ្នាដែរ... សូមអនុញ្ញាត្តអោយខ្ញុំហៅដូច្នេះផងបានទេ ?

ភ្លាមនោះ ស្រាប់តែនាងស្រក់ទឹកភ្នែកតក់... មួយតំណក់ហើយ មួយតំណក់ទៀត ហាក់ដូចជាកំពុងញាប់ញ័រនឹងស្រមោលអតីតកាល ដែលត្រលប់មករណ្តំនៅដួងចិត្តរបស់នាងសាជាថ្មី ។ មាណពឃើញ ហើយ ក៏លើកដៃផ្តិតទឹកភ្នែករបស់នាង ដែលហូរស្រក់មកលើថ្ពាល់ ទាំងគូដ៏ក្រហមរលោង ហើយស្រដីលួងលោមថា :

- ចរណៃ! ការរំសាយស្រមោលអតីតកាលពីអារម្មណ៍ជាការពិបាក បំផុត ប៉ុន្តែជួនកាលយើងត្រូវតែពង្រឹងចិត្តទទួលយកបច្ចុប្បន្នវិញ ក្រែងឆ្លងផុតតំណក់ទឹកភ្នែកទាំងនោះ ហើយធ្វើដំណើរទៅមុខទៀត ដោយរឹងប៉ឹង ។ អតីតកាលមិនអាចវិលវិញមកជួបយើងម្តងទៀតឡើយ ប៉ុន្តែអនាគតទេតើ ដែលនឹងឈានចូលមកដល់ ។ ដូច្នេះ អ្នកនាងត្រូវតាំងចិត្តរឹងមាំថ្ងៃនេះ ដើម្បីទទួលយកអនាគតថ្មីៗល្អៗ ទាំងនោះវិញ នោះជីវិតនឹងចាកផុតអន្លង់ទុក្ខទាំងឡាយ ។ តាំងចិត្ត អោយរឹងប៉ឹងឡើងណា៎ ហោចណាស់អ្នកនាងនៅមានរូបខ្ញុំដែរជា កម្លាំងចិត្ត... យើងនឹងដើរទៅមុខជាមួយគ្នាដោយមុតមាំ... អ្នក នាងមានអតីតកាលដែលត្រូវរំសាយទៅ ។ ឯរូបខ្ញុំវិញក៏មានអតីត កាលដែលត្រូវរំសាយទៅដែរ ។ ពេលនេះ ដល់ពេលហើយទេដឹង

CHANBOKEO . COM

ដែលយើងទាំងពីរគួរដើរទៅមុខជាមួយគ្នាដើម្បីទទួលយកអនាគត ថ្មីដ៏ល្អហើយភ្លឺស្វាងបំផុតសំរាប់ជីវិតរបស់យើងទាំងពីរ ?

គ្រាន់តែឮប្រយោគនេះកាលណា ស្រាប់តែនិតាទ្រោបមុខលើ ដើមទ្រូងរបស់បុរសយើងយំខ្សឹកខ្សួលតែម្តង ធ្វើអោយបុរសយើង ភ្ញាក់ស្រលាំងកាំងមហិមា ។ គេក៏យកដៃទៅអង្អែលខ្នងឆរីបន្តើរៗ ថ្នមៗ ហាក់បីដូចជាកំពុងជួយបបោសលួងលោមដួងចិត្តរបស់នាង អោយបានធូរស្រាលឡើងវិញ :

- សូមឲ្យទឹកភ្នែកទាំងនេះ ជាទឹកភ្នែកចុងក្រោយបង្អស់ក្នុងជីវិត របស់ចរណៃ ។ ចាប់ពីថ្ងៃនេះតទៅ សូមអោយជីវិតថ្មីប្រកបដោយ ភាពញញឹមជានិរន្តន៍....

មួយស្របក់ក្រោយមក និតាក៏ងើបមុខឡើងជូតទឹកភ្នែកពីរង្វង់ ភក្រ្ត័ដ៏ស្រស់ស្អាត រួចហើយក៏វាចាទៅកាន់មាណពថា :

- អរគុណលោកណាស់ ចំពោះពាក្យណៃនាំដ៏ពិរោះ ហើយមាន អត្ថន័យបំផុតនេះ ។ ណៃនឹងខំពង្រឹងចិត្តអោយបានរឹងមាំជាងនេះ មិនខាន មិនអោយអតីតកាលមកធ្វើបាបដួងចិត្តអោយគ្រាំគ្រារហូត តទៅទៀតទេ ។

វិចិត្រសម្លឹងមុខនិតាមួយស្របក់ ក៏លូកស្រវាចាប់ដៃនាងយក មកកាន់យ៉ាងណែន ថែមទាំងស្រដីថា :

- ចរណៃ! បងធ្វើដំណើរមកជួបអូនយឺតពេលបន្តិចមែន ដែល បងមិនអាចធ្វើជាបុរសទីមួយក្នុងបេះដូងរបស់អូនបាន ប៉ុន្តែសូម ណៃអនុញ្ញាតអោយបងទទួលនាទី ជាបុរសចុងក្រោយបង្អស់របស់ ណៃ ចាប់ពីពេលនេះតទៅលុះអវសានជីវិត... បានទេ ?

និតាងើបសម្លឹងមុខវិចិត្រមួយស្របក់ ក៏ឆ្លើយវិញថា :

- ដូចជាលឿនពេកទេដឹង លោកគ្រូពេទ្យ ? យើងមិនទាន់ស្គាល់ គ្នាច្បាស់នៅឡើយទេ មិនដឹងថាយើងអាចចុះសម្រុងនឹងគ្នាបាន ឬក៏យ៉ាងណា...

- បើអញ្ចឹង យើងរៀនស្គាល់គ្នាពីឥលូវនេះទៅ យ៉ាងម៉េចដែរ ?

- សូមលោកទុកពេលអោយខ្ញុំត្រៀមចិត្តផងណា៎!

- បាទ! ដោយសេចក្តីពេញចិត្តបំផុតពីជំរៅបេះដូងរបស់បង!

ពេលនោះ គេទាំងពីរក៏សម្លឹងកែវភ្នែករបស់គ្នាទៅវិញទៅមក ហើយញញឹមដាក់គ្នាឡើងជាលើកដំបូង... ជាស្នាមញញឹមដែលមាន

CHANBOKEO.COM

បង្កប់នូវសុភមង្គលថ្មីក្នុងដួងចិត្តយ៉ាងបំព្រងមួយ ។ នរៈបានទទួល អារម្មណ៍ថា បេះដូងរបស់គេកំពុងតែទទួលនូវកំស្ទួលនៃសេចក្តី សុខក្នុងដួងចិត្តមួយដ៏ត្រចះត្រចង់ ។ បន្តិចមក គេក៏ស្រដីទៅកាន់ ចរណៃបន្តទៀតថា :

- ណៃនឹងទេ ? ពេលណៃញញឹម អូនស្រស់ស្អាតណាស់! ដូច្នេះ អូនគួរតែញញឹមអោយបានច្រើនបំផុតណាអូន... ភាពញញឹមរបស់ អូននឹងធ្វើអោយអ្វីៗជុំវិញខ្លួនរបស់អូន រីកស្រស់បំព្រងហើយមាន សោភ័ណល្អត្រកាលប្រសើរឡើង រួមទាំងបេះដូងរបស់បងផង...!

ព្យប្រយោគដ៏ទន់ភ្លន់នេះកាលណា ធិតារំភើបចិត្តរហូតទឹកភ្នែក រលីងរលោង ។ ពេលនេះ គូស្នេហ៍ទាំងពីររូបហាក់ដូចជាយល់ចិត្ត គ្នាកាន់តែច្បាស់ជាងមុនឆ្ងាយណាស់ ។ ចំពោះវិចិត្រ គេមិនគិតទេ ថាចរណៃធ្លាប់មានអតីតកាលយ៉ាងណា ។ អ្វីដែលគេកំពុងគិតគឺគេ ស្រលាញ់ចរណៃ ហើយគេមានបំណងរួមអនាគតជាមួយនាងដោយ មិនរើសអើង ។ ចំពោះចរណៃ វិចិត្រមានអ្វីៗខ្លះៗស្រដៀងនឹង អតិតស្វាមីជាទីស្រលាញ់របស់នាង ជាពិសេសគឺចិត្តត្រជាក់ហើយ ស្ងប់ស្ងៀម និយាយស្តីអ្វីប្រកបដោយគតិភ្លឺថ្លា ធ្វើអោយចិត្តនាង ទទួលការកក់ក្តៅរកអ្វីប្រៀបមិនបាន ។ ថ្វីបើនាងទើបតែស្គាល់ វិចិត្រមិនបានប៉ុន្មានផង តែឥរិយាបថនិងនិស្ស័យរបស់គេ បានធ្វើ ឲ្យដួងចិត្តរបស់នាងមានភាពកក់ក្តៅគួរចាប់អារម្មណ៍ជាទីបំផុត ។

- ប៉ា! ម៉ាក់! ត្រាភ្ញាក់ពីគេងហើយ ។

វិចិត្រនិងចរណៃភ្ញាក់ព្រើត បែរក្រោយមើល ក៏ប្រទះនឹងកុមារ តូចដែលទើបតែភ្ញាក់ពីដំណេករត់មកដល់ ។ គ្រាន់តែយល់វត្តមាន របស់ភក្រ្តា វិចិត្រញញឹមភ្លាម ហើយក៏ស្ទុះទៅលើកកុមារពឡើង ថើបខ្សឺតដោយក្តីស្រលាញ់ ថែមទាំងស្រដីប្រាប់ចរណៃថា :

- អូនឃើញទេ ? សូម្បីតែកូនរបស់អូនក៏ព្រមទទួលស្គាល់បងជា សមាជិកគ្រួសាររបស់អូនដែរ... គេបានបងថា ប៉ា តាំងពីថ្ងៃដំបូង ដែលបងបានជួបនឹងគេនៅសួនយុវ័ននោះម្ល៉េះ ។ កាលនោះបង មិនទាំងដឹងផង ថាគេជាកូនប្រុសរបស់អូន ។

បន្តិចមក នាងម៉ៅក៏ពកុមារីតូចជាប្អូនពៅមកដល់ ។ ចរណៃក៏ ណៃនាំវិចិត្រអោយស្គាល់ :

- នេះ កូនម៉ៅ និងកូនស្រីពៅរបស់ខ្ញុំឈ្មោះបារមី ។ គេជាក្មេង ល្អ...សង្ឃឹមថាទាំងអស់គ្នាមិននាំឲ្យលោកចង្អៀតចង្អល់ចិត្តពេកទេ

CHANBOKEO.COM

- បងអាចទទួលបានណា៎... អូនកុំព្រួយអី!

វិចិត្រក៏លូកដៃទៅត្រកងនាងតូចបារមីពីដៃនាងម៉ៅជាបង រួច ហើយញញឹមឡើងថែមទាំងស្រដីថា :

- ប៉ាសូមទទួលស្គាល់កូនទាំងបីជាកូនរបស់ប៉ា ចាប់តាំងពីពេលនេះតទៅ...!!

មាណពស្រដីទាំងទឹកភ្នែករលីងរលោង ដោយការរំភើបចិត្ត ក្រៃលែង ដែលថ្ងៃនេះរូបគេលែងត្រមង់ត្រមោចតទៅទៀត ហើយ ។ រីឯចរណៃវិញក៏មិនខុសគ្នាដែរ ។ នាងមិនអាចប្រកែក បានទេ ថានាងមិនរំភើបចិត្តនោះ ទោះបីស្ថានការណ៍ថ្មីបានខិតចូលមកក្នុងគ្រួសាររបស់នាង យ៉ាងលឿនរហ័សបន្តិចពេកក៏ដោយ ។ កាលបើយល់កិរិយារបស់លោកគ្រូពេទ្យចំពោះកូនរបស់នាង ធិតាហាក់ដូចជារន្ធត់ញាប់ញ័រក្នុងចិត្តឥតឧបមា ដែលគេហ៊ានបើកចំហដួងចិត្តរបស់គេចំពោះនាងនិងកូនដោយឥតលាក់បាំង ។ មើលទៅគេហាក់ដូចជាបានត្រៀមចិត្តទុកតាំងពីកាលណាមកឥចឹង! សុខៗស្រាប់តែវត្តមានរបស់គេលេចធ្លោ មកក្នុងរង្វង់គ្រួសាររបស់មាណវី រួចហើយជួបគ្នាមិនបានប៉ុន្មានដងផង ស្រាប់តែមាណពមកបង្ហាញទឹកចិត្តយ៉ាងជិតដិតស្និទ្ធស្នាលចំពោះគ្រួសាររបស់នាង... ហេតុអ្វីក៏ លឿនម្ល៉េះ ? ធិតាពិតជាមិនយល់ទេ... ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណា នាងមិនត្រូវការចម្លើយតបចំពោះចម្ងល់នេះទាំងអស់នោះឡើយ ត្បិតអី ពេលនេះបេះដូងរបស់នាងបានទទួលនូវភាពកក់ក្តៅ យ៉ាងធំធេង ទៅហើយ ដែលមានបុរសចូលខ្លួនមកទទួលភារៈជាមេគ្រួសារ របស់នាង មិនឲ្យជីវិតរបស់នាងនិងកូនរងភាពរងាតទៅទៀត ។ ធិតាញញឹមឡើងយ៉ាងបំព្រង កាលបើនាងបានឃើញកូនទាំងបី ទទួលនូវសេចក្តីសុខក្នុងរង្វង់ដៃឃុំគ្រងរបស់បុរសថ្មីមួយរូប ដែលនាងកំពុងតែរៀនស្គាល់ចិត្តថ្លើមរបស់គេ... ថាតើគេជាបុរស ដែលនាងគួរផ្ញើកជីវិតជា មួយឬក៏យ៉ាងណា...

OOOOOOOOOOOOOO

OOOOOOO

CHANBOKEO.COM

វគ្គទី៨
រនាំងដួងចិត្ត

នៅវិទ្យារបស់វិចិត្រ...

- ពូខេម! ខ្ញុំសុំពិគ្រោះរឿងមួយបានទេ?
- បាទ!
- បើខ្ញុំរៀបការ តើពូគិតយ៉ាងម៉េចដែរ?
- ពុទ្ធោ! មែនហ្អែស? ពូសប្បាយចិត្តណាស់ព្រោះ លោកពេទ្យចាស់ទុំសមវ័យរៀបការហើយ ។ អញ្ចឹងតើហ៍ បានជាពេលថ្មីៗ នេះ ពូឃើញលោកពេទ្យហាក់ដូចជា... ហៃសៗ!

ពូខេមសើចរលាក់ មិនហ៊ានបន្ថែមទៀតទេ ក៏សួរប្រយោគថា :

- ហើយចុះនារីដែលបំរុងមកជាគូគ្រងរបស់លោកជាកូនចៅនរណា ដែរទៅ? ឬក៏ជាកញ្ញាដ៏ស្រស់ស្អាត ដែលលោកពេទ្យឌុបកង់កាល ពីថ្ងៃមុននោះ?
- បាទ គឺជាគេមែនហើយ!
- ក្រែងទើបស្គាល់គ្នាមិនប៉ុន្មានថ្ងៃនេះតើហ៍ ស្រាប់តែស្គាល់ចិត្តគ្នា ទៅហើយ? ពិតជាលឿនមែន...!
- អត់ទេ... ខ្ញុំស្គាល់គេយូរហើយ... គ្រាន់តែគេមិនស្គាល់ខ្ញុំប៉ុណ្ណោះ រួចហើយគេក៏មិនមែនជាកញ្ញាដែរ... គឺគេមានកូនដល់ទៅបីនាក់...
- កូនបី? ពុទ្ធោ!
- យ៉ាងម៉េចពូ? ម៉េចបានធ្វើមុខដូចជាត្រូវគោដេញជល់អញ្ចឹង?
- គឺ... គឺ...

ពូខេមស្លាក់កនិយាយលែង រួចដែលឮថាវិចិត្ររៀបការជាមួយ ស្ត្រីមេម៉ាយ ។

- មិនសមរម្យត្រង់ណាឬពូ? (វិចិត្រសួរ)
- គឺថា...លោកពេទ្យមិនខ្លាចអ្នកស្រុកគេសើចយំទេ?

CHANBOKEO.COM

- នរណាសើចអីក៏សើចទៅ... ខ្ញុំមិនគិតទេ ព្រោះខ្ញុំគិតថាខ្ញុំបាន
លង់ខ្លួនស្រលាញ់គេជ្រុលទៅហើយ ។
- រួចចុះលោកពេទ្យនឹងជំរាបអ្នកស្រីផាន់ស៊ី ថាយ៉ាងម៉េច កាលបើ អ្នកស្រីកំពុងផ្តួចផ្តើមអ្នកប្រុស
ទៅអ្នកនាងអេឡែននៅដំណាក់ហ្លួង នោះ ?
- ខ្ញុំនឹងជំរាបគាត់តាមត្រង់ ។
- លោកមិនខ្លាចគាត់ឡូឡាឆ្លើលរោងការពេញក្រុងបាត់ដំបងទេ ?

វិចិត្រឈ្ងោកមុខ :

- ឥចឹង ខ្ញុំគួររៀបការស្ងាត់ៗទេដឹង ពូខេម ?

ឃើញវិចិត្រធ្លាក់ទឹកចិត្ត ពូខេមក៏ស្រដីលួងលោមថា :

- ណ្ហើយចុះ! ជីវិតគូស្រករដែលមានសុភមង្គល វាស្ថិតនៅលើ
សេចក្តីស្រលាញ់រវាងបុគ្គលពីរនាក់ មិនមែនស្ថិតនៅលើការសំរេច
ចិត្តរបស់មនុស្សទីបីដែលមិនបានរស់នៅជាមួយយើងនោះឡើយ ។
ខ្ញុំថាលោកគ្រូពេទ្យធ្វើតាមដួងចិត្តរបស់លោកគ្រូពេទ្យដែលដង្ហោយ ហៅនោះទៅ ។
ពេលនោះជីវិតគូស្រកររបស់លោកនឹងបានទទួល សេចក្តីសុខមនា ទោះបីជាពេលខ្លះ
អ្នកទាំងពីរត្រូវចំហាយភ្លើងពី ប្រភពក្រៅបន្តិចបន្តួចក៏ដោយ ។ ការរៀបការដោយការបង្ខំចិត្ត
នឹងធ្វើអោយយើងបាត់បង់ភាពរមនា នៅក្នុងជីវិត ព្រោះយើងមិន
បានរស់នៅជាមួយមនុស្សដែលយើងស្រលាញ់ ។ បើសិនជាលោក
ពេទ្យមានជំនឿលើសេចក្តីស្នេហាដ៏មុតមាំរបស់ខ្លួន យ៉ាងជាក់លាក់ ពិតប្រាកដដូច្នេះទៅហើយ
ខ្ញុំថាឧបសគ្គអ្វី ក៏មិនអាចមករារាំងជីវិត គូស្រកររបស់លោកបានដែរ ។
អ្វីៗនឹងអាចដោះស្រាយបានជានិច្ច
បើអ្នកទាំងពីរពិតជាស្រលាញ់គ្នាទៅវិញទៅមកពិតប្រាកដមែន!

ពាក្យប៉ុន្មានម៉ាត់របស់ពូខេមនេះ មានឥទ្ធិពលប្រៀបបាននឹង
ទឹកអម្រិតពីស្ថានសួគ៌មកប្រស់ព្រំបេះដូងរបស់មាណព អោយរីក បំព្រងតែម្តង ។

- អរគុណពូខេមណាស់ ដែលផ្តល់កម្លាំងចិត្តដល់ខ្ញុំពេលនេះ ។

ពូខេមឈរញញឹម សម្លឹងតាមក្រោយបុរសយើងដែលបររថ យន្តចេញទៅ ។

នៅដំណាច់សប្តាហ៍ អាទិត្យដដែល...

- ណែ...អូនស្មៀកពាក់មក៏! បងចង់នាំអូនទៅចូលរួមពិធីមួយ ។

CHIANBOKEO.COM

- ពីធីអ្វីទៅលោកពេទ្យ ?
- គឺពិធីសម្ពោធអាងហែលទឹកថ្មីនៅទល់មុខសាលាខេត្ត ។
- ក្រែងគេធ្វើសំរាប់បុគ្គលិកសំខាន់ៗក្នុងសាលាខេត្តទេតើហ៍
- តែបងក៏បានទទួលសំបុត្រអញ្ជើញដែរ ។ នឹងទេ ថាបងក៏ជាបុគ្គលសំខាន់ម្នាក់ក្នុងមន្ទីរពេទ្យបាត់ដំបងនេះដែរណា៎ ។
- មិនសមរម្យទេនឹង ដែលណែត្រូវទៅជាមួយ.. ?
- ម៉េចក៏ថាមិនសម ? អូនជាអនាគតភរិយារបស់បងណា៎ ! គឺបងចង់នាំអូនចេញមុខជាផ្លូវការនោះអី ។

យើញបុរសយើងមានសំដីម៉ឺងម៉ាត់ ធិតាក៏លែងប្រកែកសួរ ។ បន្តិចមកអ្នកជិតខាងឈ្មោះមីងលឿមបានមកដល់ :
- សូមផ្ញើកូនទាំងបីផងណាមីង ! (ចរណៃផ្ដែផ្ដាំ)
- ចា៎ស អ្នកគ្រូ !

វិចិត្របាននាំធិតាមកដល់បរិវេណមន្ទីរសម្ពោធ ។ ភ្ញៀវសំខាន់ទាំងឡាយក៏បានមកដល់យ៉ាងកុះករ រួមទាំងផានេតនិងសារិកាផងៈ
- សួស្ដីណែ ! ខ្ញុំត្រេកអរណាស់ ដែលឯងបានមកចូលរួមដែរ ។

សារិកាលាន់មាត់ពេលឃើញវត្តមានរបស់ណែជាមួយលោកគ្រូ ពេទ្យវិចិត្រ ថែមទាំងលួចមិចភ្នែកស៊ីញ៉ូដាក់ចរណៃ ទំនងពេញចិត្ត ចំពោះវត្តមានគូគាប់ទាំងទ្វេហា ។ ភ្លាមនោះ ផានេតកេះវិចិត្រ ហើយខ្សិបសួរទៅនរៈថា :
- ឯងនិយាយគ្នាថាម៉េចខ្លះទៅ បានត្រូវគ្នាលឿនម្ល៉េះ ?
- និស្ស័យត្រូវគ្នា មិនបាច់ចាំយូរទេ (វិចិត្រតប) ដូចឯងអញ្ចឹង !

ផានេតញញឹម ហើយតបថា :
- នាងជាស្ត្រីដ៏ស្រស់ស្អាតមួយរូប ឃើញហើយគួរអោយចាប់ចិត្ត យ៉ាងណាក៏កុំអោយរបូតទៀតអោយសោះ ឮហើយនៅ ?

វិចិត្រញញឹមហើយលួចសម្លឹងទៅចរណៃនិងសារិកាដែលកំពុង សំណេះសំណាលគ្នា ។ ពិធីកាត់ខ្សែបូចប់សព្វគ្រប់ហើយ ចូលដល់ ពេលដែលភ្ញៀវទាំងអស់ធ្វើការណែនាំគ្នា មុននឹងការបំរើភេសជ្ជៈ ចូលមកដល់ ។ ភ្លាមនោះស្រាប់តែនារីឆើតឆាយម្នាក់ដើរចូលមកៈ

CHANBOKEO.COM

- ជំរាបសួរបងពេទ្យ! អេឡែនមិនបានដឹងទេថាបងពេទ្យមកដែរ អញ្ចឹង!
សុំធ្វើដៃគូរបស់អេឡែនម៉ាល្ងាចនេះបានទេ កំពុងតែអត់ ដៃគូរាំផង ។

វិចិត្រភ្ញាក់ព្រើត ឆ្លើយថា :

- អូហ៍សួស្ដីអ្នកនាងអេឡែន! សូមទោសផងណា៎ដែលខ្ញុំមានដៃគូ មកជាមួយដែរ ។

ឮដូច្នោះ អេឡែនស្លោះទឹកមុខភ្លាម ។ វិចិត្រក៏ណែនាំ :

- អេឡែន! នេះ អ្នកនាងចរណៃ ជាគូកំណាន់ចិត្តរបស់ខ្ញុំ!

ចរណៃលើកដៃសំពះគួរសម ស្រាប់តែអេឡែនបើកភ្នែកធំៗ :

- ថាម៉េចហ្នឹង ? បងពេទ្យមានគូកំណាន់ចិត្តរួចហើយ ? ហើយចុះ ដែលអ្នកមីងផាន់ស៊ីលើកថាស ចូលទៅស្ដីសួរប៉ាម៉ាក់របស់ខ្ញុំពីរឿង យើង កាលពីម្សិលនោះ តើបងពេទ្យគិតយ៉ាងណាទៅវិញ ?

វិចិត្រភ្ញាក់ព្រើត ។ ការពិត គេមិនបានដឹងទេ ថាម្ដាយមីង របស់គេបានធ្វើដូច្នោះ ។ មាណពក្រលេកមកចរណៃឃើញនាង ស្លោះទឹកមុខបន្តិចដែរ ។ គេក៏និយាយកម្លាភ្លាម :

- ក្រែងអ្នកមីងផាន់ស៊ីនិយាយលេងទេដឹង អ្នកនាងអេឡែន ?

- រឿងកត្តិយសរបស់នារី យកមកនិយាយលេងម្ដេចនឹងបាន ? ខ្ញុំនឹងទៅសួរអ្នកស្រីផាន់ស៊ីអោយដឹងរឿងពិតឥលូវនេះ!

ថាហើយនាងបែរខ្លួនថយវិញ ស្រាប់តែជល់គ្នានឹងមាណវីដ៏ សោភាមួយរូបទៀតចូលមកដល់ :

- គេចទៅណាលឿនម្ល៉េះ អេឡែន ?

អេឡែនឮហើយ ងាកមើលភ្លែត :

- អូហ៍ លិនដា! ឯងមកដែរ ? ចុះឯណាស្វាមីរបស់ឯងនោះ ?

- គេនៅខាងក្នុងជួបជាមួយមិត្តភក្តិ ។ ហើយនេះឯងធ្វើមុខដូចជា ខ្មោចដេញលងយ៉ាងនេះ មានរឿងអ្វីមែនទេ ?

អេឡែនមិនឆ្លើយទេ តែបែរជាក្រឡេករេកន្ទុយភ្នែកទៅវិចិត្រ ដែលកំពុងឈរទន្ទឹមនឹងអ្នកគ្រូចរណៃរបស់យើង ។ លិនដាក៏បែរ មើលតាមក្រសែភ្នែកអេឡែនទៅដែរ ក៏ប្រទាក់នឹងខ្សែភ្នែករបស់ វិចិត្រដែលកំពុងសម្លឹងមក ។ ឆវីសោភាបើកភ្នែកធំៗទំនងភ្ញាក់ ផ្អើល ហើយក៏ឧទានខ្សិបៗក្នុងមាត់ថា :

- បងវិចិត្រ ?

ភ្លាមនោះ នាងដាក់ភ្នែកក្រឡេកឃើញភក្ត្រ័របស់អ្នកគ្រូចរណៃ ស្រាប់តែនាងកាន់តែស្លោះទឹកមុខណាស់ទៅទៀត រួចហើយបើក

CHANBOKEO.COM

ភ្នែកធំៗសម្តែងឥរិយាបថហាក់ដូចជាភ្ញាក់ផ្អើលខ្លាំងណាស់ មិនដឹង ថាមានរឿងហេតុអ្វីទេដែលចូលមករំខានក្នុងឱភាររបស់នារី ។ មួយ ស្របក់ក្រោយមក ធិតាក៏រៀបឫកពាសាជាថ្មី ហើយក៏ប្រឹងញញឹម ឡើង រួចក៏ស្រដីទៅកាន់លោកវេជ្ជបណ្ឌិតសង្ហារបស់យើងថា :

- សួស្តី បងវិចិត្រ! ខានឃើញគ្នាយូរហើយ សុខសប្បាយទេ?

វិចិត្រក៏មានកិរិយាប្រកបដោយពិរុទ្ធមិនខុសពីលិនដាប៉ុន្មានទេ គេលេបទឹកមាត់ក្អឹកផ្ទើមបំពង់កដ៏សែនស្ងួត ហើយក៏ស្រដីថា :

- បងសុខសប្បាយទេ លិនដា! ចុះលិនដានិងក្រុមគ្រួសារវិញ?

តែលិនដាមិនឆ្លើយទេ ។ ទឹកមុខរបស់នាងសម្តែងនូវការខក ចិត្តនិងភាពសោកសៅជាខ្លាំង លាយឡំនឹងការភ្ញាក់ផ្អើល មើលទៅ ហាក់ដូចជាខំប្រឹងទប់អារម្មណ៍ក្នុងខ្លួនដល់ស្ទូរហើយ ។ ចរណៃនៅ ស្ងៀមយូរហើយ មិនមានមាត់មិនមានស្រដីអ្វីទេ ទុកអោយវិចិត្រ ជាអ្នកនាំមុខ ។ តែលុះឃើញកិរិយារបស់ធិតាសោភាមានសភាព ចម្លែកខុសធម្មតា នាងក៏ដើរចូលមកជិត ហើយស្រដីថា :

- ខ្ញុំមិនធ្លាប់ស្គាល់អ្នកនាងពីមុនមកទេ តែសុំចងមិត្តជាមួយអ្នក នាងផង បានទេ? នេះ ខ្ញុំឈ្មោះចរណៃ...

លិនដាប្រឹងញញឹមទាំងមុខស្ងួត :

- ចាស! អ្នកនាងចរណៃ! ខ្ញុំលិនដា...ធ្លាប់ជាមនុស្សជិតដិតម្នាក់ របស់បងវិចិត្រ តែសព្វថ្ងៃនេះ យើងឆ្ងាយគ្នាហៅលែងឮហើយ...

ខណ:នោះ ចរណៃទទួលអារម្មណ៍ថា រវាងវិចិត្រនិងលិនដា ប្រាកដជាមានអ្វីខុសធម្មតាមិនខាន គ្រាន់តែនាងមិនដឹងថាជាអ្វីនៅ ឡើយ ។ ស្រាប់តែវិចិត្រស្រវាលូកកាន់ដៃចរណៃយ៉ាងណែន រួច ហើយស្រដីទៅលិនដាថា :

- លិនដា! ចរណៃនេះជាគូកំណាន់ចិត្តរបស់ខ្ញុំ ហើយយើងក៏បំរុង រៀបការជាមួយគ្នាឆាប់ៗនេះហើយ.. សូមលិនដាជួយជូនពរយើង ទាំងពីរផងណា៎!

ចរណៃភ្ញាក់ព្រើតដែលវិចិត្រវាចាយ៉ាងចំហ អំពីទំនាក់ទំនង រវាងនាងហើយនិងវិចិត្រ ។ លិនដាប្រឹងញញឹមម្តងទៀត :

- គួរអោយសរសើរសំណាងបងវិចិត្រណាស់ ដែលទីបំផុត បងក៏ បានស្វែងរកឃើញម្ចាស់បេះដូងរបស់បងពិតប្រាកដ ។

CHANBOKEO.COM

បន្តិចមក នាងក៏ទាញដៃចរណៃទៅឆ្ងាយហើយខ្សិបប្រាប់ថា :
- មនុស្សយើងនេះ បើមើលតែពីសំបកក្រៅ យើងមិនអាចដឹង បានទេ
ថាគេជាមនុស្សយ៉ាងណា... ទាល់តែសម្លឹងឆ្ងាយជាងនោះ បន្តិចហើយ ។
សូមអ្នកនាងទុកឱកាសអោយខ្លួនអ្នកនាងរៀនស្គាល់ ដៃគូឲ្យបានហ្មត់ចត់បន្តិចសិន
មុននឹងរៀបការ នោះអ្នកនាងមិន បាច់ឆ្លងកាត់ទឹកភ្នែកនិងការខកចិត្តទៅថ្ងៃក្រោយ...
ថាហើយនាងក៏ញញឹមដាក់ចរណៃ ហើយលួចចោលកន្ទុយភ្នែក
ដាក់វិចិត្រសំដៅងទឹកមុខដ៏ចម្លែកមួយ រួចក៏ដើរចេញទៅ ។ គ្រា នោះ
ចរណៃមិនយល់ទេថាអ្វីដែលលិនដានិយាយមានសាច់រឿង យ៉ាងណា ?
តើលិនដានិងវិចិត្រធ្លាប់ជាអ្វីនឹងគ្នាកាលពីអតីតកាល ?
មើលទៅកិរិយាវិចិត្រវិញក៏មានពិរុទ្ធដូចគ្នាដែរ ។ តើគេបានធ្វើអ្វី
ខ្លះដែលមិនល្អទៅលើនាងលិនដា ? ទោះជាយ៉ាងណា មាណវីយើង
ទុកមុខទុកមាត់អោយដៃគូរបស់នាងណាស់ មិនហ៊ានបញ្ចេញឬកពា អ្វីអោយគេមានអារម្មណ៍ថា
នាងមានកំពុងមានការធុញថប់ក្នុងចិត្ត ឡើយ ។ កាលបើឃើញធិតាមិនសូវស្រស់
ហើយមានទឹកមុខស្មើៗ មិនរីករាយដូចកាលពីព្រលប់ វិចិត្រក៏ស្រវាដៃរបស់នាងមកចាប់
កាន់អង្អែលហើយស្រដីសួរថា :
- បើអូនមានអ្វីរំខានក្នុងចិត្ត អូនសួរបងមកណា៎! បងត្រៀមខ្លួន ចាំឆ្លើយសំនួររបស់អូនជានិច្ច
សុំកុំតែអូនស្រពោនក្នុងចិត្តទៅបាន ហើយ ណា៎ព្រលឹងមាសបង!
តែធ្វើម៉េចនឹងចរណៃហ៊ានសួរទៅ ? ហើយត្រូវសួរថាម៉េច ?
ធិតាញញឹមតិចៗហើយគ្រវីក្បាល :
- ណៃមិនមានរំខានចិត្តអ្វីទេ លោកកុំបារម្ភអី!
- តែទឹកមុខរបស់អូនបានបញ្ជាក់ប្រាប់... ឬក៏អូនកំពុងគិតពីរឿង អ្នកនាងអេឡែន ?
ឮដល់ឈ្មោះនេះ មាណវីភ្ញាក់ស្មារតីព្រើតឡើង ។ មែនហើយ
តើអេឡែនគេនឹងទៅអុកឡុកចាស់ទុំថាយ៉ាងម៉េច ហើយតើនឹងមាន អ្វីកើតឡើងដែរ
រវាងអេឡែននិងលោកគ្រូពេទ្យ ហើយតើចរណៃ
ត្រូវត្រៀមចិត្តបែបណាដើម្បីទទួលហេតុការណ៍ថ្មីដែលបំរុងនឹងកើត ឡើង ។ មិនឃើញធិតាតបអ្វី
វិចិត្រក៏ស្រវាដៃរបស់ធិតាយកមក ដាក់លើដើមទ្រូងរបស់គេ ហើយពោលបន្តថា :

CHANBOKEO.COM

- បេះដូងរបស់បងបានផ្តិតរូបនារីម្នាក់គត់ គឺរូបអូន...ទោះបីអូន ជឿ ឬមិនជឿក៏ដោយ តែបងនឹងបង្ហាញអោយឃើញ នៅពេល ណាដែលអូនទាមទារ ។

ពេលនោះ ចរណៃច្របូកច្របល់អស់ហើយ ។ តើនាងត្រូវជឿ នរណា ? ជឿលិនដា ឬក៏ជឿលោកគ្រូពេទ្យ ? ហេតុអ្វីបានជារូប
នាងស្ថិតនៅចំកណ្តាលនៃខ្សែជីវិតដ៏អាថ៌កំបាំងនោះផង ? ធិតានៅ ស្ងៀម
គិតតែម្នាក់ឯងក្នុងចិត្តមិនអស់មិនហើយ ។

វិចិត្រដើរជូនធិតាមកដល់មាត់ទ្វារផ្ទះ រួចគេសម្លឹងមុខនាងសា ជាថ្មី ត្បិតគេមានអារម្មណ៍ថា ចរណៃមានកិរិយា ហាក់ដូចជាស្រក
ស្រុតកម្លាំងចិត្ត ហើយហាក់ដូចជាកំពុងដកចិត្ត ដកខ្លួនឆ្ងាយពីរូប
គេជាងសព្វកាលដែលគេនៅជាមួយគ្នា :

- ណៃ! ការនៅស្ងៀមស្ងាត់មិនស្រដីដួនកាលមិនអាចដោះស្រាយ អ្វីបានទេ ។ បើអូនមានការអ្វីទើសទាល់នៅក្នុងចិត្ត អូនសួរបងណា៎
ព្រោះបងឃើញអូនផ្លាស់ប្តូរអារម្មណ៍ប្លែកណាស់ ។ បើសិនជារឿង អេឡែន
ឬរឿងលិនដាធ្វើអោយដួងចិត្តអូនហ្មងសៅ បងអាចបំភ្លឺ ជូនអូនបាន
បើសិនជាអូនចង់ស្តាប់ពាក្យពន្យល់ពីបង ។

តែចរណៃមិនមានអារម្មណ៍ទេ ។ ពេលនោះ នាងហាក់ដូចជា
រសេះរសោះដៃជើងអស់រលីងទៅហើយ :

- ចាំស្អែក យើងនិយាយគ្នាបានទេ ? ថ្ងៃនេះ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍វិល វល់ច្របូកច្របល់ណាស់ ។
- បាទ! ស្អែកចាំនិយាយគ្នាក៏បាន ។ បងនឹងមកទទួលអូននិងកូន ពេលព្រឹក
ដើម្បីទៅបរិភោគអាហារនៅផ្ទះរបស់បងជុំគ្នាម្តងណា៎!

គេក៏បែកគ្នាទាំងស្ងៀមស្ងាត់ ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏
បេះដូងរបស់គេម្នាក់ៗពុះកញ្ជ្រោលរណ្តំយ៉ាងចម្លែក ។ ចរណៃនឹក
គិតមិនអស់មិនហើយអំពីរឿងរបស់អេឡែននិងលិនដា ។ រីឯវិចិត្រ វិញ
គេងគិតមិនអស់មិនហើយដែលចរណៃមានចិត្តសង្ស័យមកលើ រូបគេ
តែមិនព្រមវាចាចេញអ្វីមួយម៉ាត់ ដើម្បីអោយគេមានឱកាស ពន្យល់អ្វីៗទាំងនោះទៅនាង ។
ពេលនោះម្នាក់ៗបែរជាអស់កម្លាំង ចិត្តនឹងប្រឈមការពិតទៅវិញ ។

មួយរាត្រីកន្លងទៅទាំងតប់ប្រមល់សំរាប់រូបគេទាំងពីរនាក់...

CHANBOKEO.COM

ព្រឹកស្អែកឡើង...

ចរណៃកំពុងអង្គុយក្រងសក់អោយនាងម៉ៅ នៅក្រោមម្លប់ដើម
ចំប៉ា នៅពេលដែលភក្ត្រាកំពុងរត់លេងប្រលែងគ្នាជាមួយនាងតូច
បារមីជាប្អូនស្រីក្បែរនោះ ។ ស្រាប់តែ វិចិត្រចូលមកដល់ ធ្វើមុខ
ញញឹមពព្រាយដាក់អ្នកទាំងបួន ។ គេមិនស្រដីអ្វីដាក់ចរណៃទេ
ស្រាប់តែចាប់ក្មេងដឹកដៃច្រករថយន្តរបស់គេ ម្តងមួយៗ រួចហើយ
ទើបអូសដៃចរណៃជាចុងក្រោយ :

- សូមអញ្ជើញអ្នកគ្រូឡើងរថយន្តបាទ!

ឃើញគេសម្តែងកិរិយាទំនងកំប្លែង ចរណៃក៏ញញឹមឡើង រួច
បណ្តោយអោយនរៈយើងដឹកដៃរហូតដល់រថយន្ត ។ បន្តិចក្រោយ មក
គេទាំងអស់ក៏បានមកដល់គេហដ្ឋានរបស់លោកគ្រូពេទ្យវិចិត្រ
ដែលមានទីធ្លាទូលាយដោយមានសួនច្បារដាំផ្កាលំអយ៉ាងប្រណិត ។ ពូខេមចេញមកទទួល:

- ជំរាបសួរអ្នកនាង!
- ចាស! ជំរាបសួរពូ!
- ពូខេមបានរស់នៅទីនេះជាមួយបងតាំងពីយូរមកហើយ (វិចិត្រ ស្រដីប្រាប់ចរណៃ)

បន្តិចមក គេក៏លើកបារមីពឡើង រួចដឹកដៃកុមារភក្ត្រា នាំមុខ ចរណៃនិងនាងម៉ៅ
ដើរមើលបរិវេណជុំវិញផ្ទះ រួចក៏នាំគេទាំងបួន ឡើងទៅខាងលើទៀត ។
ពូខេមលួចគយគន់ក្រុមភ្ញៀវរបស់លោក គ្រូពេទ្យជាលើកដំបូង ។ មែនហើយ!
វិចិត្រមិនដែលនាំភ្ញៀវចូល ផ្ទះទេ វៀរលែងតែអ្នកស្រីផាន់ស៊ីនិងភក្តីប៉ុណ្ណោះ ។ មើលទៅគេ
ប្រហែលជាគិតម៉ឺងម៉ាត់ហើយ អំពីជីវិតអនាគតរបស់គេជាមួយស្ត្រី
មេម៉ាយវ័យក្មេងមួយរូបនោះហើយបានជានាំមកដល់ផ្ទះ ។ ទោះជា យ៉ាងណា
ពូខេមញញឹមបិទមាត់មិនជិតទេ កាលបើឃើញចំណង
ជិតស្និទ្ធរវាងគូស្នេហ៍ទាំងទ្វេនៅចំពោះភ្នែកគាត់នោះ ។ គាត់យក
ដៃស្ទាបទ្រូងបបោយតែម្នាក់ឯង ទំនងចង់បង្ហាញថា សូម្បីតែខ្លួន
គាត់ក៏បានទទួលឥទ្ធិពលនៃចំហាយសុភមង្គលរបស់អ្នកទាំងពីរមិនតិចដែរទេ ។

កំពុងតែបរិភោគបាយថ្ងៃត្រង់ជុំគ្នាដោយមានពូខេមចូលរួមផង
ស្រាប់តែមានរថយន្តម៉ាក់ដឹសឺវោថ្មីស្រឡាងមួយបរចូលមកដល់ :

CHANBOKEO.COM

- នាយចិត្រ!

ស្ត្រីចំណាស់ស្លៀកពាក់ហ៊ឺហាម្នាក់ដើរចុះពីឡានហៅឈ្មោះនរៈ ខ្លាំងៗដោយមិនក្រែងចិត្ត ។ វិចិត្រងើបមុខឡើង ឃើញវត្តមាន របស់ស្ត្រីមួយរូបនោះកាលណា ក៏ឧទានឡើង :

- អ្នកមីងផាន់ស៊ី ?

- អឺគឺយើង! យ៉ាងម៉េច មីងមកលេងផ្ទះឯងផងមិនបានទេ បាន ជាធ្វើមុខដូចខ្មោចលងយ៉ាងនេះ ?

វិចិត្រស្ទុះរត់ទៅទទួល :

- សូមមីងអញ្ជើញចូលលេងបាទ!

ចរណៃឃើញមនុស្សចាស់ដើរចូលមកដល់ ក៏ឈប់បរិភោគ បាយហើយក៏នាំកូនចេញទៅជំរាបសួរ ។

- នាងជានរណា ? (អ្នកស្រីផាន់ស៊ីសួរ)

- ចាស! នាងខ្ញុំឈ្មោះចរណៃ ។

- ហើយក្មេងទាំងនេះជាកូនរបស់នាងហ្ន៎ស ?

- ចាស!

- យី! មុខនៅក្មេងសោះ ហេតុអីកូនច្រើនម្ល៉េះ ? មិនធ្វើការអ្វី សោះទេ ? ឬក៏មានមុខរបរសំរាប់តែបណ្តុះកូន ?

ចរណៃនឹកខឹងឆេវកាលបើឮសំដីប្រមាថដូច្នេះ តែខំទប់ចិត្ត មិនឆ្លើយទេ ។ មើលទៅអ្នកស្រីផាន់ស៊ីស្លៀកពាក់ថ្លៃថ្នូរណាស់ រួច ក៏មានទ្រព្យសម្បត្តិមិនតិចឡើយ ។ មើលហ្ន៎ក! អ្នកស្រីពាក់ខ្សែដៃ ខ្សែកមាសពេជ្រព្រោងព្រាត ឡើងចាំងពេញខ្លួន ស្ទើរខ្វាក់ភ្នែក តែហេតុអ្វីក៏បែរជាមានសំដីអសុរស ប្រកបដោយអគតិយ៉ាងនេះ ជាពិសេសគឺចំពោះមនុស្សដែលគាត់ មិនទាន់ស្គាល់ថាគេជានរណា ផង ។ គិតទៅ ទោះពាក់មាសស្រោចខ្លួនយ៉ាងណា ក៏មនុស្សយើង មិនអាចយកមាសស្រោបជិតគំនិតគិតល្អក់កកររបស់ខ្លួនបានដែរ ។ ឃើញធិតានៅស្ងៀម អ្នកស្រីក៏បានចិត្ត សួរថែមទៀតថា :

- ហើយចុះនាងស្គាល់នាយចិត្រតាំងពីរអង្កាល់ដែរ ?

វិចិត្រឮហើយឆ្លើយកាត់ភ្លាម :

- ខ្ញុំស្គាល់នាងតាំងពី...

CHANBOKEO.COM

- យើងមានបានសួរឯងពីអង្កាល់ នាយចិត្រ ?

អ្នកស្រីផាន់ស៊ីនិយាយកាត់ ។ វិចិត្រក៏បិទមាត់នៅស្ងៀមទៅ វិញ ។ ចរណៃឃើញដូច្នោះក៏ឆ្លើយរឹងឡើងយ៉ាងមធ្យ័តទៅវិញថា :

- ទើបតែស្គាល់គ្នាថ្មីៗនេះទេ អ្នកស្រី!
- អូហ៍! ទើបតែថ្មីៗទេ ? ហើយ ម៉េចហ៊ានឡើងចុះផ្ទះមនុស្ស ប្រុសផុយៗម៉្លេះ ? ឬក៏ថាខ្លួនមេម៉ាយមិនបាច់ "គីអ៊ិត" គិតឆ្ងាយ ?

ពួសំដីស៊កសៀតរបស់អ្នកស្រី ចរណៃទ្រាំស្ទើរមិនបាន តែនាង នៅតែរៀបឥរិយាបថនឹងនងដែល មិនអោយខូចសណ្តាប់ធ្នាប់ទេ រួចហើយក៏ឆ្លើយដោយសំដីស្ងប់ស្ងៀមថា :

- បើសិនការរាប់អានទៅមកនៅពេលថ្ងៃ ដែលមានចាស់ទុំ មាន កូនក្មេងជុំជិតខ្លួន ជាការមិនសមរម្យទៅហើយ នាងខ្ញុំក៏ចង់ដឹងដែរ ថាតើវេលាណាទៅជាពេលល្អសំរាប់យើងទៅមកនឹងគ្នា ? សូម អ្នកស្រីមេត្តាជួយណែនាំផង ។

ពូខេមឈរក្បែរនោះលួចញញឹមក្របួចមាត់ ។ ពួចរណៃឆ្លើយ ដូច្នេះអ្នកស្រីផាន់ស៊ីស្ងាត់មួយស្របក់ ទើបសួរចរណៃថែមទៀត :

- ហើយនេះ អ្នកទាំងពីរមានសម្ពន្ធ័នឹងគ្នាដល់ណាហើយ ?
- ទើបចាប់ផ្តើមហើយកំពុងតែរីកចំរើនធំលូតលាស់រាល់ថ្ងៃដែរ ។
- តែនាងជាស្រីមេម៉ាយ កូនដល់ទៅបីនាក់! ឯនាយចិត្រ វានៅ លីវ...វាមិនដែលមានប្រពន្ធពីមុនមកទេ...តើវាសមភ្នែកអ្នកផងទេ បើនាងនិងនាយចិត្រគិតចាប់ដៃគ្នានោះ ?
- ខ្ញុំមិនបានគិតចង់វាស់សុភមង្គលរបស់ខ្លួន ដោយសារភ្នែកញាតិ តែម្យ៉ាងនោះទេ ។ សុភមង្គល ស្ថិតនៅលើការសំរេចចិត្តរវាង បុគ្គលមនុស្សពីរនាក់ដែលស្រឡាញ់គ្នា ហើយដែលចេះទទួលខុស ត្រូវលើជីវិតរបស់ខ្លួនឯង ។ សេចក្តីស្នេហាតែម្យ៉ាង ក៏មិនអាច បណ្តុះសុភមង្គលបានឡើយ កាលបើរូបយើងមិនចេះទទួលខុសត្រូវ ហើយការសមរម្យទៀតសោត ក៏មិនមែនស្ថិតនៅលើភ្នែកញាតិតែ ម្យ៉ាងនោះដែរ បើសិនជាញាតិទាំងឡាយនោះជាមនុស្សដែលប្រកប ដោយគំនិតអគតិពេញខ្លួន ខ្វះសេចក្តីថ្លៃថ្នូរ សូម្បីតែការគិតល្អ ចំពោះញាតិផងទាំងពួង ។

CHANBOKEO.COM

ព្រូខេមនិងវិចិត្រលួចសម្លឹងមុខគ្នា ក្នុងខណៈដែលអ្នកស្រីធ្វើសវនាប្រាជ្ញនិងសំដីជាមួយចរណៃ ។
- ទើស្ដីបានណាស់ហ្ន៎! នាងជាគ្រូបង្រៀនមែនទេ ?
- ចា៎ស ពិតហើយ!
- អញ្ចឹងតើហ៍ ! ហើយបង្រៀននៅសាលាណាដែរ ? សាលា បឋមសិក្សាសោហី ?
- ចា៎ស! មិនមែនទេ... គឺនៅវិទ្យាល័យនេតយ៉ង់ ។
- ហើយចុះបង្រៀនមុខវិជ្ជាអ្វីដែរ ?
- ជាអគ្គានុរក្សប្រចាំសាលា ។
- អូហ៍! ជាអ្នកកាន់កាប់ខាងវិន័យផងហ្អែស ? បើដូច្នេះល្អហើយ ចូរកុំភ្លេចបង្រៀនខ្លួនផងថាតើប្រពៃណីខ្មែរគេសើចយំប៉ុនណាដែរ
ដែលស្រីមេម៉ាយមកភ្លើតភ្លើនជាមួយប្រុសកម្លោះៗនោះ ។
- បើសិនជាវិន័យទាំងនោះ មានចែងជាក្រិត្យក្រមសាលា ថាស្រីមេម៉ាយមិនអាចទៅមកជាមួយប្រុសកម្លោះបានពិតមែន នោះនាង ខ្ញុំនឹងអនុវត្តន៍តាមជានិច្ចចា៎ស ។

អ្នកស្រីផាន់ស៊ីបាត់មាត់ដូចគេចុក កាលបើត្រូវមួយខ្នាយ ។ បន្ទាប់មកអ្នកស្រីក៏ស្រដីជាមួយវិចិត្រវិញ :
- ហើយចុះរឿងអេឡៃន នាយចិត្រឯងគិតយ៉ាងម៉េច ?
- ខ្ញុំមិនដែលគិតម្ដងណាទេ អ្នកមីង!
- តែមីងបានទៅនិយាយជាប់មាត់ជាប់កនឹងគេរួចហើយ ។
- បើអ្នកមីងជាអ្នកចងភ្ជាប់ ដូច្នេះត្រូវតែជាអ្នកស្រាយហើយ...
- ក្មេងឆ្កួត! ឯងអោយមីងយកមុខទៅទុកនៅឯណា ?
- អញ្ចឹង ថ្ងៃក្រោយ មីងឈប់យកមុខមកជួយបាំងអោយខ្ញុំទៀត ទៅទុកឲ្យខ្ញុំទទួលខុសត្រូវខ្លួនឯងចុះ! បើសិនជាខូចមុខ សូមខូច តែមុខខ្ញុំម្នាក់ទៅបានហើយ កុំអោយអំពាល់ដល់មីងទៀត ។

អ្នកស្រីផាន់ស៊ីខឹងឆេវតែម្ដង កាលបើឮក្មួយប្រុសនិយាយយ៉ាង ដូច្នោះ ។ អ្នកស្រីក៏ដើបឈរឡើងហើយស្រដីចុងក្រោយ :

CHANBOKEO.COM

- យើងចង់ដឹងណាស់ថា តើអ្នកទាំងពីរខ្លាំងបានត្រឹមណាដែរទៅ ?
ប្រយត្ន័បានត្រឹមតែមួយឆាវហើយក៏រលត់សូន្យវិញ!

មានប្រសាសន៍ហើយ អ្នកស្រីក៏ឡើងរថយន្តត្រលប់ទៅវិញ ។ ពេលនោះ បរិយាកាសក្នុងផ្ទះរបស់វិចិត្រ ក៏ផ្លាស់ប្តូរអស់រលីង ។ វិចិត្រសង្កេតឃើញចរណៃជ្រួញចិញ្ចើមហើយឈ្ងោកមុខស្ងៀម ស្ងាត់មិនមានស្រដី ។ មុននេះបន្តិច នាងមានឫកពារឹងប៉ឹងហើយ វាចាម៉ឹងម៉ាត់ណាស់ តែពេលនេះ មើលទៅនាងហាក់ដូចជាបាក់ កម្លាំងចិត្តទៀតហើយ ។ ធិតាអង្គុយអោបបារមីធ្វើមុខស្រងូត ។ ភក្ត្រានិងនាងម៉ៅហាក់ដូចជាយល់ស្ថានការណ៍ ក៏នាំគ្នាអង្គុយនៅ ស្ងៀមស្ងាត់ក្បែរៗម្តាយរបស់គេ ។ ពូខេមវិញក៏រត់គេចទៅខាង ក្រោយផ្ទះបាត់ មិនហ៊ាននៅរំខានអារម្មណ៍របស់អ្នកទាំងពីរដែរ ។ វិចិត្រឈរសម្លឹងមុខចរណៃយ៉ាងយូរ ទើបដាក់ខ្លួនអង្គុយចុះក្បែរ នាង រួចយកដៃទៅអង្អែលខ្នងមាណវីបន្ថើរៗ ជាការលួងលោម លើកទឹកចិត្ត :

- អូនកុំយកពាក្យរបស់ម្តាយមីងបងដាក់ក្នុងចិត្តអី! គាត់ប្រហែល ជាគ្រាន់តែសាកសួរ ដើម្បីចង់ដឹងចិត្តអូនប៉ុណ្ណោះ ថាអូនជាមនុស្ស
យ៉ាងណា ។

ធិតាងើបមុខឡើងសម្លឹងវិចិត្រវិញ រួចហើយស្រដីថា :

- ខ្ញុំមិនយល់សោះថា គ្រាន់តែមាននាមជាស្ត្រីមេម៉ាយក៏មានកំហុស ដោយស្វ័យប្រវត្តិដែរ! នេះសង្គមខ្មែរយើងចង្អៀតចង្អល់ដល់ថ្នាក់ ហ្នឹងផងមែនទេ ? ស្ត្រីមេម៉ាយដែលព្រាត់ប្តីទៅហើយ ពិតជាគ្មាន ឱកាសទេ មែនទេ សំរាប់ជ្រើសរើសផ្លូវជីវិតថ្មីសំរាប់ខ្លួនឯង ដើម្បីអនាគតថ្មីដ៏រុងរឿង ល្អជាជាងលិចលង់នឹងទុក្ខវិបត្តិនៃអតីត កាល ? ហេតុអ្វីក៏សង្គមយើង ផ្តល់សិទ្ធិទៅអ្នកដទៃទិទៀនអោយ គេរិះគន់ ហើយមានសិទ្ធិចាត់ថ្នាក់សំរេចអ្វីៗ មកលើជីវិតរបស់ យើងម្ល៉េះ ? ហេតុអ្វីក៏យើងមិនអាចមានសិទ្ធិអ្វីៗលើជីវិតខ្លួនឯង សំរេចជីវិតខ្លួនឯងដោយខ្លួនឯងបាន ? ឬក៏គេកៀបស្ត្រីអោយរក្សា ភក្តីភាព ចំពោះតែបុរសម្នាក់គត់ សូម្បីតែគេស្លាប់ទៅហើយ ហើយស្ត្រីនោះក៏គ្មានសិទ្ធិទទួលយករស្មីជីវិតថ្មីបានឡើយ នៅពេល បុរសទីមួយព្រាត់ចេញទៅ ?

CHANBOKEO .COM

- ខុសហើយ ចរណៃ! ការពិតសង្គមយើង មិនអនុញ្ញាតឲ្យអ្នកដទៃគេសំរេចផ្លូវជីវិតរបស់យើងជំនួសខ្លួនយើងទេ ។ អ្នកដែលខ្វះ ជំនឿចិត្តលើខ្លួនឯងតើដែលពឹងផ្អែកលើការវាយតម្លៃពីសង្គម អោយគេកាត់តម្លៃជីវិតយើងថាគួរធ្វើដូចម្តេច ។ តែចំពោះបុគ្គល ដែលមានជំនឿមុតមាំលើខ្លួនឯង និងជឿលើសច្ចភាព នោះគេមិនខ្លាចសង្គមសើចចំអកទេ ហើយសង្គមក៏មិនហ៊ានសើចចំអកអោយ គេវិញដែរ ។ ណៃ! អូនជឿបងណា៎! យើងជឿចិត្តគ្នាទៅវិញទៅ មក! យើងមិនបណ្តោយអោយសង្គមក្រៅគ្រួសារនាំភាពប្រេះឆា ដល់ជំនឿចិត្តរបស់យើង ដែលមានចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមកនោះ បានឡើយ ។

វិចិត្រលូកកាន់ដៃកូនទាំងបីនាក់ហើយស្រដីបន្តថា :

- បងបានសំរេចចិត្តហើយ ថាបងនឹងដើរផ្លូវមួយជាមួយណៃព្រម ទាំងកូនរបស់ណៃទាំងបីនាក់ ។ បើផ្លូវចង្អៀត យើងនឹងរួមដៃគ្នា ឆ្ការបន្លាមែកឈើព្រៃដែលរាំងផ្លូវយើងអោយផ្លូវទូលាយធំស្រឡះ ឡើង ។ តើអូនក្រោកឡើងដើរទៅមុខលើផ្លូវនោះជាមួយបងទេ ? ពេលនេះ យើងត្រូវតែរឹងប៉ឹងណា៎អូនណា៎ ដើម្បីជំនះនូវពាក្យទិទៀនអ្វីទាំងឡាយដែលសង្គមជុំវិញខ្លួនយើង កំពុងរង់ចាំទម្លាក់ រោយដណ្តប់ឥទ្ធិពលមកលើជីវិតរបស់យើងរាល់ថ្ងៃ ។

ឮប្រយោគនេះ មាណវីហាក់ដូចជាមានកម្លាំងចិត្តប្រឹសភ្លាមតែ ម្តង ។ នាងផ្តេកកេសាទៅលើស្មារបស់វិចិត្រហើយស្រដីបន្តថា :

- តើយើងនឹងហត់យ៉ាងណា ដែលយើងត្រូវប្រឈមប្រយុទ្ធនឹងការសើចយំរបស់សង្គមរាល់ថ្ងៃនោះ ?

- យើងមិនហត់ទេ ត្បិតយើងមិនទទួលនូវការសើចយំទាំងឡាយ គឺយើងទទួលត្រឹមតែពាក្យណែនាំល្អៗ សំរាប់គ្រួសារយើងប៉ុណ្ណោះ.. ចំពោះការសើចយំដែលគ្មានន័យ យើងទម្លាក់វាចោល មិនទុកក្នុងចិត្តឡើយ ហើយយើងនឹងញញឹមឡើង ញញឹមដើម្បីជោគជ័យថ្មី ក្នុងជីវិត ។

ចរណៃរំភើបចិត្តរកថ្លាថ្លែងមិនត្រូវទេ កាលបើឮប្រយោគទាំងឡាយដែលវិចិត្របានស្រដីលួងលោមចិត្តរបស់នាង ។ មែនហើយ មើលទៅហាក់ដូចជាគេសំរេចចិត្តមុតមាំណាស់ ថាគេនឹងចាប់ដៃ នាងជាគូជីវិត ។ ប៉ុន្តែនាងក៏ចង់ដឹងដែរថាតើគុណសម្បត្តិអ្វី ចំណាង អ្វី មូលហេតុអ្វីដែលបណ្តាលអោយបុរសម្នាក់នេះស្រលាញ់រូបនាង

CHANBOKEO.COM

ហើយហ៊ានប្តូរផ្តាច់ពុះពារអ្វីៗដើម្បីនាង... ? ហេតុអ្វី ? គេទើបតែស្គាល់រូបមិនបានប៉ុន្មានអាទិត្យផង ស្រាប់តែហ៊ានសំរេចចិត្តមោះ មុតដល់ម្លឹងសូម្បីតែនឹងហើយថាមាណវីជាស្ត្រីមេម៉ាយកូនបី ។ តើជំរៅចិត្តរបស់គេពេលនេះមានព្រំដែនដល់ណាពិតប្រាកដ ? ប៉ុន្តែ
ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ចរណៃនៅតែមានអារម្មណ៍ល្អហើយមាន អារម្មណ៍ថាបេះដូងរបស់នាងបានទទួលនូវភាពកក់ក្តៅជាទីបំផុត ពេលមានរូបគេនៅក្បែរ ។ តើសេចក្តីសុខនេះ នឹងមានស្ថិរភាពឬ ក៏ប្រែប្រួលយ៉ាងណាទៅវិញ ទៅអនាគត ?

oooooooooooooooo

oooooo

o

CHANBOKEO . COM

វគ្គទី៥
ក្លិនស្នេហ៍

- ណែ... ចាស់ទុំរបស់អូននៅឯណាខ្លះដែរ ?
- ចាស! ខ្ញុំមានតែម្នាក់ឯងទេ ។ សាច់ញាតិព្រមទាំងប្ដីជាទីស្រលាញ់បានចែកឋានទៅអស់ហើយ ។ សាច់ញាតិដែលនៅសល់គឺមានតែកូនទាំងបីនាក់នេះប៉ុណ្ណោះ ដែលជាកម្លាំងចិត្តឲ្យណែប្រឹងតស៊ូបានរហូតដល់សព្វថ្ងៃនេះ ។

ចរណៃឆ្លើយតបទាំងទឹកមុខស្រពោន ។ វិចិត្រសម្លឹងមុខនាង ដោយក្ដីអាណិតពេញបេះដូង :

- ឪពុកម្ដាយបងក៏អនិច្ចកម្មអស់ដែរ សល់តែម្ដាយមីងនិងប្អូន ប្រុសម្នាក់ ។ ពេលនេះបើបងសុំអូនរៀបការ តើបងត្រូវធ្វើដូច ម្ដេចដែរ ដើម្បីអោយសមរម្យ ?

ធិតាបើកភ្នែកមូលក្រឡង់ :

- លោកគ្រូពេទ្យ... ?
- បងនិយាយពិតមែនណា៎!

មាណវីលេបទឹកមាត់ផ្ទៀមបំពង់កហើយស្រដីថា :

- ណែមានស្រុកកំណើតនៅព្រះនេត្រព្រះ មានចាស់ទុំជាច្រើន ដែលណែគោរព ។

មិនយូរប៉ុន្មាន វិចិត្រក៏បររថយន្តនាំចរណៃទៅព្រះនេត្រព្រះ ។ ថែដន្យផ្លូវលំបាកបន្តិចទំរាំធ្វើដំណើរពីបាត់ដំបងទៅដល់ក៏រសៀល បន្តិចទៅហើយ ។ ម្យ៉ាងទៀតឡានរបស់វិចិត្រមិនអាចបរចូលទៅ ព្រះនេត្រព្រះបានដែរ ព្រោះពោះឡានទាបមិនអាចទ្រាំទ្រនឹងការ ផុងខ្សាច់សក្នុងដីភូមិបានទេ ។ គេក៏បង្ខំចិត្តយករថយន្តទៅសុំផ្ញើនឹងអ្នកភូមិជប់ម្នាក់ដែលចរណៃស្គាល់ ហើយសុំជួលរទេះគោគេឲ្យ គេជួយដឹកអ្នកទាំងប្រាំរូបរហូតដល់ដីភូមិកំណើតរបស់ចរណៃ ។ តាមផ្លូវ
ចរណៃសង្កេតឃើញវិចិត្រប្រលែងគ្នាសើចលាន់រអឹកជាប់ រហូតជាមួយនឹងភក្ត្រា

CHANBOKEO.COM

កូនប្រុសរបស់នាង ។ មើលទៅគេទាំងពីរ មាននិស្ស័យជិតដិតនឹងគ្នាក្រៃលែង ហាក់បីដូចជាឪពុកនិងកូន បង្កើតអញ្ចឹង ។ ចំណែកនាងតូចបារមី នៅគេងលក់ឈឹងលើដៃម្តាយ ។ រីនាងម៉ៅវិញមិនសូវចេះមាត់កទេ គឺនៅស្ងៀមៗធ្វើអ្វី តាមតែម្តាយប្រាប់ប៉ុណ្ណោះ ។ មួយសន្ទុះធំក្រោយមក ធិតាបាននាំ វិចិត្រនិងកូនមកដល់ផ្ទះឈើប្រក់ក្បឿងក្រហមមួយ ខ្ពស់ពីដីមិន ឆ្ងាយប៉ុន្មានពីដងអូរ ។ គេនាំគ្នាចុះពីរទេះគោដើរតម្រង់សំដៅទៅ ផ្ទះ ។ ភ្លាមនោះ មាណវីស្រស់ស្អាតមួយរូបពាកូនស្រីតូចមួយអាយុ ស្រករនឹងនាងតូចបារមី រត់ចេញមកទទួលដោយទឹកមុខរីករាយ :

- ជំរាបសួរបងណែ!

នាងហាក់ចុះមកស្រវាអោបបងស្រីដោយក្តីនឹករលឹក ។

- ចំណាន! អូនសុខសប្បាយទេ ? ចុះឯណាភុំ ប្តីរបស់ប្អូន ?
- គាត់ទៅផ្ទះតាញ៉ៅ ព្រោះអីតាំងពីអ្នកស្រុកគេតែងតាំងបងភុំជា មេឃុំថ្មីមក គាត់មិនសូវទំនេរទេ ហើយតែងតែទៅជួបតាញ៉ៅ អតីតមេឃុំជានិច្ច ដើម្បីពិគ្រោះការងារ ។

រំពេចនោះ ចំណានក៏បែរមកទទួលក្មួយៗ ស្រាប់តែបើកភ្នែករធ្វើភាំង កាលបើនាងប្រទះនឹងវត្តមានរបស់វិចិត្រដែលនៅ ឈរ ពីក្រោយខ្នងរបស់ចរណៃ ។ ឃើញដូច្នោះ ចរណៃក៏ណែនាំ អោយ ស្គាល់គ្នាឡើង :

- នេះគឺលោកគ្រូពេទ្យវិចិត្រ ធ្វើការនៅពេទ្យធំបាត់ដំបង! លោក គ្រូពេទ្យ នេះជាចំណានប្អូនស្រីរបស់ខ្ញុំ ។

ចំណានលើកដៃសំពះសួរ រួចក៏អញ្ជើញភ្ញៀវឡើងទៅលើផ្ទះ ។ បន្តិចមក នាងក៏លួចកេះបងស្រីហៅទៅខ្សិបប្រាប់ថា :

- បងណែ! ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថា ខ្ញុំហាក់ដូចជាធ្លាប់ស្គាល់លោកគ្រូ ពេទ្យម្នាក់នោះពីមុនមក ។
- មែនហ្អែស ? អូនធ្លាប់ជួបគាត់នៅឯណាដែរ ?
- ខ្ញុំរកនឹកមិនទាន់ឃើញទេបង.. ឬក៏មកពីគាត់មានរូបរាងប្រហាក់ ប្រហែលបងខ្លាទេដឹង បានខ្ញុំចេះតែមានអារម្មណ៍បៀបនេះ ។

ស្រាប់តែ ចំណានសើចកខឹកឡើង ចំអន់បងស្រីថា :

CHANBOKEO.COM

- ឬក៏ប្រហែលជាគាត់មានរូបរាងសង្ហា ស្រដៀងៗនឹងបងខ្លា ហើយ
បានជាបងស្រីរបស់ខ្ញុំចាប់អារម្មណ៍នឹងរូបគាត់ រហូតនាំមក លេងស្រុកកំណើតយ៉ាងដូច្នេះ
មែនទេបង ?

- ឆ្កួត! បងពេញចិត្តចរិតលក្ខណៈរបស់គេទេតើហ៎ មិនមែននៅ
លើរូបសម្បត្តិក្រៅខ្លួននោះឯណា ។

- គឺវារួមទាំងអស់ហ្នឹង! តែខ្ញុំក៏សប្បាយចិត្តជួសបងណាស់ដែល
មានបុរសល្អដើរចូលមកក្នុងជីវិតរបស់បងម្តងទៀត... សង្ឃឹមថា គេជាមនុស្ស
ដែលអាចផ្តល់សេចក្តីកក់ក្តៅជូនបងនឹងកូន ដូច ដែលបងខ្លាធ្លាប់ផ្តល់សេចក្តីសុខដល់បង
យ៉ាងរមនាដូច្នោះដែរ ។ ប្អូនសូមជួយត្រេកអរបងផង... ពិតមែនណា៎!

ចរណៃស្រវាអោបប្អូនស្រីទាំងចិត្តរំភើបបំផុត រកអ្វីប្រៀបមិន
បានឡើយ ដែលនាងតែងតែមានពាក្យពេចន៍លើកកម្លាំងចិត្តដល់ ធិតាយើងមិនដែលខានទេ ។
មួយសន្ទុះធំក្រោយមក ភុំក៏បានមក ដល់ផ្ទះ:

- ជំរាបសួរបងណៃ! ឃ្លាតបងយូរខែ ភុំនឹកបងដល់ហើយ!

លុះភុំដាក់ភ្នែកទៅវិចិត្រដែលកំពុងពបារមីនៅ ឈរលេងនៅ ចំហៀងផ្ទះជាមួយកូន
ស្រាប់តែធ្វើមាត់ចំហឆ្លុង :

- បងខ្លា ?

គេញីភ្នែកមើលម្តងទៀត ទើបដឹងថាគេច្រឡំ ត្បិតបុរសជា
ភ្ញៀវម្នាក់នោះគ្រាន់តែមានរូបរាងស្រដៀងៗ ប្រហាក់ប្រហែលនឹង នាយខ្លាប៉ុណ្ណោះ
តែគេមិនមែនជានាយខ្លាទេ ។ ភុំក៏លើកដៃសំពះ សួរឡើង ។
វិចិត្រក៏លើកដៃសំពះទទួលត្រលប់វិញ យ៉ាងរាក់ ទាក់ ។ រសៀលនោះ
គេទាំងអស់គ្នាបរិភោគបាយជុំគ្នា ហើយ សំណេះសំណាល
ក្នុងបរិយាកាសយ៉ាងសប្បាយរីករាយជាទីបំផុត ជាពិសេស ចំពោះចរណៃ
ដែលបាត់បង់បរិយាកាសបែបនោះយូរ ហើយ កាលបើនាងបានទទួលនូវភាពសុខដុមនោះសាជាថ្មី
ធិតា មានអារម្មណ៍ថា ជីវិតជុំគ្រួសារមានតម្លៃគួរអោយត្រេកត្រអាលជាទី បំផុត
រកអ្វីប្រៀបមិនបានឡើយ ។

បរិភោគរួចហើយ ភុំក៏បររទេះគោនាំអ្នកទាំងអស់គ្នាទៅវត្ត ព្រះនេត្រព្រះក្រោម ។ នៅទីនោះ
ចរណៃបានប្រទះនឹងតាញ្ចៅនិង ព្រះគ្រូចៅអធិការឧត្តរៈដែលកាន់តែជរាទៅហើយ តែព្រះអង្គនៅ

CHANBOKEO.COM

តែមានស្មារតីចងចាំគ្រប់បែបយ៉ាងនៅឡើយ ។ យាយព្រីងប្រពន្ធ
តាញ្នៅបានអនិច្ចកម្មយូរឆ្នាំហើយ ទើបតាញ្នៅមកសំណាក់ធម៌នៅវត្ត បំរើព្រះគ្រូវិញ ។
គ្រាន់តែយល់វត្តមានរបស់ចរណៃភ្លាម ព្រះគ្រូ ឧត្តរៈនិងតាញ្នៅត្រេកអរខ្លាំងណាស់ ។
ចរណៃក៏ប្រញាប់នាំវិចិត្រ ព្រមទាំងកូនទាំងពីរក្រាបបង្គំព្រះគ្រូហើយសំពះសួរតាញ្នៅដែលជា
ចាស់ទុំក្នុងភូមិតែម្នាក់គត់ ដែលស្គាល់គ្រួសាររបស់នាងច្បាស់ជាង គេ ។ ព្រះគ្រូមានដីការថា :
- អ្នកគ្រូណៃអើយ! តាំងពីអ្នកគ្រូផ្លាស់ទៅបាត់ដំបងមក ពួកអ្នក ស្រុកភូមិយើងទីនេះ
នឹកអ្នកគ្រូណាស់ ជាពិសេសគឺក្មេងៗតែម្តង
បើមានពេលឧស្សាហ៍មកលេងពួកយើងទីនេះផងណា៎ ។

បន្ទាប់មក ចរណៃក៏ធ្វើការណែនាំវិចិត្រទៅព្រះគ្រូនិងតាញ្នៅ ។
ទាំងព្រះគ្រូទាំងតាញ្នៅមានការភ្ញាក់ផ្អើលណាស់ដែលលោកគ្រូពេទ្យ
យើងមានលក្ខណៈអត្តចរិតប្រហាក់ប្រហែលនឹងនាយខ្នា ដែលជា
អតីតស្វាមីរបស់ចរណៃដែលបានចែកស្ថានទៅកាលពី៦ខែមុននេះ..
លុះឃើញលោកគ្រូពេទ្យក្រាបបង្គំព្រះអង្គ សូមរៀបការនឹងចរណៃ
ព្រះគ្រូឧត្តរៈក៏សូត្រប្រស់ព្រំជូនពរគូគាប់ទាំងពីរ ដោយមានតាញ្នៅ
ជាអាចារ្យចងដៃអំបោះសងល់គេ ដើម្បីភ្ជាប់ចំណងរវាងអ្នកទាំងពីរ
ជាគូស្វាមីភរិយាយ៉ាងពេញលក្ខណៈ ។ មេឃុំភុំ និងអ្នកគ្រូពេទ្យ ចំណានជាភរិយា
ព្រមទាំងសមាជិកតូចៗរបស់គេទាំងអស់ក៏បាន
ចូលរួមជាសាក្សីក្នុងពិធីមង្គលនោះយ៉ាងសោមនស្សបំផុតដែរ ។

លុះគេនាំគ្នាធ្វើដំណើរត្រលប់មកផ្ទះវិញ ព្រះគ្រូឧត្តរៈឧទានទៅ
កាន់តាញ្នៅថា :
- ពេលនេះ គ្រួសាររបស់អ្នកគ្រូចរណៃកំពុងទទួលសេចក្តីសុខ ដ៏កក់ក្តៅថ្មីមួយទៀតហើយ ។
ដោយសារតែគេជាមនុស្សល្អទើបគេ មានសំណាង បានជួបតែមនុស្សល្អជាគូជីវិត ។
អាត្មាសប្បាយព្រះ ទ័យណាស់ដែលសមាជិកភូមិយើងម្នាក់ មានវាសនាហោះអណ្តែត
ចេញពីជីវិតក្រីក្រនៅព្រះនេត្រព្រះនេះ ទៅដល់ទីក្រុងបាត់ដំបង
ទទួលការរៀនសូត្រចេះដឹងហើយបានត្រលប់បំរើសង្គមវិញ ។ ជា ពិសេសទៅទៀត
គេក៏បានជួបគូគាប់ដ៏ល្អ ដែលជាហេតុនាំអោយ
ជីវិតក្រុមគ្រួសាររបស់គេកាន់តែរុងរឿងឡើងថែមទៀត ។ ថ្ងៃ ក្រោយ

CHANBOKEO.COM

ស្រុកព្រះនេត្រព្រះយើងនេះ នឹងមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះល្បីនៅ ក្នុងក្រាំងសង្គមជាតិខ្មែរទូទាំងប្រទេស ដោយសារតែមានគេម្នាក់ នេះហើយជាអ្នកនាំមុខ នាំផ្លូវ ។

តាញ៉ៅឈរញញឹមសម្លឹងរទេះគោ ដែលមេឃុំភុំបរនាំសមាជិក ក្រុមគ្រួសារចេញទៅ ហើយលើកដៃបៃបន់ថា :

- ចៅណៃអើយ! សូមអោយចៅនិងក្រុមគ្រួសារបានសុខសប្បាយ ជានិច្ចរហូតតទៅណ៎ាចៅ កុំអោយប្រទះជីវិតអភព្វ័តទៅទៀត!

បន្ទាប់មក អ្នកទាំងអស់បានឡើងទៅលើភ្នំព្រះនេត្រព្រះដើម្បី ធ្វើគារវកិច្ចចំពោះ វិញ្ញាណក្ខន្ធឪពុកម្តាយនិងបងស្រីរបស់ចរណៃ ព្រមទាំង នាយខ្លា ដែលជាអតីតស្វាមីដ៏ប្រសើរបំផុតរបស់ចរណៃ ផងដែរ ។

នៅព្រលប់ ថ្ងៃដដែល...

- ចំណាន! ភុំ! អូនប្រមូលឥវ៉ាន់ទៅណាហ្នឹង ?
- គឺយើងនាំគ្នាទៅគេងនៅចាំផ្ទះអោយតាញ៉ៅមេឃុំ ដើម្បីទុកផ្ទះ នេះជូនបងទាំងពីរសំរាក ។
- មិនបាច់ធ្វើដល់ម្លឹងទេអូន! នៅស្នាក់ទីនេះជុំគ្នាហើយនឹងអាល យើងបានជជែកគ្នាលេងផង ។ បងនឹកអូនណាស់ណ៎!

ស្រាប់តែចំណានឱនខ្សិបដាក់ត្រចៀកចរណៃថា :

- ប៉ុន្តែ នៅមានគេនឹកបងខ្លាំងជាងខ្ញុំទៅទៀត ។ ចាំស្អែកយើង ជួបនិយាយគ្នាក៏បានដែរ ។

ចំណានស្រដីហើយលួចមិចភ្នែកដាក់បងស្រីចំអន់លេង រួចក៏ ធ្វើសញ្ញា មិនអោយនាយភុំប្តីនាងនិងកូននៅរំខានគូស្នេហ៍ដ៏ថ្មីថ្មោង ដែលទើបតែទទួលពរថ្មីៗ ពីព្រះគ្រូឧត្តរៈនិងតាញ៉ៅនោះឡើយ ។ ឃើញបងស្រីធ្វើមុខទំនងអៀនខ្មាស ចំណានខ្សិបបន្ថែមថា :

- ប្រហែលជាគេត្រូវការវេលានៅជាមួយបងតែពីរនាក់ជាជាង!

បន្តិចមក ចំណាននិងភុំក៏នាំក្មួយទាំងបីនាក់ ព្រមទាំងកូនស្រី តូចរបស់គេឡើងរទេះគោចេញទៅអស់ រកតែចរណៃឃាត់ក៏មិន បានផង ។

គ្រាន់តែចំណានទៅផុតបានមួយភ្លែត ស្រាប់តែមានបុរសម្នាក់ ចំណាស់ប្រហែលសែសិបឆ្នាំ បានដើរមកដល់មុខផ្ទះ :

- អ្នកគ្រូណៃ!

ឮបុរសកូកហៅ ចរណៃងាកមើល ។ វិចិត្រក៏ខ្សិបសួរនាងថា :

CHANBOKEO.COM

- តើគេជានរណាហ្នឹង អូនណៃ ?

- ចាស! ជាអ្នកភូមិម្តុំនេះទេ ។

ថាហើយ ចរណៃចុះទៅទទួល :

- បងក្អាត់មានការអ្វីដែរ ?

- ខ្ញុំឮថាអ្នកគ្រូមកលេងស្រុក បានជាឆៀងចូលមកមើលនាងម៉ៅ.. តើកូនស្រីខ្ញុំសុខសប្បាយទេ ?

- បងក្អាត់ចេះបារម្ភពីកូនដែរ ?

- គឺ...ដល់បែកវាទៅ ខ្ញុំក៏នឹកវាខ្លះៗដែរ ។

- បើនឹកកូនហើយ... ដែលនឹកឃើញចង់កែខ្លួនវិញទេ ? ឬក៏បង នៅតែផឹកស្រា វាយប្រពន្ធកូនដដែល ?

- បើមិនអោយផឹក ធ្វើម៉េចនឹងបំបាត់សេចក្តីទុក្ខក្នុងខ្លួនរបស់ខ្ញុំបាន ទៅ ? ជីវិតជាអ្នកក្រ វាទាល់ច្រកណាស់!

- ទាល់ច្រកព្រោះតែយើងខ្វះសេចក្តីក្លាហាននឹងជំនះសេចក្តីខ្ជិល! ប៉ុន្តែបើកើតទុក្ខ រួចយកប្រាក់ទៅទិញស្រាផឹក តើវានាំប្រយោជន៍អ្វី ខ្លះដល់ជីវិតរបស់បងដែរ ក្រៅពីបង្កើនអំពើហិង្សាវាយប្រពន្ធកូន អោយឈឺចាប់វេទនា ? មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះទេ លុយកាក់ដែលគួរ ណាស់តែទុកប្រើសំរាប់សេចក្តីត្រូវការក្នុងគ្រួសារ បែរជារលាយទៅ លើស្រាទៅវិញ ។ តើនោះជាការជ្រើសរើសដ៏ល្អសំរាប់ដោះស្រាយ ភាពក្រីក្រ និងភាពទាល់ច្រករបស់បងបានទេ ? បងឆ្លើយប្រាប់ខ្ញុំ សិនមក៏...!

ពូក្អាត់នៅស្ងៀម ដាក់មុខចុះ ។ ចរណៃក៏វាចាបន្តថា :

- ហើយបងមកនេះ ដើម្បីមកសួរសុខទុក្ខនាងម៉ៅពិតមែន ឬក៏ មានបំណងអ្វីផ្សេងទៀត ?

- គឺខ្ញុំ...ចង់មកសុំនាងម៉ៅទៅវិញ គ្រាន់ទៅជួយមើលប្អូនដើម្បីឲ្យ ម៉ែវាទៅធ្វើស្រែ ។

- ខ្ញុំមិនអោយទេ! បងក្អាត់យកនាងម៉ៅទៅមើលប្អូនហើយអោយ ប្រពន្ធរបស់បងទៅធ្វើស្រែ ហើយចុះបងធ្វើអីដែរ ?

- ខ្ញុំកំពុងឈឺ... ពេទ្យថា រលាកថ្លើម!

- មែនហើយ! នោះព្រោះតែបងពិសារស្រា ទើបមានជំងឺនេះ ។ ថ្ងៃនេះខ្ញុំមិនអាចអោយនាងម៉ៅទៅបងវិញបាន ត្បិតគេត្រូវទៅ រៀនសូត្រ ដើម្បីថ្ងៃមួយគេមានវិជ្ជា ហើយមានធ្វើការល្អៗដូចខ្ញុំ ដែរ ក្រែងលោះអាចជួយតម្កើងជីវភាពក្រុមគ្រួសារ អោយប្រសើរ ជាងនេះ ។

- អញ្ចឹងអោយខ្ញុំសុំប្រាក់អ្នកគ្រូខ្លះបានទេ ដើម្បីយកទៅទិញថ្នាំ សង្កូវព្យាបាលជំងឺ ។
- បងយកប្រាក់ទៅទិញថ្នាំ ឬក៏យកប្រាក់ទៅទិញស្រាផឹកថែម ទៀត ? ខ្ញុំក៏មិនអោយដែរ ។ ចាំខ្ញុំប្រាប់អ្នកគ្រូពេទ្យចំណានប្អូនស្រី របស់ខ្ញុំអោយជួយព្យាបាលរោគបងដោយមិនយកប្រាក់ ដូច្នេះបង មិនត្រូវការប្រាក់យកទៅព្យបាលទេ...កុំថាខ្ញុំចិត្តអាក្រក់អីណា៎ !
- ពុទ្ធោអើយ ! សុំលុយទៅទិញថ្នាំផឹកក៏មិនអោយដែរ !

ពូក្អាត់ក្តាប់ដៃខាំមាត់ សំដែងអកប្បកិរិយាទ្រង់ខឹងផង ខកចិត្ត ផង ដែលគាត់មិនបានប្រាក់ដូចបំណង ។ ស្រាប់តែចរណៃស្រដី ថែមទៀតថា :
- បងក្អាត់កំពុងសំដែងកិរិយា ដែលប្រកបដោយហឹង្សាក្នុងដួងចិត្ត ទៀតហើយ ។ បងនឹងទេថា អំពើហឹង្សាបំផ្លាញក្រុមគ្រួសារយើង យ៉ាងណាខ្លះ ? ហើយតើខ្លួនយើងដែលជាអ្នកប្រព្រឹត្តអំពើហឹង្សា នោះបានទទួលជោគជ័យ មានសុភមង្គលដែរឬទេ បន្ទាប់ពីបាន ប្រព្រឹត្តអំពើហឹង្សាទៅលើអ្នកដទៃ ឬវត្ថុអ្វីៗ ជុំវិញខ្លួនរួចហើយ ?

ពូក្អាត់ឈ្ងោកមុខមិនហ៊ានតបវិញទេ ត្បិតចរណៃនិយាយត្រូវចំ ចំណុចខ្សោយរបស់គាត់ ។ មាណវីក៏ស្រដីបន្តទៀតថា :
- ការពិត អំពើហឹង្សា មិនត្រឹមតែបំផ្លាញអ្នកដទៃទេ គឺវាបំផ្លាញ ទាំងខ្លួនយើងផង ។ ល្មមដល់ពេលហើយបងក្អាត់ត្រូវបែរមើលខ្លួន ឯងហើយកែមារយាទឡើង កុំអោយចេះតែដើរធ្លាក់ទៅផ្លូវខុស កាន់តែឆ្ងាយទៅៗ ! បើយើងខំធ្វើស្រែឬធ្វើការងារអ្វីដទៃហើយ នៅ តែក្រខ្វះខាតទៀត ក៏គង់ញាតិជិតខាងនៅស្រលាញ់អាណិត រួច បោះដៃជួយខ្លះមិនខាន ។ ប៉ុន្តែបើបងក្រព្រោះញៀនស្រា ប្រព្រឹត្ត ហឹង្សាលើប្រពន្ធកូន គ្មាននរណាគេនឹកអាណិតស្រណោះបងទេ ។ ពេលនោះបងនឹងក្លាយជាជនឯកោលើលោកនេះ ហើយជីវិតរបស់ បងនឹងទទួលបរាជ័យសព្វយ៉ាង ។ ការជនះភាពក្រីក្រមិនមែនដោះ ស្រាយដោយស្រាទេ តែដោយសារភាពព្យាយាមទេតើ ព្យាយាម តស៊ូធ្វើការដោយសុចរិត ឈប់ធ្វើបាបអ្នកដទៃ ដោយសារតែយើង មានទុក្ខកង្វល់ក្នុងខ្លួន... ឈប់ធ្វើអោយកូនចៅប្រពន្ធកូនទឹកភ្នែក ដោយសារអំពើអគតិ របស់អ្នកដែលជាឪពុកនិងជាស្វាមី...

CHANBOKEO.COM

ពូក្លាត់បានឮវាចាទាំងនោះកាលណា ក៏ហាក់ដូចជាភ្លឺស្មារតី បន្តិចមកវិញ ។ ឃើញគាត់នៅស្ងៀមស្ងាត់ អ្នកគ្រូយើងក៏ស្រដី បន្តទៅទៀតថា :

- បងក្លាត់ទៅគេងគិតពិចារណាវិញសិនទៅ ។ ខ្ញុំនៅលេងភូមិ ព្រះនេត្រព្រះនេះពីរបីថ្ងៃ ចាំបងឆ្លៀតចូលមកលេងខ្ញុំទៀតផងណា៎ ក្រែងលោបានជួបនាងម៉ៅ ។ ពេលនេះ គេមិននៅទេ ។ គេទៅ លេងញាតិផងក្នុងភូមិបាត់ទៅហើយ ។

ស្រាប់តែពូក្លាត់សួរភ្លែតថា :

- ហេតុអ្វីនាងម៉ៅគេមិនចូលលេងម៉ែឪបង្កើតរបស់គេសោះ ពេល គេមកដល់ព្រះនេត្រព្រះនេះ ? តែគេបែរជាទៅលេងញាតិដទៃមុន ម៉ែឪទៅវិញយ៉ាងដូច្នោះ ?

ចរណៃញញឹមហើយស្រដីថា :

- បើសិនជាឪពុកម្ដាយថែរក្សាកូនដោយក្ដីស្រលាញ់និងភាពកក់ក្ដៅ នោះកូនចៅនឹងចងចាំជានិច្ចនៅក្នុងជំរៅចិត្តរបស់គេ នូវមេត្តាធម៌ ដែលគេធ្លាប់បានទទួលហើយពីឪពុកម្ដាយ ហើយគេនឹងទៅសំដែង កតញ្ញូចំពោះអ្នកមានគុណវិញមិនខាន ដោយមិនបាច់មានការរំលឹក ឬការបង្ខំចិត្តពីនរណាឡើយ ។ តែបើគេទទួលតែការឈឺចាប់និង ការគម្រាមកំហែងដោយអំពើហិង្សារបស់ឪពុកម្ដាយ កូនៗនឹងខ្លាច រអា ហើយតូចចិត្តបំផុត ។ គេប្រាកដជាមិនហ៊ានវិលវិញមកឃើញ ស្ថានភាពបែបនោះសាជាថ្មីទៀតទេ ព្រោះគេដឹងថាបេះដូងរបស់ គេនឹងទទួលនូវការឈឺចាប់ថ្មីម្ដងទៀត ពេលគេប្រទះមុខឪពុក ម្ដាយដែលមិនព្រមកែមារយាទ ។ ដូច្នេះមុននឹងបងធ្វើអ្វី ប្រព្រឹត្តអ្វី សូមបងលកលៃគិតដល់ចិត្តដល់អារម្មណ៍របស់កូនចៅផង ថ្វីបើគ្នា នៅក្មេងមិនអាចនិយាយអ្វីចេញមក អោយឪពុកម្ដាយយល់ចិត្តគេ បានក៏ដោយ ។ បងក្លាត់កុំបន្ទោសកូនតែម្ខាង...ការពិត បងត្រូវបែរ មើលខ្លួនឯងជាឪពុកគេផង ថាតើយើងបានធ្វើអ្វីខ្លះ ដើម្បីជាគំរូល្អ ដល់កូន និងដើម្បីជាបង្អែកដ៏កក់ក្ដៅសំរាប់កូន ឲ្យគេរស់នៅមាន សេចក្ដីសុខដូចគេផងទាំងពួង ?

ពូក្លាត់លែងហ៊ានតវ៉ាអ្វីទៀតហើយ កាលបើគាត់បានឮពាក្យ ពន្យល់របស់អ្នកគ្រូចរណៃនៅពេលនោះ ។ បន្តិចមកពូក្លាត់ក៏លើក ដៃសំពះលា ព្រមទាំងស្រដីថា :

- អរគុណណាស់អ្នកគ្រូចំពោះពាក្យណែនាំដ៏ល្អប្រពៃនេះ ។ ពេល នេះ ខ្ញុំមិនស្ដាយក្រោយទេ ដែលអោយនាងម៉ៅទៅអ្នកគ្រូចិញ្ចឹមជា កូន ។

CHANBOKEO.COM

សង្ឃឹមថាគេនឹងក្លាយជាមនុស្សល្អប្រពៃហើយមានអនាគត ខ្ពង់ខ្ពស់ដូចអ្នកគ្រូដែរ ព្រោះអ្នកគ្រូជាមនុស្សគួរអោយគោរពបំផុត នៅភូមិព្រះនេត្រព្រះយើងនេះ ក្រៅពីព្រះគ្រូឧត្តរៈនិងតាញ៉ៅអតីត មេឃុំរបស់យើងចេញ ។

និយាយចប់ ពូក្អាត់ក៏ដើរត្រលប់ទៅវិញ ទាំងអារម្មណ៍ស្ងប់ក្នុង ខ្លួនជាងមុន ។ នៅលើរានហាលខាងមុខផ្ទះ វិចិត្របានឈរស្ដាប់ ឮសព្វវាចាដែលធិតាធ្វើការណែនាំអ្នកភូមិ ។ គេឈរញញឹមដោយ សេចក្ដីពេញចិត្តចំពោះឧត្ដមគតិដ៏ថ្លៃថ្នូររបស់នាង ។ ខណៈនេះ គេហាក់ដូចជារំភើបចិត្តកាន់តែខ្លាំងឡើងៗចំពោះមាណវីមួយរូបនេះ... កាន់តែបានស្គាល់ជិតដិត គេកាន់តែប្រតិពទ្ធ័លើរូបនាងកាន់តែខ្លាំង ស្ទើរទប់ចិត្តទប់អារម្មណ៍មិនបានសោះ គឺចង់តែស្ទុះទៅត្រកងថៃ ថើបអោយសមនឹងចិត្តបេតីដែលកំពុងពុះកញ្ជ្រោលពេញឱរា...

ស្បៃអន្ធការក៏លាតស្បៃដណ្ដប់ប្រថពី... ពិភពលោកទាំងមូល ក្លាយជាស្ងាត់ជ្រងំក្សេមក្សាន្ត ក្រោមដំនោររាត្រីបក់ត្រសៀកៗហាក់ បីដូចជាកំពុងបបោសអង្អែលថ្នាក់ថ្នមសត្វលោកទាំងឡាយ អោយ រសាយពីកង្វល់ ។

នៅរានហាលចំហៀងផ្ទះ ចរណៃឈរស្ញៀមស្ងាត់បង្អើរដួងចិត្ត ទៅស្រមោលអតីតកាលមួយ ដែលនាងធ្លាប់បានទទួលនូវក្លិនក្លែប សុភមង្គលដ៏ល្អត្រកាល ។ មែនហើយ! នាងពិតជារន្ធត់ញាប់ញ័រ ក្នុងចិត្តណាស់ កាលបើនាងបានវិលវៃមកឃើញទីនេះម្ដងទៀត ។ អ្វីដែលនាងបាត់នោះ គឺម្ចាស់ផ្ទះក្បឿងមួយនេះ ។ គេស្លាប់ទៅ ហើយ... ដោយមិនបានលានាងមួយម៉ាត់ ប៉ុន្តែ រូបគេមិនទាន់រលប់ ស្រមោលពីបេះដូងរបស់នាងនៅឡើយ ថ្វីបើពេលនេះ បេះដូង របស់នាងកំពុងទទួលឥទ្ធិពលទឹកដមស្នេហាដ៏ល្អប្រណិត ពីបុរសថ្មីម្នាក់ទៀតក៏ដោយ ។ រំពេចនោះទឹកភ្នែកពីរដំណក់ក៏ហូរចាកនេត្រា មកប្រលែងនឹងថ្ពាល់ខួចទាំងគូរបស់នាង...

ចរណៃកំពុងតែលង់អារម្មណ៍ ស្រាប់តែ...

- អូនណៃ..!

ឮសំលេងបុរសហៅរកដូច្នេះ ចរណៃក៏ប្រញាប់យកដៃជូតទឹក ភ្នែកភ្លាម ហើយងាកបែរមករកម្ចាស់សម្លេង ក៏ប្រទះនឹងមាណព រូបសង្ហាស្ថិតក្នុងសំលៀកដំណោករបស់នាយខ្លា ។ ធិតាបើកភ្នែក ធំៗ ឈរធ្វើភាំង សំដែងការភ្ញាក់ផ្អើល :

- បងខ្លា ?

CHANBOKEO.COM

- នេះគឺបងវិចិត្រទេ អូនណៃ!

និតាប្រញាប់ញីភ្នែកហើយងើបមើលម្តងទៀត :

- ហេតុអ្វីក៏លោកមានសម្លៀកបំពាក់របស់បងខ្លាដែរ ?

វិចិត្រញញឹម ហើយឆ្លើយវិញថា :

- ភ្លេចហើយឬថា មានគេបានអោយសម្លៀកនេះមកបងខ្ចីពាក់នៅ រាត្រីដែលបងមកសុំផ្ទះគេជ្រក កណ្តាលព្យុះភ្លៀងដ៏ធំមួយនោះ ? ហើយបងក៏មិនទាន់បានប្រគល់ជូនម្ចាស់គេវិញឯណា ?

និតាឈរសម្លឹងមុខបុរសយើងដោយឥតព្រិចភ្នែក ។ មែន ហើយ! ពេលនេះ នាងទើបតែចាប់ភ្លឹកថា បុរសដែលកំពុងឈរ នៅចំពោះមុខនាង មានភិនភាគប្រហាក់ប្រហែលនាយខ្លា ប្តីដ៏ល្អ របស់នាងក្រៃលែង ។ ប្រហែលជាមូលហេតុនេះទេដឹងដែលនាង តែងតែចាប់អារម្មណ៍លើរូបគេតាំងពីរាត្រីភ្លៀងធំនោះមក :

- សូមទោសដែលណៃភ្លេច... ព្រោះបងខ្លាចូលចិត្តស្លៀកសំលៀក ស្រោបខ្លួនជិតជានិច្ចមិនដែលលេងខ្លួនទទេម្តងណាឡើយ ។

- ព្រោះហេតុអ្វីទៅ ?

- ព្រោះគាត់ធ្លាប់មានរបួសស្លាកស្នាមពេញខ្លួន...ដោយសាររលាក ភ្លើង ពេលទៅជួយរំដោះក្រុមគ្រួសារណៃពីអគ្គីភ័យមួយដែលចោរ ភ្នំដញ្ជាំងបានបង្កឡើង នៅព្រះនេត្រព្រះនេះកាលពី១៥ឆ្នាំមុន...

- បងខ្លាជាមនុស្សក្លាហាន ហើយមានទឹកចិត្តណាស់មែនទេ ?

មាណវីងក់ក្បាល ។ វិចិត្រដើរមកឈរក្បែរស្រីនាថហើយក៏ វាចាទៀតថា :

- ហើយ ផ្ទះឈើមួយនេះ ក៏បង្កប់នូវភាពមនោរម្យ គួរឲ្យចង់រស់ នៅក្រៃលែង!

- ចាស! គឺជាស្នាដៃផ្ទាល់របស់បងខ្លា ដែលសង់ឡើងដើម្បីចងដៃ ណៃ ពេលយើងរៀបការ... ថៃដន្យ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ទន់ខ្សោយពេក មិនអាចប្រឈមនឹងការពិតបាន ចំពោះការដែលខ្ញុំបានឃើញផ្ទះ នេះរាល់ថ្ងៃ តែមិនបានឃើញម្ចាស់ទៅវិញ ទើបដាច់ចិត្តរត់គេច ទៅនៅធ្វើការឯក្រុងបាត់ដំបង ដើម្បីរំសាយខ្លួន ពីរណ្តៅនៃពិភព សោកាអាល័យ...

CHANBOKEO.COM

និតាស្រដីក្នុងសំនៀងក្រៀមក្រំ ។ ឃើញអាការៈសោកសៅរបស់កល្យាណីម្ចាស់ដួងចិត្តរបស់គេភ្លាម វិចិត្រក៏ស្រវាចាប់ដៃនាង ដើរចូលទៅក្នុងផ្ទះ :

- ណែមកតាមបងមក...!

គេដាក់ខ្លួនចុះ ហើយក៏អុជធូបនៅចំពោះមុខកូនហឹងតូចមួយ ក្បែរសសរកន្លោងផ្ទះដែលមានតាំងរូបថតនាយខ្លា ពណ៌សខ្មៅ នៅទីនោះផង បន្ទាប់មកក៏ទាញនិតាឲ្យលុតជង្គង់ទន្ទឹមនឹងនាយ ។ ចរណៃសម្លឹងតាមកាយវិការរបស់គេឥតពព្រិចភ្នែក ។ ខណៈនោះ បុរសយើងលើកដៃប្រណម្យឡើង :

- បងខ្លា! សូមជូនពរយើងទាំងពីរផងណា៎បង! ថ្ងៃនេះ វិចិត្រខ្ញុំសូមចូលមកបញ្ជាក់ប្រាប់វិញ្ញាណក្ខន្ធ័របស់បង ថាខ្ញុំស្រលាញ់អូនណៃ ហើយខ្ញុំនឹងថែរក្សាថ្នាក់ថ្នមនាងនិងកូន អោយបានសុខគ្រប់ប្រការ ដោយជីវិតនិងញើសឈាមរបស់វិចិត្រផ្ទាល់ ។ វិចិត្រនឹងស្រលាញ់ រូបនាងអោយបានច្រើនបំផុត មិនអោយចាញ់ចិត្តស្រលាញ់ដែល បងខ្លាធ្លាប់មានចំពោះនាងឡើយ... វិចិត្រអរគុណបងណាស់ដែល បងបានចាប់ដៃខ្ញុំអោយបានវិលមក ជួបនារីម្នាក់ដែលបេះដូងរបស់ខ្ញុំដង្ហោយហៅរកជាយូរមកហើយ ។ សូមបងអភ័យទោសដល់ វិចិត្រផងចំពោះកំហុសទាំងឡាយពីអតីតកាល...ហើយសូមណៃនាំផ្លូវវិចិត្រនិងអូនណៃឲ្យបានយល់ត្រើយសុខរៀងរហូតទៅ...

រួចហើយវិចិត្រក៏ឈ្ងោកមុខក្រាបបង្គំបីដងយ៉ាងសមរម្យ ប៉ុន្តែ ចរណៃវិញបែរជាបើកភ្នែកសម្លឹងលោកគ្រូពេទ្យដោយក្រសែភ្នែក ងឿងឆ្ងល់បំផុត ត្បិតនាងមិនយល់ទេថា ប្រយោគចុងក្រោយរបស់ លោកគ្រូពេទ្យយើងមានន័យយ៉ាងម៉េច ។ តើគេកំពុងមានកំហុសអ្វី ហើយហេតុអ្វីគេត្រូវមកសូមទោសនាយខ្លាផង ? នាងអង្គុយសម្លឹង មុខមាណពលួចពិចារណាក្នុងចិត្តមិនអស់មិនហើយ ។

កាលបើឃើញមាណវីសម្លឹងមកនាយមិនដាក់ភ្នែកសោះ មួយ ស្របក់ធំមកហើយ វិចិត្រក៏លូកស្រវាចាប់ដៃនាងឡើង :

- ណៃ! បងមានអ្វីមួយចង់បង្ហាញអូនណា៎...

- ចា៎ស... គឺអ្វីទៅ ?

មាណពយកដៃរបស់និតាទៅដាក់លើដើមទ្រូងរបស់នាយ :

CHANBOKEO.COM

- គឺលាក់ទុកនៅក្នុងអាវរបស់បងនេះ ។ អូនដោះអាវបងសិនទៅ នោះអូននឹងបានឃើញហើយ!

ស្រាប់តែធិតាដកដៃវិញយ៉ាងរហ័ស :

- អត់ទេ!.... តើលោកកំពុងគិតអ្វីហ្នឹង ?

មាណពក៏ស្ទុះចាប់ដៃនាងត្រលប់ទៅវិញជាលើកទីពីរ :

- បងគ្មានចេតនាអាក្រក់ទេ អូនណែ... គឺបងបាននាំបញ្ញើពិសេស យកមកផ្ញើអូនទេតើហ៍! អូនពិនិត្យមើលសិនទៅ...

ចរណៃសម្លឹងមុខមាណព ហាក់កំពុងស្ទង់ទឹកចិត្តថាគេកំពុងតែ លេងល្បិចអី ។ តែលុះនាងប្រទះក្រសែភ្នែកដ៏ទន់ភ្លន់ផ្អែមល្ហែម របស់វិចិត្រថាគ្មានពិសពុលអ្វី ធិតាក៏លូកដៃបេះឡេវអាវបុរសចេញ យឺតៗ ថ្នមៗ... ។ ឯបេះដូងរបស់នាងវិញក៏ចាប់ផ្តើមរន្ធើនចង្វាក់ កាន់តែញាប់ឡើងៗ ។ កិរិយារបស់បុរសយើងពេលនេះ បានរំលឹក នូវស្រមោលអតីតកាលមួយដែល នាយខ្លាស្វាមីរបស់នាងធ្លាប់បាន សំដែងចំពោះនាងម្តងរួចហើយ ។ ធិតាគិតក្នុងចិត្តថា ប្រហែលជា មាណពកំពុងប្រាថ្នាហែកបេះដូង បង្ហាញដួងចិត្តសម្ងាត់របស់គេ ចំពោះរូបនាងហើយ ។

អាវបុរសក៏ចំហឡើងបង្ហាញនូវសាច់ដុំលើទ្រូងបុរសយ៉ាងសង្ហា នៅចំពោះមុខធិតា... ហើយនៅលើទ្រូងរបស់គេ បន្តោងចែកាច់រូប ផ្កាចំប៉ាឈ្មោលមួយ កំពុងរយោលទៅយោលមកចុះឡើង នៅចុង ខ្សែអំបោះវេញពណ៌ក្រហម... ធិតាបើកភ្នែកធំៗដោយកិរិយាភន្ត់ ភាំងហើយញាប់ញ័រ :

- បងខ្លា ?...

ថាហើយ នាងក៏យកដៃចាប់បន្តោងនោះព្រមទាំងសួររន្ធើនថា:

- ហេតុដូចម្តេចបានជា.... ខ្សែកបងខ្លា.... មកនៅលើខ្លួនរបស់ លោកពេទ្យទៅវិញ ?

វិចិត្រក៏ចាប់ដៃរបស់នាងដែលកំពុងកាន់បន្តោងផ្កាចំប៉ានោះមក ផ្ទិបនឹងទ្រូងរបស់គេយ៉ាងណែន :

- គឺព្រេងនិស្ស័យណ៎ា អូនណែ! ព្រេងនិស្ស័យដែលបងខ្លាបាន ចងភ្ជាប់រូបបងជាមួយនឹងអូននោះអី!

ចរណៃសម្លឹងកែវភ្នែកបុរស ហើយស្រដីវិញថា :

- ណែមិនយល់ទេ...

CHANBOKEO.COM

- ការពិត... គឺបងខ្លាបានប្រគល់ខ្សែកនេះអោយបង នៅមុនពេល គាត់អស់បុណ្យទៅ ។

និតាសម្លឹងមុខបុរសយើងដោយក្រសែភ្នែកយ៉ាងមុតទំនងហាក់ដូចជាជឿបន្តិច មិនជឿបន្តិច...

- មែនណា៎អូនណៃ! (វិចិត្រនិយាយបញ្ជាក់) បងខ្លាបានដោះខ្សែកនេះឲ្យបងមុនពេលគាត់ផុតដង្ហើម ហើយបានផ្តាំផ្ញើរូបអូនជាមួយ នឹងបងទៀតផង... ចៃដន្យពេលបងបានជួបអូន បងតែងតែភ្លេច ខ្សែកនេះនៅឯផ្ទះ ទើបមិនបានប្រគល់អោយ ។ ក្រោយមក បង បានពាក់យកមកតាមខ្លួនច្រើនដង គិតថានឹងយកមកសងអូនវិញ តែបងនៅតែភ្លេចដដែលជាដដែល ហើយក៏ចេះតែពាក់ជាប់ករបស់បងរៀងរហូតមក...

ចរណៃស្រដីឡើងទាំងរលីងរលោងទឹកភ្នែក :

- នេះគឺជាខ្សែកមង្គល ដែលពុកបានចងដៃ អោយអូននិងបងខ្លា ម្នាក់មួយ នៅមុនពេលគាត់ចែកស្ថានទៅ...

នាងវាចាបានតែប៉ុណ្ណោះក៏អួលដើមកនិយាយលែងរួច ។ នរៈក៏យកដៃទៅជូតទឹកភ្នែកអោយធរី រួចស្រវាកាយនាងអោប បបោស ខ្នងបន្ថើរៗ ហើយលួងលោមថា :

- បងដឹងថា អូននៅមានការរំភើបចិត្ត ចំពោះបុរសដ៏ល្អម្នាក់ដូចបងខ្លាដែលធ្លាប់ផ្តល់នូវសេចក្តីសុខដល់ជីវិតអូនយ៉ាងបរិបូណ៌ ទើប អូនសម្រក់ទឹកភ្នែកដូច្នេះ... ប៉ុន្តែពេលនេះ បងក៏សូមសន្យាដូចគ្នា ដែរថា បងនឹងធ្វើជាមនុស្សដ៏ល្អរបស់អូន ហើយប្រគល់សុភមង្គល គ្រប់បែបយ៉ាងដល់គ្រួសារយើង ដើម្បីអោយអូនរំភើបចិត្តចំពោះបងដូចគ្នា... គឺមិនអោយតិចជាងបងខ្លាឡើយ...

និតាដើបភក្ត្រ័ឡើងសម្លឹងកែវភ្នែកបុរសយើងសាជាថ្មីយ៉ាងយូរ រួចស្រាប់តែដាក់មុខទ្រោបលើទ្រូងបុរស យំសសឹកអាណិតខ្លួនផង រំភើបចិត្តផងច្របូកច្របល់គ្នា ។ នរៈយកដៃអង្អែលខ្នងមាណវី ស្រាលៗ បន្ថើរៗ ហើយលួងលោមបន្តទៀតថា :

- អូនណៃ... នេះ ជារាត្រីមង្គលសំរាប់យើងទាំងពីរណា៎...ឈប់យំ ទៅអូន! ណៃត្រូវតែទទួលស្គាល់ថាអតីតកាលបានកន្លងទៅហើយ សូមអូនរំសាយវាទៅ ហើយអូនគួរតែញញឹមឡើងដើម្បីទទួលយក សុភមង្គលថ្មីរបស់យើងវិញណា៎អូនណា៎...

CHANBOKEO.COM

ថាហើយគេក៏ស្រវាអោបនាងពេញរង្វង់ដៃដោយសេចក្ដីអាណិត
និងស្រលាញ់បំផុតពេញបេះដូងរបស់គេ ជាពិសេសពេលគេឃើញ រង្វង់ភក្ត្រ័នាងពេលណា
បេះដូងរបស់គេប្រែទន់ជ្រាយអស់ហើយ... ចំពោះធវីវិញ
សំនឹងត្រជាក់ហើយក្បេមក្សាន្តរបស់វិចិត្រ បានធ្វើ
ឲ្យនាងរំភើបក្នុងឱរាចង់តែយំសាជាថ្មីទៀតទេ ។ ចែដន្យពេលនេះ
មាណវីបានត្រៀមចិត្តសំរាប់អនាគតថ្មីមួយទៀតហើយ ។ ធិតាងើប
មុខឡើងញញឹមឡើងយ៉ាងបំព្រង កាត់ដំណើរទឹកភ្នែក រួចក៏ផ្ដេក កេសាលើទ្រូងបុរស
សម្ដែងនូវទឹកចិត្តរំភើបព្រឺព្រួចចំពោះរូបគេ ជាលើកដំបូង ។ បន្ទាប់មក
នារីលូកដៃស្រវាអោបចង្កេះមាណព វិញ យ៉ាងណែនពេញរង្វង់ដៃ... ភ្លាមនោះ មាណពបានទទួល
អារម្មណ៍ថា ចរណៃកំពុងឆ្លើយតបចំលើយដួងចិត្តយ៉ាងផ្អែមល្ហែម មួយ ចំពោះរូបគេវិញហើយ ។
បេះដូងរបស់គេក៏រណ្ដំចង្វាក់តន្ត្រី ស្នេហាដ៏ពិរោះមួយបទឡើង
សណ្ដំដួងទ័យានរៈយើងឲ្យយល់នូវ សោភណ័ស្នេហាភិសម័យយ៉ាងស្រស់ត្រកាលបំផុត ។
មាណពភ្ញើយចង្កាកល្យាណីឡើង សម្លឹងមុខក្រ្តានធវី ដោយ ឱរារំដើបរំជួល
បន្ទាប់មកក៏បង្អោនយកនាសាទៅផ្ទិតលើផែនថ្ពាល់ ដ៏រលើបរលោង
រួចក៏បង្អូសមកលើបបូរមាត់ក្របាមធម្មជាតិរបស់ នាង ស្រាប់តែមាណវីយកដៃមកទប់ជាប់ :
- គឺ...ខ្ញុំសុំនិយាយរឿងមួយជាមួយលោកពេទ្យសិនបានទេ ?
- ចាំស្អែកទៅណា៎... ព្រោះពេលនេះបងចង់ថ្នាក់ថ្នមអូន...
- អត់ទេ... ខ្ញុំចង់និយាយពេលនេះ មុននឹងយើងជ្រុលដំណើរ...
វិចិត្រងើបមុខឡើង សួរទំនងនឹកឆ្ងល់ :
- ជ្រុលដំណើរ ? រឿងអ្វីទៅ ?
- គឺ... ជារឿងដ៏អាមាសមួយរបស់ណៃ... សូមពិគ្រោះគ្នាបន្តិចណា៎
ត្បិតណៃមិនចង់អោយលោកខកចិត្តនៅពេលក្រោយនោះទេ ថាណៃ ជាមនុស្សកុហក
បន្លំខ្លួនធ្វើជាមនុស្សល្អ ។
វិចិត្រងើបឡើងយកដៃក្រសោបចង្កេះនាងពីក្រោយហើយយក
ចង្កាដាក់លើស្មាធិតាក្បែរថ្ពាល់របស់នាងសម្ដែងនូវកិរិយាដែលមាន
ជំនឿទុកចិត្តចំពោះនាង រួចស្រដីថា :
- អញ្ចឹង អូននិយាយប្រាប់បងមកចុះ បងរង់ចាំស្ដាប់អូនហើយ...

CHANBOKEO.COM

ធិតាឈ្ងោកមុខ លេបទឹកមាត់ផ្សើមបំពង់ក ហើយក៏ស្រដីថា :

- ការពិត ណៃក៏ធ្លាប់បានសារភាពជាមួយបងខ្លា នៅរាត្រីថ្ងៃមង្គល ហើយពេលនេះ ណៃក៏សូមសារភាពជាមួយលោកគ្រូពេទ្យ នៅថ្ងៃ មង្គលដូចគ្នាដែរថា... ណៃមិនមែនជានារីល្អបរិសុទ្ធផូផង់ទេ នៅ មុនពេលណៃរួមរស់ជាមួយនឹងបងខ្លាជាស្វាមីភរិយា... ព្រោះណៃ បានត្រូវបុរសម្នាក់បំពាន... ជាន់ឈ្លីព្រហ្មចារីយ៍...

ថាតែប៉ុណ្ណោះ ចរណៃទុចដ៏ក់ហើយក៏រលីងរលោងទឹកភ្នែក ។ វិចិត្រអង្គុយអោបធិតា ធ្វើស្ងៀមស្ងាត់កាលបើឮសំដីនាងដូច្នោះ ។ ពេលនោះ មាណវីវាចាបន្តថែមទៀតថា :

- ប៉ុន្តែណៃសង្ឃឹមថា លោកគ្រូពេទ្យនឹងសណ្តោសណៃ ដូចដែល បងខ្លាធ្លាប់មានមេត្តាចំពោះណៃដូចគ្នា... ព្រោះណៃចង់អោយលោក ពេទ្យទទួលដឹងការពិត ថានារីដែលខ្លួនរៀបការជាមួយមានប្រវត្តិ អតីតកាលយ៉ាងណា ។ ធ្វើជាគូជីវិតនឹងគ្នា យើងត្រូវតែមានការ ស្មោះត្រង់នឹងគ្នា... បើលោកពេទ្យអាចទទួលណៃបាន នោះណៃនឹង មានការរំភើបចិត្តបំផុត ។ ប៉ុន្តែបើលោកពេទ្យទទួលមិនបាន នោះ ក៏មិនទាន់យឺតពេលដែរដែលលោកពេទ្យចង់ដូរចិត្ត ត្បិតយើងនៅ មានទាន់បានរួមដំណើរជីវិតជាមួយគ្នានៅឡើយ ។

ធិតាឈ្ងោកមុខដកដង្ហើមបន្ធូរទ្រូវមួយស្របក់ទើបបន្តទៀតថា:

- តាមពិត ភក្ត្រាមិនមែនជាសាច់ឈាមរបស់បងខ្លាទេ ថ្វីបើគាត់ ស្រលាញ់ថ្នាក់ថ្នមថែរក្សាកូនភក្ត្រា មិនខុសពីកូនបង្កើតរបស់គាត់ យ៉ាងណាក៏ដោយ... រីឯលោកគ្រូពេទ្យវិញក៏មិនមែនបុរសទីពីរក្នុង ជីវិតរបស់ណៃ បន្ទាប់ពីបងខ្លាដែរ...

ចរណៃឈ្ងោកមុខ វាចាទាំងអួលអាក់ ។ តែវិចិត្រមិនបាន សម្តែងការភ្ញាក់ផ្អើលអ្វីបន្តិចទេ ។ ផ្ទុយទៅវិញ គេបែរជាយកដៃ អង្អែលមាណវី ដោយដួងចិត្តអាណិតអាសូរទៅវិញ :

- នរណាថាបងជាមនុស្សទីពីរ ទីបីរបស់អូនណៃ... ? ការពិត បង គឺជាបុរសទីមួយរបស់អូនតើហ៍! ណៃ! អូនឈប់គិតអ្វីវែងឆ្ងាយ អ្វីទៀតទៅ...ណា៎...!

ចរណៃងើបមើលមុខវិចិត្រភ្លាម កាលបើឮសំដីគេដូច្នោះ :

- លោកពេទ្យមានប្រសាសន៍នេះ មានន័យថាម៉េច ?

វិចិត្រញញឹមឡើង ហើយដូរប្រយោគបន្លប់ភ្លាម :

- អូនណៃ! ឈប់ហៅបងថា "លោកគ្រូពេទ្យ"ទៀតទៅបានទេ ?

CHANBOKEO.COM

ស្តាប់ទៅដូចជាមិនជិតជិតនឹងគ្នាទាល់តែសោះ ។
- តែលោកមិនទាន់ឆ្លើយទេ ថាលោកនឹងអភ័យទោសអោយណៃ...
- ចាំអោយបងអភ័យទោសអូនធ្វើអីទៅ បើវាមិនមែនជាកំហុស របស់ណៃផងនោះ... ?
ណៃ...ហៅបងថា បងៗ សិនមក៏ នោះបង
នឹងទទួលថាបងជាបុរសតែមួយគត់របស់អូនរហូតតទៅ...ហើយអូន
ត្រូវតែឈប់គិតពីអតីតកាលអ្វីទាំងអស់... បានទេ ?

ចរណៃធ្វើមុខស្មើ... វិចិត្រឃើញហើយ ក៏លួងលោមថា :

- មើល៍..! យើងបានទទួលពរពីព្រះគ្រូរួចហើយ ថាយើងនឹងចាប់ ដៃគ្នាជាគូជីវិត...
បងចង់ឮពាក្យរបស់អូនហៅថា បងៗ ណាស់.. ហៅដើម្បីឲ្យបងបានដឹងថា
អូនពិតជាយល់ព្រមទទួលបងជាបុរស ដ៏សំខាន់តែម្នាក់របស់អូន ចាប់ពីថ្ងៃនេះរហូតតទៅ...
- អញ្ចឹងលោកសន្យាសិនមក៏ ថាលោកអភ័យទោសអោយណៃ..!
- ដូចគ្នាដែរ បងក៏ចង់អោយអូនអភ័យទោសអោយបងដូចគ្នាដែរ
បើសិនណាបងមានកំហុសឆ្គាំឆ្គងចំពោះអូនពីអតីតកាល...
- ថាម៉េច ? លោកធ្លាប់មានកំហុសពីអតីតកាលដែរ ?
- បាទ!...ជាកំហុសដ៏ធំមួយ...ដែលបងចង់អោយណៃអភ័យទោស អោយបងដូចគ្នា ។
- ក្នុងក្រសែភ្នែករបស់ណៃ លោកគ្រូពេទ្យជាមនុស្សល្អ រឿងអី
ដែលណៃត្រូវប្រកាន់ទោសពៃរ៍ផងនោះ ?
- មានន័យថា ណៃនឹងអភ័យទោសអោយបងសព្វយ៉ាង ចំពោះ
កំហុសរបស់បងពីអតីតកាលហើយហ្ន៎ស ?

មាណវីងក់ក្បាល :

- ចា៎ស! គឺដើម្បីសេចក្តីសុខក្នុងគ្រួសាររបស់យើង ។

វិចិត្ររំភើបចិត្តពេក ក៏ចាប់ដៃកល្យាណី យកមកថើប :

- ណៃ! បងស្រលាញ់អូនណាស់ ដឹងទេ... ? ស្រលាញ់តាំងពីយូរ ហើយ...
ហើយក៏ស្រលាញ់រហូតតរៀងទៅ...បងមិនស្តាយក្រោយ ឡើយ
ដែលបងបានជ្រើសរើសអូនជាគូជីវិត ។

គេក៏ស្រវាអោបនិតាសាជាថ្មីដោយដួងចិត្តញាប់ញ័រ ។

- អញ្ចឹងបងប្រាប់ណៃសិនមក៏ ថាបងស្រលាញ់ណៃពីអង្កាល់ ?

CHANBOKEO.COM

ធិតាឱ្យបសួរតិចៗដាក់ត្រចៀកគូស្នេហ៍ ។

- គឺ...ពីថ្ងៃដែលបងបានឃើញថ្ពាល់ខួចរបស់អូនជាលើកដំបូង...
- តាំងពីពេលណា ?
- គឺ... ពេលដែលបងបានប្រទះស្នាមញញឹម... ដ៏ស្រស់ស្អាតមួយ នៅលើ...ផែនថ្ពាល់ខួចមួយគូនោះឯង...
- នោះឯណា ? ហេតុអ្វីក៏បងចាំនិយាយរតាក់រតុបផង ?
- អូនសួរបងអីច្រើនម្លេះ ? ទុកសួរស្អែកខ្លះបានទេ ? ថ្ងៃនេះ បងមានការ...
- អញ្ជឹង បងមានការអ្វីដែរទៅ... ?

តែគេឈប់ឆ្លើយតទៅទៀតហើយ ។ គេបែរជាយកបបូរមាត់របស់ខ្លួនទៅផ្ទិបលើបបូរមាត់នារីយ៉ាងណែន មិនអោយនាងស្រដី សួរអ្វីបានទៀតឡើយ រួចហើយគេក៏ផ្តួលកាយមាណវីទៅលើគ្រែដ៏ ប្រណិតមួយដែលមានខ្នើយមាសកម្រាលមន្តរង់ចាំទទួលសោភ័ណ សុភមង្គល នារាត្រីដំបូងបង្អស់ រវាងរូបគេទាំងពីរកាយា ។ វិចិត្រក៏ថ្នាក់ថ្នមគូនៃបនិត្យរបស់គេ យ៉ាងផ្អែមល្ហែម តាមអំណាចកំសួល ពុះកញ្ជ្រោលក្នុងបេះដូងដោយឥទ្ធិពលនៃដួងចិត្តប្រតិពទ្ធ័ដ៏សែន ជ្រាលជ្រៅរបស់នរៈចំពោះធិតាជាយូរមកហើយ ។

នៅខាងក្រៅផ្ទះ សម្លេងស្លឹកដូងបបោសលើដំបូលក្បឿងលាន់ ខ្សាកៗ ចុះឡើងៗទៅតាមជំនោរវាតានៃរាត្រីដ៏សែនស្ងាត់ ហាក់បីដូចជាកំពុងបបោសអង្អែលហឫទ័យគូគាប់ទាំងពីរ អោយកាន់តែ រំភើបព្រឺព្រួចស្រើបអារម្មណ៍លង់លិចទៅក្នុងសេចក្តីស្នេហាដ៏មាន ជំរៅធំធេងឥតព្រំដែននឹងវាស់បានឡើយ ។

ooooooooooooooooooo

oooooooooooo

o

CHANBOKEO.COM

វគ្គទី៦
ព្យុះក្នុងដួងចិត្ត

ក្រុងបាត់ដំបង ជាងពីរខែកន្លងមក...

វិចិត្របានទទួលចរណៃនិងកូនៗ មករស់នៅជាមួយគេយ៉ាង ពេញមុខ តាំងពីគេត្រលប់មកពីព្រះនេត្រព្រះវិញ ។ ថ្វីបើអ្នកស្រី ផាន់ស៊ីបានមាត់ធំមាត់តូចជាច្រើនដងជាមួយគេក៏ដោយ ក៏គេចេញ មុខការពារជីវិតគូស្រករបស់គេយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់បំផុត ដោយមិនព្រម បណ្តោយអោយអ្នកទីបីមកសម្រុតកម្លាំងចិត្ត និងសេចក្តីស្រលាញ់ របស់គេចំពោះចរណៃនិងកូនរបស់នាងបានឡើយ ។ តើហេតុអ្វីទៅ ហ្វ៊ុ ដែលធ្វើអោយគេក្លាហាន ហ៊ានប្រឈមមុខការពារក្រុមគ្រួសារ ថ្មីរបស់គេដល់ម្លឹង ? ហើយចុះពេលនេះ ភក្តីនៅឯណា ? ហេតុ ដូចម្តេចបានជាបាត់មុខអោយឈឹង មិនឃើញទៅមកជាមួយនឹង បងប្រុសរបស់ខ្លួនដូច្នេះ ?

ទោះជាយ៉ាងណា ពេលនេះវិចិត្រមានអារម្មណ៍ថាគេបានទទួល នូវសេចក្តីសុខ និងសុភមង្គលយ៉ាងពេញលក្ខណៈដោយឥតប្រកែក បាន ។ រីឯធិតាយើងក៏បានប្រគល់នូវភាពទន់ភ្លន់ និងខ្លឹមសម្ផស្ស ជីវិតដ៏ស្រស់ត្រកាល ជាការឆ្លើយតបទៅនឹងការថ្នាក់ថ្នមរបស់នរៈ យើងយ៉ាងបរិបូណ៌បំផុតដូចគ្នាដែរ ។ គេស្រលាញ់គ្នាណាស់...! គេ ថ្នាក់ថ្នមគ្នា... គេលើកកម្លាំងចិត្តគ្នា... ហើយមានជំនឿចិត្តចំពោះគ្នា ទៅវិញទៅមកយ៉ាងជ្រាលជ្រៅឥតព្រំដែន ។ ខណៈនេះ ចំរៀង អ្វីក៏មិនពិរោះស្មើនឹងចំរៀងស្នេហាសុភមង្គលរបស់គេទាំងពីរនៅនា បច្ចុប្បន្ននេះឡើយ ហើយគេតែងតែគិតថាប្រហែល ជាគេទាំងពីជា គូជីវិតតែមួយគូគត់ ដែលមានសុភមង្គលជាងគេបង្អស់នៅលើ លោកយើងនេះ ។

នៅរសៀលថ្ងៃមួយ...

CHANBOKEO.COM

វិចិត្រតែងតែចេញទៅប្រកបកិច្ចការ ជាវេជ្ជបណ្ឌិតនៅពេទ្យធំ ដូចប្រក្រតី ។ ចំណែកចរណៃក៏នៅតែរក្សាការងារនៅវិទ្យាល័យនារី ដដែល ។ នាងម៉ៅបានចូលរៀននៅបូព៌ាសាលាបន្តទៀត ។ ប៉ុន្តែ ពីរនាក់ទៀតត្រូវចរណៃយកផ្ញើជាមួយមីងលឿម ដែលតែងតែ មក ជួយមើលក្មេងតូចៗទាំងពីរនាក់ នៅផ្ទះវិចិត្រតែម្តង ។

ថ្ងៃនេះ វិចិត្រត្រូវចូលវេនយាមមិនបាននៅផ្ទះទេ ។ ឯចរណៃ ក៏ត្រូវយកចង្ហាន់ទៅវត្ត ដើម្បីបង្សុកូលបុណ្យខួបលើកទីបីរបស់ លោកចំណាប់និងអ្នកស្រីចិន្តា ឪពុកម្តាយចិញ្ចឹមរបស់ចរណៃហើយ ដែលត្រូវជាឪពុកម្តាយបង្កើតរបស់អ្នកគ្រូពេទ្យចំណាន ។ លោក ទាំងពីរបានចែកស្ថានទៅទាំងពីរនាក់ ក្នុងគ្រោះថ្នាក់ចរាចរមួយនៅ ប្រទេសបារាំង ។ សព្វថ្ងៃ អ្នកគ្រូចរណៃបានដម្កល់ធាតុរបស់លោក នៅចេតិយមួយក្នុងវត្តគរដែលជាភូមិកំណើតរបស់លោកចំណាប់ ។

បន្ទាប់ពីប្រគេនចង្ហាន់បង្សុកូល ជូនវិញ្ញាណក្ខន្ធរបស់អ្នកមាន គុណហើយ ធិតាយើងក៏បែរខ្លួនបំរុងនឹងហៅរ៉ឺម៉កជិះត្រលប់ទៅផ្ទះ វិញទៅហើយ ស្រាប់តែប្រទះនឹងរថយន្តមួយបរចូលមកដល់ ។ រំពេចនោះ នាងឮសម្លេងស្រីម្នាក់ស្រដីរួសរាយដាក់នាងពីក្នុងឡាន មួយនោះមកថា :

- សួស្តី អ្នកគ្រូចរណៃ! សុខសប្បាយទេ ?
- អូហ៍ អ្នកនាងលិនដា! ជំរាបសួរចា៎ស!

មែនហើយ នោះគឺលិនដាដ៏ស្រស់សោភា ។ ធិតាចតរថយន្ត រួចក៏ដើរសំដៅមករកចរណៃភ្លាម ។

- អ្នកនាងមកលេងសាច់ញាតិនៅម្តុំនេះមែនទេ ? (ចរណៃសួរ)
- ចា៎ស! ជាសាច់ញាតិខាងប្តីរបស់ខ្ញុំ... គាត់មកសំណាក់ធម៌ទីនេះ តែថ្ងៃនេះខ្ញុំត្រូវទទួលគាត់ទៅផ្ទះវិញ ។ ហើយចុះអ្នកនាងសុខទុក្ខ យ៉ាងណាដែរ ? នៅទៅមករាប់អាននឹងលោកគ្រូពេទ្យវិចិត្រទេ ?

ឮប្រយោគដូច្នោះ ចរណៃយល់ភ្លាមថានាងមិនបានដឹងពីរឿង វិចិត្ររៀបការជាមួយចរណៃទេ ត្បិតគេទាំងពីរបានរៀបការស្ងាត់ៗ នៅឯស្រុកកំណើតរបស់នាង ទើបគ្មានញាតិមិត្តណាមួយដែលនៅ បាត់ដំបងបានដឹងទេក្រៅពីអ្នកស្រីផាន់ស៊ីចេញ ព្រោះគាត់ឧស្សាហ៍ ទៅអើតវិចិត្រញឹកញាប់ ។ ចរណៃមិនហ៊ានស្រដីអ្វីតបវិញទៅនារី

CHANBOKEO.COM

សោភាឈ្មោះលិនដានោះដែរ គ្រាន់តែញញឹមតបវិញប៉ុណ្ណោះព្រោះ
មិនចង់អោយល្អក់ទឹកចិត្តលិនដា ។ ភ្លាមនោះ ស្រាប់តែលិនដាដើរ
មកជិតនាងហើយខ្សិបប្រាប់បន្ថែមទៀតថា :

- លិនដាសូមប្រាប់យកបុណ្យចុះណា៎... កុំថាអីថាវ៉ាន់ ព្រោះយើង ជាស្រីដូចគ្នា ។
ខ្ញុំមិនចង់អោយអ្នកនាងត្រូវជូតទឹកភ្នែកដូចរូបខ្ញុំនា គ្រាមួយក្នុងអតិតកាលនោះទេ ។ ការពិត
ខ្ញុំនិងលោកវិចិត្រធ្លាប់ជា គូដណ្ដឹងនឹងគ្នា ជិតនឹងរៀបការទៅហើយ... ថៃដន្យលោកដុកទ័រ
ក្មេងនោះបានប្រព្រឹត្តអនាចារ្យទៅលើរូបស្រីក្រមុំម្នាក់ ហើយត្រូវខ្ញុំ ចាប់បានផ្ទាល់ភ្នែក
ទើបយើងត្រូវចែកផ្លូវគ្នា ។ អ្នកនាងដឹងទេ ថាពេលនោះ ខ្ញុំឈឺចាប់ហើយអាមាសយ៉ាងណា
ដែលគេធ្វើដូច្នោះ ដាក់ខ្ញុំ ?

លិនដានិយាយដល់ត្រង់នេះ ក៏រលីងរលោងទឹកភ្នែក បន្តិចមក ក៏យកដៃផ្ចិតទឹកភ្នែកវិញ
ទើបនិយាយបន្តថា :

- ខ្ញុំបានចាំគាត់ជាច្រើនឆ្នាំ ទំរាំគាត់រៀនដុកទ័រចប់ លុះដល់គាត់ ចេញធ្វើការ
ស្រាប់តែគាត់បែរទៅជាប្រព្រឹត្តអំពើមិនគប្បីយ៉ាងនោះ ទៅវិញ ខ្ញុំឈឺចាប់ហើយអាមាសណាស់...
យើងក៏បែកផ្លូវគ្នាតាំង ពីនោះមក ។ ប៉ុន្តែអ្វីដែលខ្ញុំស្ដាយបំផុតនោះគឺ...ខ្ញុំមើលមនុស្សខុស
រលីងធេង ។ សំណាងល្អដែរដែលខ្ញុំមិនទាន់ជ្រុលជ្រួស កុំអី...

លិនដាលេបទឹកមាត់ផ្សើមបំពង់កហាក់ដូចជាកំពុងញាប់ញ័រនឹង អតីតកាលខ្លាំងណាស់ ។
ព្រមជាមួយគ្នានេះដែរ ចរណៃក៏ញាប់ញ័រ រន្ធត់ក្នុងចិត្តក្រៃណា ក្រោយពីបានឮពត៌មាន
ដែលលិនដារៀបរាប់ ប្រាប់ ។ លិនដាក៏វាចាបន្តទៀតថា :

- បើអ្នកនាងទៅមកជាមួយនឹងលោកវិចិត្រ មើលៗផងណា៎ ក្រែង
លោត្រូវធ្លាក់ផ្លូវឆ្គោយចិត្តដូចខ្ញុំ... ថ្វីបើសព្វថ្ងៃនេះ ខ្ញុំរៀបការរួច ទៅហើយ
តែការសំរេចចិត្តដោយតក្កហលព្រោះឈឺចាប់ដែលបុរស មួយរូបនោះក្បត់ចិត្ត
ធ្វើអោយខ្ញុំរើសយកគូស្រករដែលខ្លួនមិនបាន ស្រលាញ់ជាគូទៅវិញ ម្ល៉ោះហើយ
ខ្ញុំក៏ត្រូវរស់ចៀមទិប្បដិសារី...

ទាំងពីរនាក់នៅស្ងៀមស្ងាត់មួយស្របក់ រំងាប់ចិត្តពុះកញ្ជ្រោល ទំរាំចរណៃក៏ដាច់ចិត្ត
សួរទៅលិនដាវិញទាំងញាប់ញ័រក្នុងចិត្តថា :

- ហើយចុះអ្នកនាងស្គាល់ទេ ថានារីដែលត្រូវវិចិត្រធ្វើបាបនោះជា នរណា
ហើយគេនៅឯណាដែរពេលនេះ ?

CHANBOKEO.COM

លិនដាសម្លឹងមុខចរណៃមួយស្របក់ ទើបឆ្លើយថា :

- ខ្ញុំចំណាំមុខគេមិនច្បាស់ទេ ត្បិតអាល័យតែតក់ស្លុតខ្លាំងពេក ចំពោះហេតុការណ៍ដែលខ្លួនកំពុងប្រទះនៅនឹងភ្នែក ហើយខ្ញុំក៏រត់ចេញមក... មកទល់នឹងពេលនេះ ខ្ញុំក៏មិនដឹងដែរថានារីរងគ្រោះនោះជានរណាទេ...

ចរណៃរន្ធត់ចិត្តអ្វីម៉្លេះទេ កាលបើបានទទួលដំណឹងនេះកាល ណា ។ តើឲ្យនាងគិតយ៉ាងណា ធ្វើយ៉ាងណា ចំពោះពត៌មាននេះ ? តើវាជាការពិតទេ ?បើលិនដាកុហកនាង តើគេធ្វើក្នុងគោលបំណង អ្វីដែរ ? មើលទៅអកប្បកិរិយារបស់នាងដ៏ញាប់ញ័រនៅពេលនេះ មាណវីប្រហែលជាមិនភូតភរចរណៃទេ ប៉ុន្តែ តើនាងមកបង្ហើប រឿងនេះប្រាប់ដល់ចរណៃធ្វើអ្វី ? ចរណៃពិចារណាក្នុងអារម្មណ៍មិន អស់មិនហើយ...

ធិតាក៏វិលមកផ្ទះ ប្រណិបតន៍ស្វាមីយ៉ាងល្អ តាមដែលនាងធ្លាប់ ធ្វើជាប្រក្រតី ។ នៅលើរានហាលមុខផ្ទះ វិចិត្រកំពុងអង្គុយលើ ទោងដ៏ស្រស់ស្អាតមួយ នាំបារមីនិងភក្ត្រាអានសៀវភៅកុមារដែល មានគំនូរផ្សេងៗ ។ មើលទៅគេហាក់ដូចជាទទួលខ្លួនជាឪពុក របស់ក្មេងយ៉ាងពេញលក្ខណៈ ។ កិរិយារបស់គេចំពោះក្មេងទាំងពីរបានបង្ហាញនូវភាពទទួលខុសត្រូវ និងក្តីស្រលាញ់យ៉ាងជ្រាលជ្រៅ ដោយឥតក្លែងបន្លំ ។ នៅតុមួយក្បែរនោះ នាងម៉ៅអង្គុយធ្វើ លំហាត់ សាលាដោយស្ងៀមស្ងាត់ ។ យូរម្តងៗ នាងបែរសួរវិចិត្រ ហើយហៅគេថាប៉ាៗពេញមាត់ ។ ឯវិចិត្រវិញក៏ឆ្លើយតបនាងម៉ៅដោយគំនិតរាក់ជ្រៅប្រកបដោយឆន្ទៈអប់រំកូនយ៉ាងប្រពៃ ។ មើល ទៅកូនរបស់នាងទាំងអស់ក៏ហាក់ដូចជាបានទទួលសុភមង្គលជីវិត យ៉ាងកក់ក្តៅបំផុតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់វិចិត្រ ។ ថ្វីបើគេ មិនដែលមានក្រុមគ្រួសារពីមុនមក ក៏វិចិត្រទទួលនាទីបានយ៉ាងល្អ ប្រសើរ ដែលធ្វើឲ្យចរណៃរំភើបចិត្តចំពោះគេមិនលែង ។ ពេល នេះ តើគួរឬទេដែលនាងត្រូវយកចំងល់ ដែលលិនដានាំមកប្រគល់ ដល់នាងកាលពីថ្ងៃ មកកកូរកកាយសួរវិចិត្រ ឲ្យរំខានដល់សេចក្តីសុខរបស់នាងនិងកូនៗ ? តែ.. បើមិនសួរទេ ដួងចិត្តនាងក៏នៅតែច្របូកច្របល់មិនអស់មិនហើយ ចេះតែអន្ទះសាក្នុងអារម្មណ៍ យ៉ាងណាមិនដឹង ។ នាងមិនព្រមជឿទេថា វិចិត្រធ្លាប់ប្រព្រឹត្តអំពើ គួរអាមាសពីមុនមក តែចំពោះអ្នកនាងលិនដាវិញ ក៏មិនសមហេតុ ផលអ្វីដែលនាងនឹងមកកុហកចរណៃដែរ កាលបើនាងស្រដីប្រាប់ចរណៃទាំងទឹកភ្នែកទឹកសំបោរ នៅក្នុងបរិវេណវត្តយ៉ាងនេះ ។ ពេលនេះ

CHANBOKEO.COM

តើចរណៃត្រូវធ្វើបែបណា ដើម្បីអោយបានដឹងការពិត ដោយមិនរំខានផ្លូវចិត្តនរណាទាំងអស់ ជាពិសេសគឺកុំអោយរំខាន សេចក្តីសុខដែលកូនរបស់នាងកំពុងបានទទួលពេលនេះតែម្តង ។

យប់ជ្រៅបន្តិចហើយ...

ចរណៃអង្គុយកាន់សៀវភៅអានផង គិតផង យ៉ាងច្របូក ច្របល់រកកោះត្រើយមិនឃើញ ។ ពិតមែនតែនាងហាក់ដូចជាមាន អាការៈស្ងប់ស្ងាត់នៅសំបកខាងក្រៅ ប៉ុន្តែដើមទ្រូងរបស់នាងបាន បង្កប់ពោរពេញទៅដោយកម្លាំង ខ្យល់ព្យុះបោកបក់រណ្តំលាន់ឮ យ៉ាំងគគ្រឹកគគ្រេងក្រៃលែង ។ ចរណៃញាប់ញ័រក្នុងចិត្តយ៉ាងណា មិនដឹង រកថាមិនត្រូវសោះ ។ ហេតុអ្វីនាងត្រូវគិតពីអតីតកាល របស់គេផង កាលបើវិចិត្រមិនដែលរវល់គិតអ្វីអំពីអតីតកាលរបស់ នាងសូម្បីបន្តិច ។ គេព្រមទទួលនាងសព្វយ៉ាងទាំងអស់ ហើយចុះ នាងវិញទទួលគេបានទេ កាលបើនាងមិនបានដឹងអតីតកាលរបស់ គេជាក់ច្បាស់ ? ពេលនេះ នាងបានរៀបការនឹងគេទៅហើយ... ជា អាពាហ៍ពិពាហ៍ ដែលនាងបានសំរេចចិត្តយ៉ាងរហ័ស បន្ទាប់ពីបាន ស្គាល់គ្នាមិនបានប៉ុន្មានអាទិត្យផង ។ តើនាងខុសឬទេ ដែលខ្លួន នាងមិនព្រម ផ្តល់ពេលវេលាអោយខ្លួនឯងសម្លឹងពិនិត្យរូបវិចិត្រ អោយបានយូរ ដើម្បីកុំអោយប្រទះវិប្បដិសារី ? តើវិចិត្រនៅមាន អ្វីលាក់បាំងជាមួយនាងទៀតដែរឬទេ ? បើនាងសាកសួរប្រវត្តិ អតិតរបស់គេ តើគេនឹងមានអារម្មណ៍ប្រតិកម្មមកនាងវិញយ៉ាង ណា ? ហេតុអីនាង មិនដែលនឹកឃើញចង់ដឹងពីប្រវត្តិរបស់គេម្តង ណាសោះកាលពីមុនពេលរៀបការ ? ហេតុអ្វីរឿងខ្សិបបន្តិចបន្តួច របស់នារីមួយរូបនោះ អាចធ្វើឲ្យបេះដូងរបស់នាងប្រាសចាកនូវ សេចក្តីសុខអស់រលីងយ៉ាងនេះ ? ហើយហេតុអ្វីមាណវីបែរជាមក ចង់ដឹងរឿងពិត ពីអតិតកាលរបស់វិចិត្រ នៅពេលនេះទៅវិញ ? តើនាងកំពុងសង្ស័យអ្វីពីគេ ដូចអ្នកនាង លិនដានិយាយប្រាប់នោះ មែនទេ ?

- អូនណៃ !

ចរណៃភ្ញាក់ព្រើតដែលវិចិត្រឱនឈ្ងោកខ្សឹបហៅមាណវី ក្បែរ ត្រចៀក ក្នុងខណៈដែលនាងកំពុងគិតភ្លឹកភ្លេចស្មារតី ។ នាងបែរ ញញឹមដាក់គេភ្លាមយ៉ាងរហ័ស :

- បងមិនទាន់សំរាន្តទេ ?

- នៅទេ ព្រោះបងចាំចូលដំណេកដំណាលគ្នាជាមួយប្រពន្ធ ។

CHANBOKEO.COM

ថាហើយគេក៏ដាក់ខ្លួនចុះលើអង្រឹងដែកក្បែរនាង ហើយយោល យឺតៗ រួចហើយក៏សួរភរិយាថា :

- បងសង្កេតឃើញអូនហាក់ដូចជាស្ងៀមស្ងាត់ណាស់ថ្ងៃនេះ ។ អូនមានរឿងអ្វីរំខានក្នុងចិត្តមែនទេ ណែ ?

និតាផ្ដេកកេសាលើស្មាស្វាមី គិតក្នុងចិត្តថា តើនាងត្រូវឆ្លើយ ដូចម្ដេចដើម្បីកុំអោយល្អក់កករអារម្មណ៍គូជីវិត ដែលគេកំពុងផ្ដល់សេចក្ដីសុខចំពោះនាងនិងកូនយ៉ាងបរិបូណ៌នោះបាន ។ម្យ៉ាងទៀត នាងក៏មិនដឹងដែរថា ការចង់ដឹងពីអតីតកាលរបស់គូស្រករ អោយ គេកកាយរឿងចាស់ៗមកនិយាយប្រាប់គ្នា តើបានប្រយោជន៍អ្វីដែរ ទៅសំរាប់នាង និងសំរាប់ជីវិតគូស្រកររបស់នាង ? តើវានឹងធ្វើឲ្យសុភមង្គលកាន់តែប្រសើរឡើង ឬក៏រិតតែត្រូវស្រកស្រុតវិញ ? តែ បើមិនសួរ មិនដឹងចម្លើយ ចិត្តសង្ស័យក៏នៅតែរំខានបេះដូងរបស់ នាង ហើយក្ដីរំខាននោះនឹងធ្វើអោយរូបនាងក្រៀមក្រំ ហើយក៏មិន អាចទទួលសេចក្ដីសុខពេញលក្ខណៈដូចគ្នា ។ តើនាងត្រូវជ្រើសរើសយកផ្លូវមួយណា ?

- បងចិត្រ...! (ចរណែហៅស្វាមីរបស់នាង)

- បាទ!

- យើងរួមរស់ជាមួយគ្នាជាងពីរខែហើយ... តែអូនមិនដែលឮបងសួរអូនអំពីប្រវត្តិអតីតកាលរបស់អូនទេ ។ បងមិនចង់ស្គាល់អូន មិនចង់ពីអូនទេថាអូនមានប្រវត្តិបែបណា ?

- បងមិនហ៊ានសួរទេព្រោះបងខ្លាចអូនត្រូវក្រៀមក្រំចិត្តដោយសារ ជីវិតអតីតកាលមករំខាន នាំអោយអូនស្រកស្រុតកម្លាំងចិត្តទទេៗ ជាពិសេស បងមិនចង់អោយសេចក្ដីសុខដែលយើងកំពុងទទួល ពេលនេះ មានភាពល្អក់កករ ។

- តែយើងជាប្ដីប្រពន្ធនឹងគ្នា... យើងគួរស្គាល់ប្រវត្តិគ្នាទៅវិញទៅ មកអោយច្បាស់លាស់ មិនមែនទេ ?

វិចិត្រងក់ក្បាល :

- បើសិនជា ការបកស្រាយអតីតកាលរបស់យើង ប្រាប់គ្នាទៅវិញ ទៅមកនោះ មិនរំខានដួងចិត្តនិងសេចក្ដីសុខរបស់យើងពេកទេ បងពិតជាចង់ស្គាល់អូនណែជាងនេះមែន

CHANBOKEO.COM

ព្រោះបងក៏មានរឿងចង់ ប្រាប់អូនវិញដែរ ដើម្បីកុំអោយអូនមានចិត្តសង្ស័យ រួចហើយក្លាយជាខឹងហើយស្អប់បងវិញនៅថ្ងៃណាមួយដូចគ្នាដែរ ។

- ចា៎ស! មែនហើយ! អូនគិតថា បើយើងជជែកគ្នាដោយចំហ ប្រកបដោយគតិនិងស្មារតីភ្លឺថ្លា យើងក៏អាចកែសម្រួលហើយរៀនពីជីវិតបានច្រើនជាងមុនមិនខាន រួចបើសិនយើងមានកំហុសអ្វីពី អតិតកាល យើងក៏អាចឆ្លៀតឆក់យកពលបច្ចុប្បន្ននេះ ដើម្បីកែឆ្នៃសម្រួលជីវិតយើងអោយល្អមកវិញបានទាន់ពេលវិញផង ។ បងចិត្រព្រមស្ដាប់រឿងជីវិតរបស់អូនខ្លះៗទេ ?

ធិតាស្រដីបែបនេះ ដើម្បីកុំអោយបុរសគិតថានាងចង់ដឹងពី ប្រវត្តិរបស់គេតែម្ខាង ។ ការពិតនាងគ្រាន់តែចង់បង្ហាញនូវភាពស្មោះត្រង់រវាងគូស្រករទាំងសងខាងត្បិតភាពស្មោះត្រង់ជាបណ្ដូលសំខាន់របស់សុភមង្គលក្នុងគ្រួសារនិមួយៗ ។

- បាទ! អ្វីដែលទាក់ទងនឹងជីវិតអូនណែ បងពិតជាចង់ដឹងសព្វ បែបយ៉ាងទាំងអស់ ។

- អញ្ជឹង! ដល់ពេលអូននិយាយរឿងជីវិតអតីតកាលរបស់អូន ជវាបបងចប់ហើយ បងនិយាយរឿងរបស់បងប្រាប់អូនវិញណា៎ ។

- ដោយពេញចិត្តបំផុតណា៎ ភរិយាសម្លាញ់ចិត្តបង ។ យប់នេះ អូននិយាយរឿងអូនអោយបងស្ដាប់ ហើយយប់ស្អែក បងនឹង និយាយរឿងបងម្ដង...

- ម៉េចចាំដល់ស្អែកផង បងចិត្រ ?

- មកពីបងចង់ស្ដាប់អូនបរិយាយពិស្ដាររអំពីរឿងរបស់អូននោះអី! កុំលួចកាត់ខ្លីសង្ខេបៗប្រាប់បងណា៎! បងមិនសុខចិត្តទេ!

ថាហើយ គេស្រវាថើបភរិយាដោយដួងចិត្តរំភើបបំផុត ។ រីឯបរិយាកាសគ្រួសារក៏ប្រែធូរស្រាលមនោរម្យមកវិញដែរ ។

oooooooooooooooo

oooooo

CHANBOKEO.COM

វគ្គទី៧
ជ្រោះជីវិត

ក្នុងមន្ទីរពេទ្យធំ ក្រុងបាត់ដំបង ឆ្នាំ១៩៤៨...

- បងចំណាប់! ក្មេងស្រីជំទង់ដែលគេងស្ដូកស្ដឹងនោះជាកូនចៅ នរណាដែរ ?

- នាងឈ្មោះកងណៃ ជាកូនអ្នកភូមិព្រះនេត្រព្រះណាំអូនចន្ថា ។ ឪពុកម្ដាយរបស់នាងនិងបងស្រី ត្រូវចោរភ្នំដញ្ញាំងសម្លាប់អស់ ហើយ ។ រីឯនាងវិញក៏មានរបួសធ្ងន់ធ្ងរ ទទួលបងត្រូវប្ដូរវេន ត្រលប់មកក្រុងវិញ ឲ្យក្រុមថ្មីចេញទៅកំចាត់ក្រុមចោរដ៏សាហាវ ទាំងនោះជំនួស ទើបបងដឹកនាងមកព្យាបាលនៅបាត់ដំបងនេះតែ ម្ដងទៅ ។

- មើលទៅនាង មានមុខមាត់ស្រស់ស្អាតគួរអោយស្រលាញ់ណាស់ បើយើងយកនាងចិញ្ចឹមជាកូនរបស់យើង ប្រហែលកូនចំណានគេ សប្បាយចិត្តណាស់ ព្រោះគេនឹងមានបងស្រីម្នាក់គ្រាន់កំដរ មិននៅ ឯកាជាកូនទោលអផ្សុកតទៅទៀត ។

- បងក៏គិតដូច្នេះដែរណាំអូន ។

អ្នកស្រីចន្ថាក៏ញញឹមឡើងដោយក្ដីត្រេកអរ ។

មិនយូរប៉ុន្មាន កងណៃក៏បានជាសះស្បើយ ហើយក៏បានទៅ រស់នៅក្នុងគ្រួសារលោកចំណាប់ ។ នៅក្នុងគ្រួសារនេះ នាងបាន ទទួលសេចក្ដីសុខយ៉ាងកក់ក្ដៅជាទីបំផុត តែនាងមិនបានសប្បាយ ចិត្តឡើយ ហើយចេះតែទារត្រលប់ទៅស្រុកវិញ ។ ថៃដន្យ ស្ថាន ការណ៍ស្រុកទេសមិនសូវស្រួល ។ ការធ្វើដំណើរទៅព្រះនេត្រព្រះ ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ជានិច្ចមិនថាពេលណាវេលាណា ។ដោយសារ តែការបារម្ភពីសុវត្ថិភាពរបស់នាង លោកចំណាប់មិនអនុញ្ញាត្ត អោយកងណៃត្រលប់ទៅស្រុកម្ដងណាឡើយ ។ ក្រោយមកកងណៃ ក៏ដាក់កិច្ចសន្យាជាមួយលោកចំណាប់និងភរិយាថា បើសិនណានាង រៀនចប់ការសិក្សាធ្វើការជាគ្រូបង្រៀន លោកចំណាប់ដាច់ខាតត្រូវ តែជូននាងត្រលប់ទៅស្រុកវិញ

CHANBOKEO.COM

ដើម្បីបំពេញកិច្ចការផ្ទាល់ខ្លួនមួយ ដែលនាងទម្លាក់ចោល មិនទាន់បានបំពេញតាមពាក្យបណ្ដាំរបស់ឪពុកនាងនៅឡើយ ។ លោកចំណាប់មិនបានដឹងទេថាជាបណ្ដាំអ្វី ប៉ុន្តែលោកបានជំរុញបណ្ដុះបណ្ដាលនាងយ៉ាងល្អ ទៅក្នុងការសិក្សា ដោយមិនរើសអើងថានាងជាកូនអ្នកជនបទឬយ៉ាងណាទេ ។

ចំណានជាកូនស្រីតែមួយរបស់លោកចំណាប់និងអ្នកស្រីចន្ថា ។ នាងមានវ័យតិចជាងកងណៃបីឆ្នាំ ។ ដោយកងណៃជាក្មេងស្រុក ស្រែ នាងខករៀនអស់បីឆ្នាំ ដូច្នេះនាងក៏ត្រូវរៀនថយបីឆ្នាំមកវិញ ស្មើនឹងចំណានដែរ ។ ទាំងពីរនាក់ចំណាននិងកងណៃស្រលាញ់គ្នា ណាស់ មិនខុសពីបងប្អូនរួមឧទរតែមួយឡើយ ។ ទីណាដែលឃើញ ចំណាន ទីនោះក៏ឃើញកងណៃដែរ ។ ដោយហេតុថាមិត្តភក្តិក្នុងថ្នាក់រៀនជាមួយគ្នាគេចំអកចំអន់ ចំពោះឈ្មោះរបស់នាងនឹងចម្លែក ព្រោះអ្នកក្រុងគេមិនដែលឮ ធិតាក៏សូមលោកចំណាប់ដូរឈ្មោះថ្មី វិញថា ចរណៃ គឺជាឈ្មោះដែលនាងជ្រើសរើសតាមការប្រតិស្ឋ របស់បុរសម្នាក់ដែលមានស្រមោលភ្លិបភ្លែតៗនៅក្នុងបេះដូងរបស់ នាងតាំងពីកុមារភាព ហើយដែលនាងមិនអាចលុបរូបភាពនោះ ចោលពីអារម្មណ៍បាន ទោះបីជានាងប្រឹងបំភ្លេចយ៉ាងណាក៏ដោយ ។ ធិតានៅតែនឹកទៅដល់គេហើយបារម្ភពីគេជានិច្ច...គ្រាន់តែមិនហ៊ាន ស្ដីប្រាប់នរណាតែប៉ុណ្ណោះ ។

១០ឆ្នាំកន្លងទៅ...

ក្រុងបាត់ដំបង ឆ្នាំ១៩៥៨...

ចរណៃក៏ប្រលងជាប់ជាគ្រូបង្រៀន បានចូលធ្វើការនៅសាលា បឋមសិក្សានារីសោហ៊ី ក្រុងបាត់ដំបង ។ ចំណែកចំណានជាប់ខាង ផ្នែកពេទ្យនៅឆ្នាំដំណាលគ្នាដែរ តែមិនទាន់ចូលធ្វើការទេ ។ រាល់ ថ្ងៃ តាំងតែចប់ការសិក្សា ចេញធ្វើការមក ចរណៃយើងតែងតែរំអុកសុំអោយលោកចំណាប់ នាំនាងត្រលប់មកព្រះនេត្រព្រះដែលជាទឹកដីកំណើតរបស់នាងវិញ ។

ថ្ងៃមួយ ចំណានលលេងបងស្រីថា :

- បងណៃ! ដូចជានឹកព្រះនេត្រព្រះអន្ទះសាដល់ហើយ ប្រហែលជាបងមានបុរសម្ចាស់ដួងចិត្តនៅរង់ចាំទីនោះមែនទេ ?

CHANBOKEO COM

- ឆ្កួត! កុំនិយាយផ្ដេសផ្ដាស ខ្មាសគេ ។ បងគ្រាន់តែចង់ទៅជួប
មនុស្សដែលធ្លាប់មានគុណលើបងតើហ៍ ។ គេធ្លាប់ជួយជីវិតរបស់ បង ។ ពេលនេះ
យើងបែកគ្នាដប់ឆ្នាំហើយ មិនដឹងថាគេប្រែប្រួល ឬមានសុខទុក្ខយ៉ាងណាទេ ?
- ខ្ញុំថាបើអ្នកមានគុណជាមនុស្សចាស់ៗ បងមិនអន្ទះសាងល់ម្លឹង ទេ ។
តែបើជាប្រុសកម្លោះវិញ... បែកគ្នា១០ឆ្នាំ ប្រហែលជាគេ មានកូនមានប្រពន្ធបាត់ហើយ...
បងកុំទៅគិតសង្ឃឹមច្រើនពេកអី ប្រយត្ន័ខកចិត្តណា៎បង!
- ឆ្លាតយោបល់មែនអូនណាន! ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ បើយើង បានទទួលដំណឹងពីគេ
វាអាចធ្វើអោយបេះដូងយើងស្ងប់ជាងការ
ដែលយើងមិនដឹងសោះ ទោះបីជាពេលនោះគេបានគេរៀបការ ចោលយើងក៏ដោយ ។
- នេះបងសារភាពហើយមែនទេ ថាបងមានបុរសនៅរង់ចាំបង ឯ
ព្រះនេត្រព្រះ ?
- ខុសហើយអូនណាន! បងមិនដឹងថា គេរង់ចាំបងឬក៏អត់ទេ ។ បងគ្រាន់តែដឹងថា
បងរង់ចាំដំណឹងពីគេជានិច្ចតែប៉ុណ្ណោះ ។
- ហ៊ឺ! បងស្រីរបស់ខ្ញុំស្មោះត្រង់នឹងស្នេហាដល់ហើយហ្ន៎! ខ្ញុំសូម
បន់ស្រន់អោយបងឆាប់បានជួបគាត់វិញណា៎បង!
- អរគុណអូនណាន! បងក៏បន់អញ្ជឹងដូចគ្នាដែរ ។

ចំណាននឹងសុខទុក្ខរបស់បងស្រីណាស់ មិនដែលនិយាយលេង
អ្វីប៉ះពាល់ទឹកចិត្តអោយនាងល្អក់កករអារម្មណ៍ទេ ត្បិតខ្លាចបងស្រី ខឹង
នោះគេនឹងអស់មាននរណាញ៉ិកញ៉ក់ទៀត ។ ចរណៃវិញក៏ថៃ
ទាំប្អូនមើលការខុសត្រូវជាបងស្រីជានិច្ច មិនអោយម្ដាយឪពុកហត់
មាត់កដោយសារគេទាំងពីរទេ ។ ឆ្នាំដដែលនោះ លោកចំណាប់ក៏
ត្រូវបានទទួលការតម្លើងឋានន្តរសក្តិជាភូឈ្មួយខេត្ត ព្រោះបាននាំ
ទ័ពវាយបង្ក្រាបពួកចោរភ្នំជញ្ជាំងបានជោគជ័យ ។ ភូមិភាគខាង
ជើងនៃខេត្តបាត់ដំបងក៏បានសាន្តត្រាណឡើងវិញ លែងមានភ័យ
អាសន្នដោយការធ្វើទុក្ខបុកម្នេញពីចោរព្រៃតទៅទៀតដែរ ។

ថ្ងៃមួយ...

នៅគេហដ្ឋានរបស់លោកចំណាប់ កូនស្រីពៅរបស់លោកបាន
រៀបចំពិធីជប់លៀងជួបជុំមិត្តភក្តិមួយ ដែលទើបនឹងរៀនចប់បាន ចេញធ្វើការ ។
នាងបានអញ្ជើញមិត្តប្រុសស្រីបួនដប់នាក់មកចូល រួម ។
រីឯលោកចំណាប់និងភរិយាមិនបាននៅចូលរួមទេ ត្បិត
អាល័យទៅភ្នំពេញធ្វើសាវនាពិសេសមួយ ។ ដូច្នេះពិធីនោះមានតែ
ភ្ញៀវក្មេងៗស្រករចំណានឬចរណៃតែប៉ុណ្ណោះ ។ ដោយហេតុថា
ចរណៃជាកូនចិញ្ចឹមហើយក៏ជាអ្នកជនបទ នាងតែងប្រយត្ន័ព្រំដែន របស់នាងជានិច្ច
មិនសូវចងមិត្តនឹងនរណាទេ មានតែម្នាក់ពីរ ប៉ុណ្ណោះ
ហើយគេទាំងនោះក៏មានក្រុមគ្រួសារអស់ទៅហើយ ។ ខុសអ្វីតែចំណានដែលរួសរាយបំផុត ។
នាងមានមិត្តគ្រប់កន្លែង មានប្រុសមានស្រី ថែដន្យមិនទាន់ត្រូវចិត្តនឹងបុរសណានៅឡើយ ទេ
ព្រោះនាងស្រលាញ់យុវភាពណាស់ ។ ពេលនេះ ទោះបីជាបាន ចេញធ្វើការក៏ដោយ ក៏នាងគិតថា
នាងចង់មានសេរីភាពចាយវាយ លុយកាក់ដែលរកដោយកម្លាំងខ្លួនឯងមួយស្របក់សិន
ទើបគិតគូរ រឿងគូស្រករតាមក្រោយ ។

មិត្តរបស់ចំណានក៏បានមកដល់ជាបន្តបន្ទាប់ ។ ចរណៃលួចរត់
ទៅពួននៅចង្ក្រានបាយរហូតមិនចេញមុខមកទេ ព្រោះនាងមិន
ចូលចិត្តបុរសនារីហ៊ឺហាបែបអ្នកជាន់ខ្ពស់ ម្យ៉ាងដោយសារនាងគិត ថានាងជាកូនអ្នកក្រ
មិនអាចវាយឫកតាមពួកគេបានឡើយ ។ រួច ដៃហើយ
នាងក៏គេចទៅអានសៀវភៅនៅចំហៀងផ្ទះ ទុកឱកាស
អោយប្អូនស្រីជួបជុំសប្បាយជាមួយមិត្តរបស់នាង ។ ដោយសារការ ស្គាល់អត្តចរិតរបស់បងស្រី
ចំណានក៏មិនបានរំខានចិត្តបងស្រីដែរ នាងក៏នាំមិត្តភក្តិនិយាយសើចសប្បាយ
ទៅតាមរឿងរបស់នាងទៅ ដោយមិនចូលទៅរំអុកបងស្រីរឿងអ្វីឡើយ ។ កំពុងតែអានសៀវ
ភៅ ស្រាប់តែចរណៃឮសំលេងរថយន្តមួយមកដល់មុខផ្ទះ ហើយក៏ ឮចំណានស្រែកហៅឡើងថា
:

- ជំរាបសួរបងភក្តី! យី! តាំងពីត្រលប់មកបាត់ដំបងវិញ ប្អូន មិនដែលជួបមុខបងសោះ...
បានការធ្វើហើយនៅ ?

តែចរណៃមិនបានចាប់ភ្លឹកតទៅទៀតទេ បន្ទាប់ពីឮសំដីរបស់

CHANBOKEO.COM

ប្អូនស្រីដូច្នោះរួចហើយ ។ បន្តិចមក នាងក៏ដើបដើរតាមចំហៀង ផ្ទះរកចេញទៅក្រៅ ដើម្បីសំដៅទៅសួនយុវវ័នដែលមានស្រះនៅ ចំកណ្ដាលសង់ជារាងបេះដូង មានដាំឈូកដែលកំពុងបញ្ចេញផ្កា រហង់យ៉ាងស្រស់បំព្រង ។ នាងគិតថានឹងទៅអង្គុយអានសៀវភៅ នៅក្រោមដើមចំប៉ាវិញ ក្រែងទទួលខ្យល់អាកាសល្អជាង ។ លុះ មកដល់ទ្វាររបង នាងក៏ដើរជ្រុលទៅទង្គិចទ្រូងបុរសម្នាក់ឈរវ៉េវ៉ នៅខាងក្រៅរបងផ្ទះនាង ហាក់បីដូចជាកំពុងរង់ចាំនរណាម្នាក់ ។ ជាតិជាស្ត្រីខ្មែរពេញវ័យក្រមុំ កាលបើមកពើបទង្គិចខ្លួនប្រាណ ប៉ះ សាច់បុរសយ៉ាងនេះ តើនរណាទៅមិនខ្មាសហើយមិនភ័យ ? ធិតា អៀនពេកមិនហ៊ានដើបសម្លឹងមុខបុរសចំៗនោះទេ ។ នាងគ្រាន់ តែញញឹមបន្តិចរួចលើកដៃសំពះបុរសនោះជាការគួរសម :

- សូមទោស! សូមទោសចា៎ស!

នាងវាចាដោយសុភាពចំពោះគេ ត្បិតធិតាឃើញគេស្ថិតនៅ ក្នុងសម្លៀកយ៉ាងថ្លៃថ្នូរមានតម្លៃ ។ នាងគិតថា គេម្នាក់នោះច្បាស់ ជាបុគ្គលត្រកូលអភិជនណាមួយហើយ ។ នាងមិនហ៊ានខ្វះការគួរ សមទេ ខ្លាចក្រែងនឹងឮដល់ត្រចៀកលោកចំណាប់និងអ្នកស្រីចន្ធា ដែលជាអ្នកគ្រប់គ្រង នាំតែលោកខកចិត្តដោយសាររូបនាង ។ ឆរី ស្រដីហើយក៏ឈ្ងោកមុខដើរចេញទៅ ទាំងបេះដូងញាប់ញ័រតែម្នាក់ ឯង ។ ប៉ុន្តែទោះបីមិនហ៊ានមើលមុខគេចំមែន តែលុះដើរហួសទៅ នាងក៏នឹកភ្នកចង់ស្គាល់ ថាគេមានមុខមាត់យ៉ាងណា ក្មេងឬចាស់ ឬក៏បុរសម្នាក់នោះជាមិត្តម្នាក់របស់ចំណាន ។ មាណវីក៏លួចចោល កន្ទុយភ្នែកទៅមើលគេ ស្រាប់តែឆរី ប្រទះនឹងក្រសែភ្នែករបស់គេ កំពុងសម្លឹងមករកនាងវិញដូចគ្នា ។ ធិតាងាកមុខចេញយ៉ាងរហ័ស ហើយនឹកភ័យខ្លួនយ៉ាងណាមិនដឹង ដែលនរៈចាប់កន្ទុយភ្នែករបស់ នាងបាន ថែមទាំងលួចញញឹមតបមករកនាងវិញទៀតផង ។

បន្ទាប់ពីបានអង្គុយមួយអានសៀវភៅ នៅក្នុងសួនមួយស្របក់ មក នាងក៏លួចបែរមើលគេម្ដងទៀត ស្រាប់តែនាងប្រទះនឹងកែវ ភ្នែកដ៏ភ្លឺថ្លា ព្រមទាំងស្នាមញញឹមលើផ្ទៃមុខរបស់គេ ចំពោះនាង ដដែល ។ ធិតាភ្ញាក់ព្រើត បែរមុខចេញភ្លាម ហើយនឹកឆ្ងល់ក្នុងចិត្ត ថាតើគេនោះជានរណា ហេតុអ្វីក៏គេលួចគន់នាងម្ល៉េះ ? មើលទៅគេ មានរូបរាងសង្ហាគួរឲ្យនារីចាប់អារម្មណ៍បំផុត ។ រីឯស្នាមញញឹមលើ

CHANBOKEO.COM

ផ្ទៃមុខរបស់គេវិញក៏ហាក់ដូចជាមានបង្កប់លាក់អត្ថន័យយ៉ាងជ្រាល
ជ្រៅធ្វើអោយនាងលួចញាប់ញ័រក្នុងចិត្តខ្លាំងណាស់ ។ ចំណែករស្មី
កែវភ្នែករបស់គេក៏មានអនុភាពលើបេះដូងរបស់មាណវីយើងយ៉ាង ចម្លែក
គឺអោយតែប្រទះក្រសែភ្នែករបស់គេម្តងៗ បេះដូងរបស់
នាងលោតកញ្ជ្រោលឱបខាក់ៗខុសចង្វាក់តែម្តង ។

រសៀលហើយ ធិតាក៏ដើរត្រលប់មកផ្ទះវិញ ។ ពេលនោះនាង ចាប់ភ្លឹកថា
បុរសដដែលនោះនៅឈរក្បែររថយន្តមួយ ក្រោម
ដើមចន្ទន៍មុខផ្ទះរបស់នាងកំពុងសម្លឹងមករកនាងទៀតហើយ តែ
នាងធ្វើពើមិនខ្ចីងាកមើលមុខគេវិញទេ ព្រោះនាងមិនចូលចិត្តនរៈ
ដែលឈរសម្លឹងនារីរហូតដល់នាងរអៀសខ្លួន ។ ធិតាក៏ដើរចូលទៅ
ក្នុងរបងដើរតាមចំហៀងផ្ទះដដែល ។ មួយស្របក់ក្រោយមក នាង
ក៏បែរលួចមើលទៅខាងក្រៅរបងសាជាថ្មី ហើយក៏នៅតែប្រទះនឹង
កែវភ្នែកភ្លឺថ្លាមួយគូនោះសម្លឹងមកធិតាយើងវិញដដែល ។ មាណវី ភ្ញាក់ព្រើត
នឹកញាប់ញ័រក្នុងចិត្តភ្លាម កាលបើឃើញបុរសសង្ហាម្នាក់ នោះលួចគយគន់រូបនាងមិនឈប់ឈរ :

- យី! នរណាគេអញ្ចេះ ? តាមដានយើងក្នុងគោលបំណងអ្វីទៅ ? តើគេជានរណា ? ថ្ងៃនេះ
លោកប៉ាមិននៅផ្ទះផង...តើយើងនិង
ប្អូនចំណាននឹងមានសុវត្ថិភាពដែរទេ ?

ភ្ញៀវរបស់ចំណានក៏ចេញត្រលប់ទៅវិញម្តងមួយៗ ។ ចរណៃ ក៏លេចខ្លួនមកជួយសំអាតផ្ទះ
ចំពេលដែលចំណានកំពុងលាគ្នាជា
មួយនឹងមិត្តម្នាក់ជាចុងក្រោយ ។ គ្រាន់តែគេក្រលេកឃើញវត្តមាន
របស់ចរណៃនៅក្នុងផ្ទះភ្លាម បុរសនោះក៏សួរថា :

- ចំណានមិនណែនាំអោយបងស្គាល់សមាជិកគ្រួសាររបស់ប្អូនទេ ?

ចំណានហាក់ដូចជាយល់បំណងរបស់មិត្តក៏ស្រដីថា :

- អូហ៍ អាល័យតែសប្បាយ ចំណានក៏ភ្លេចណែនាំទៅ ។

នាងក៏ទៅអូសដៃចរណៃអោយមកស្គាល់គ្នាជាមួយបុរសជាមិត្ត របស់នាង
ដែលជាបុរសដ៏សង្ហាមួយរូប :

- បង! នេះបងភក្តី ជាសិស្សច្បងរបស់ខ្ញុំកាលពីនៅរៀនមធ្យម សិក្សា ។ ហើយអ្នកខាងនេះ ជាបងស្រីរបស់ខ្ញុំឈ្មោះ....
- ស្បៃរឿង សូមជំរាបសួរចាស! (ចរណៃនិយាយកាត់)
- បាទ! ជំរាបសួរអ្នកនាងស្បៃរឿង!
ចំណានបើកភ្នែកមូលក្រឡង់ កាលបើឃើញបងស្រីប្រែឈ្មោះ យ៉ាងចម្លែកដូច្នោះ ។ ភក្តីនៅអែអង់មួយស្របក់ ធ្វើកិរិយាហាក់ ដូចជាមិនទាន់ចង់ទៅផ្ទះសោះ :
- នៅផ្ទះចំណាន បាយឆ្ងាញ់ណាស់ ។ ល្ងាចនេះ បងសុំម៉ាពេល ទៀតបានទេ ?
ឮដូច្នោះ ចរណៃលួចមិចភ្នែកដាក់ប្អូនមិនអោយយល់ព្រម ។ ពេលនឹងថាបងស្រីមិនចូលចិត្តមានភ្ញៀវប្រុស ចំណានក៏ឆ្លើយថា :
- អត់បានទេ ។ ចំណានអស់កម្លាំងហើយ ចង់សំរាក! ចាំថ្ងៃ ក្រោយទៅចុះណា៎បងភក្តី ។
ឃើញម្ចាស់ផ្ទះបិទផ្លូវ ភក្តីក៏លាចេញទៅ តែគេមិនភ្លេចចោល កន្ទុយភ្នែកមួយជាចុងក្រោយទៅចរណៃដែរទេ... មើលទៅគេហាក់ ដូចជាកំពុងតែចាប់អារម្មណ៍លើនិតាយើងដល់ស្អូរហើយ ។
លុះភ្ញៀវទៅអស់ ចំណានក៏ពោលលលេងទៅបងស្រីថា :
- ខ្ញុំមិនដឹងសោះថាបងមានឈ្មោះស្បៃរឿង...!
- ព្រោះបងមិនចង់អោយបុរសណាហៅបងថាអូនណៃនៅមុនពេល ដែលបងបានជួបនឹងបុរសម្នាក់នៅព្រះនេត្រព្រះនោះទេ ។
- ពុទ្ធោ! យូរហើយ ម៉េចក៏បងមិនប្រាប់ប្អូន ? ខំតែឆ្ងល់ ។
ចំណានសើចខឹកៗយ៉ាងរីករាយ ។
យប់នោះ ចរណៃរត់បិទទ្វារបិទបង្អួចតាំងពីព្រលប់ ។ ឃើញ កិរិយាចម្លែក ចំណានក៏សួរ :
- មានរឿងអ្វីបងណៃ បានជាច្រាសច្រាល់ខុសធម្មតា ?
- ព្រោះបងឃើញមនុស្សចម្លែកមកឈររវេរនៅមុខផ្ទះរបស់យើង កាលពីថ្ងៃរសៀលមិញ ។
- មានមនុស្សចម្លែកពីណា សុទ្ធតែជាពួកម៉ាករបស់ចំណានហ្នឹង ?
- អត់ទេ គេមិនបានចូលមកខាងក្នុងផ្ទះដូចមិត្តរបស់ប្អូនដទៃទៀត ទេ ។ គេនៅឈរខាងក្រៅរបងផ្ទះយើង រាប់ម៉ោងឯណោះ ហើយ គេតាមមើលបងមិនដាក់ភ្នែកសោះ ។

CHANBOKEO.COM

ស្រាប់តែចំណានសើចខឹកៗ ៖
- សង្ស័យតែមានបុរសមកលួចឆ្មក់មើលសម្រស់នឹសោភារបស់បង ស្រីខ្ញុំហើយ ។
បងឯងសំណាងតើហ៎ ដែលមានគេចាប់អារម្មណ៍...
- កុំនិយាយតែផ្តាស គ្មានអារម្មណ៍សំរាប់សើចលេងទេ ។
- បង! ស្រុកយើងសុខសាន្តគ្មានចោរទេ ។ បងទៅភ័យធ្វើអី ?
- ប្រយត្ន័ក៏គង់ប្រសើរជាងធ្វេសប្រហែសដែរអូន ។
ចំណានស្ងាត់មាត់តែម្តងកាលបើបានឮប្រយោគនោះ ។
ចាប់តាំងពីថ្ងៃនោះមក ភក្តីតែងតែមកលេងអ្នកទាំងពីរជាញឹក
ញាប់ ដោយមានបញ្ញើឯលិចឯកើតមកផ្ញើអ្នកទាំងពីរផង តែចរណៃ
មិនចូលចិត្តទទួលអ្វីពីបុរសនោះទេ ។
- ហេតុអ្វីក៏បងមិនចូលចិត្តបងភក្តី ? (ចំណានសួរ)
- អូនមើលឫកពាគេទៅ ក្រឡេមក្រឡឹមចំពោះស្រីណាស់ គ្រាន់តែ ស្គាល់ពីបីថ្ងៃ
ចង់លូកថ្លើមទៅហើយ ។
- គាត់តែប៉ុនហ្នឹងឯងបងអើយ! កុំប្រកាន់នឹងគាត់អី ។ ការពិត គាត់គ្រាន់តែខិលមាត់ខិលក
មិនបានការអីទេ ។
- បងថា គាត់ហ្នឹង មិនមែនត្រឹមតែខិលមាត់ខិលកទេ គឺប្រហែល ឆ្ងាយជាងហ្នឹងទៅទៀត ។
- ម៉េចក៏បងនឹងកើត ?
- គឺបងមានប្រផ្នូលក្នុងចិត្តចម្លែកៗណាស់ ។
ចំពោះចរណៃ ភក្តីគឺជាជនពាល ព្រោះគេមានឫកពាព្រាននារី ដែរពឹស ។
គេធ្លាប់បន្លំយកដៃចាប់សក់នាងលេង ពីរបីដងហើយ
សូម្បីតែនាងបានហាមឃាត់រួចហើយក៏ដោយ ក៏គេមិនរក្សាព្រំដែន ថ្លៃថ្នូរចំពោះនាងសោះ
ជួនកាលបន្លំចង់រកប៉ះខ្លួននាងទៀតផង ។ ឃើញវត្តមានភក្តីកាលណា
ចរណៃតែងគេចខ្លួនបាត់ជានិច្ច ។
ទោះជាយ៉ាងណា ក៏ភក្តីមិនបោះបង់ការព្យាយាមរបស់គេទេ ។
កាលបើឃើញចរណៃវាយឫកឆ្មើងឆ្មៃដាក់ខ្លួន គេគិតក្នុងចិត្តថា ៖
- ខំវាយឫកអោយខ្លាំងទៅ... ថ្ងៃណាមួយគង់តែនឹងទេ... ថាភក្តីដៃ
ខ្លាំង តិចថាមកអង្វរយើងចុះ... នោះនឹងអោយស្គាល់ថ្នាំខ្លាំងខ្លះមិន

CHANBOKEO.COM

ខាន កុំអោយថើងរអើងអញ្ជឹងពេក ។

ភក្តីមានឫកពាស្លូតផងកាចផងដាក់ចរណៃជាញឹកញយ ។ ភាព គ្រោតគ្រាត អាងរូបសង្ហា អាងទឹកប្រាក់និងទ្រព្យធនរបស់មាណព បានធ្វើអោយនាងកាន់តែមិនចូលចិត្តភក្តីខ្លាំងឡើងៗ ។ ជួនកាល ភក្តីធ្វើឫកជាយករថយន្តដឹកនារីស្អាតៗកាត់មុខផ្ទះរបស់នាងឲ្យនាង នឹកច្រណែនប្រចណ្ឌនារីទាំងនោះ តែធិតាមិនព្រមយកភ្នែកមើល សោះឡើយ ។ ដោយហេតុនេះហើយ ភក្តីក៏ក្លាយជាមានកំហឹងនឹក ចងគំនិតប្រទុស្តនឹងចរណៃ ដោយមិនដឹងខ្លួន ព្រោះអីនាងបាន បដិសេធជាច្រើនដងចំពោះការរាក់ទាក់របស់គេ ។ ពេលនោះ គេ ក៏រកល្បិចល្បួងផ្លូវផ្សេងម្តង ។

ចរណៃតែងតែជិះម៉ូតូជាមួយមិត្តទៅធ្វើការរាល់ថ្ងៃ តែថ្ងៃនេះ មិត្តរបស់នាងគ្រុនផ្តាសាយមិនបានទៅធ្វើការ ទើបនាងត្រូវជិះរ៉ឺម៉ក ទៅសាលាវិញដើម្បីកុំអោយខកការងារ ។ រសៀលនោះ ចរណៃជិះ រ៉ឺម៉កចាស់មួយត្រលប់មកវិញ ។ មកដល់ត្រង់មុខមន្ទីរឃោសនាការ រ៉ឺម៉កក៏បែកកង់ ។ ពេលនោះ ម៉ោងប្រាំកន្លះរសៀលទៅហើយ ។ នាងក៏ឈររង់ចាំហៅរ៉ឺម៉កថ្មីជិះ ស្រាប់តែប្រទះភក្តីបររថយន្តមួយ មកដល់ :

- សួស្តីស្មេរឿង! ត្រូវការអោយបងជូនទៅផ្ទះទេ ?

គេចូលចិត្តហៅខ្លួនគេថាបងៗណាស់ ពេលគេនិយាយជាមួយ នារីយើង ធ្វើអោយចរណៃរិតតែធុញថប់ឡើងជាលំដាប់ព្រោះនាង មិនចូលចិត្តបុរសនេះសោះ ។ នាងក៏ស្ទុះដើរឡើងលើចិញ្ចើមថ្នល់ ធ្វើជាមិនឃើញភក្តី :

- ស្មេរឿង! អូនកុំឆ្មើងពេកមើល៍! នេះបងកំពុងមានសមានចិត្ត ចំពោះអូនណា៎ ។ ម៉ោះ! ឡើងឡានមក! បងជូនអូនទៅផ្ទះ ។

តែចរណៃមិនចាញ់បោកទេ ។ នាងខ្លាចគេបររថយន្តនាំនាង ទៅកន្លែងផ្សេង ម្ល៉េះហើយក៏ចេះតែឈ្ងោកមុខដើរតទៅទៀត ។ មកដល់មុខមន្ទីរឧបនាយកយោធិនក្រុងបាត់ដំបង ស្រាប់តែភក្តី អស់ចិត្តនឹងអង្វរចរណៃតទៅទៀត ។ គេក៏បញ្ឈប់រថយន្តហើយក៏ ស្ទុះទៅចាប់ដៃនាង :

- កុំវាយឫកពេកមើល៍ព្រលឹង...! ម៉េចក៏សំងៃងខ្លួនហាក់ដូចជា ខ្លាចបងម្ល៉េះ ?

តែធិតារលាស់ដៃចេញ តែរលាស់មិនរួច ។ ភក្តីក៏ញញឹមហើយ ចំអកថា :

CHANBOKEO.COM

- រាងល្វតល្វៃបែបនេះ ចង់ទៅទៅណា ? បងនិយាយស្រួលៗមិន ចង់ ចង់អោយបងបង្ខំមែនទេ ?
- លែងដៃខ្ញុំទៅ ! (ធិតាស្រែក)
- មិនបាច់ស្រែកទេ ប្រយត្ន័អ្នកស្រុកគេច្រឡំស្មានថា ប្ដីប្រពន្ធ ឈ្លោះគ្នា ។

ភ្លាមនោះ ចរណៃរលាស់ដៃភិលរបូតផុតពីការចាប់ខ្វាមរបស់ មាណពភ្លាម ។ នាងក៏ស្ទុះរត់យ៉ាងលឿនគេចចេញទៅ ដោយការ ភិតភ័យយ៉ាងតក្កមា ស្រាប់តែឆវីរត់ទៅជល់នឹងទ្រូងបុរសម្នាក់ ភឹង ។ ធិតាភ្ញាក់ក្រញាងភ័យស្មើរលោះព្រលឹងតែម្ដង ។ រំពេច នោះ គេចាប់ដៃនាងជាប់ហើយអូសនាងយកទៅលាក់នៅពីក្រោយ ខ្នងរបស់គេ ព្រមទាំងស្រដីប្រាប់នាងខ្សិបៗថា :
- ឈប់ភ័យទៀតទៅ ! បុរសនោះមិនអាចធ្វើអ្វីអ្នកនាងបានទេ ។

ខណ:នោះ ភក្ដីរត់មកដល់ភ្លែតដែរ :
- ស្បៃរឿង... អូនរត់គេចពីបងធ្វើអ្វី ?

ស្រាប់តែភក្ដីធ្វើមាត់ចំហធ្លុង ពេលគេប្រទះបុរសចម្លែកមាឌធំ ធំបងម្នាក់នៅឈរចំពោះមុខ កំពុងយកខ្លួនរាំងផ្លូវមិនអោយនាយ រត់តាមស្បៃរឿង រួចហើយ...គេបិទមាត់ឈឹង បន្ទាប់មកក៏ដកជើង ថយក្រាកៗ ហក់ឡើងរថយន្ត បរចេញទៅដោយមិនស្រដីអ្វីមួយ ម៉ាត់ទៀតសោះឡើយ ។ បុរសចម្លែកនោះក៏បែរមកមាណវី ដែល កំពុងភិតភ័យញ័រចំប្រប់ពេញអង្គប្រាណ :
- ឈប់ភ័យទៅ អ្នកនាង ! គេទៅបាត់ហើយ ហើយផ្ទះអ្នកនាង នៅឯណាដែរ ? បើមិនឆ្ងាយទេ ចាំខ្ញុំដើរតាមពីក្រោយ ជួយរក្សា សុវត្ថិភាពអោយអ្នកនាងចុះ ។
- ចា៎ស នៅម្ដុំសួនយុវន័នេះឯង ។

ធិតាឆ្លើយទាំងញាប់ញ័រតែមិនហ៊ានងើបមើលមុខគេវិញទេត្បិត ខ្មាសអៀននឹងហេតុការណ៏ដែលភក្ដីធ្វើមកលើរូបនាងពេលនោះ ។
- អូហ៏ មាននៅឆ្ងាយឯណា ។ ម៉ោះ ! ខ្ញុំជូនទៅ ។

ចរណៃក៏ឈ្ងោកមុខដើរទៅមុខទៀត ឆ្លងតាមស្ពានថ្មនៅមុខ សាលាខេត្ត សំដៅទៅសួនយុវ័ន ដោយមានបុរសនោះដើរតាមពី ក្រោយរហូត ។ ចៃដន្យ មាណពម្នាក់នោះដើរស្ងៀមស្ងាត់ មិនឮ ស្រដីជាមួយនាងទេ តាមផ្លូវរហូតទាល់តែដល់មុខផ្ទះឆវី ។

CHANBOKEO.COM

- អរគុណលោក ដែលជូនខ្ញុំដល់ផ្ទះ ។

ចរណៃលើកដៃសំពះថ្លែងអំណរគុណនរៈ ទាំងដួងចិត្តញាប់ញ័រ ភិតភ័យនៅឡើយចំពោះហេតុការណ៍អំបាញមិញ រួចហើយនាងក៏ ដើរចូលទៅក្នុងផ្ទះភ្លាម ។ បន្តិចមក នាងក៏បែរក្រោយលួចមើល មុខបុរសនោះ ស្រាប់តែប្រទះខ្សែភ្នែករបស់គេដែលសម្លឹងមករក នាងយ៉ាងភ្លឺថ្លា ។ ធិតាហាក់ដូចជានឹកខ្មាសនរៈភ្លាម រួចដាក់មុខចុះ ឈ្ងោកដើរលែងហ៊ានងាកក្រោយតែម្តង ។ ប៉ុន្តែទោះបីជានាងមិន ងើបមុខសម្លឹងបុរសនោះពេញភ្នែក តែនាងចំណាំបានថា គេនោះ ជាបុរសម្នាក់ ដែលនាងធ្លាប់ដើរជល់ទ្រូងនាយថ្ងៃមុននៅមុខផ្ទះ ម្តងរួចមកហើយ ។ តែហេតុអ្វីថ្ងៃនេះ វាសនាថៃដន្យនាំនាងឲ្យរត់ ជល់ទ្រូងរបស់គេជាថ្មីទៀតអញ្ចឹង ? តើគេជានរណា ? ហើយហេតុ អ្វីបានជាគេយកចិត្តទុកដាក់នឹងរូបនាងម្ល៉េះ ? ហេតុអ្វីក៏នាងមាន អារម្មណ៍អៀនខ្មាសក្តៅមុខក្តៅមាត់យ៉ាងចម្លែក នៅពេលដឹងថាគេ កំពុ ផ្តោតអារម្មណ៍មកលើរូបនាងយ៉ាងពិសេសបែបនេះ ?

ការពិតធិតាយើងក៏ចាប់ភ្លឹកដែរថា នាងធ្លាប់បានឃើញមុខហ្នឹង រាងហ្នឹងកាលពីចូលឆ្នាំខ្មែរ ប៉ុន្មានថ្ងៃមុននេះ ហើយថែមទាំងធ្លាប់ បានអង្គុយលើកៅអីថ្មតែមួយក្បែររូបនាងក្នុងវត្តកណ្តាល មើលគេ លេងឈូងផង ។ ថៃដន្យ នាងមិនធ្លាប់ស្គាល់គេទេថា គេជានរណា គ្រាន់តែចាំថា នៅថ្ងៃចូលឆ្នាំនោះ គេស្លៀកពាក់ស្អាតបាតនៅអង្គុយ ស្ងៀមឈឹងតែមួយកន្លែងមួយថ្ងៃវាស់ល្ងាច មិនងើបដើរទៅណា មកណាសោះ មិនធ្វើមាត់ មិនមានចូលលេងអ្វីនឹងគេទេ ឃើញតែ អង្គុយធ្វើមុខញឹមៗដាក់នាង ។ អ្វីដែលថៃដន្យបំផុតនោះគឺ គេបាន ទិញសៀវភៅមួយយកអានកំដរអផ្សុក ជាសៀវភៅទស្សន៍ទាយ ដូចគ្នាបេះបិទនឹងសៀវភៅរបស់ចរណៃដែលកំពុងអានដែរ ។

តាំងពីពេលនោះមក ចរណៃដូចជាប្រទះបុរសសង្ហាយើងដូច ញឹកញាប់ខុសធម្មតា ទំនងដូចជាគេកំពុងលួចតាមដានរូបនាងរៀង រាល់ថ្ងៃឥចឹង ។ មាណវីនឹកភ័យព្រួចក្នុងចិត្តតែម្តង មិនដឹងថា គេតាមដាននាងព្រោះតែគេលួចប្រតិពទ្ធ័ឬក៏យ៉ាងណា ? ហេតុអ្វី បានជានាងលួចរំភើបញាប់ញ័រហើយអៀនខ្មាសក្នុងចិត្តអ្វីម្ល៉េះ ពេល នាងប្រទះខ្សែភ្នែករបស់គេម្តងៗ ? តើនាងកំពុងចាប់អារម្មណ៍លើ បុរសនោះវិញដែរឬអ្វី ?

ចរណៃគេងគិតតែម្នាក់ឯងមិនអស់មិនហើយ ។ ឃើញបងស្រី រសាប់រសល់ ចំណានបើកភ្លើង ហើយងើបពីគ្រែសួរថា :

CHANBOKEO.COM

- បងណែត្រិះត្រុះ នឹកនរណាគេហ្នឹង ?
- អូហ៍! បងយល់សប្តិមិនល្អ មិនហ៊ានគេងវិញ ។ សូមទោសអូន
ណាដែលបងប្រែខ្លួនញឹកពេក ធ្វើអោយរំខានដំណេករបស់អូន ។
- នឹកបុរសដែលនៅព្រះនេត្រព្រះនោះមែនទេ ? ចាំថ្ងៃអាទិត្យនេះ
ពេលប៉ាម៉ាក់ត្រលប់ពីភ្នំពេញមកវិញ ចាំខ្ញុំជួយទទូចសុំអោយគាត់ នាំបងទៅស្រុកកំណើតម្តង ។
ចរណៃលែងហ៊ានធ្វើមាត់ហើយ ។ នាងនៅស្ងៀមហើយមិច
ភ្នែកអោយប្អូនជាសញ្ញាថានាងកំពុងចូលដំណេកវិញ ។ ចំណានក៏ ពន្លត់ភ្លើងចូលនិន្ទ្រាដែរទៅ ។
បីថ្ងៃក្រោយមកលោកចំណាប់និងភរិយាក៏ត្រលប់មកដល់ផ្ទះ ។
ចំណានក៏លួចទៅនិយាយជាមួយឪពុកម្តាយរបស់នាងស្ងាត់ៗ អំពី រឿងរបស់ចរណៃ ។
លោកទាំងពីរក៏មិនប្រកែកអ្វីដែរ ព្រោះអី
លោកក៏ធ្លប់បានសន្យានឹងនាងថានឹងជូននាងទៅលេងស្រុកកំណើត
តាំងពីយូរមកហើយ ។
គ្រាន់តែឮដំណឹងថា ចរណៃមានបំណងត្រលប់ទៅធ្វើការនៅ ស្រុកកំណើតរបស់នាងវិញ
ភក្តិហាក់ដូចជាអន្ទះសាយ៉ាងណាមិន ដឹងទេ ។ គេមានអារម្មណ៍ហ្មួហ្មងខុសពីសព្វកាល
បាយលែងឆ្ងាញ់ គេងលែងលក់តែម្តង ។ មែនហើយ! គេធ្លាប់មាននារីច្រើនដែល
រត់តោងរូបគេប្រសេចប្រសាច លង់ស្នេហ៍នឹងភាពសង្ហារបស់គេ
ព្រមទាំងលុយកាក់ដែលគេចាយវាយទាំងខ្ទាស់ៗមិនដែលគិតព្រោះ គេសំបូរចាយមិនចេះអស់ ។
ចៃដន្យអីចំពោះនារីមួយរូបដូចចរណៃ នាងមិនព្រមយកភ្នែកមើលនរៈដោយល្អម្តងណាសោះ ។
ពេលនេះ គេនឹកចង់លេងល្បែងចាញ់ឈ្នះជាមួយចរណៃហើយ ។
នៅវេលាព្រលប់មួយ...
លោកចំណាប់ទៅប្រជុំនៅឯសាលាខេត្តបាត់ ។ ចំណែកអ្នកស្រី
ចន្ថាទៅជួយកំដរមិត្តម្នាក់ដែលមានជំងឺនៅមុំពោធិហ្សស្រី ព្រមទាំង នាំចំណានទៅជាមួយផង ។
ថ្ងៃនេះ ចរណៃនៅផ្ទះតែម្នាក់ឯង ។ ព្រលប់នេះ នាងដើរទៅសាខោអាវពីស្នួចំហៀងផ្ទះ
ប្រមូលយក មកបត់ទុក ហើយក៏រៀបរបចិទទ្វារចាក់សោរផ្ទះដែរ ។ ភ្លាមនោះ
ស្រាប់តែមានស្រមោលមួយផ្លោះរបងស្ងាត់ៗ ចូលមកចាប់ខ្ទប់មាត់ មាណវីជាប់
ហើយប្រវាយប្រតប់អូសនាងចេញទៅ ។ ចរណៃខំរើ បំរះយ៉ាងពេញទំហឹង
តែក៏ត្រូវបុរសនោះដាល់មួយដៃចំពោះទីកធ្វើ ឲ្យនិតាន្តិតន្លល់សឹងសន្លប់បាត់ស្មារតី

CHANBOKEO.COM

តែនាងនៅមើលឃើញច្បាស់ ថា នាងស្គាល់រថយន្តដែលបុរសកំពុងបើកឡានដាក់នាងចូលទៅ ។ បន្ទាប់មក គេចាប់នាងចងមាត់មិនអោយស្រែកហើយចងដៃចង ជើងនាងទៀត ។ តាមផ្លូវចរណៃខំរើប្រឹងបំរះយ៉ាងអស់ទំហឹងតែក៏ មិនអាចយកជ័យជំនះលើខ្សែនីឡុង ដែលចងខ្លួននាងបានឡើយ ។ ឆវីភិតភ័យបែកញើសស្រាក់ៗ ក្នុងចិត្តបែបន់អស់ហើយគុណទឹកដោះម៉ែ គុណព្រះរតនត្រ័យ អោយលោកតាមថែរក្សាការពាររូប នាង អោយផុតគ្រោះភ័យពេលនោះ ។

បន្តិចមក បុរសនោះបានលើកនាងបីចូលទៅផ្ទះល្វែងមួយនៅ ទីក្រុងបាត់ដំបង ។

- អោយខ្ញុំសូមអង្វរចុះ លោកភក្តី កុំធ្វើបាបខ្ញុំអីណា៎!

ធិតាស្រែកអង្វរបុរសនោះភ្លាម ពេលគេស្រាយមាត់ឲ្យនាង ។ កាលបើឮនាងហៅចំឈ្មោះ បុរសនោះភ្ញាក់ក្រញាង ហើយប្រញាប់ ដោះស្រោមមុខខ្មៅនោះចេញ រួចឧទានថា :

- នេះ ស្បែរឿងចាប់អារម្មណ៍ពីបងដែរមែនទេ បានជាអូនសង្កេត ភិនភាគ ក៏ភ្លាមស្គាល់ថាជាភក្តី ?

តែចរណៃមិនឆ្លើយទេ ។ ភក្តីក៏ដាក់នាសាបំរុងនឹងជំពិតថ្ពាល់ ធិតាទៅហើយ ស្រាប់តែនាងស្តោះទឹកមាត់ដាក់ឆែត :

- ហេតុអ្វីក៏លោកប្រព្រឹត្តរឿងដែលគួរអាមាសយ៉ាងនេះ ?

- ធ្វើបែបនេះ ព្រោះតែបងស្រលាញ់អូន...

គេឆ្លើយវិញទាំងខឹង ព្រោះត្រូវទឹកមាត់ពេញមុខ ។

- តែខ្ញុំមិនបានស្រលាញ់លោកទេ...

- ទោះយ៉ាងណាក៏បងនឹងធ្វើអោយអូនស្រលាញ់បងមិនខាន ។

ថាហើយគេក៏ស្ទុះទៅទ្រោបលើខ្លួនមាណវី ស្រាប់តែត្រូវធិតា ធាក់មួយជើងចំកណ្តាលមុខ បែកអំពិលអំពែកព្រោងព្រាតតែម្តង... គេខឹងណាស់ ក៏ស្ទុះមកទះកំភ្លៀងនាងពីរបីដៃ រួចហើយក៏ស្ទុះទៅ យកដបថ្នាំម្យ៉ាង មកចាប់ច្របាច់មាត់នាងបង្អកភ្លាម ។ ដោយចាញ់កម្លាំងដៃរបស់ភក្តីដែលទះកំភ្លៀងហើយបង្អកថ្នាំនាងទៀត មាណវី ទន់ខ្លួនល្វត់ ហើយដួលប្រូសទៅលើកំរាលឥដ្ឋ បាត់ស្មារតីឈឹងតែ ម្តង ។

CHANBOKEO.COM

មិននឹងជាអស់ពេលយូរប៉ុណ្ណាទេ... ពេលនាងនឹងស្មារតីមកវិញ ស្រាប់តែឃើញរូបកាយនាងអាក្រាតននល ដណ្តប់ដោយក្រណាត់ ភួយពណ៌ស ។ គ្រានោះកល្យាណីមានអារម្មណ៍ថា នាងបានបាត់បង់ នូវភាពបរិសុទ្ធរបស់នាងទៅហើយ... ។ ធិតារន្ធត់ញាប់ញ័រណាស់ ចង់យំក៏យំមិនចេញ ចង់ស្រែកក៏ស្រែកមិនឮ ។ តើនាងមានកម្មពៀរអ្វីខ្លះទៅ ដែលនាងត្រូវមកប្រទះគ្រោះអាក្រក់ក្នុងជីវិត មិន អស់មិនហើយ ។ ធិតាយើងក្រលេកមើលជុំវិញខ្លួន មិនឃើញមាន ស្រមោលនរណាទាំងអស់ សូម្បីតែទ្វារក៏បើកចំហដែរ ។ នាងនឹក ពិភាល់ក្នុងចិត្តយ៉ាងខ្លាំង លាយឡំនឹងក្តីឈឺចាប់ដ៏ធំធេង ។ ធិតា ប្រឹងក្រោកឡើងទាំងទីងធោង ស្រវារកសម្លៀកបំពាក់របស់នាង ដែលនៅមានសភាពល្អទាំងអស់មិនមានរហែកដាច់ដោចអ្វីបន្តិច ។ ទឹកភ្នែកជាច្រើនដំណក់បានប្រដេងគ្នា ហូរកាត់ផ្ទៃមុខរបស់មាណវី ទំលាយនូវការពើតផ្សាក្នុងចិត្ត ដែលព្រានឫស្យាមានឱកាសឆក់ យកព្រហ្មចារីយ៍របស់នាងបានដោយងាយៗយ៉ាងដូច្នេះ ។

បន្តិចមក នាងក៏ដើរចេញពីផ្ទះល្វែងមួយនោះទាំងទុរន់ទុរាធីង ធោង បន្តិចមកក៏បែរក្រោយរកចំណាំផ្លូវ ទើបនាងដឹងថា ផ្ទះល្វែង មួយនោះជាកូនក្លីនិកដែលទើបបើកថ្មីនៅបាត់ដំបង តាមបណ្តោយ ផ្លូវលេខមួយប្រហមាត់ស្ទឹងសង្កែ ។ ធិតាប្រឹងត្រដរដើរទាំងយប់ ស្ងាត់តែម្នាក់ឯង ពេលនេះ នាងលែងខ្លាចអ្វីហើយ ក្រៅពីការចង់ ស្លាប់តែម្យ៉ាងគត់ប៉ុណ្ណោះ ។ តើនាងត្រូវរស់ដើម្បីអ្វី កាលបើតម្លៃ របស់នារីក្រមុំបានរលត់រលាយសូន្យទៅហើយ... នាងអង្គុយយំ ក្រោមដើមឆ្នួងតែម្នាក់ឯង យំរហូតដល់ទឹកភ្នែកខះ លែងហូរតទៅ ទៀត...

មួយសន្ទុះធំក្រោយមក ធិតាក៏ងើបដើរទៅមុខ សំដៅទៅ រកលំនៅរបស់នាងវិញ ។ ថ្មើរនោះ មិននឹងជាម៉ោងប៉ុន្មានហើយ ទេ ។ ចរាចរតាមផ្លូវក៏ស្ងាត់ ជនោរខ្យល់ក៏ស្ងាត់ ចង្រិតក៏លែងយំ ដែរ ។ ធិតាមើលមិនឃើញអ្វីសោះ ក្រៅពីភាពងងឹតតែម្យ៉ាង ។ ភ្លាមនោះ នាងចាប់ភ្លឹកថា មានស្រមោលមនុស្សម្នាក់ដើរឆ្លងផ្លូវ សំដៅមករករូបនាង ។ នៅក្រោមពន្លឺខែព្រឹមៗនៃរាត្រីចុងខ្មើត នាងសំគាល់ភិនភាគរបស់គេបាន ថាគេជាមនុស្សប្រុសម្នាក់ ។ ពេលនោះនាងនឹកភ័យភើតក្នុងពោះតែម្តងដោយគិតថាគេគឺជាភក្តី បុរសចិត្តកំណាចមួយនោះ ។ មាណវីក៏ប្រឹងស្ទុះរត់ទាំងរូបកាយ ទុរន់ទុរា ប្រឹងក្រោកដើរទៅមុខទៀតយ៉ាងលឿន ។ ថៃដន្យ នាងឈាន មិនបានប៉ុន្មានជំហានផង ក៏ងងឹតមុខដួលប្រួសទៅដី ដោយចាញ់កម្លាំងថ្នាំ ដែលនៅសល់ឥទ្ធិពលក្នុងខ្លួននាងនៅ ឡើយ ។

CHANBOKEO.COM

- អ្នកនាង..!

ចរណៃឮសូរសំលេងមនុស្សប្រុសហៅនាងខ្សិបៗក្បែរត្រចៀក តែនាងអស់កម្លាំងណាស់ និយាយមិនរួចទេ បានត្រឹមតែពោលថា:

- ខ្ញុំ...ចង់ទៅផ្ទះ...

ឮដូច្នោះ បុរសនោះក៏ស្រវាលើកបីនាងឡើង ។ ពេលនោះ ធិតាយើងទន់ខ្លួនល្វក់ បាត់ស្មារតីវិញទៅហើយ... នាងមិនបានដឹង ថា តើបុរសនោះបីយកខ្លួននាងយកទៅណាទេ ។

លុះនាងបើកភ្នែកឡើងសាជាថ្មី ធិតាឃើញខ្លួនឯងនៅក្នុងផ្ទះ របស់នាងវិញដដែល ។ នាងយកដៃញីភ្នែក ញីហើយញីទៀត ច្រលំក្រែងភពមួយណាជាសុបិន មួយណាជាការពិត ។ ប៉ុន្តែទោះបី ជានាងញីភ្នែកប៉ុន្មានដង ក៏ការពិតនៅតែជាការពិតដដែល... គឺការ ពិតដែលថានាងត្រូវព្រានរំលោភព្រហ្មចារីយ៍ទៅហើយ មិនអាចកែ ប្រែបានទេ... ប៉ុន្តែហេតុអ្វីបានជានាងបានត្រលប់មកដល់ផ្ទះរបស់ នាងវិញ ? តើនរណាជាអ្នកមកជួយសង្គ្រោះរូបនាង ហើយហេតុអ្វី ក៏គេមកជួយយឺតពេលម្ល៉េះ ? ម៉េចមិនមកជួយឲ្យបានមុនពេល នាងត្រូវព្រានអប្រិយបំពារបំពានរូបនាងផង ? នឹកឡើងកាលណា នាងកាន់តែខ្ញាញ់ចង់តែយកកាំភ្លើងទៅបាញ់សម្លាប់បុរសដែលមាន ឈ្មោះថាភក្តីនោះឲ្យស្លាប់ធ្លាក់នរកទាំងរស់តែម្តង..!

CHANBOKEO.COM

ប្រហែលពីរម៉ោងក្រោយមក លោកចំណាប់ក៏បានមកដល់ផ្ទះ វិញ ព្រមជាមួយគ្នានឹងភរិយាព្រមទាំងចំណាន ស្រាប់តែប្រទះនឹង ចរណៃដួលដេកនៅក្នុងថ្លុកឈាម នៅលើកំរាលឥដ្ឋ ។

- ចរណៃ! កូនយ៉ាងម៉េចហ្នឹងកូន ?

អ្នកស្រីចន្ថាខមានឡើង ។ លោកចំណាប់លើកខ្លួនចរណៃឡើង មកពិនិត្យ ស្រាប់តែលាន់មាត់ឡើងដែរថា :

- ចរណៃបានអារកដៃសម្លាប់ខ្លួនណ៎ម៉ាក់វា...!

- ពុទ្ធោបងណៃ!

ចំណានលាន់មាត់ ។ លោកចំណាប់ក៏បីកូនស្រីដាក់រថយន្តបរ សំដៅទៅពេទ្យធំដើម្បីអោយគេសង្គ្រោះនាងជាបន្ទាន់ ។ គ្រោះល្អ ចរណៃមិនទាន់អស់ជីវិតនៅឡើយទេ ។ នាងក៏បានត្រូវលោកវេជ្ជ បណ្ឌិតសង្គ្រោះទាន់ពេលវេលា ហើយក៏បានរួចផុតគ្រោះថ្នាក់ ។

នៅក្នុងបន្ទប់អ្នកជំងឺ...

ចរណៃគេងបិទភ្នែកស្ងៀមស្ងាត់តែម្នាក់ឯងដើម្បីរំងាប់អារម្មណ៍ ដែលពុះកញ្ជ្រោលក្នុងទ្រូងគ្មានស្រាកស្រាន្ត ។ នាងទើបតែដឹងខ្លួន មិនប៉ុន្មាននាទីមុននេះទេ តែនាងមិនព្រមចង់ដឹងខ្លួនវិញឡើយ ។ នាងចង់តែធ្មេច...ធ្មេច... ដើម្បីកុំឲ្យនាងបានឃើញពិភពលោកដ៏ ល្អក់កករដូចនរកអវិចីនោះតទៅទៀត ។ ភ្លាមនោះ នាងចាប់ភ្លឹក

ថា មានដៃមួយមកស្ទាបថ្ពាសនាងបន្ថើរៗ :

- លោកប៉ា! (ចរណៃឧទានខ្សិបៗ)

តែមិនមែនឯណា! លុះនាងបើកភ្នែកឡើង ក៏ប្រទះនឹងដុកទ័រ សង្ហាមួយរូបដែលមានវ័យក្មេងណាស់មិនលើសពី២៦-២៧ឆ្នាំទេ ។ គេពិនិត្យរូបនាងដោយយកចិត្តទុកដាក់តែក៏មិនមានមាត់កអ្វីជាមួយ នាងដែរ ។ ធិតាភ្ញាក់ព្រើត ព្រោះគេជាបុរសដែលនាងធ្លាប់ជួបនៅ វត្តកណ្តាល ធ្លាប់រត់ដល់គេដល់ទៅពីរដងហើយធ្លាប់ប្រទះខ្សែភ្នែក គេជាញយដងរាប់មិនអស់ ពេលគេលបតាមដានរូបនាងថ្មីៗនេះ ។ បន្តិចមកធិតាក៏បិទភ្នែកវិញ ត្បិតអីពេលនេះនាងស្អប់មនុស្សប្រុស ណាស់ ។ ក្នុងលោកនេះ នាងលែងទុកចិត្តបុរសណាទៀតហើយ ក្រៅពីអ្នកមានគុណរបស់នាងចេញ ។ ថ្ងៃនោះ មាណវីចំណាំបានថា លោកគ្រូពេទ្យក្មេងនោះបានមកពិនិត្យអាការៈរបស់នាងជាច្រើនដង ហើយមានកិរិយា ហាក់ដូចជាខ្វល់ខ្វាយចំពោះសុខទុក្ខរបស់មាណវី ក្រៃលែង ។ គេអន្ទះសាដូចមាន់រកពង ឆ្លេឆ្លាចុះឆ្លេឆ្លាឡើង តែ នាងមិនខ្វល់នឹងនិយាយរកទេហើយក៏មិនសួរពីអ្វីដែរ ថែមទាំងខឹង មួម៉ៅនឹងលោកគ្រូពេទ្យនោះទៀតផង ដែលមកជួយសង្គ្រោះនាង ឲ្យផុតពីសេចក្តីស្លាប់ ព្រោះពេលនោះនាងលែងចង់រស់នៅឃើញ ពិភពលោកតទៅទៀតហើយ...

មិនថានាងមានអាការៈមួម៉ៅត្រមាត់ត្រមុយដាក់គេយ៉ាងណាទេ លោកគ្រូពេទ្យក្មេងមួយរូបនោះ តែងតែមកពិនិត្យអាការៈរបស់នាង យ៉ាងហ្មត់ចត់ ហើយញឹកញាប់រៀងរាល់ថ្ងៃ ថ្វីបើគេមិនសូវជាបាន និយាយស្តីអ្វីជាមួយនាងយ៉ាងណាក៏ដោយ ។ គេរក្សាការអត់ធ្មត់ ហើយស្ងាត់ស្ងៀម មិននិយាយមិនស្តី ហើយមានការយកចិត្តទុក ដាក់ នឹងការព្យាបាលរូបនាងយ៉ាងដិតដល់បំផុត ។

CHANBOKEO.COM

បីបួនថ្ងៃ កន្លងទៅ...

- បងណៃ! ពេលបងបានជាស្រួលបួលពីជំងឺពេលណា ប៉ាម៉ាក់នឹងជូនបងទៅព្រះនេត្រព្រះហើយ...

- មែនឬ អូនណាន ?

- ចាស! មែនហើយ ។ លោកប៉ាមានប្រសាសន៍ថាអោយណានជូនបងទៅរស់នៅទីនោះចំនួនមួយឆ្នាំ ដើម្បីឲ្យបងបានសប្បាយចិត្តមកវិញលែងចង់ធ្វើបាបខ្លួនដូច្នេះទៀត ។

ឮដំណឹងនេះភ្លាម ចរណៃក៏ញញឹមឡើងយ៉ាងបំព្រង ភ្លេចនូវ ការឈឺចាប់អស់រលីង ព្រោះនាងកំពុងតែនឹករលឹកដល់គេម្នាក់ឥត ឧបមា ហើយក៏ចង់ជួបគេណាស់ទៀតផង ។ បន្តិចមក មាណវីសួរ ទៅប្អូនស្រីថា :

- តើប៉ាម៉ាក់ជ្រាបហើយមែនទេ ថាបងត្រូវបុរសបំពាន... ?

ចំណានងក់ក្បាល :

- គឺប្អូនបានជំរាបគាត់ទាំងពីរហើយ ។ គាត់ក៏ភ្ញាក់ផ្អើលក្រៃលែង ព្រោះអាណិតបងណាស់ ។ ដូច្នេះហើយទើបគាត់សំរេចចិត្ត អោយ បងវិលត្រលប់ទៅស្រុកវិញ... ក្រែងបងបានសប្បាយចិត្ត ឈប់ នឹកចង់ធ្វើបាបខ្លួនឯងតទៅទៀត ។

- សូមទោសណាអូនណានដែល កាលនោះបងគិតខ្លី ត្បិតបងខឹង ចិត្តពេក កណ្តោចកណ្តែងឈឺចាប់ ហើយមិនអាចរកមធ្យោបាយណា ដោះស្រាយ ដើម្បីជួយសំរាលកំហឹងនិងការឈឺចាប់ផ្លូវចិត្តរបស់ខ្លួន ឯងបាន បានជាងងិតមុខ ប្រព្រឹត្តអំពើបាបដោយការធ្វើឃាតជីវិត របស់ខ្លួនឯងទៅ... ឥលូវនេះ បងសោកស្តាយណាស់ដែលបងបាន ធ្វើឲ្យប៉ាម៉ាក់រួមទាំងរូបអូនផង ត្រូវព្រួយអំពល់ដោយសារបង ។ ពេលនេះ បងដឹងហើយថាបងមានមនុស្សជាច្រើនដែលស្រលាញ់ បង ដែលបារម្ភពីសុខទុក្ខរបស់បង... ដូច្នេះបងត្រូវតែប្រឹងជំនះ ភាពឈឺចាប់ទាំងនេះឲ្យបាន ហើយប្រឹងរស់នៅម្តងទៀតសាជាថ្មី ដើម្បីមនុស្សដែលយើងស្រលាញ់ ជាពិសេសបំផុត បងត្រូវតែមាន ជីវិត ដើម្បីត្រលប់ទៅជួបបុរសម្នាក់ដែលតែងតែផ្តល់ក្តីសុខនិងក្តី មេត្តាសណ្តោសយ៉ាងត្រជាក់រមនារូបបងជានិច្ច មិនថាពេលណា...

- គឺជាបុរសដែលកំពុងរង់ចាំបងឯព្រះនេត្រព្រះនោះមែនទេ ?

CHANBOKEO .COM

- មែនហើយ... បងត្រូវតែជាសះស្បើយ ដើម្បីអោយបងឆាប់បាន ទៅជួបគេវិញ... បងកំពុងនឹកគេខ្លាំងណាស់!

ចំណានក៏ស្រវាអោបបងស្រី អង្អែលខ្នងអោយបន្តើរៗ ជា ការលួងលោមចិត្ត អោយនាងបានស្បើយកង្វល់ពីទុក្ខសោកចំពោះ រឿងអពមង្គលដែលទើបតែកន្លងទៅថ្មីៗ ។ ភ្លាមនោះ ចរណៃដាក់ ភ្នែកទៅមាត់ទ្វារបន្ទប់ពេទ្យ ស្រាប់តែប្រទះលោកដុកទ័រក្មេងនោះ ឈរមាត់ទ្វារ សម្លឹងមកនាងដោយក្រសែភ្នែកអំពល់ព្រួយបារម្ភ ។ នាងភ្ញាក់ព្រើត នឹករំភើបភើតៗក្នុងពោះពេលប្រទះនឹងក្រសែភ្នែក របស់គេ ។ ធិតាដាក់ភ្នែកចុះ គេចពីអនុភាពរបស់កែវភ្នែកមួយ គូនោះភ្លាម ។ លុះនាងលួចបែរទៅមើលម្តងទៀត គេនៅតែឈរ ទីនោះដដែល ។ ប៉ុន្តែស្នាមញញឹម ដែលគេធ្លាប់ប្រគល់អោយនាង រៀងរាល់ដងដែលគេជួបនាង បានបាត់ពីផ្ទៃមុខរបស់គេទៅហើយ នៅសល់តែក្រសែភ្នែកដែលសម្តែងនូវក្តីបារម្ភ និងទុក្ខសោកដ៏ជ្រាលជ្រៅមិនអាចថ្លាថ្លែងចេញបាន ។

ការពិត ចរណៃបានលួចសង្កេតឃើញកិរិយានោះច្រើនដង ហើយ ប៉ុន្តែមិនសូវជាចាប់ភ្លឹកប៉ុន្មានទេ ។ លុះដល់នាងប្រទះញយ ដងពេកទៅ ធិតាហាក់ដូចជាកើតមានចម្ងល់សង្ស័យចម្លែកក្នុងចិត្ត យ៉ាងណាមិនដឹងសោះ មិនដឹងថា ហេតុអ្វីលោកគ្រូពេទ្យម្នាក់នោះ មានអកប្បកិរិយាហាក់ដូចជាព្រួយបារម្ភពីសុខទុក្ខរបស់នាងម្ល៉េះ ? ម្យ៉ាងទៀត កិរិយានោះ ក៏មិនសមជាកិរិយាដែលពេទ្យគ្រប់គ្នាគេ ប្រព្រឹត្តលើអ្នកជំងឺដែរ ព្រោះគេហាក់ដូចជាយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះ នាងយ៉ាងពិសេសក្រៃលែង លើសពីអ្នកជំងឺទូទៅ...

ប៉ុន្មានថ្ងៃក្រោយមក...

ចរណៃក៏ជាធូរស្រាលមកវិញ ហើយត្រូវបានទទួលការអនុញ្ញាត្ត ពីលោកគ្រូពេទ្យត្រលប់មកផ្ទះវិញ ។ នាងត្រេកអររំភើបតែម្តង ក៏ស្ទុះរៀបចំខ្លួន ធ្វើដំណើរទៅព្រះនេត្រព្រះជាប្រញាប់នៅថ្ងៃតែ មួយដដែលនោះដែរ មិនរង់ចាំថ្ងៃស្អែកថ្មីសិនឡើយ ។

ការពិត បើនិយាយអោយចំទៅ ចរណៃបានត្រូវឪពុករបស់ នាង ផ្សំផ្គុំជាមួយយុវជនមួយរូបឈ្មោះករុណាហៅនាយខ្លា ជាស្វាមី ភរិយានៅមុនពេលដែលគាត់ធ្វើមរណកាលនៅឆ្នាំ១៩៨៨ ។ កាល នោះ ចរណៃទើបតែមានវ័យ១៨ឆ្នាំ ចំណែកនាយខ្លាអាយុ១៧ឆ្នាំ ។

CHANBOKEO.COM

តាមាំងជាឱពុករបស់នាងមិនចង់អោយកូនស្រីនៅកំព្រាតែលតោល កាលបើអត់ពីគាត់ទៅ ។ ម្យ៉ាងគាត់ដឹងថានាយខ្លាបានស្រលាញ់កូន ស្រីរបស់គាត់យ៉ាងប្តូរផ្តាច់ រហូតហ៊ានប្តូរជីវិតដើម្បីរូបនាងទើបគាត់ សំរេចចិត្តរៀបចំអ្នកទាំងពីរទាន់មុនគាត់ផុតដង្ហើម ។ រីឯនាយខ្លា វិញក៏ជាយុវជនដ៏ល្អមួយរូប ។ ថ្វីបើគេជាអ្នកកូនអ្នកស្រែក្រីក្រមាន ការសិក្សាតិចតួចមែន តែគេក៏ជាមនុស្សដែលមានទឹកចិត្តបំផុត ។ ដែលពិសេសជាងគេនោះ គឺគេស្រលាញ់ចរណៃរកអ្វីប្រៀបមិនបាន ឡើយ ។ អ្វីក៏គេអាចឲ្យនាងបានទាំងអស់ ឲ្យតែចរណៃទាមទារ ។

ប៉ុន្តែនៅកាលនោះ ថ្វីបើគេបានរៀបការហើយក៏ដោយ ក៏គេ នៅក្មេងមិនទាន់ពេញវ័យសមសួនទាំងពីរនាក់នៅឡើយ ទើបគេ មិនបានរួមរស់ជាមួយគ្នាជាគូស្វាមីភរិយា ដូចអ្នកដទៃផងទាំងពួង ថ្វីបើគេមានចំណងចិត្តចំពោះគ្នា យ៉ាងមុតមាំក៏ដោយ ។ ថ្ងៃមួយ ថៃដន្យពួកចោរព្រៃដែលចូលប្លន់ក្នុងភូមិហើយបានបាញ់ត្រូវចរណៃ របួសជាទម្ងន់ ។ មាណវីក៏ត្រូវបែកគ្នាពីនាយខ្លាយ៉ាងអាសន្ន ព្រោះ លោកចំណាប់បានដឹករូបនាងយក ទៅព្យាបាលនៅ ឯទីក្រុងបាត់ ដំបង ។ ដោយហេតុថាការធ្វើ ដំណើរទៅមករវាងក្រុងបាត់ដំបង និងព្រះនេត្រព្រះ បានស្ថិតនៅក្នុងគ្រោះថ្នាក់ អស់រយៈជាយូរឆ្នាំ អ្នកទាំងពីរមិនដែលបានដឹងដំណឹងពីគ្នាម្តងណាឡើយ តាំងពីថ្ងៃ ដែលលោកចំណាប់ដឹករូបកាយស្គុកស្គីងរបស់ធិតាចាកចេញទៅ ។

ថ្ងៃនេះ ធិតាវិលមកដល់ស្រុកវិញសាជាថ្មី សុបិនទាំងឡាយ របស់នាងក៏បានក្លាយជាការពិត ដូចចិត្តដែលនាងគិតប៉ងប្រាថ្នា ។ ចរណៃក៏បានជួបនាយខ្លារបស់នាងដូចបំណង ហើយគេក៏នៅតែរង់ ចាំនាង នៅតែស្រលាញ់នាង... នៅតែបូជាអ្វីៗទាំងអស់ក្នុងជីវិត របស់គេ ដើម្បីរូបនាងដដែល ។ ចំណងដួងចិត្តដ៏ជ្រាលជ្រៅ ដែល គេធ្លាប់មានចំពោះគ្នាពីដើមយ៉ាងណា ពេលនេះក៏នៅតែមានសន្ទុះ អនុភាពបែបនោះដូចគ្នា ពេលអ្នកទាំងពីរបានជួបមុខគ្នាសាជាថ្មី ។ សូរសៀងភ្លេងការក៏បន្លឺឡើងយ៉ាងខ្ទ័រខ្ទារពេញភូមិ ។ នាយខ្លានិង ចរណៃក៏បានរៀបការនឹងគ្នាជាគូជីវិត ដោយមានព្រះគ្រូឧត្តរៈ តា ញ៉ៅមេឃុំនិងយាយព្រីង ប្រពន្ធគាត់ ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារលោក ចំណាប់ មកចូលរួមធ្វើជាអធិបតីដល់គេទាំងពីរថែមទៀតផង ។

នៅក្នុងបន្ទប់ផ្សំដំណេក នារាត្រីក្រេបទឹកឃ្មុំចន្ទ័...

CHANBOKEO.COM

- បងខ្លា!

- បាទ!

- ណៃមានរឿងមួយដែលចង់ជំរាបបងខ្លាអោយបាននឹង ព្រោះណៃ
មិនចង់អោយបងខឹងហើយអាក់អន់ចិត្តនៅពេលក្រោយទេ ។

- រឿងអ្វីទៅអូនណៃ ?

- បងប្រាប់អូនសិនមកថាបងនឹងអនុគ្រោះដល់ណៃ ពេលបងបាន
ដឹងរឿងពិតទាំងនោះហើយ ។

- អូននឹងស្រាប់ហើយតើ ថាបងអនុគ្រោះអោយណៃសព្វយ៉ាងទាំង អស់ ។ ប្រាប់បងមក...
បងចាំស្តាប់អូនហើយ ។

ធិតាឈ្ងោកមុខមួយស្របក់ទើបដាច់ចិត្តនិយាយឡើងថា :

- បងខ្លា... ប៉ុន្មានថ្ងៃមុនពេលអូនធ្វើដំណើរមកព្រះនេត្រព្រះនេះ
អូនបានប្រទះនឹងឧប្បត្តិហេតុដ៏សែនអាក្រក់បំផុតក្នុងជីវិត...

ធិតាស្រក់ទឹកភ្នែកច្រោក ។ នាយខ្លាឃើញដូច្នោះក៏ងើបឡើង ស្រដីទាំងភ្ញាក់ផ្អើលថា :

- អូនត្រូវគេបំពានរូបកាយ... មែនទេ ?

- ម៉េចបានជាបងដឹង ?

- គឺកិរិយារបស់អូន កំពុងបរិយាយប្រាប់បងណា៎!

ចរណៃឈ្ងោកមុខស្រក់ទឹកភ្នែកសាជាថ្មី ។

- នរណាគេ ចិត្តប្រេតនរកយ៉ាងនេះ អូនណៃ ?

នាយខ្លាយកដៃក្តោបក្បាល សំដែងការឈឺចាប់ក្នុងចិត្ត ។

- ខឹងនឹងអូនឬ បងខ្លា ?

មាណពបែរសម្លឹងមុខចរណៃ ហើយស្រវាអោបនាងពេញដៃ :

- អត់ទេ! បងមិនខឹង មិនបន្ទោសអូនទេ... ការពិត បងខឹងនឹង ព្រេងវាសនា
ដែលធ្វើអោយបងខ្វះលទ្ធភាពនឹងការពារអូនអោយ ផុតអំពើពាលនោះបានតើហ៎ !

រំពេចនោះ ស្រាប់តែ ខ្លាយកដៃជូតទឹកភ្នែកដែលកំពុងហូរធ្លាក់
មកលើផ្ទៃមុខរបស់នាយ រួចហើយក៏ជូតទឹកភ្នែកអោយនារីកំពូល
ដួងចិត្តរបស់គេ ។ បន្ទាប់មក បុរសយើងក៏ញញឹមមកវិញយ៉ាង រហ័ស
ព្រមទាំងស្រដីដោយក្តីត្រេកអរ ថា :

CHANBOKEO.COM

- តែពេលនេះ បងលែងខឹងនឹងព្រេងវាសនាទៀតហើយព្រោះគេ
បាននឹកដៃអូនអោយត្រលប់មកជួបបងវិញ ។ ទោះបីអូនមិនមែន
ជានារីបរិសុទ្ធក៏ដោយក៏បងនៅតែស្រលាញ់អូន ហើយចង់រួមរស់ជា មួយអូន
ប្រសើរជាងរស់នៅត្រមង់ត្រមោច ដោយគ្មានរូបអូននៅ ក្បែរនោះដែរ ។
បងបានរង់ចាំអូនជាច្រើនឆ្នាំយ៉ាងកណ្តោចកណ្តែង ពេលនេះ អូនក៏បានវិលមកជួបបងវិញជាថ្មី
រឿងអ្វីដែលបងត្រូវ បណ្តោយឲ្យអូនព្រាត់ពីបងទៅវិញ ? បងពិតជាខ្លាចភាពត្រមង់
ត្រមោចណាស់ ។ បងស្រលាញ់អូន ! បងនឹកអូន... ! កាលបើរូបអូន
បានវិលមកដល់រង្វង់ដៃរបស់បងវិញហើយ បងសន្យាថានឹងការ
ពាររូបអូនអោយមានសេចក្តីសុខបំផុតចាប់ពីពេលនេះតទៅ... មិន
ឲ្យអូនឃ្លាតទេណាឆ្ងាយពីរង្វង់ដៃរបស់បងជាដាច់ខាត ។
ចរណៃស្រវាអោយចង្កេះមាណព ទទួលនូវភាពកក់ក្តៅពីដើម
ទ្រូងរបស់គេ ។ មួយស្របក់ក្រោយមក នាងក៏ពោលសួរថា :
- ចុះបើអូនបែរជាមានផ្ទៃពោះដោយអំពើពាលមួយនោះ... ?
- បងក៏នឹងរក្សាគេជាកូនចៅរបស់បង ព្រោះគេជាទារកតូចដែល ជាដំណក់ឈាមរបស់អូន ។
គេមិនបានដឹងរឿងឧក្រិដ្ឋរបស់មនុស្ស ចាស់ទេ ដូច្នេះ យើងមិនគួរដាក់ទោសគេឡើយ ។
បងនឹងថែរក្សា គេអោយមានសេចក្តីសុខបំផុត ។ លុះគេធំឡើងនឹងបានប្រាសចាក
នូវអំពើពាលនរកអវិចីទាំងឡាយ ។
ចរណៃសម្លឹងមុខមាណពដោយក្តីរំភើបក្នុងចិត្ត :
- ណៃដឹងមុនរួចហើយថាបងនឹងសណ្តោសរូបអូននឹងកូនជានិច្ច ! ទោះបីបងមិននិយាយប្រាប់អូន
ក៏អូនបានដឹងជានិច្ចដែរថាបេះដូង របស់បងទូលាយណាស់
អាចទទួលយកអូននិងកូនៗជាច្រើននាក់ ទៅលាក់ទុក ហើយផ្តល់សេចក្តីសុខយ៉ាងរមនា ។
អរគុណណាស់ ប្តីសម្លាញ់ ដែលបងបានផ្តល់ម្លប់ដ៏ត្រជាក់ក្សេមក្សាន្តចំពោះជីវិត
របស់អូនដែលកណ្តោចកណ្តែងជាយូរមកហើយ ។
ខ្លាស្រវាអោបប្រពន្ធយ៉ាងណែនផ្ទឹបនឹងដើមទ្រូង :
- មែនហើយ ! ក្តីស្រលាញ់របស់បងធំធេងណាស់ អាចដណ្តប់រូប
អូនហើយនិងកូនៗបានគ្រប់គ្នាទាំងអស់... អូនឈប់បារម្ភអ្វីទៀត ទៅ ។ ចាប់ពីថ្ងៃនេះតទៅ
យើងច្រៀងតែចម្រៀងសុភមង្គលតែ ម្យ៉ាងប៉ុណ្ណោះ ។

CHANBOKEO.COM

- ចាំសបង! ហើយអូនក៏រំភើបចិត្តឥតឧបមា ដែលអូនមានឱកាស បានរៀបការនឹងមនុស្សល្អដូចជារូបបង ។ បងខ្លា! អូនស្រលាញ់ បងណាស់...!

គូស្នេហ៍ទាំងទ្វេហាក៏ញញឹមដាក់គ្នាយ៉ាងបំព្រង ដើម្បីទទួលនូវរសជាតិសុភមង្គលដ៏ផ្អែមល្ហែមបំផុត រវាងគេទាំងពីរនាក់ ។

តាំងពីថ្ងៃនោះមក គេក៏រួមរស់ជាមួយគ្នាជាគូស្វាមីភរិយាដោយ គ្មានរឱស្ឋានអ្វីបន្តិចឡើយ ។ អ្នកទាំងពីរបានទទួលសេចក្តីសុខ យ៉ាងពេញលក្ខណៈ ថ្វីបើគេរស់នៅជនបទដាច់ឆ្ងាយពីសង្គមហ៊ឺហា នានាទាំងឡាយនោះក៏ដោយ ។

ooooooooooooooo

ooooo

o

CHANBOKEO.COM

វគ្គទី៨
ពិរុទ្ធ

ក្រុងបាត់ដំបង ឆ្នាំ ១៩៦៣...

- លោកពេទ្យមិនស្រួលខ្លួនហ្អែសថ្ងៃនេះ ? (ពូខេមសួរ)
- បាទ! អត់ទេ ? មានអ្វីប្លែកឬពូខេម ? (វិចិត្រតបវិញ)
- ឃើញលោកពេទ្យមានភ្នែកក្រហមៗ ហើយធ្វើមុខស្រពោនៗ ទើបពូនឹកចម្លែកក្នុងចិត្ត... កំពុងខ្វល់ចិត្តរឿងអ្វី មែនទេ ?

វិចិត្រញញឹមតបវិញ :

- ភ្នែកក្រហមព្រោះស្រក់ទឹកភ្នែកអាណិតប្រពន្ធខ្ញុំហ្នឹងណា៎ពូ...
- អូហ៍... មានរឿងអ្វីហ្អែស បាទ ?
- មិនមានទេ... គ្រាន់តែខ្ញុំអាណិតគេ... គេងស្តាប់រឿងគេនិយាយ ប្រាប់ម៉ាយប់ ស្រាប់តែស្រក់ទឹកភ្នែកអាណិតគេពេញម៉ាយប់ដែរ ។
- ភ្នែកទន់ម្ល៉េះ លោកគ្រូពេទ្យ ?
- អត់ទេ... គឺចិត្តខ្ញុំតើហ៍ ដែលទន់...
- សង្ស័យតែចូលតួហើយ បានជាដូរអារម្មណ៍យ៉ាំងហ្នឹង ?
- មិនមែនចូលតួទេ... គឺបានដើរតួឯកតែម្តង...
- មែន ? នេះពូចង់ដឹងដែរ ហើយថារឿងរ៉ាវនោះមានខ្លឹមសារ យ៉ាងណាខ្លះទៅ ?
- នោះ ទាល់តែទុកអោយប្រពន្ធខ្ញុំគេនិយាយហើយ ព្រោះគេជាគ្រូ បង្រៀន មានសិល្ប៍សាស្ត្រអាចបរិយាយបានពិរោះជាងខ្ញុំនិទាន ។
- នរណាគេទៅហ៊ានសួរនោះ លោកគ្រូពេទ្យ ?

វិចិត្រញញឹម ហើយក៏ចេញទៅស្រស់ស្រូបអាហារពេលព្រឹកជា មួយប្រពន្ធឯបន្ទប់បាយ មុននឹងចេញទៅធ្វើការ ។ ស្រាប់តែអ្នក ស្រីផាន់ស៊ីមកដល់ :

CHANBOKEO.COM

- នាយចិត្រ! យើស! តាំងពីបានប្រពន្ធមក សំងំបាត់មុខ មិន
ឃើញនាំទៅលេងផ្ទះមីងអីបន្តិច...

វិចិត្ររត់ទៅទទួលផង ឆ្លើយផងថា :

- គឺក្មួយខ្លាចចិត្តមីងនោះអី!

ចរណៃឮមាត់រ៉ូសវ៉ាសរបស់អ្នកស្រីផាន់ស៊ី ក៏ចេញមកទទួល :

- ជំរាបសួរអ្នកមីង!

នាងក៏នាំកូនជំរាបសួរគ្រប់ៗគ្នា ។ ពេលដែលអ្នកស្រីផាន់ស៊ី ដាក់ភ្នែកទៅចំភក្ត្រា ក៏សម្លឹងមុខនាយឆ្ងើភាំង ហើយលាន់មាត់ថា:

- យី! អាចៅតូច... ឯងមានមុខមាត់ដូចនាយចិត្រម្ល៉េះ ហ្ន៎ស ? ដូចជាឪពុកនិងកូនបេះដាក់ ។

វិចិត្រឈ្ងោកមុខ លួចដៀងភ្នែកទៅចរណៃ តែមិនហ៊ានតបអ្វី ទៅគាត់វិញទេ ។ អ្នកស្រីផាន់ស៊ីក៏ចាប់ចៅប្រុស ពឡើង :

- ឯងស្រស់ណាស់ទើយ! គួរអោយស្រលាញ់តែម្តង ។

មើលទៅអ្នកស្រីផាន់ស៊ីដូចជាបន្ទន់កិរិយាបន្តិចហើយ ចំពោះ វិចិត្រនិងចរណៃ តាំងពីគាត់ដឹងថា ចំណងស្នេហារបស់គេទាំងពីរ រឹងមាំ មិនអាចបំបែកបាន ទើបគាត់ខ្ជិលប្រយុទ្ធប្រឆាំងអ្វីនឹងអ្នក ទាំងពីរតទៅទៀត ។

នាងតូចបារមីក៏រត់ត្រេ ទៅតោងដៃអ្នកស្រី ហាក់ដូចជាចង់សុំ អោយគាត់លើកនាងពឡើងដូចភក្ត្រាដែរ ។ កាលបើដាក់ភ្នែកមក ឃើញកែវភ្នែកភ្លឺថ្លាឆ្វង់ដ៏បរិសុទ្ធរបស់កុមារី អ្នកស្រីផាន់ស៊ីហាក់ ដូចជានឹកអាណិតស្រលាញ់នាងតែម្តង ។ គាត់ក៏បោះដៃឈោងយក កុមារីពឡើង រួចក៏ពចៅម្ខាងមួយដើរចូលផ្ទះ :

- អោយមីងសុំទឹកត្រជាក់ម៉ាកែវមក នាង!

ចរណៃឮដូច្នោះក៏ដាក់កន្ទុយភ្នែកទៅរកវិចិត្រ ហាក់ដូចជាដឹង ថា អ្នកស្រីផាន់ស៊ីកំពុងទទួលស្គាល់រូបនាងជាកូនចៅហើយ ។ នរ: លួចសម្លឹងមុខភរិយា រួចញញឹមតបវិញដោយចិត្តរំភើប ។ បន្តិច មក ចរណៃក៏កាន់កែវទឹកមកជូនអ្នកស្រី ។ អ្នកស្រីយកដៃទទួល ហើយស្រដីថា :

- ល្ងាចនេះ នាងនាំចៅទៅលេងផ្ទះមីងម៉ាក្លែតបានទេ ? បើចាំ នាយចិត្រវាជូនទៅដោយចិត្តវា មិនដឹងពេលណាទេ ព្រោះវាមិន ដែលនឹកឃើញមីងវាទេ ។

ការពិតមីងមានការចង់និយាយជាមួយ នាងបន្តិច ។

វិចិត្រលួចមើលមុខភរិយា សម្លេងទឹកមុខជឿងឆ្ងល់ តែក៏មិន ហ៊ានមាត់អ្វីទេ ។ ចរណៃក៏លួចសម្លឹងមុខស្វាមីវិញដែរ ត្បិតនាង មិនសូវស្គាល់អ្នកស្រីផាន់ស៊ី មិនដឹងថាត្រូវឆ្លើយបែបណាទើបសម រម្យ ។ ឃើញធិតានៅស្ងៀម អ្នកស្រីផាន់ស៊ី ក៏ងើបឈរឡើង ដើរ ចេញទៅ :

- អឺ! បើមានពេល នាងទៅកុំខាន តែបើមិនមានទេ ក៏មិនអីដែរ មានប្រសាសន៍ចប់ អ្នកស្រីក៏អោយសូហ្វ័រឡានបរដឹកអ្នកស្រី ចេញទៅ ។ វិចិត្រសម្លឹងមុខចរណៃទាំងជឿងឆ្ងល់ មិនដឹងថាគាត់ មានគំរោងការអ្វីទេ ។ បន្តិចមក មីងលឿមក៏មកដល់ដើម្បីមកជួយ មើលក្មេងតូចៗទាំងពីរ ។ វិចិត្រដឹកស្រីម៉ៅដាក់សាលាហើយក៏ដាក់ ភរិយានៅឯសាលាមួយទៀត ទើបចេញទៅធ្វើការខ្លួនឯង ។

រសៀលនោះ...

នៅផ្ទះអ្នកស្រីផាន់ស៊ី ម្ដុំពោធិហ្សស្រី ចំការសំរោង...

វិចិត្របើកទ្វាររថយន្តនាំភរិយានិងកូនទាំងបីមកដល់មុខផ្ទះធំ ស្អាតមួយប្រក់ក្បឿងក្រហម ។

- តោះអូន! ឡើងទៅលើផ្ទះ (វិចិត្រហៅភរិយា)

លុះឡើងមកដល់បន្ទប់ទទួលភ្ញៀវខាងលើផ្ទះ វិចិត្រមានការ ភ្ញាក់ផ្អើលណាស់ ដោយឃើញទីនោះមានការតុបតែងយ៉ាងប្លែក :

- អ្នកមីងធ្វើបុណ្យអ្វីមែនទេ ?

មាណពសួរទៅអ្នកស្រីផាន់ស៊ី ដែលកំពុងដើរដឹកដៃចៅម្ខាង មួយ ។ គាត់ធ្វើមុខមាំហើយឆ្លើយថា :

- គ្រាន់តែមីងរៀបចំអោយស្អាតម្ដងក៏មិនបានឬនាយចិត្រ ?

រំពេចនោះ ស្រាប់តែមានភ្ញៀវចាស់ទុំពីរបីនាក់ក៏ចូលមកដល់ ព្រមគ្នាដែរ ។ វិចិត្រធ្វើភ្នែកមូលក្រឡង់ ដោយការភ្ញាក់ផ្អើល ។ អ្នកស្រីផាន់ស៊ីក៏ចាប់ផ្ដើមមានប្រសាសន៍ថា :

- នេះ នាយចិត្រឯងរៀបការប្រពន្ធ មិនចង់អោយចាស់ៗចងដៃ ទេហ្អីហ្អ៎ស ? ណែ៎ក! អង្គុយចុះមក៏...

CHANBOKEO.COM

វិចិត្រនាំភរិយាដាក់ខ្លួនអង្គុយចុះនៅមុខចាស់ៗទាំងនោះដោយ
មានអ្នកស្រីផាន់ស៊ីអង្គុយជាកត្តិយសចំកណ្តាល :
- ចិត្រអើយ! មីងសូមទោសណាដែលធ្លាប់មាត់ធំមាត់តូចចំពោះ ឯង តែថ្ងៃនេះ
មីងចង់រៀបការចងដៃឯងសាជាថ្មី ព្រោះមីងមិន ទាន់បានចងដៃអ្នកទាំងពីរនៅឡើយទេ ។
វិចិត្រសម្លឹងមុខអ្នកស្រីផាន់ស៊ី ដោយក្តីរំភើបក្នុងចិត្ត :
- អ្នកមីង...!
បន្ទាប់មក អ្នកស្រីផាន់ស៊ីក៏យកអំបោះសមកចងដៃអោយអ្នក ទាំងពីរហើយស្រដីថា :
- ពិតមែនតែមីងមិនមែនម្តាយរបស់ឯងបង្កើត តែមីងក៏ស្រលាញ់ ឯងដូចជាកូនរបស់មីង ។
កាលបើជីវិតរបស់ឯងមានសេចក្តីសុខ មីងក៏សប្បាយរីករាយហើយរំភើបចិត្តជាទីបំផុត ។
មីងសូមជូនពរ អោយក្មួយទាំងពីរចាប់ដៃគ្នាសាងសុភមង្គលគ្រួសារសុខសាន្តរៀង រហូតទៅ ។
ក្មួយណែ! មីងផ្ញើវិចិត្រនឹងនាងផង! មើលទៅនាង ក៏ជាមនុស្សឆ្លាតវាងវៃ
ហើយចាស់ទុំចិត្តគំនិត សង្ឃឹមថាជីវិតគូ ស្រករបស់អ្នកទាំងពីរនឹងមានលំនឹងជានិច្ច ។
វិចិត្រក៏ចាប់ដៃភរិយាមកក្តោបហើយអោនសំពះព្រមគ្នាទទួល
ទឹកប្រស់ព្រំនិងពរជ័យសាធុការពីអ្នកស្រីផាន់ស៊ីដោយដួងចិត្តរំភើប ក្រៃលែង ។
គេមិននឹកស្មានទេថា ម្តាយមីងរបស់គេទទួលស្គាល់ ចរណៃ ។
តែពេលនេះគេដឹងច្បាស់ហើយថាគាត់ពិតជាស្រលាញ់ រូបនាយពិតមែន
ដែលគាត់មិនគិតធ្វើអ្វីក្រឡិចក្រឡុច បំបែករូប ចរណៃពីនាយទេ ។ ផ្ទុយទៅវិញ
គាត់បែរជាផ្ទុងផ្តើមលើកទឹកចិត្ត នាយយ៉ាងពេញមុខ ។ ភ្លាមនោះ វិចិត្រពោលទាំងទឹកភ្នែករលីង
រលោងទៅកាន់អ្នកស្រីផាន់ស៊ីវិញថា :
- ពរជ័យអ្វីក៏គ្មានតម្លៃចំពោះវិចិត្រ ស្មើនឹងពរជ័យដែលក្មួយបាន ទទួលពីអ្នកមីងនៅពេលនេះទេ
ព្រោះជាពរជ័យដែលអ្នកមីងបាន ប្រទានមកក្មួយដោយសេចក្តីស្រលាញ់ និងការយកចិត្តទុកដាក់
ចំពោះសុខទុក្ខរបស់ក្មួយ ។ វិចិត្ររំភើបចិត្តណាស់ នឹងរកពាក្យអ្វី
មកថ្លែងអោយសមស្មើមិនបានឡើយ ។
អ្នកស្រីផាន់ស៊ីក៏ញញឹមឡើង :
- ហើយមីងក៏សូមជូនពរអោយអ្នកទាំងពីររក្សាគ្នា រហូតចាស់ព្រឹទ្ធ
ចាស់ព្រេង ។

CHANBOKEO.COM

វិចិត្រនិងចរណៃក៏ក្រាបបង្គំអ្នកស្រីផាន់ស៊ី ក្បាលដល់កន្ទេល សំដែងនូវក្ដីគោរពយ៉ាងជ្រាលជ្រៅចំពោះអ្នកស្រី ។

ថ្ងៃនោះ អ្នកទាំងពីរនៅបរិភោគបាយ សំណេះសំណាលជាមួយ នឹងម្ដាយមីងក្នុងបរិយាកាសស្និទ្ធស្នាលជាងមុន ។ វិចិត្រសង្កេត ឃើញម្ដាយមីងរបស់ខ្លួនសាកសួរចរណៃនូវរឿងរ៉ាវជាច្រើន តែ នាងក៏ឆ្លើយតាមត្រង់ទៅវិញ មិនបញ្ឆិតបញ្ឆៀងអ្វីតបទៅវិញទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត អ្នកស្រីផាន់ស៊ីក៏ហាក់ដូចជាស្រលាញ់ចៅតូចៗទាំងបី នាក់នោះទៀតផង មិនដូចកិរិយាដែលគាត់បានជួបពួកគេកាលពី លើកដំបូងនោះឡើយ ។ មើលទៅប្រហែលជាគាត់បានពិចារណា ច្រើនហើយ ទើបបានដូរអកប្បកិរិយាមកជាទន់ភ្លន់ដាក់ចរណៃនិង កូនយ៉ាងប្លែកបែបនោះទៅវិញ ។

ព្រលប់បន្តិច វិចិត្រក៏បររថយន្តនាំភរិយានិងកូនទាំងបីត្រលប់ មកផ្ទះវិញទាំងដួងចិត្តរីករាយ ។ ថៃដន្យ ពេលគេបត់រថយន្តចូល ដល់ផ្ទះភ្លាម ស្រាប់តែឃើញភក្ដីជិះសូឡិចមកដល់ដែរ ក្នុងកិរិយា ទំនងតក្កហល ហាក់ដូចជាទើបនឹងមានជម្លោះជាមួយនរណាម្នាក់ :

- បងចិត្រ! ខ្ញុំមានការចង់និយាយជាមួយបងបន្តិច...

ស្រាប់តែនាយដាក់ភ្នែកទៅឃើញចរណៃដឹកដៃកូនចេញពីឡាន ក៏លាន់មាត់ឡើងថា :

- ស្បៃរឿង... ? រួច... ម៉េចបានអូនស្គាល់បងចិត្រដែរ ?...

គេស្ទុះរឺងទៅរកនាងយ៉ាងរហ័ស តែចរណៃបែរជាដឹកដៃកូន ដើររឺងធ្វើមិនឃើញរូបនាយ ចូលទៅក្នុងផ្ទះយ៉ាងរហ័ស :

- ស្បៃរឿង! ឈប់សិន!...

ស្រាប់តែវិចិត្រយកខ្លួនពាំង :

- នរណាគេជាស្បៃរឿង ? នេះជាផ្ទះបងណា៎! ប្អូនឯងត្រូវរក្សា ឥរិយាបថអោយសមសួនផងបានទេ!

វិចិត្រឃាត់ប្អូន ថែមទាំងនឹកឆ្ងល់ក្នុងចិត្តផងថា ហេតុដូចម្ដេច បានជានាយហៅភរិយារបស់ខ្លួនថាស្បៃរឿងទៅវិញ ។ កំពុងតែ គិត ស្រាប់តែភក្ដីឧទានឡើង :

- តែខ្ញុំចង់និយាយជាមួយស្បៃរឿង ។

CHANBOKEO.COM

- អត់ទេ... ដរាបណាប្អូនមានអកប្បកិរិយាឆ្គេឆ្គា គ្មានរបៀបយ៉ាង នេះ
បងមិនអោយប្អូនជួបនិយាយជាមួយនាងទេ ។
- បងឯងអាងអី បានជា... ? ហើយចុះហេតុម៉េច... ស្បៃរឿងមក នៅទីនេះជាមួយបង ?
បងមានអ្វីលាក់នឹងខ្ញុំមែនទេ ?
- ប្អូននិយាយពីស្អីហ្នឹង ? បងស្តាប់មិនយល់ទេ ។
- បងចិត្រ ចៀសផ្លូវ !
- មិនចៀស..!
- ហេតុអ្វីបងធ្វើឫកហាក់ដូចជាហួងហែងរូបនាងម្ល៉េះ ? បងលួច ដើរផ្លូវកាត់
ពីក្រោយខ្នងរបស់ភក្តីមែនទេ បានជាបងធ្វើឫកដូចជា ឆ្កែលួចអង្កៀមឆ្អឹងដូច្នេះ ?
- តែផ្តាស ! ឯងនិយាយព្រហើនណាស់ !
 វិចិត្រសម្លុត ហើយលើកដៃបំរុងទះកំភ្លៀងប្អូន ស្រាប់តែ:
- ទះមក៍ បើចង់ទះប្អូនណាស់ ! ម៉េច ! ខ្ញុំនិយាយចំចំណុចខ្សោយ មែនទេ
បានជាច្រឡោតខ្លាំងម្ល៉េះ បងចិត្រ ?
 ដោយនឹកអាណិតប្អូន វិចិត្រដកដៃវិញ មិនហ៊ានទះ តែក៏ខឹង ច្រឡោតណាស់
ដែលប្អូនហ៊ានហើបមាត់ប្រដូចរូបនាយទៅនឹងសត្វ
ឆ្កែដូច្នោះ :
- ប្អូនប្រញាប់ចេញពីផ្ទះបងភ្លាមទៅ !
- មិនទៅ ! ដរាបណា ខ្ញុំមិនទាន់បាននិយាយជាមួយស្បៃរឿង...
- បើឯងសម្តែងកិរិយាដូចមនុស្សស្រវឹងយ៉ាងនេះ បងមិនអោយ ជួបទេ ឮហើយនៅ ?
 វិចិត្រអូសដៃប្អូនចេញទៅក្រៅ តែភក្តីរលាស់ដៃភ្លាម :
- អត់ទេ !
 រួចហើយក៏ស្ទុះរត់ឡើងទៅលើផ្ទះរបស់វិចិត្រ :
- ស្បៃរឿងចេញមក៍...បងចង់និយាយជាមួយអូន...
 ថៃដន្យវិចិត្រអូសនាយទម្លាក់ដីវិញ :
- កុំមកមានឫកពាច្រងេងច្រងាងនៅផ្ទះបងដូច្នេះ ភក្តី...
- អី ហួងហែងម្ល៉េះ ?

CHANBOKEO.COM

ថាហើយភក្តីក៏យកជើងធាក់បងប្រុស ដែលប្រទាញអូសនាយ ទំលាក់ពីជណ្តើរ ធ្វើអោយវិចិត្រដួលទៅដីអុកគូថទីស ។ កាលបើ ឃើញអ្នកទាំងពីរប្រវ៉ាយគ្នា ចរណៃក៏ហៅពូខេមហៅមើលក្មេងកុំ
គេភិតភ័យចំពោះហេតុការណ៍ខាងក្រៅ ហើយក៏ដើរចេញមកវិញ :

- ឈប់វ៉ាយគ្នាភ្លាមទៅ (ចរណៃស្រែកឃាត់)

ឮប្រយោគនេះភ្លាម ភក្តីទប់ដៃជើក់ ហើយបែរញញឹមទៅរក ចរណៃដែលកំពុងចុះជណ្តើរមក :

- ស្បៃរឿង អូនព្រមនិយាយជាមួយបងហើយហ្ន៎ស ?
- ខ្ញុំទុកពេលអោយប្រាំនាទី...បើលោកមានការអ្វីត្រូវនិយាយ ឆាប់ និយាយមកចុះ ទាន់ខ្ញុំចង់ស្តាប់... (ចរណៃនិយាយទៅភក្តី)

វិចិត្រក្រោកឈរឡើងសម្លឹងភរិយារួចសម្លឹងប្អូនប្រុសរួចហើយ ក៏ជ្រួញចញ្ចើម បញ្ចេញអាការៈហាក់ដូចជាមិនសប្បាយចិត្ត ។ ប៉ុន្តែ ចរណៃមិនបានចាប់ភ្លឹកទេ ។ ភក្តីស្ទុះមកដល់ជិតធិតាស្រវ៉ាដៃនាង កាន់ តែត្រូវនាងរលាស់វិញ ហើយស្រដីថា :

- សូមរក្សាឥរិយាបថអោយថ្លៃថ្នូរបន្តិចលោកភក្តី!

ភក្តីព្រលែងដៃទៅវិញ ហើយឈរស្ងៀមយ៉ាងយូរ ហាក់ដូចជា
កំពុងរំលត់នូវភាពពុះកញ្ជ្រោលក្នុងដើមទ្រូងរបស់គេ ។ នៅខាង ក្រោយខ្នង វិចិត្រឈរសម្លឹងមកអ្នកទាំងយ៉ាងស្ងៀមស្ងាត់ ប៉ុន្តែនៅ ក្នុងជំរៅបេះដូងរបស់គេវិញ ព្យុះសង្ស័យកំពុងបក់បោកលាន់គគ្រឹក គ្មានដាច់សូរឡើយ ។ គេខាំមាត់ ទប់ឥរិយាបថ មិនអោយភរិយា បានឃើញថា គេមានអារម្មណ៍ពុះកញ្ជ្រោលយ៉ាងណាទេ ហើយគេក៏ មិនព្រមគេចចេញទៅណាឆ្ងាយដែរ ព្រោះគេមិនទុកចិត្តថាអ្នកទាំង ពីរនឹងជជែកអ្វីជាមួយគ្នាខ្លះ ហើយតើភក្តីនឹងជះអារម្មណ៍ពុះពោរ កញ្ជ្រោលដាក់ចរណៃយ៉ាងណា ។

ភក្តីលេបទឹកមាត់ក្អឹក...ផ្ដើមបំពង់ក :

- ស្បៃរឿង...បងសូមទោស...ចំពោះរឿងពីអតីតកាល...
- លោកបានសូមទោសកាលពីថ្ងៃមុនម្តងនោះរួចហើយតើហ៎!
- តែបងមិនបានឮពាក្យអភ័យទោសពីអូននៅឡើយទេ ។
- បើលោកជាជនរងគ្រោះវិញ តើលោកនឹងអភ័យទោសដល់អ្នក
ដែលប្រព្រឹត្តបាបលើរូបលោកទេ ?

- មកពីកាលនោះបងនៅក្មេង ឆេវឆាវ ធ្វើអ្វីមិនគិតមុខគិតក្រោយ ទើបបណ្ដោយអោយភាពកម្លៅវាទន្ទ្រានចិត្តបាន ។
- ចុះឥឡូវ លោកមានវ័យចំណាស់ជាងមុនហើយ លោកឈប់ឆេវ ឆាវហើយឬនៅ ? លោកឈប់ប្រព្រឹត្តបាបលើនារីហើយឬនៅ ? ហើយមានផ្លាស់ប្ដូរជីវិតអោយប្រសើរជាងមុនដែរឬទេ ?

ភក្ដីឈ្ងោកមុខចុះ នៅស្ងៀម ។

- លោកនៅស្ងៀម គ្មានចម្លើយ បានន័យថា លោកមិនបានប្រែ ចរិតចាស់របស់លោកទេ (ចរណៃពោលបន្ត)
- គឺបងពិបាកចិត្ត មានអារម្មណ៍វិលវល់... មិនអាចគ្រប់គ្រងការ ប្រព្រឹត្តរបស់ខ្លួនបាន...
- មានន័យថា លោកមិនទាន់អាចទទួលការអភ័យទោសពីរូបខ្ញុំបាន នៅឡើយទេ ដរាបណា លោកមិនទាន់កែខ្លួនអោយប្រសើរឡើង ។
- អូនទុកពេលអោយបងបន្តិចទៅ នោះបងនឹងសម្ដែងអោយអូន ឃើញ នូវសេចក្ដីល្អរបស់បង...
- ម៉េចចាំសម្ដែងអោយខ្ញុំឃើញផង ? ឬក្នុងលោកនោះ មានតែខ្ញុំ ម្នាក់ទេមែនទេ ដែលអាចឃើញការសម្ដែងអំពើល្អរបស់លោក ? ចុះអ្នកដទៃ ហេតុអ្វីគេមិនអាចបានទទួល ឬក៏ឃើញអំពើល្អរបស់ លោកផង ? ហេតុអ្វី លោកចាំធ្វើអំពើល្អចំពោះតែមនុស្សម្នាក់ ? ហើយចុះអ្នកដទៃ គេជាប្រេតនរកឬយ៉ាងម៉េច បានជាលោកមិន អាចធ្វើអំពើល្អលើគេបាន ?

ភក្ដីនៅស្ងៀមស្ងាត់ម្ដងទៀត កាលបើឮចរណៃ សួរផ្ទាន់ៗ ដូច្នោះ ។ បន្តិចមក មាណពក៏ស្រដីថា :

- ប្រហែលជាមកពីជីវិតរបស់បងបាត់បង់អ្វីៗសព្វយ៉ាង ដែលបង ស្រលាញ់ ទើបបានជាបងវង្វេង... ឪពុកម្ដាយដែលធ្លាប់លើកស្ទួយ ថ្នាក់ថ្នមបងក៏លែងនៅ...ស្រីដែលបងស្រលាញ់ក៏បាត់ស្រមោលទៅ សង្ឃឹមលើបងវិចិត្រ ជួនក៏គាត់ជ្រោមជ្រែងលើកទឹកចិត្ត ជួនក៏គាត់ អាត្មានិយមមិនអាចជួយអ្វីបងបាន ។ ពេលនោះបងក្លាយជាមនុស្ស ដែលមានវិបត្តិផ្លូវចិត្ត... លង់ក្នុងភ្លឹងងងឹតរក សម្លឹងមើលផ្លូវល្អផ្លូវភ្លឺ ថ្លាមិនឃើញ... ឃើញតែជីវិតដ៏ខ្មៅកខ្វក់តែម្យ៉ាង...

ទឹកភ្នែកពីរតំណក់ក៏ហូរធ្លាក់មកលើផ្ទៃមុខរបស់ភក្ដី ជាលើក ដំបូងក្នុងជីវិតរបស់គេ ។ មួយស្របក់មកគេក៏វាចាបន្តទៀតថា :

CHANBOKEO.COM

- ជាតិជាកូនប្រុសដែលរងវិបត្តិផ្លូវចិត្តដូចបង ហាក់ដូចកំពុងលង់
ក្នុងភពងងឹត តើអោយបងដើរផ្លូវណា ដើម្បីរកពន្លឺឃើញ កាលបើ នៅជុំវិញខ្លួន
សុទ្ធតែងងឹតសូន្យទាំងអស់យ៉ាងនេះ ? បើនឹងហារ និយាយប្រាប់អ្នកដទៃ
គេនឹងសើចចំអកថាបងជាមនុស្សទន់ខ្សោយ បើបងបៀមទុក
នោះជីវិតនៅតែងងឹតមិនមានថ្ងៃធូរស្រាលមកវិញ តើអោយបងធ្វើដូចម្តេច ? បងខំចៀសស្រា
ចៀសអំពើបាប តែ បងប្រឹងទប់ចិត្តថាមិនពុះកញ្ជ្រោលមិនបានទេ ។
ចរណៃឈ្ងោកមុខនៅស្ងៀម ហាក់ដូចជាយល់បន្តិចហើយនូវ វិបត្តិផ្លូវចិត្តរបស់ភក្តី
ព្រោះនាងក៏ធ្លាប់បាត់បង់មនុស្សដែលនាង ស្រលាញ់អស់ទៅដែរ ។
ជីវិតរបស់នាងពេលនោះហាក់ដូចជាស្ថិត នៅក្នុងភពងងឹតឥចឹង
មិនអាចរកពាក្យអ្វីមកពណ៌នាអោយសមស្មើ បានឡើយ ។ ប៉ុន្តែ
នាងមិនមានកិរិយាណាដែលបង្ហាញថាធីរនឹង សំរាលទោសអោយភក្តីបន្តិចណាទេ ។
វីងវិចិត្រវិញក៏ឈ្ងោកមុខត្រដុសដៃហាក់ដូចជាកំពុងប្រឹងបន្លប់
នូវភាពពុះកញ្ជ្រោលក្នុងចិត្តដូចគ្នា ។ ថ្វីបើគេមិនមាត់មិនស្តី តែ
កិរិយាគេបានបញ្ជាក់អោយឃើញច្បាស់ថា គេក៏មានអ្វីនៅក្នុងដើម
ទ្រូងដែលត្រូវការបញ្ចេញមកដែរ គ្រាន់តែមិនដឹងត្រូវបញ្ចេញ របៀបណា ពេលណាតែប៉ុណ្ណោះ ។
បន្ទាប់មក ភក្តីក៏ស្រដីបន្តទៅទៀតថា :
- ស្មៀរឿង... បងពិតស្រលាញ់អូនមែន ថ្វីបើបងធ្លាប់ឆ្លងកាត់ មនុស្សស្រីជាច្រើន
តែបងនៅតែបំភ្លេចអូនមិនបាន... បងនៅតែ
នឹកស្តាយចំពោះអំពើពាលរបស់បងដែលធ្វើទៅលើអូននារាត្រីមួយ នោះ
ព្រោះអំពើដ៏អាក្រក់នោះបានបណ្តាយអោយអូនស្អប់បងហើយ រត់គេចទៅរៀបការនឹងគេដទៃ...
សូម្បីតែគេគ្មានអ្វីបន្តិចធៀបនឹង បងបាន...   តែអូនក៏ជ្រើសរើសគេ...
ចំណែកបងក៏ត្រូវរស់នៅ
បៀមទុក្ខវិប្បដិសារីនៅក្នុងដើមទ្រូង ។
ភ្លាមនោះ ចរណៃស្រក់ទឹកភ្នែកច្រោក... ក្នុងចិត្តរន្ធត់ញាប់ញ័រ ណាស់
រកអ្វីប្រៀបមិនបានទេ ។ នាងនៅតែខ្លាច...ខ្លាចហើយខ្ពើម រអើមរាត្រីមួយនោះឥតឧបមា ។
នាងឈឺចិត្តណាស់...ឈឺចិត្តសឹង តែយកកាំបិតមកចាក់សម្លាប់បុរស ដែលកំពុងឈរនៅចំពោះមុខ
នាងអោយស្លាប់ ។ ជាងប្រាំឆ្នាំហើយ... កំហឹងនោះនៅឆេះសន្ធោ ក្នុងចិត្តនារីយើងនៅឡើយទេ

CHANBOKEO.COM

ហើយក៏កំពុងឆាបឆេះឡើងវិញខ្លាំង ជាងមុនទៀតផង ។
តើនារីណាមួយទៅដែលអាចរំលត់កំហឹងនេះ បានបើសិនជាគេបានទទួលរងគ្រោះដូចរូបនាង ?
កាលបើឃើញភរិយាស្ថិតនៅក្នុងអារម្មណ៍មិនប្រក្រតី វិចិត្រ ស្ទុះមកជិតហើយស្រវាអោបនាងយ៉ាងណែន ដើម្បីផ្តល់នូវភាពកក់ក្តៅចំពោះភរិយាដែលកំពុងរន្ធត់ញាប់ញ័រ ស្រាប់តែភក្តីស្ទុះមកបេះ ដៃនាយរឹងឡើង ហើយស្រដីខ្លាំងៗដាក់បងប្រុសខ្លួនភ្លាមថា :
- ហើយបងជាស្អីនឹងស្បៀរឿងដែរ បានជាមកបញ្ចេញអាការៈហាក់ដូចជាបងនេះជាមនុស្សសំខាន់របស់នាងឥចឹង ? នេះយើងនិយាយគ្នារឿងចាស់របស់យើងមិនទាន់ចប់នៅឡើយទេ ។ បងកុំមកកាត់ ចង្វាក់អោយសោះ ។
ស្រាប់តែចរណៃដើបមុខឡើង ស្រដីយ៉ាងកំបុតកំបុយថា :
- ឈប់ភ្លាមលោកភក្តី! កុំវាលដាលទៅណាទៀតអី! ដឹងទេហ៍ ថាហេតុអ្វីបានជាស្បៀរឿងរត់គេចពីរូបលោកផង កាលបើលោកវាចាក្តែងៗថាស្រលាញ់ស្បៀរឿងពេញបេះដូងរបស់លោក ?
- អូននិយាយប្រាប់បងមក...នោះបងនឹងបានដឹង...! (ភក្តីតប)
- នោះគឺព្រោះតែភាពយង់ឃ្នងរបស់លោក ទាំងកាយវិការ ទាំងវាចានិងការប្រព្រឹត្តរបស់លោកតែម្តង ដែលធ្វើអោយខ្ញុំភ័យខ្លាច ជាទីបំផុត ។ លោកប្រើតែភាពកម្រោលដោយកម្លាំងបាយ ដើម្បី យកឈ្នះដើម្បីអោយបាននូវអ្វីៗដែលលោកប៉ងប្រាថ្នា ។ តើនារី ណាមួយទៅដែលមានចិត្តទូលំទូលាយរីករាយសោមនស្សទទួល យកភាពយង់ឃ្នងរបស់លោក ? តើគេអាចទ្រាំបានប៉ុនណាដែរ ដើម្បីរក្សាស្នេហាជូនលោកដោយស្មោះស្ម័គ្រជូនលោកនោះ ? គេប្រាកដជាទ្រាំមិនបានទេ ។ ការអត់ធ្មត់របស់នារីតែងតែមានកំរិត ។ កាលបើគេទ្រាំលែងបាន គេក៏នឹងចាកចេញទៅ ។ នារីខ្លះអាច ទ្រាំជាមួយលោកយូរឆ្នាំទើបចាកចេញ ។ តែចំពោះស្បៀរឿងវិញ នាងពិតជាទ្រាំមិនបានទេសូម្បីតែដប់នាទី! តើយើងនឹងធ្វើគូស្នេហ៍ជាគ្នាយ៉ាងណា បើយើងប្រព្រឹត្តតែហឹង្សា និងភាពយង់ឃ្នងដាក់គ្នា ទៅវិញទៅមកបែបនេះ ?
ភក្តីឈ្ងោកមុខ ហាក់ដូចជាកំពុងគិតអំពីកំហុសរបស់ខ្លួន បន្តិចមកក៏ស្រដីថា :

CHANBOKEO.COM

- មនុស្សយើងអាចមានកំហុសពិតមែន តែបើសិនជាផ្តល់ឱកាស អោយគេកែប្រែ គឺប្រហែលជាមនុស្សដែលមានកំហុសនោះរៀនកែ ប្រែខ្លួនគេអោយល្អមកវិញបាន ។ សូមអូនអោយឱកាសបងសំរាប់ កែប្រែខ្លួនផង ។

- នោះក៏សម្រេចនៅលើបុគ្គលនោះដែរថា តើគេនឹងកែប្រែសំរាប់ នរណាដែរ ? បើគេកែប្រែសំរាប់តម្រូវចិត្តអ្នកដទៃ នោះគឺជាការ កែប្រែក្លែងក្លាយ ព្រោះបើអត់ពីអ្នកដទៃនោះទៅ គេនឹងក្លាយជា មនុស្សយង់ឃ្នងដូចដើមវិញ ។ តែបើគេកែប្រែដើម្បីខ្លួនគេផ្ទាល់ មិនមែនដើម្បីអ្នកដទៃ នោះទើបជាការកែប្រែពិតប្រាកដ ព្រោះថា
ទោះបីគេទៅដល់ទីណា នៅជាមួយនរណា គេនៅតែជាមនុស្សល្អ ជានិច្ច រហូតទៅ ។

ភក្តីដាក់មុខជប់តែម្តង ។ មែនហើយ! ចរណៃនិយាយត្រូវ ណាស់ គឺថាបើគេត្រូវផ្លាស់ប្តូរចរិតមារយាទរបស់គេ ដើម្បីចរណៃ តែម្នាក់ នោះពេលដែលគេអត់ពីចរណៃទៅ គេនឹងក្លាយជាបុគ្គល វង្វេងនឹងភាពងងឹតសាជាថ្មី ។ ប៉ុន្តែបើគេកែខ្លួនធ្វើជាមនុស្សល្អ ដើម្បីខ្លួនគេផ្ទាល់ នោះគេនឹងជាមនុស្សល្អរហូតទៅ មិនថាគេនៅ ជាមួយនរណា ពេលណា កន្លែងណា ។

ភ្លាមនោះ វិចិត្រសង្កេតឃើញចរណៃញ័រដៃញ័រជើងហើយមាន ទឹកមុខស្លេកស្លាំងខុសធម្មតា ។ គេនឹកបារម្ភអំពីសុខទុក្ខរបស់នាង ភ្លាមតែម្តង :

- ភក្តី! អោយបងសូមកាត់បន្តិចបានទេ? មើលហ្ន៎! គេមិនសូវ ស្រួលខ្លួនហើយ... ប្អូនអោយគេសំរាកសិនទៅ... ចាំស្អែក ចាំយើង និយាយគ្នាទៀតណា៎...

ឃើញបងប្រុសកាន់ដៃកាន់ជើងចរណៃ យ៉ាងជិតដិតសិទ្ធស្នាល ភក្តីក៏ជ្រួញចិញ្ចើមឡើង :

- ហើយបងត្រូវជាអ្វីនឹងស្បៃរឿងដែរ... បានជាមកធ្វើឫកហាក់ដូច ជិតដិតនឹងរូបនាងខ្លាំងម្ល៉េះ ? នេះបងកំពុងដើរកាត់មុខប្អូនហើយ...

គេក៏យកដៃច្រានបងប្រុស អោយឃ្លាតចេញពីចរណៃយ៉ាង រហ័ស ។ ដោយមិនបានប្រយត្ន័ខ្លួន វិចិត្រក៏ធ្លាកច្រលោតតោតទៅ ម្ខាង ហើយចរណៃក៏រលំផ្អៀងដងខ្លួនដួលទៅម្ខាង :

- អ៊ុយ! (ចរណៃដួលដល់ថ្ងាសនឹងជញ្ជាំងលាន់ភឹង)

- អូនណៃ!

CHANBOKEO.COM

    វិចិត្រឧទានហើយក៏ស្ទុះទៅចាប់ផ្ទិតាទប់ខ្លួននាងឡើងរួចហើយ
ក៏បែរមកគំហកអោយភក្តីថា :
- នែ៎ភក្តី! ឯងធ្វើនេះជ្រុលពេកហើយ ។
    រំពេចនោះ ស្រាប់តែចរណៃងើបមុខឡើងសម្លក់ភក្តីយ៉ាងមុត :
- នេះឬសេចក្តីស្រលាញ់របស់លោក ? នេះឬសុភមង្គលដែល
លោកសន្យាថានឹងប្រគល់អោយស្បែរឿង... ជាការប្រព្រឹត្តដ៏សម ស្ទួនដល់ហើយនេ៎ះ!
ពិតជាសុភមង្គលដ៏អស្ចារ្យណាស់ ដែលប្រើ សុទ្ធតែកម្លាំងបាយ ដើម្បីយកឈ្នះស្ថានការណ៍ ។
    ភក្តីភ្ញាក់ខ្លួនក្រញាង :
- អត់ទេ..ស្បែរឿង! អត់ទេ... បងសូមទោស... បងគ្មានចេតនា នឹងធ្វើអោយអូនឈឺខ្លួនទេ...
សូមទោសណា៎ ។
- គ្មានចេតនាទេ... គ្មានចេតនាទេ...ភក្តីនិយាយបានស្រួលណាស់! អ្វីៗសុទ្ធតែគ្មានចេតនាទេ...
គ្មានចេតនាសូម្បីតែការចាប់ខ្លួនរបស់ ខ្ញុំយកទៅបំពានលើរូបកាយលេបព្រហ្មចារីយ៍បរិសុទ្ធ...
អំពើអ្វីៗ របស់លោក គឺសុទ្ធតែគ្មានចេតនាទាំងអស់ មែនទេ លោកភក្តី ?
    ភក្តីរិតតែភ្ញាក់ កាលបើឮនាងគំហកខ្លាំង ហាក់ដូចជាកំពុង ឈឺចាប់ហើយខឹងខ្លាំងណាស់ :
- អត់ទេ...ស្បែរឿង... កាលនោះបងចាប់ចងរូបកាយអូនមែន... ប៉ុន្តែ
បងមិនបានបំពានលើខ្លួនប្រាណអូនទេ...
- មុខក្រាស់...! (ចរណៃគំហក)
- មែនណា៎ស្បែរឿង... បងពិតជាមិនបានប៉ះពាល់រូបអូនជ្រៅរាក់ ទេ..
អូនជឿបងចុះ...បងសូមស្បថ !
    ស្រាប់តែនារីបែរមុខឡើងសម្លឹងភក្តីសឹងស៊ីសាច់ទាំងរស់ :
- បុរសទ្រូងប្រាំហត្ថត្រូវតែហ៊ានប្រឈមមុខនឹងការពិតហើយហ៊ាន
ទទួលខុសត្រូវនូវអំពើដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្ត ។ ពេលនេះ ខ្ញុំមិនជឿ
សោះថាលោកជាមនុស្សកំសាកដល់ម្លឹង!
    ស្រាប់តែភក្តីងើបមុខឡើង ហើយតមាត់យ៉ាងរឹងត្អឹង :
- ថាមិនបានប៉ះពាល់មិនបានប៉ះពាល់ហើយ សូមនាងកុំបង្ខំអោយ
ខ្ញុំឆ្លើយទទួលនូវអ្វីដែលខ្ញុំមិនបានប្រព្រឹត្ត...!
- តែថ្ងៃនោះ លោកគឺជាបុរសដែលចាប់ខ្ញុំបង្ខ្មកថ្នាំសន្លប់...

CHANBOKEO.COM

- ចៃដន្យ ខ្ញុំមិនមានឱកាសនឹងប្រព្រឹត្ត ព្រោះមានគេមកទាន់...

ពេលនោះ ចរណៃមិនជឿទេ... នាងក៏គំហកទៅភក្ដីវិញថា :

- បើភក្ដីមិនបានប្រព្រឹត្តអំពើលាមកនោះទេ ហេតុអ្វីក៏ខ្ញុំបាត់បង់ ព្រហ្មចារីយ៍ទៅកើត ? តើខ្ញុំមានផ្ទៃពោះមកពីណា បើអ្នកមិនបាន ប៉ះពាល់រូបខ្ញុំដល់ទីជំរៅនោះ ?
- ហ្ន៎ស ស្បែរឿងថាម៉េច ?

ភ្លាមនោះ ស្រាប់តែភក្ដីបើកភ្នែកមូលក្រឡង់ឡើង ដោយការ ភ្ញាក់ផ្អើល ។ ស្រាប់តែគេគិតឃើញរឿងមួយ ភ្លាមនោះក៏ស្ទុះទៅ ចាប់ក្របួចករអាវវិចិត្រឡើង ព្រមទាំងគំហកយ៉ាងរន្ថើនថា :

- គឺបងមែនទេ ? គឺបងមែនទេ ដែលធ្វើបាបស្បែរឿង..បងបាន ប្រព្រឹត្តអ្វីលើស្រីម្នាក់ដែលខ្ញុំបានចងដៃចងជើង បញ្ជ្រកថ្នាំសន្លប់ នៅថ្ងៃនោះ មែនទេ ? ឆ្លើយមក..! មែនទេ ? ព្រោះតែហេតុហ្នឹង មែនទេ ដែលស្បែរឿងត្រូវវត់ចោលបាត់ដំបង ទៅរៀបការនឹង បុរសស្រុកស្រែព្រះនេត្រព្រះ ?

ភក្ដីសួរទាំងរន្ធត់ក្នុងចិត្ត ហើយយោលអង្រួនវិចិត្រសឹងបាក់ក ពីស្មា ។ វិចិត្របើកភ្នែកធំៗហាក់ដូចជាភ្ញាក់ផ្អើលខ្លាំងណាស់ :

- ថាម៉េចភក្ដី ?... នោះគឺ...ជាស្បែរឿងរបស់ប្អូន ?
- បាទ..! មែនហើយ ។

វិចិត្រដាក់មុខជ្រប់ មិនតដៃនឹងប្អូនទេ ។ គេគ្រាន់តែចាប់ដៃ ភក្ដីចេញហើយពីខ្លួនរបស់គេ ហើយស្ទុះត្រលប់ទៅរកចរណៃ យក ដៃអង្អែលថ្ពាល់នាងដែលទម្លិចនឹងជញ្ជាំងអំបាញមិញហើយ រួចក៏ ស្រដីបន្លប់ថា :

- អូនមិនស្រួលខ្លួនហើយ ទៅសំរាកសិនទៅណ៎អូន!...

ចរណៃមើលមុខស្វាមី ហើយបែរមើលមុខភក្ដីធ្វើស្រលាំងកាំង ដូចគ្នាព្រោះកិរិយាបុរសទាំងពីរកំពុងមានពិរុទ្ធយ៉ាងចម្លែក ស្រាប់ តែភក្ដីស្ទុះហេមកសាជាថ្មី ម្ដងទៀត :

- បងចិត្រ កុំចង់គេចខ្លួន! បងត្រូវតែឆ្លើយនឹងខ្ញុំសិនទើបបាន ។

វិចិត្រយកដៃចាប់ប្អូនជាប់ ហើយស្រវាអោបយកភក្ដីអោយ ចេញឆ្ងាយពីចរណៃ ទើបស្រដីថា :

CHANBOKEO.COM

- គេបានប្រាប់ប្អូនហើយតើហ៎ថា គេមិនចូលចិត្តចរិតពាលយង់ ឃ្នងអន្ទះសា
មិនចេះទប់កំហឹងរបស់ប្អូននេះទេ... ឯងមានឮទេ ?

ភក្តីរលាស់ខ្លួនចេញពីក្រញាំដៃរបស់បងប្រុស :

- មែន! ខ្ញុំយង់ឃ្នង ខ្ញុំមានហឹង្សា ខ្ញុំជាមនុស្សកំរោលចូល ប៉ុន្តែ ក៏គង់គ្រាន់បើជាងមនុស្សខ្លះ
ដែលមើលពីក្រៅទៅ ល្អសែនល្អ សុភាពអើយសែនសុភាព តែខាងក្នុងវិញនោះ
គេគឺជាគំរង់លាមក សុទ្ធសាធ! !

ថៃដន្យ វិចិត្រមិនឆ្លើយថាម៉េចជាមួយប្អូនវិញទេ ។ គេបែរជា នៅស្ងៀមមិនស្រដី ។
ភក្តីឃើញបងប្រុសនៅស្ងៀម គេក៏ពោល បន្តទៀត ដោយដង្ហើមដង្ហក់ៗ
លាយជាមួយនឹងទឹកភ្នែករលីង រលោងផង ថា :

- ខ្ញុំមិនចង់ជឿទេថា ព្រោះបងប្រុសដែលខ្ញុំធ្លាប់គោរពបំផុត នោះ គឺជានរកបិសាច
អាក្រក់ជាងខ្ញុំទៅទៀត...!

ថាហើយ នាយក៏ក្ដោបក្បាលរត់ចេញទៅ ។ វិចិត្រឈរច្រងុក
នៅស្ងៀមស្ងាត់មិននិយាយអ្វីទេ គ្រាន់តែសម្លឹងពីក្រោយប្អូនប្រុស
រហូតដល់គេចេញពីបរិវេណផ្ទះបាត់ស្រមោលទៅ ។ លុះគេភ្ញាក់ ស្មារតីមកវិញហើយបែរក្រោយ
ស្រាប់តែប្រទះឃើញក្រសែភ្នែក ដ៏ស្រួរអាប់របស់ចរណៃដែលកំពុងសម្លឹងមកគេដោយក្ដីសង្ស័យ :

- តើអ្វីដែលភក្តីចោទបង អំបាញមិញនេះ ជាការពិតឬទេ ? តើ
បង...ធ្លាប់បានប្រព្រឹត្តដូចគេថាមែនដែរទេ ? (ធិតាសួរមាណព)

វិចិត្រមិនឆ្លើយទេ ។ គេបែរដើរទៅជិតនាង ហើយត្រកងស្មា នាងឡើង រួចស្រដីថា :

- អូនមានអារម្មណ៍មិនស្រួលហើយ...ទៅសំរាកសិនទៅអូន...
- អត់ទេ... អូនចង់ដឹងពេលនេះ ថាបងនិងភក្តីកំពុងមានរឿងអ្វី ?
ហើយវាទាក់ទងអ្វីនឹងរូបបងដែរ ? និយាយប្រាប់អូនសិនមក៏...

ចរណៃនិយាយដោយសម្លេងស្រាលៗ ប៉ុន្តែក្នុងចិត្តរបស់នាង កំពុងពុះកញ្ជ្រោលខ្លាំងណាស់
ព្រោះតែក្ដីសង្ស័យនៅក្នុងចិត្តយ៉ាង ធំមហិមាវាំរខាន ។
តែវិចិត្រនៅតែមានកិរិយាស្ងួតស្ងប់ដដែល :

- ទៅមុជទឹកសំរាកអោយត្រជាក់ខ្លួនសិនទៅ...ចាំបងនិយាយរឿង
ប្រាប់អូនណា៎...ណា៎...!
- បានន័យថា អ្វីដែលភក្តីចោទបងជាការពិតមែនទេ ?...

CHANEOKEO.COM

វិចិត្រសម្លឹងមុខភរិយា តែក៏មិនឃើញឆ្លើយអ្វីមួយម៉ាត់មកវិញ ដដែល ។ ធិតាញាប់ញ័រក្នុងចិត្តកាន់តែខ្លាំងឡើងៗ... រហូតដល់ ងងិតមុខឈឹង... រួចដួលប្រួសបាត់ស្មារតីតែម្តង ។

នៅក្នុងបន្ទប់គេង...

ចរណៃបើកភ្នែកឡើងសាជាថ្មី ។ ពេលនោះនាងមានអារម្មណ៍ ផែនដីកំពុងមានដំណើរឃ្លីងឃ្លោងយ៉ាងចម្លែក ។ ធិតាយកដៃខ្ទប់ ក្បាល ធ្វើកិរិយាហាក់ដូចជាកំពុងអោបទុក្ខមហិមា ។

- ណៃ! អូនដឹងខ្លួនហើយហ្ន៎ស ?...

ចរណៃប្រែខ្លួនឡើង ឃើញវិចិត្រកំពុងយកកូនកន្សែងពោះគោ ជ្រលក់ទឹកក្តៅឧណ្ហៗមកជូតខ្លួនអោយនាង ។ កាលបើឃើញធិតា ភ្ញាក់ដឹងខ្លួនឡើងវិញ គេត្រេកអរកខិបកខុបតែម្តង ហើយក៏ពោល ហៅនាងម្តងទៀត :

- អូនណៃ...!

ធិតាបើកភ្នែកសម្លឹងមើលមុខស្វាមីទាំងទឹកភ្នែករលីងរលោង :

- បងចិត្រ...

ថាបានតែប៉ុននេះ ស្រាប់តែនាងក៏ស្រក់ទឹកភ្នែកនិយាយតទៅ ទៀតលែងរួច ។

- អូនសម្រួលអារម្មណ៍បន្តិចទៅណា៎...ពេលណាអូនស្រួលខ្លួនហើយ មានអារម្មណ៍ល្អមកវិញ នោះបងមានរឿងសំខាន់ៗជាច្រើនណាស់ ដែលបងចង់និយាយប្រាប់អូន ។

វិចិត្រនិយាយលួងលោមភរិយា ។ ប៉ុន្តែនាងបែរជាគ្រវីក្បាល:

- ថៃដន្យ... អូន..ចង់ដឹងឥលូវនេះ...

វិចិត្រឈ្ងោកមុខយកនាសាថើបថ្ងាសភរិយា :

- បងមិនគេចពីការពិតទេ ហើយក៏មិនគេចពីអូនដែរ ។ បើបង មានកំហុស បងក៏រីករាយនឹងទទួលខុសត្រូវចំពោះកំហុសរបស់បង ជានិច្ច ។ បងស្រលាញ់អូនណាស់ណា៎អូនណៃ...បងអាចយល់ព្រម សព្វយ៉ាងតាមដែលអូនចង់បាន... សុំតែម្យ៉ាងទេ... គឺសុំអោយតែ អូនកុំខឹងហើយស្អប់បងបានហើយ...

ចរណៃសម្លឹងមុខស្វាមីម្តងទៀត ទំនងហាក់ចង់ដឹងថាតើគេ និយាយពិត ឬក៏គេគ្រាន់តែលួងលោមបញ្ឆោតចិត្តនាងមួយគ្រា ។ វិចិត្រឃើញដូច្នោះក៏ពោលបន្តថា :

- កុំសង្ស័យអំពីចិត្តបងអី... បងស្រលាញ់ប្រពន្ធរបស់បងដោយ

CHANBOKEO.COM

ស្មោះ... គ្មានថ្ងៃដែលបងបោះបង់អូនចោលទេ...
- តែអូននៅតែចង់ដឹងការពិត...ថាមានអ្វីកើតឡើងចំពោះរូបអូននា
គ្រាមួយនោះ ? បើអូនមិនបានដឹង នោះអូននឹងបែកទ្រូងស្លាប់...
- អូននឹងបានដឹង... ហើយក៏នឹងបានដឹងពីរូបបងផ្ទាល់មុនគេ...បង
មិនឲ្យអ្នកដទៃណាមកពន្យល់ការពិតដល់រូបអូន មុនបងទេ ។
- អញ្ចឹង បងនិយាយប្រាប់អូនពេលនេះមក៏...

វិចិត្រនៅស្ងៀម ដាក់មុខចុះ ។ ភ្លាមនោះ ចរណៃសួររន្ធើនថា:
- ដឹងទេ... ថាអូនធ្លាប់ស្អប់ ធ្លាប់ខឹង ធ្លាប់ចង់សម្លាប់បុរសដែល
ប្រព្រឹត្តយង់ឃ្នងលើរូបកាយអូននោះយ៉ាងណា ? គឺអូនចង់សម្លាប់ គេណាស់...!

ចរណៃនិយាយផងស្រក់ទឹកភ្នែកអណ្ដឺតអណ្ដក់ផង :
- ហើយ ពេលនេះ ហេតុអ្វីអូនបែរជាត្រូវសម្រក់ទឹកភ្នែកផង នៅ
ក្នុងខណៈដែលរង្វង់គ្រួសារកំពុងតែមានសុភមង្គលយ៉ាងល្អបំផុត ?
នេះយើងរៀបការនឹងគ្នាមិនទាន់បានបីខែស្រួលបួលទេណា៎ ?

វិចិត្រឃើញដូច្នោះ ហាក់ដូចជារន្ធត់ចិត្តណាស់ ក៏យកដៃជូត ទឹកភ្នែកអោយភរិយា
រួចលួងលោមនាងថា :
- ណៃ...! ឈប់យំសិនទៅអូន ។ បងមានដំណឹងល្អមកប្រាប់អូន ឥលូវនេះ...
បងក៏បានត្រៀមខ្លួនដែរ ថាបងនឹងនិយាយរឿងប្រាប់ អូនសព្វយ៉ាងដែលអូនចង់ដឹង....

ថាហើយ គេក៏ឈ្ងោកមុខថើបថ្ពាសភរិយាដោយក្ដីអាណិតក្នុង ជំរៅចិត្ត រួចហើយក៏ស្រដីបន្តថា
:
- អូនរំងាប់អារម្មណ៍ទៅ ហើយស្ដាប់បងនិយាយរឿងប្រាប់ណា៎...

ធិតាងក់ក្បាល រួចហើយក៏ផ្ដេកកេសាទៅលើទ្រូងស្វាមី ទទួល
យកនូវភាពកក់ក្ដៅ ដើម្បីរំលត់ភាពរងារន្ធត់ញាប់ញ័រនៅក្នុងឱរា ។
រីឯមាណពវិញក៏ស្រវាអោបភរិយានៅដៃម្ខាង ហើយលូកដៃម្ខាង
ទៀត ស្រវាចាប់ដៃនាងកាន់ឡើងយ៉ាងណែន :
- អូនណៃ... មួយជីវិតនេះ បងធ្លាប់បានលួចស្រលាញ់ស្រីម្នាក់...
ហើយគេងប្រាថ្នារង់ចាំនារីម្នាក់នោះ ជាគូជីវិតអស់រយៈពេលជាយូរ ឆ្នាំ ថៃដន្យ កាលណោះ
បងជាបុរសដ៏កំសាកមួយរូប....

CHANBOKEO.COM

វិចិត្រក៏ស្រវាយកសៀវភៅសរសេរមួយក្បាលយ៉ាងក្រាស់ មក
បង្ហាញធិតាយើងហើយស្រដីថា :
- បងបានកត់ត្រារឿងរ៉ាវរបស់បងផ្ទាល់ខ្លួនតាំងពីបងវិលមកដល់
បាត់ដំបងវិញពេលបងប្រលងពេទ្យជាប់ ។ អ្វីៗទាំងអស់ដែលបង បានជួបប្រទះនៅក្នុងជីវិត
រហូតដល់ថ្ងៃយើងបានរៀបការនឹងគ្នា បានចារទុកនៅក្នុងនេះហើយ ។ ពេលនេះ
យើងអានទាំងអស់គ្នា ដើម្បីអោយអូនបានដឹងថា ដំណើរជីវិតរបស់វិចិត្រយ៉ាងណាខ្លះ ?
នៅពេលអានចប់ អូននឹងជ្រះនូវក្តីសង្ស័យទាំងឡាយដែលមាននៅ
ក្នុងជំរៅចិត្តរបស់អូនមិនខាន ។

ធិតានៅសំងំស្ងៀមមិនមានស្រដីអ្វីទេ ។ បន្ទាប់មក វិចិត្រក៏ ចាប់បើកទំព័រឡើយ
អានសាច់រឿងអតិតកាលរបស់គេឡើង ដោយ សំនៀងយ៉ាងស្រទន់
ហាក់បីដូចជាកំពុងលួងលោមគូស្នេហ៍ឲ្យ
រំងាប់នូវភាពពុះកញ្ជ្រោលដែលកំពុងឆុតរោលបេះដូងរបស់នាង...

oooooooooooooooo

ooooo

o

CHANBOKEO.COM

វគ្គទី៩
ស្នាមញញឹម

ទីក្រុងបាត់ដំបង ឆ្នាំ១៩៥៨...

ម្តាយរបស់វិចិត្របានទទួលអនិច្ចកម្មដោយរោគបេះដូងថ្មីៗនេះ ចំណែកឪពុករបស់វិចិត្រក៏បាក់កម្លាំងចិត្តជាខ្លាំង តាំងពីភរិយារបស់ លោកចែកស្ថានទៅ ។ មិនយូរប៉ុន្មាន លោកក៏លាចាកលោកទៅ ដែរនៅខែបន្ទាប់មក ។ កាលណោះ វិចិត្រទើបតែរៀបចប់ ត្រលប់ មកពីប្រទេសបារាំង ត្រូវចេញធ្វើការនៅឆ្នាំនេះឯង ។ ឯភក្តីគេ រៀនចប់ដំណាលគ្នាដែរ តែខាងវិស្វកម្ម ។ ដោយសាររន្ធត់ចំពោះ ការបាត់បង់របស់អ្នកមានគុណ ភក្តីក្លាយទៅជាយុវជនដែលមាន វិបត្តិផ្លូវចិត្ត ដើរលេងប៉ោឡែ យប់ថ្ងៃលែងមានវិន័យ ហើយក្លាយ ទៅជាមនុស្សឆាប់មួម៉ៅ យកចិត្តខ្លួនឯងជាធំមិនសូវគិតពីអារម្មណ៍ របស់នរណាឡើយ ។ គេដើរលេងចាយវាយស្រេចតែអំពើចិត្តត្បិត ទ្រព្យសម្បត្តិដែលឪពុកម្តាយទុកអោយគេទាំងពីរ មានចំនួនយ៉ាង មហាសាល ។ ភក្តីជាមនុស្សមានរូបសង្ហាតែក្រអឺតក្រទមបន្តិច ។ លុះគេមកប្រទះនឹងមរណភាពទាន់ហន់ របស់ឪពុកម្តាយគេទាំងពីរ គេក៏រឹតតែផ្លាស់ប្តូរចរិត ទៅជាក្រអឺតក្រទមឆ្មើងឆ្មៃលើសដើមតែ ម្តង ។ ភក្តីជាមនុស្សដើរលេង មានមិត្តភក្តិច្រើនរាប់មិនអស់ទេ ផ្ទុយស្រឡះពីវិចិត្របងប្រុសរបស់គេ ដែលជាមនុស្សស្ងៀមស្ងាត់ មិនសូវចេញដើរហើរទៅណាទេ ហើយក៏មិនសូវសំបូរមិត្តដែរ ។ គេជាមនុស្សខ្វះមាត់ខ្វះក ទទួលរន្ធត់តក់ស្លុតនឹងមរណភាពរបស់ ម្តាយឪពុកគេទៀត គេក៏ក្លាយទៅជាមនុស្សអង្គុយភ្លឹក ដើរភ្លឹក មិន សូវមានវិញ្ញាណជាប់ខ្លួនប៉ុន្មានទេ ។

កាលពី៧ឆ្នាំមុន ពេលគេបញ្ចប់មធ្យមសិក្សា ឪពុកម្តាយរបស់ គេ បានចាប់វិចិត្រភ្ជាប់ពាក្យជាមួយនារីម្នាក់ឈ្មោះលិនដា ដែលជា

CHANBOKEO.COM

កូនស្រីរបស់សាច់ញាតិឆ្ងាយម្នាក់ ។ វិចិត្រធ្លាប់ឃើញលិនដាតាំងពី តូច ហើយធ្លាប់ទៅមកនឹងគ្នាយ៉ាងស្និទ្ធស្នាល តែគេសម្លឹងនាងត្រឹម តែជាប្អូនស្រីប៉ុណ្ណោះ ។ កាលណោះ នាងនៅរៀនមិនទាន់ប្រលង ឌីប្លូមផង ។ ថៃដន្យ ចាស់ទុំត្រូវរ៉ូវគ្នា ចាប់គេទាំងពីរផ្គូផ្គងឡើង ហើយសំរេចថានឹងរៀបការគេទាំងពីរជាគូស្វាមីភរិយានៅពេលណា ដែលវិចិត្ររៀនចប់ ។ ដោយហេតុថាគេស្រលាញ់លិនដាត្រឹមតែជា ប្អូនស្រីប៉ុណ្ណោះ វិចិត្រក៏គេចខ្លួនទៅសំងំរៀននៅប្រទេសបារាំង ហើយមិនដែលអើតមុខមកផ្ទះម្តងណាឡើយ ត្បិតគេខ្លាចចាស់ៗ ចាប់រូបគេអោយរៀបការ ។ វិចិត្រប្រឹងតែរៀនសូត្រម្យ៉ាងគត់ មិន សូវដើរលេងវឹកវរដូចប្អូនប្រុសរបស់គេទេ ។ ដោយសារហេតុនោះ ហើយទើបចាស់ៗ ចាប់បញ្ជូនភក្តីអោយទៅនៅរៀនបារាំងដែរ ដើម្បីអោយវិចិត្រជួយណែនាំគេ ។ នៅពេលដែលគេទាំងពីររៀន ចប់រួចហើយនោះ គេក៏គិតគ្នាថា នឹងមកលេងស្រុកកំណើតម្តង ស្រាប់តែ គេបានទទួលតេលេក្រាមមកថា ម្តាយរបស់គេបានចែក ឋានទៅហើយ ។ ដោយហេតុនោះហើយទើបពេលវេលាកំណត់ថ្ងៃ រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍រវាងលិនដានិងវិចិត្រ ក៏ត្រូវលើកទៅពេល ក្រោយទៀត ។ ថៃដន្យឪពុករបស់វិចិត្រក៏ធ្វើមរណកាលទៀតនៅ ខែបន្ទាប់មក ហើយអ្វីៗដែលគ្រោងទុក ក៏ត្រូវស្ទះផ្លូវទាំងអស់ ។

ក្រោយមក វិចិត្រក៏បានចូលធ្វើការនៅពេទ្យធំបាត់ដំបង ក្នុង ឱកាសដែលភក្តីដើរលេងដកដង្ហើមចោលឥតប្រយោជន៍ ។

ថ្ងៃមួយ...

- បងវិចិត្រ !
- អូហ៍ លិនដា ! សុខសប្បាយទេ ? ទៅណាមកណាហ្នឹង ?
- គឺមកបបួលបងទៅដើរលេង...
- ចាំបាច់ដើរទៅណា ? នៅមាត់ស្ទឹងសង្កែមុខផ្ទះបង ទេសភាព ស្រស់ស្អាតសឹងអី ។
- ស្លាប់ហើយ..ស្អែកនេះជាថ្ងៃចូលឆ្នាំខ្មែរ... គេដើរលេងគ្រប់គ្នា យើងនាំគ្នាទៅដើរលេងនឹងគេម្តងទៅណ៎ា...ណ៎ា
- អត់ទេហ៍... អូនទៅបបួលភក្តីទៅមើល៍..ក្រែងគេទៅជាមួយអូន ព្រោះគេជាមនុស្សចូលចិត្តដើរលេងស្រាប់ ។
- តែអូនចង់ទៅជាមួយបង...ព្រោះយើងជា....

CHANBOKEO.COM

- តែ...បងបែកពីស្រុកយូរឆ្នាំហើយ... បងមិនមានស្គាល់មិត្តភក្តិឯ ណាសោះ តើអោយទៅលេងឯណាសប្បាយកើតទៅ ?

- ទៅភ្នំសំពៅ ទៅសេកសក ពេជចិន្តា ទៅបាណន់ ទៅវត្តឯកភ្នំ ទៅដូនទាវ..យី...មិនខ្វះកន្លែងដើរទេណា៎បង អោយតែចាចង់ដើរ... ហើយក៏មិនចាំបាច់មានមិត្តភក្តិដែរ ព្រោះលិនដាទៅកំដរបងហើយ នោះអី...

ដោយធុញនឹងការទទូចរបស់ឆវី វិចិត្រក៏សំរេចចិត្ត :

- ចុះដើរលេងជិតៗផ្ទះយើងនេះមិនបានទេ ? បើត្រឹមវត្តកណ្តាល អី...បងជូនអូនទៅចុះ...

ការពិត នរៈគេកំពុងតប់ប្រមល់មិនសប្បាយចិត្តសោះ តាំងពី ឪពុកម្តាយគេអនិច្ចកម្មទៅ ។ អ្វីៗហាក់ដូចជាអស់ជីវិតទៅតាម លោកទាំងពីរទៅហើយ ។ តែវិចិត្រមិនហ៊ានបង្ហាញនូវភាពសោក សៅរបស់គេអោយនារីបានឃើញទេ ។ គេធ្វើឫកធម្មតាៗ ។

- អញ្ចឹងក៏បានដែរ...ហោចណាស់ យើងមានពេលជាមួយគ្នាខ្លះ ព្រោះលិនដានឹកបងណាស់ យើងបែកគ្នាជាង៧ឆ្នាំ លិនដាចាំមើល ផ្លូវបងយូរអើយសែនយូរ នឹកបងអើយសែននឹក ។

ការពិតលិនដាស្រលាញ់វិចិត្រណាស់ ព្រោះគេស្លូតបូត គ្រាន់ តែគេមានឫកពារបៀបមនុស្សចាស់ជាងវ័យរបស់គេបន្តិច ហើយ មិនចូលចិត្តចូលក្នុងរង្វង់ចំណោមមនុស្សអ៊ូអរប៉ុន្មានឡើយ ។

ស្អែកឡើង គេក៏នាំគ្នាទៅលេងបុណ្យចូលឆ្នាំ នៅវត្តកណ្តាល ដែលនៅមិនឆ្ងាយពីផ្ទះមាណពប៉ុន្មានទេ ។ លុះទៅដល់បរិវេណវត្ត ស្រាប់តែលិនដាបានជួបនឹងមិត្តភក្តិស្គាល់គ្នាជាច្រើននាក់ ដែលនាំ គ្នាមកលេងបុណ្យយ៉ាងអ៊ូអរ ។ លុះឃើញភាពខ្មៀវខ្វារបស់ហ្វូង មនុស្សដែលមានវ័យក្មេងៗជាងខ្លួនច្រើនពេក វិចិត្រនឹករអៀស ខ្លួនយ៉ាងណាមិនដឹង ព្រោះគេគិតថាខ្លួនគេចាស់បន្តិចសំរាប់មកចូល រួមសង្គមគេថ្ងៃនោះ ។ នរៈក៏បណ្តោយអោយលិនដាចេញទៅលេង ល្បែងប្រជាប្រិយ៍ផ្សេងៗជាមួយមិត្តភក្តិ ហើយក៏គេចខ្លួនទៅអង្គុយ ក្បែរតូបមួយដែលចងអីវ៉ាន់លក់រណិងរណោង ។ នៅលើរានតូច មួយក្បែរនោះ មានគេលក់កូនសៀវភៅកំប៉ិកកំប៉ុកដូចជាសៀវភៅ ច្បាប់ក្រមង៉ុយ ច្បាប់ប្រុស ច្បាប់ស្រី សៀវភៅរឿងខ្លីៗ និងក្បួន ទស្សន៍ទាយជាដើម ។ មាណពយើងក៏ទិញមួយក្បាលអានយកមក កំសាន្តលេង ។

នៅក្រោមដើមជ្រៃក្រឹម ក្បែររានលក់ទឹកអំពៅ វិចិត្រអង្គុយ

CHANBOKEO.COM

អានសៀវភៅទស្សន៍ទាយរាសីនិងគូព្រេងមួយក្បាល ។ គេក៏បើក ទំព័រមើលលេងៗ ស្រាប់តែឮសំដីមនុស្សស្រីពីរនាក់ជជែកគ្នានៅ ពីក្រោយខ្នងមាណពថា :

- បងចរណៃ! ម៉េចប្រញាប់ចង់ទៅផ្ទះម្ល៉េះបង ?
- គឺបងចង់ទៅផ្ទះសំរាកអានសៀវភៅជាជាង... ព្រោះឃើញភាព អ៊ូអរដូច្នេះ បងដូចជាវិលមុខណាស់ ។
- អញ្ចឹង បងសំរាកពិសារទឹកត្រជាក់អីខ្លះទៅ... ចំណានចង់នៅ លេងបុណ្យនឹងគេសិន! បងកុំទាន់អាលចង់ទៅផ្ទះធ្វើអី នៅកំដរ ប្អូនសិនទៅណ៎ាបង ចាំរសៀលបន្តិច ចាំយើងទៅផ្ទះ!
- អឺហ៍.. បើអូនចង់នៅលេង ក៏នៅចុះ បងអង្គុយចាំប្អូនទីនេះ ។

នារីឈ្មោះចំណានក៏ដើរចេញទៅ ។ ចំណែកនារីឈ្មោះចរណៃ ជាបងក៏ដើរទៅទិញសៀវភៅយកមកអានលេង កំដរពេលវេលា ។ បន្ទាប់មក នាងក៏ដាក់ខ្លួនអង្គុយនៅលើកៅអីថ្មមួយ នៅមិនឆ្ងាយពី កន្លែងដែលវិចិត្រអង្គុយប៉ុន្មានទេ ។ មិនដឹងជាយ៉ាងម៉េចទេ គ្រាន់ តែឮសំដីរបស់នារីទាំងពីរជជែកគ្នាភ្លាម ស្រាប់តែមាណពយើងនេះ ហាក់ដូចជាចាប់អារម្មណ៍តែម្តង ។ គេក៏លួចបែរចោលកន្ទុយភ្នែក សម្លឹងមើលទៅនារីដែលឈ្មោះចរណៃនោះ ថែមទាំងគិតថា :

- ហេតុអ្វីនាងមានអត្តចរិតដូចខ្ញុំម្ល៉េះ ? គេមិនចូលចិត្តអ៊ូអរ ហើយ គេចូលចិត្តអានសៀវភៅ ។ តើមាណវីជានរណាដែរ ?

លុះនាយចោលកន្ទុយភ្នែកទៅម្តងទៀត ស្រាប់តែភ្ញាក់ព្រើត ភើតស្រឹតដល់បាតពោះ ដោយសារតែឃើញសោភណ័របស់នាង ។ បេះដូងរបស់គេក៏រណ្តំឡើងយ៉ាងរន្ថើនតែម្តង កាលបើគេបានយល់ ឆវីមួយរូបមានកេសាវែងអន្លាយ សម្បុរសជ្រះ ហើយមានការស្លៀកពាក់សុភាពៗសមជានារីខ្មែរឥតទាស់ ។ ដែលចម្លែកណាស់ ទៅទៀតនោះគឺ នាងក៏កំពុងអានសៀវភៅទស្សន៍ទាយរាសីនឹង គូព្រេងដូចគ្នានឹងរបស់មាណពយើងដែរ ។

- ប្លែកណាស់! ហេតុអីក៏ជួនគ្នាចៃដន្យម្ល៉េះ ? (នរ:គិតក្នុងចិត្ត)

បន្តិចមក វិចិត្រក៏ធ្វើពើជាទៅទិញទឹកអំពៅមកអង្គុយបរិភោគ ហើយក៏បន្លំមករកកន្លែងអង្គុយក្បែររូបនាង នៅជាយម្ខាងទៀតនៃ កៅអីថ្មតែមួយដែលឆវីកំពុងអង្គុយ ហើយញញឹមដាក់នាងភ្លាម :

- អត់ទោស! ខ្ញុំសុំអង្គុយខាងនេះ បានទេអ្នកនាង ?

វិចិត្រសួរចរណៃ ។ ធិតាងើបមុខឡើងសម្លឹងមុខមាណពហើយ ញញឹមតបវិញថា :

CHANBOKEO.COM

- ចាស! ចាស! សូមអញ្ជើញ!

រួចហើយនាងក៏ខិតខ្លួនទៅចុងជាយម្ខាង ទុកអោយមាណពនៅ អង្គុយនៅជាយម្ខាងទៀត ។ ពុទ្ធោអើយ នាងញញឹមស្រស់ស្អាតអ្វី ម៉្លេះ! ថ្ពាល់ខួចទាំងគូរបស់នាង បានខាបយកបេះដូងនរៈយើងទៅ បាត់រូបនៅវិនាទីនោះភ្លាមតែម្តង ។ គេលួចចោលកន្ទុយភ្នែកគយ គន់សម្ផស្សរបស់នាងយ៉ាងភ្លន់ភ្លឹកស្មារតីតែម្នាក់ឯង ។ ចៃដន្យ ធិតាមិនបានចាប់អារម្មណ៍លើមាណព យើងដែលនៅអង្គុយក្បែរៗ នាងនោះទេ ។ រំពេចនោះស្រាប់តែមានស្ត្រីចំណាស់ម្នាក់មកដាក់ ខ្លួនអង្គុយលើកៅអីថ្ម ចំចន្លោះកណ្តាលរវាងអ្នកទាំងពីរ ធ្វើអោយ បុរសយើងខកចិត្តអស់មួយសន្ទុះធំ ព្រោះខ្លួនស្ត្រីនោះធំ បាំងអស់ មិនអាចអោយគេលួចគយគន់នារីបាន ។ មួយស្របក់មកទើបគាត់ ដើបឡើងដើរចេញទៅ ។ ថ្ងៃនោះ មាណពលួចសម្លឹងគយគន់ធិតា ឡើងបែកញើសស្និតជោគខ្លួនតែម្នាក់ឯង ទាំងរន្ធត់ញាប់ញ័រដោយ ដួងចិត្តប្រតិពទ្ធ័យ៉ាងមហិមា :

- នេះ ខ្លួនយើងឆ្កួតទេដឹង ? យើងមានដែលស្គាល់នាងឯណា ? ម៉េ្តចក៏យើងចាប់អារម្មណ៍លើរូបធិតាមួយរូបនោះខ្លាំងដល់ម្លឹង ?

វិចិត្រសួរខ្លួនឯងមិនអស់មិនហើយ ។ យូរៗម្តង គេឃើញ នាងដើបមុខសំលឹងតាមដានប្អូនស្រី ដែលចូលលេងអង្គុញជាមួយ ហ្វូងមិត្តរបស់នាងយ៉ាងសប្បាយ ។ ជូនកាល នាងក៏ធ្វើមុខស្មើៗ ធម្មតា ជួនកាលក៏ញញឹមរីករាយ ពេលដែលនាងឃើញភាពកំប្លុក កំប្លែងរបស់ប្អូនស្រី ។ បេះដូងរបស់គេហាក់ដូចជារំភើបនឹងស្នាម ញញឹមលើផ្ទៃមុខរបស់ធិតាណាស់ ។ ពេលនាងញញឹមបញ្ចេញថ្ពាល់ ខួចម្តងៗ បេដូងគេរណ្តំចង្វាក់យ៉ាងប្លែក ធ្វើអោយគេក្តៅមុខក្តៅ មាត់ដោយឯកឯង រកថាមិនត្រូវ ។

ពីរម៉ោងកន្លងទៅ...

ចំណានក៏ត្រលប់មកវិញ :

- បងណែឃ្លានពិសារអ្វីទេ ចាំខ្ញុំទៅទិញយកមកជូន ។
- អត់ទេ! ប្អូនទៅដើរលេងទៀតចុះ ។ កាលណាបងឃ្លាន បង នឹងទៅរកទិញញាំខ្លួនឯង ។
- អញ្ចឹង ខ្ញុំទៅវិញសិនហើយណា៎ បន្តិចទៀតប្អូនមកវិញ ។

CHIANBOKEO.COM

ចំណានក៏ដើរចេញទៅ ។ ចរណៃក៏ទុកសៀវភៅចោល លើ កៅអីថ្ម ហើយដើរទៅទិញចំណីបរិភោគ ។ ឃើញដូច្នេះ វិចិត្រក៏ ថ្មីម្នាសរសេរកំណាព្យខ្លីមួយ លើកម្រមខាងក្នុងសៀវភៅរបស់គេ មានសេចក្ដីថា :

ពេលបានជួបភក្ដ្រ័ជំពាក់ចិត្ត   បើនិស្ស័យពិតសូមជាគូ
ទោះមានឧបសគ្គក៏តស៊ូ   ជីវិតបងប្ដូរដើម្បីអូន...
ស្រលាញ់អូនតែម្នាក់!

រួចហើយក៏ស៊ីញេដាក់ថ្ងៃខែកត់ចំណាំ បន្ទាប់មក នរៈក៏លួច យកសៀវភៅទៅប្ដូរគ្នាជាមួយនឹងរបស់មាណវី ដែលទុកចោលនៅ លើកៅអីថ្មនោះ រួចហើយគេក៏អង្គុយធ្វើកិរិយាធម្មតាៗ ហាក់បីដូច ជាមិនដឹងអ្វីសោះឡើយ ។ នៅថ្ងៃនេះ លិនដាក៏បាត់ខ្លួនទៅជាមួយ ហ្វូងពួកម៉ាករ័យស្រករនាង មិនឃើញមករវីរវល់នឹងវិចិត្រសោះ ធ្វើអោយនាយយើងសប្បាយចិត្តមិនតិចទេ ដែលគេមានឱកាសលួច គយគន់សោភណ័នារីម្នាក់យ៉ាងអស់ចិត្តអស់ចង់ ។

រសៀលបន្តិច ចំណានក៏ត្រលប់មកដល់វិញ :

- ខ្ញុំហត់អស់កម្លាំងហើយបងណៃ! តោះទៅផ្ទះ ។

ចរណៃញញឹម ហើយក្រោកឈរឡើង ដឹកដៃប្អូនស្រីនាំគ្នាដើរ ចេញទៅ ។ វិចិត្របែរមើលតាមត្បិតមិនទាន់បានលួចមើលគេអស់ ចិត្តនៅឡើយ ។ ភ្លាមនោះ គេក៏ដើបឡើងដើរតាមពីក្រោយមិនឲ្យ នារីទាំងពីររូបនោះដឹងខ្លួនចាប់សង្ស័យ ។ មាណវីទាំងពីររូបដើរ បណ្ដើរជជែកគ្នាបណ្ដើរយ៉ាងស្និទស្នាលរីករាយ រហូតទាល់តែគេ បានមកដល់ផ្ទះថ្មតូចល្មមមួយនៅម្ដុំស្ងួនយុវវ័ន ដែលមានដាំដើម ចំប៉ាពីរដើមនៅពីមុខផ្ទះ ។ វិចិត្រឈរមើលគេពីចម្ងាយ យ៉ាងភ្លន់ ភ្លឹកតែម្នាក់ឯង ។ ទោះបីជានារីទាំងពីរបានចូលបាត់ស្រមោលទៅ ក្នុងផ្ទះរបស់គេហើយក៏ដោយ ក៏គេនៅតែរ៉េរ៉ៃមិនចង់ទៅណាសោះ ប្រៀបហាក់ដូចមានអ្វីមួយខាបព្រលឹងនាយ មិនអោយដើរចេញ ពីទីនោះបន្តិចណាសោះឡើយ ។

- បងចិត្រ នេះយប់ហើយណា៎! ទើបមកពីណា៎ បានថ្មើរណោះទើប មកដល់ផ្ទះវិញ ? នឹងទេចាលិនដាដើររកបងពេញវត្តឯណោះ ថែម ទាំងពឹងពួកម៉ាកអោយជួយជូនមកផ្ទះវិញផង ព្រោះខ្ញុំរកបងមិន ឃើញ ។

លិនដាស្ទុះមកទទួលវិចិត្រដែលទើបតែដើរមកដល់ផ្ទះវិញ ។ ក្រលេកឃើញវត្តមានធិតា
វិចិត្រសួរថា :

- ហើយចុះអូនម៉េចមិនត្រលប់ទៅផ្ទះ ? តិចប៉ាម៉ាក់ចាំផ្លូវទៅ!
- គឺលិនដាចាំបង អោយបងជូនទៅនោះអី ?
- ហើយចុះពីព្រលប់ ម៉េចមិនអោយមិត្តរបស់អូនជូនទៅតែម្តង ?
- គឺលិនដាខ្វល់ខ្វាយពីបង ទើបមកទីនេះ! ម៉េចបានបងធ្វើកិរិយា ដូចជាអន់ចិត្តនឹងអូនម្លេះ ?

វិចិត្រមិនឆ្លើយទេ បែរជាដើរឡើងទៅលើផ្ទះធ្វើព្រងើយ ។

- បងចិត្រ! (លិនដាស្រែកហៅ) ជូនអូនទៅផ្ទះសិន!

វិចិត្រឮហើយ ក៏ក្អកហៅពូខេម :

- ពូខេម! ទំនេរទេ ? សូមពូជួយជូនលិនដាទៅផ្ទះផង!
- បាទ (ពូខេមរត់ចេញមកទទួលពាក្យ)

វិចិត្រក៏ដើរឡើងទៅលើផ្ទះធ្វើមិនដឹង មិនទាំងលាលិនដាផង...
ឆវីឈរមើលតាមនាយពីក្រោយ សំដែងទឹកមុខហាក់ដូចជាខកចិត្ត ក្រៃលែង ។

នៅក្នុងបន្ទប់គេង...

វិចិត្រអង្គុយគូររូបនារីក្មេងម្នាក់ ញញឹមថ្គាល់ខ្លួច ម្តងហើយម្តង ទៀតមិនអស់មិនហើយ ។
នៅទីបំផុតគេក៏ចាប់ប៉ាកកាកត់សាវតារ ប្រចាំថ្ងៃរបស់គេទុកក្នុងសំណៅ ។ បន្ទាប់មក
គេក៏លើករូបមនុស្ស ស្រីក្មេងនោះយកថើបយ៉ាងយូរ ទើបបិទភ្លើងចូលនិទ្រា ។

រៀងរាល់ថ្ងៃ ចាប់តាំងពីថ្ងៃនោះមក គេតែងតែបររថយន្តទៅ ចតនៅសួនយុវវន័
ដើរលេងក្រវែលៗម្តុំនោះ ដើម្បីលួចមើលនារី ដែលគេលួចចាប់ចិត្តប្រតិពទ្ធ័ ថ្វីបើគេមិនដឹងថា
ត្រូវធ្វើយ៉ាងណា ទៀតដើម្បីអោយបានស្គាល់គ្នាជាមួយរូបនាងជិតដិត ។ ត្រូវនឹងរូប
គេជាមនុស្សមិនសូវជាអ្នករួសរាយ បានមាត់បានកផងថែមទៀត ផងនោះ
គេក៏ត្រូវទាល់ច្រកសុញគំនិត បានត្រឹមតែលួចឈរសម្លឹង
ធិតាពីចម្ងាយ ហើយលួចទំរើបចិត្តម្នាក់ឯង...តែប៉ុណ្ណោះ ។

ថ្ងៃមួយ...

វិចិត្រនៅអង្គុយក្រោមដើមក្ត្រោក បរិភោគទឹកកកឈូស បន្លំ ខ្លួនជាមួយហ្វូងអ្នកស្រុក
ដែលចរទៅមកម្តុំៗសួនយុវ័នទិញនំចំណី ដែលគេលក់ទីនោះរៀងរាល់ថ្ងៃជាប្រចាំ
មានតាំងពីចេកអាំង ទឹក កក អំពៅសាង បង្អែម ជាដើម ដើម្បីលួចមើលនារីម្ចាស់បេះដូង

CHANBOKEO.COM

របស់គេ ។ រំពេចនោះ នរៈបានឃើញភក្តី ព្រមទាំងមិត្តប្អូនដប់
នាក់ទៀតបានមកដល់ហើយក៏នាំគ្នាដើរចូលទៅក្នុងផ្ទះរបស់មាលាទី
ដែលគេកំពុងចាប់អារម្មណ៍នោះ :
- ភក្តីស្គាល់នាងក្រមុំផ្ទះនេះដែរ ? តើគេជាមិត្តរបស់នារីមួយណា ក្នុងចំណោមធិតាពីរនាក់នេះ ? ថ្ងៃនេះ គេមានធ្វើពិធីជប់លៀងអ្វី មែនទេ ?

រំពេចនោះ បេះដូងគេក៏រណ្តំភិបៗឡើង ហើយអារម្មណ៍របស់
គេក៏អណ្តែតរាយមាយគិតស្រម៉ៃយបន់ស្រន់ថា :
- ឱព្រះអើយ! សូមអោយភក្តីជាមិត្តរបស់នារីជាប្អូនស្រីរបស់នាង ចុះ ។
សូមកុំអោយខ្ញុំធ្លាក់ខ្លួនលួចប្រតិពទ្ធ័ ប៉ះចំនារីដែលជា សង្សាររបស់ប្អូនប្រុសខ្ញុំអី...!

មាលាពលយរបន់ព្រះទាំងបេះដូងញាប់ញ័រ ព្រួយផងភ័យផងតែ
ម្នាក់ឯងរហូតបែកញើសជោគខ្លាស ។ ដោយនឹកពិភាល់ក្នុងចិត្ត ពេក
គេក៏តាំងចិត្តក្លាហានដើរឆ្លងថ្នល់ទៅឈរនៅក្បែររបងផ្ទះខាង
ក្រៅហើយលួចចោលកន្ទុយភ្នែកទៅខាងក្នុងផ្ទះ ដើម្បីលបមើល ស្ថានការណ៍
ស្រាប់តែថៃងន្យក៏ទង្គិចគ្នានឹងមាលាទីដែលជាបងស្រី កំពុងដើរចេញមកក្រៅ
ដោយមានកាន់សៀវភៅមួយក្បាលមកជា មួយផង ។
វិចិត្រភ្ញាក់ក្រញាងស្ទើរគាំងបេះដូងកាលបើនាងដើរ ឈ្ងោកៗមកបុកគេចំកណ្តាលទ្រូង
ហើយនារីនោះក៏មិនមែននរណា ផ្សេងក្រៅពីនារីដែលខាបយកបេះដូងរបស់គេនោះទៅដែរ ។
ធិតា ក៏ភ្ញាក់ក្រញាងដូចគ្នា តែមើលទៅនាងហាក់ដូចជាភ្ញាក់ផ្អើលហើយ អៀនខ្មាសណាស់
ដែលសុខៗនាងដើរមកទង្គិចទ្រូងបុរសដូច្នោះ ។
ពេលនោះ នាងប្រឹងញញឹមសំដែងការគួរសម តែមិនហ៊ានងើប មើលមុខវិចិត្រទេ ។ បន្ទាប់មក
នាងក៏លើកដៃសំពះ ហើយស្រដី ទៅមាលាពថា :
- សូមទោស! សូមទោសចាស!

រួចហើយ មាលាទីក៏ឈ្ងោកមុខ ដើរឆ្លងថ្នល់សំដៅស្ទួនយុវន័
យ៉ាងរហ័សទំនងគេចមុខដោយខ្មាសអៀនដែលនាងដើរទង្គិចបុរស ចំដើមទ្រូងរបស់គេ ។
វិចិត្រលើកដៃឡើងសំពះទទួលវិញ ហើយ ក៏សម្លឹងតាមនាងពីក្រោយយ៉ាងភ្លន់ភ្លឹក!
នៅពេលនោះ គេមាន អារម្មណ៍រំភើបចិត្ត ព្រឺព្រួចនៅក្នុងខ្លួនយ៉ាងណាមិនដឹងទេ សប្បាយ
ផងរំភើបផង ព្រោះគេបានដឹងថា នាងមិនមែនជាសមាជិកនៅក្នុង

ក្រុមរបស់ភក្តីដែលមកជប់លៀងនៅផ្ទះមួយនោះ ។ មាណវីបែរជា
មកអង្គុយអានសៀវភៅតែម្នាក់ឯង នៅក្រោមដើមចំប៉ាក្នុងសួន យុវ័នធ្វើមិនដឹងទៅវិញ ។
គេឈរផ្អែកនឹងរថយន្តរបស់គេដែល ចតនៅក្រោមដើមចន្ទរីមុខផ្ទះរបស់ធិតា ។
ចរណៃអង្គុយអានយ៉ាង ស្ងៀមស្ងាត់ ។ យូរៗម្តង គេបានឃើញនាងលួចចោលកន្ទុយភ្នែក
មករកគេវិញ ។ មាណពត្រេកអរភើត ខំញញឹមតបវិញ ស្រាប់តែ
នាងគេចមុខពីគេទៅវិញយ៉ាងរហ័ស ធ្វើអោយនាយខកចិត្តស្រឹត ទៅវិញ ។
ធិតាបានធ្វើដូច្នោះជាញយដង ។ ឯវិចិត្រវិញ ក៏រំភើប
ភើតពោះ ភ័យអរៗជាច្រើនដងដូចគ្នាដែរ ។

- តើនាងកំពុងតែចាប់អារម្មណ៍លើរូបខ្ញុំដែរឬយ៉ាងណា ?

វិចិត្រឈ្លេចសួរខ្លួនឯងម្តងហើយម្តងទៀត ។

រសៀលបន្តិចនាងក៏ដើបដើរចូលផ្ទះវិញ ចៃដន្យនាងដាក់ភ្នែក
មករកវិចិត្រដែលឈរក្បែររថយន្ត ។ មាណពឃើញហើយខំញញឹម ដាក់នាងភ្លាម
ស្រាប់តែនាងឈ្ងោកគេចមុខដើរចូលទៅក្នុងផ្ទះយ៉ាង លឿនតែម្តង
ធ្វើអោយវិចិត្រនឹកខកចិត្តស្រលេតទៀតហើយ ព្រោះ
គេមិនបានទទួលការញញឹមតបពីចរណៃវិញ ។ ប៉ុន្តែគេមិនព្រម
បោះបង់ការព្យាយាមរបស់គេទេ ។ គេនៅតែលបលួចតាមមើលនារី
តាមចន្លោះចម្រឹងដែករបងដោយឥតព្រិចភ្នែក ស្រាប់តែគេប្រទះ
ឃើញនាងលួចចោលភ្នែកលបមើលនាយវិញដល់ទៅពីរបីដងតាម ចំហៀងផ្ទះ ។
វិចិត្រលេបទឹកមាត់ក្អឹក បំបាត់អារម្មណ៍រំជើបរំជួល ក្នុងបេះដូង... ភ័យផងអរផង យ៉ាងចម្លែក ។

នៅរាត្រីនោះ វិចិត្រចុះដើរទៅមាត់ស្ទឹងសង្កែ សំលឹងខ្សែទឹក ហូរតែម្នាក់ឯង
ក្នុងចិត្តនឹកមមៃទៅដល់ធិតាឥតឈប់ឈរសោះ ។ ថ្វីបើគេមិនទាន់បានជួបសំដីធិតា
ប្រស្រ័យគ្នាជាមិត្តជិតដិត ប៉ុន្តែគេ
មានអារម្មណ៍ថាខ្លួនគេបានធ្លាក់ទៅក្នុងសំណាញ់ស្នេហាមួយដែលគេ មិនអាចរើបំរះចេញបាន ។
គេនឹកចរណៃណាស់ នឹកគ្មានរសាយពី ដួងចិត្តបន្តិចណាសោះ ។
ថ្ងៃណាក៏គេលួចទៅលបមើលនាងដែរ ប៉ុន្តែគេខ្វះសេចក្តីក្លាហាននឹងរកមធ្យោបាយ
ថាគួរធ្វើយ៉ាងណា ដើម្បីអោយបានទៅជិតដិតនឹងរូបនាង សាងសម្ពន្ធ័ភាពជាមិត្ត រួច
ហើយជាសង្សារ... រួចក៏...កាន់តែឆ្ងាយទៅទៀត....

CHANBOKEO.COM

យូរថ្ងៃកន្លងទៅ...

វិចិត្របររថយន្តចេញពីធ្វើការតាមផ្លូវលេខមួយ បណ្ដោយមាត់ស្ទឹងសង្កែ ស្រាប់តែប្រទះឃើញភក្តីឈរនិយាយគ្នាជាមួយចរណៃ តាមដងផ្លូវជិតអាងនាគព្រួសទឹក មុខមន្ទីរឃោសនាកា រួចហើយក៏ ឃើញនាងដើរគេចចេញទៅ មិនដឹងថាភក្តីបាននិយាយអ្វីជាមួយ ចរណៃទេ មើលទៅប្រហែលជាភក្តីបបួលចរណៃជិះរថយន្តហើយ តែនាងមិនព្រម ។ វិចិត្រក៏បើករថយន្តនឹង យកទៅចតផ្ញើក្នុង ការិយាល័យសុរិយោដី ហើយក៏ដើរវាងផ្លូវយ៉ាងលឿន ទៅរង់ចាំ ស្កាត់ដំណើរចរណៃនៅខាងមុខការិយាល័យឧបនាយកយោធិន ម្ខាង ផ្លូវពីសាលាខេត្ត ។ ថ្ងៃដន្យ ពេលនោះ គេបានឃើញភក្តីចាប់កដៃ នាង តែចរណៃបម្រះរួចហើយក៏រត់ចេញលឿនស្ទើរទាំងភិតភ័យ មិនបានមើលមុខមើលក្រោយទេ ។ គេក៏យកខ្លួនទៅបាំងផ្លូវនាង ភ្លាម ។ ពេលនោះ និតាក៏រត់មកដល់ដើមទ្រូងរបស់គេជាលើកទីពីរ តែលើកនេះមិនមែនថៃដន្យទេ គឺវិចិត្រមានបំណងអោយនាងរត់ ទង្គិចទ្រូងនាយតែម្ដង ។ ដោយការភិតភ័យ ចរណៃមិនបានមើល មុខនាយទេ ។ មាណពក៏ចាប់និតាលាក់ក្រោយខ្នង ហើយបែរមុខ ទៅរកភក្តីដែលកំពុងរត់មកដល់ ។ កាលបើក្រលេកឃើញវត្តមាន របស់បងប្រុស ភក្តីភ័យមុខស្លាំងតែម្ដង ដែលបងប្រុសរបស់ខ្លួន មកតាមទាន់ស្ថានការណ៍មួយ ដែលរូបគេកំពុងបង្ខំចិត្តមនុស្សស្រី ទៅតាមទំនើងចិត្តភ្លើតភ្លើនឆៅឆាវរបស់ខ្លួន ។ ភក្តីក៏ឡើងរថយន្ត បរគេចខ្លួនយ៉ាងរហ័ស ត្បិតខ្លាចត្រូវមាត់បងប្រុសនៅចំពោះមុខ មនុស្សស្រី នាំតែអាមាសថែម ។

កាលបើភក្តីចេញទៅបាត់ វិចិត្រក៏បែរទៅលោមនាងថា :

- គេទៅបាត់ហើយ! ឈប់ភ័យទៅ ហើយផ្ទះអ្នកនាង នៅឯណា ដែរ ? បើមិនឆ្ងាយទេ ចាំខ្ញុំដើរតាមពីក្រោយ ជួយរក្សាសុវត្ថិភាព ជូនអ្នកនាងចុះ ។

ចរណៃឈ្ងោកមុខដោយខ្លាចចិត្តផង ដោយខ្មាសផង ដោយតក់ស្លុតចំពោះស្ថានការណ៍អំបាញមិញផង :

- ចាស...ផ្ទះនៅក្បែរសួនយុវ័ន...

មាណវីឆ្លើយតបវិញដោយ មិនព្រមសម្លឹងចំមុខបុរសវិញទេ មិនដឹងហេតុអ្វី ជួបគ្នាច្រើនដងហើយ... នាងមិនព្រមចាប់អារម្មណ៍

CHANBOKEO.COM

នឹងសម្លឹងមុខបុរសយើងអោយចំភ្នែកសោះ ។ វិចិត្រលួចខកចិត្ត តិចៗ ដែលនាងមិនព្រមងើបមើលមុខខ្លួនវិញ នឹងអាលឲ្យនាយ អាចចាប់ផ្ដើម និយាយទាក់ទងប្រស្រ័យនាងជាមិត្ត ។ បន្តិចមក គេក៏ដើរតាមពីក្រោយធិតា ជូននាងរហូតដល់ផ្ទះវិញ ។

គ្រាន់តែសំពះអរគុណវិចិត្រហើយ ធិតាគេចខ្លួនរឹងចូលផ្ទះបាត់ មិនឃើញហៅភ្ញៀវទទួលទឹកតែទឹកត្រជាក់អ្វីបន្តិច ។ វិចិត្រនៅ ទាន់អស់ចិត្តក៏នៅឈរវេរាមួយស្របក់ ស្រាប់តែគេឃើញនាងលួច ពន្លេចមុខចេញពីចំហៀងផ្ទះ លបមើលនាយវិញតាមចន្លោះចង្រឹង ដែករបង ។ កាលបើប្រទះក្រសែភ្នែករបស់នាង វិចិត្រញញឹមតប ភ្លាម ។ ស្រាប់តែនាងពួនមុខបាត់ទៅវិញ បន្តិចមកក៏លួចអើត មើលម្តងទៀតជាថ្មី ។ វិចិត្រឃើញហើយក៏ញញឹមហើយលើកដៃវា ជាសញ្ញាថាគេក៏បានឃើញនាងដែរ ។ ស្រាប់តែចរណៃក៏ធ្វើមុខ ក្រហមងាំង ទំនងអៀនខ្មាសរួចក៏គេចមុខបាត់ទៅវិញ ឈប់លែង អើតមកវិញរហូត ។

យប់នោះ វិចិត្រគេងញញឹមតែម្នាក់ឯង ក្នុងចិត្តនឹកត្រេកអរថា បើតាមមើកកិរិយារបស់នាង ប្រហែលជាឆវីកំពុងចាប់អារម្មណ៍ពី រូបនាយតិចៗខ្លះដែរមិនខាន ។ គេចាប់សៀវភៅកំណត់សាវតារ ប្រចាំថ្ងៃមកសរសេរ រួចហើយក៏គូររូបនាងភ្ជាប់នៅលើសន្លឹកនោះ ផង ។ បន្ទាប់មក គេក៏លើករូបនាងមកថើបយ៉ាងយូរ :

- ឱ ស្នាមញញឹមអើយ ! ហេតុអ្វីអ្នកមានមន្តស្នេហ៍ម្ល៉េះ ? ដឹងទេ ថាស្នាមញញឹមលើថ្ពាល់ខួចទាំងគូនេះ បានខាបយកបេះដូងរបស់ វិចិត្រទៅជាយូរហើយ ? ឱ ម្ចាស់ថ្ពាល់អើយ... តើអ្នកដឹងខ្លួនទេថា មានគេកំពុងលង់ក្នុងមន្តស្នេហ៍ថ្ពាល់ខួចដ៏ស្រស់ស្អាត ?

មាណពទាញយករូបមកមើលជាថ្មី ហើយយកម្រាមដៃរបស់គេ ទៅអង្អែលថ្នមៗលើផែនថ្ពាល់នារីគំនូរ :

- តើខ្ញុំមានវាសនា ត្រឹមតែថៃថើបថ្ពាល់ខួចលើក្រដាសសៀវភៅ ឬក៏អាចមានសំណាងរហូតដល់បានថើបថ្ពាល់ខួច លើរង្វង់ភក្ត្រ័ដ៏ ផូផង់មួយនោះ ? ថ្ងៃណា...ថ្ងៃណា... ខ្ញុំមានវាសនានឹងបានទទួល ស្នាមញញឹមលើថ្ពាល់ខួចជាចម្លើយតបមកដល់ដួងចិត្តប្រតិពទ្ធ័របស់ ខ្ញុំវិញ ?

CHANBOKEO.COM

តើរូបខ្ញុំគួរសាងក្តីសង្ឃឹមឬទេ ? ឱ ផ្កាល់ខ្លួចអើយ... អ្នកមានម្ចាស់ហើយឬនៅ ? បើនៅទេ អោយវិចិត្រសុំបានទេ... សុំខ្លួនជាម្ចាស់លើផ្កាល់ខ្លួចដែលញញឹមស្រស់ស្អាតនេះ ?

មាណពលើកយករូបគំនូរនារី ដែលមានភក្ត្រញញឹមដ៏ស្រស់ស្អាតនោះមកដាក់លើទ្រូងរបស់គេ ហើយលើកដៃអោបអង្អែល ហាក់ដូចជាចង់ប្រាប់នាងថា បេះដូងរបស់គេកំពុងតែប្រគល់ជូន រូបនាងហើយ ។ បន្ទាប់មក គេក៏បិទភ្នែកនិន្ទ្រាទៅដោយដួងចិត្ត ក្រេមក្សាន្តពោរពេញទៅដោយមនោសញ្ចេនារំភើបឥតព្រំដែន ។

OOOOOOOOOOOOOOOOOO

OOOOOO

O

CHANBOKEO . COM

វគ្គទី១០
វិបត្តិនៃកាមារម្មណ៍

ពេលវេលាចេះតែកន្លងទៅ...

នៅម៉ោងប្រហែលជាងនយប់... វិចិត្រចេញពីធ្វើការបររថយន្ត មកដល់ផ្ទះវិញ ស្រាប់តែពូខេមរត់មកប្រាប់ថា :

- លោកគ្រូពេទ្យ! អ្នកស្រីផាន់ស៊ី និងអ្នកស្រីលីណាដែលជាម្តាយ របស់លិនដាបានអោយមនុស្សមកជំរាបលោកពេទ្យថា គាត់ចង់ជួប លោកពេទ្យនៅផ្ទះអ្នកស្រីលីណាជាប្រញាប់ ។

- អូហ៍...ហើយគាត់មានប្រាប់ទេថាមានការអ្វីដែរ ?

- បាទ! អត់មានទេ គ្រាន់តែប្រាប់ថាមានការសំខាន់ ។

វិចិត្រក៏បររថយន្តថយក្រោយវិញ ។ ទៅដល់ផ្ទះអ្នកស្រីលីណា នៅម៉ុផ្លូវលេខបី ជិតផ្សារ គេបានជួបទាំងអ្នកស្រីលីណា អ្នកស្រី ផាន់ស៊ី និងលិនដាផង ។

- ជំរាបសួរបាទ! អ្នកមីងមានការអ្វីសំខាន់ជាមួយខ្ញុំមែនទេ ?

- មែនហើយ! (អ្នកស្រីលីណាតប) យើងចង់សំរេចជ្រើសរើស ថ្ងៃមង្គលការរបស់លិនដានិងវិចិត្រឯងឆាប់ៗនេះ ។

ដូចត្រូវរន្ទះបាញ់កណ្តាលថ្ងាស វិចិត្រឮកាលណា ធ្លាក់ថ្លើមក្តុក តែម្តង ។ នរ:ក៏ឆ្លើយវិញយ៉ាងរហ័សថា :

- ប៉ុន្តែ... ខ្ញុំមិនទាន់ត្រៀមខ្លួននៅឡើយទេបាទ!

- មិនបាច់ត្រៀមអីទេ ក្មួយអើយ (អ្នកស្រីផាន់ស៊ីបន្ថែម) ព្រោះ ឯងនិងលិនដាស្គាល់គ្នាជិតដិតស្រាប់ទៅហើយ ។

ភ្លាមនោះ រូបភាពស្នាមញញឹមលើថ្ពាល់ខួចដ៏ស្រស់ស្អាតរបស់ ចរណៃបានហោះកាត់អារម្មណ៍របស់គេភ្លាម ។ វិចិត្រក៏ប្រកែកឡើង ទៅវិញយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ ថា :

CHANBOKEO . COM

- អត់ទេ! វិចិត្រមិនចង់រៀបការទេ...
- ប្រកែកមិនបានទេ (អ្នកស្រីលីណាស្រដីកាត់) ឯងបណ្តើរលិនដា
ចេញមុខចេញមាត់ក្នុងសង្គមញយដងហើយ... វាមិនល្អមើលទេ
ដែលឯងបណ្តើរគ្នាដោយគ្មានខន្ទ័ស្លានិងការដឹងឮរបស់ចាស់ទុំ ។
- តែនោះខ្ញុំដើរលេងជាមួយនាងក្នុងឋានៈជាសាច់ញាតិទេ មិនបាន
គិតអ្វីផ្សេងផ្តេសផ្តាសឡើយ ។
- តែសង្គមគេមើលមកវាមិនសមរម្យ!
- បើមិនសមរម្យទេ សូមអ្នកមីងឈប់អោយលិនដាទៅមកនឹងខ្ញុំ ទៀតទៅ ។ ការពិត
ខ្ញុំមិនដែលបានមកបបួលនាងដើរលេងម្តង ណាទេ គឺលិនដាតើហ៍
ដែលចេះតែមករំអុកមិនឈប់ឈរ ។
- បងចិត្រ! ម៉េចស្រដីអ្វីយ៉ាងនេះ បងហាក់ដូចជាមិនទុកមុខមាត់ អោយលិនដាសោះ ។
(លិនដាស្រដីឡើង)

វិចិត្រងាកមកលិនដាហើយតបថា :
- ខុសហើយ លិនដា! បងផ្តល់កត្តិយសដល់អូនសព្វយ៉ាង ប៉ុន្តែ ភ្នែកញាតិទេតើ
ដែលមិនផ្តល់កត្តិយសអោយបងនិងលិនដា!
- ទោះជាយ៉ាងណា ក៏ឯងត្រូវតែរៀបការដែរនាយចិត្រ! (អ្នកស្រី ផាន់ស៊ីពោលឡើង)
ព្រោះឪពុកម្តាយឯងបានភ្ជាប់ពាក្យអ្នកទាំងពីរ រួចហើយ
ហើយនោះក៏ជាបំណងរបស់គាត់មុនពេលគាត់ចែកស្ថាន
ទៅដែរ ។ នេះឯងបំរុងធ្វើអោយវិញ្ញាណក្ខន្ធ័ឪពុកម្តាយវិលវល់ផង
ហ្ស៎ស បានជាខំប្រឹងប្រកែកដល់ម្លឹង ?

វិចិត្រឈ្ងោកមុខមួយស្របក់ក៏ឆ្លើយវិញថា :
- អ្នកមីងមិនចង់ឲ្យវិញ្ញាណក្ខន្ធ័របស់ប៉ាម៉ាក់ខ្ញុំវិលវល់... ចុះដែល
មីងបង្ខំខ្ញុំធ្វើតាមរហូតដល់ខ្ញុំមានអារម្មណ៍វិលវល់ដែរនោះ មីងមិន គិតទេ ?
តើអោយខ្ញុំសាងសុភមង្គលយ៉ាងណាបើអារម្មណ៍ខ្ញុំវិលវល់
មិនសប្បាយចិត្តនឹងជីវិតគូស្រករបស់ខ្ញុំ ? តើជីវិតគូស្រកររបស់ខ្ញុំ
នឹងបានទទួលសេចក្តីសុខសេចក្តីរីករាយដែរទេ កាលបើយើងត្រូវ

CHANBOKEO.COM

រៀបការដោយការបង្ខិតបង្ខំនោះ ? ការពិត ខ្ញុំមិនដែលស្រលាញ់ លិនដា... ខ្ញុំមើលនាងត្រឹមជាប្អូនស្រី...មិនអាចរៀបការនាងទេ!

ថាហើយគេក៏ដើររត់ចេញទៅយ៉ាងលឿន រកតែនរណាឃាត់អ្វី ក៏មិនទាន់ដែរ ។ វិលវល់ចិត្តពេក វិចិត្រក៏ចូលរង្គសាល ផឹកស្រា បន្លប់អារម្មណ៍ហ្មូហ្មង ។ លុះស្រវឹងខ្លាំងទៅទៀតលែងរួច ព្រោះ គេមិនដែលផឹកពីមុនមក គេក៏គេចខ្លួនត្រលប់ទៅផ្ទះវិញ ។

គេបររថយន្តលើផ្លូវលេខមួយ កាត់តាមគ្លិនិករបស់នាយ ដែលទើបនឹងបើកថ្មីៗមិនបានប៉ុន្មានខែផង ។ ភ្លាមនោះ ស្រាប់តែគេ ចាប់ភ្លឹកថា នៅខាងក្នុងគ្លីនិកមានបើកភ្លើងភ្លឺៗ តែទ្វារបិទជិត ។ គេនឹកពិភាល់ណាស់ ហេតុអ្វីបានជាមានភ្លើងភ្លឺកាលបើគ្មាននរណា ដេកយាមគ្លីនិកទេ ហើយគេក៏ជាអ្នកចុងក្រោយដែរ ដែលចាក់សោរទ្វារគ្លីនិកមុននឹងចេញទៅផ្ទះ ។ រំពេចនោះ គេក្រលេកឃើញរថ យន្តរបស់ភក្តីចតនៅម្ខាងផ្លូវ ក៏នឹកភ្ញាក់ផ្អើលក្នុងចិត្តភ្លាម :

- តើភក្តីគេចូលគ្លីនិក រកអ្វីទាំងយប់ដូច្នេះ ?

វិចិត្រចតឡាន ហើយស្ទុះទៅបើកទ្វារយ៉ាងរហ័ស ។ ចៃដន្យទ្វារនោះគ្រាន់តែផ្ទិបមិនទាន់បានចាក់គន្លឹះពីក្នុងទេ ។ គេស្ទុះចូលទៅក្នុងបន្ទប់ព្យាបាលជំងឺយ៉ាងលឿន ស្រាប់តែប្រទះនឹងភក្តីក ំពុងឈ្ងោកចាប់ប្រលេះខ្សៀវអាវនារីម្នាក់ ដែលកំពុងគេងស្តូកស្តឹងលើគ្រែដោយមានខ្សែចងដៃចងជើងផង ។ ពេលនោះ ឆវីបានបាត់ ស្មារតី ទន់ខ្លួនល្វក់ទៅហើយ :

- ភក្តី! នេះ ឯងកំពុងធ្វើអីហ្នឹង ?

- ហ្ហ៎ាស! បងចិត្រ ? ហេតុអ្វីក៏ដឹងថាខ្ញុំចូលមកទីនេះ ?

ភក្តីឧទានទាំងភ្ញាក់ក្រញាង សម្តែងអាការៈដូចឃើញខ្មោចឆៅ អីចឹងកាលបើប្រទះវត្តមានរបស់បងប្រុសនៅពីក្រោយខ្នងរបស់ ខ្លួន ។ លុះវិចិត្រដាក់ភ្នែកទៅមើលមាណវីដែលកំពុងជាប់ចំណង ស្រាប់តែភើតពោះធ្លុងព្រោះនាងមិនមែននារីណាក្រៅពីចរណៃ ដែលគេកំពុងតែជំពាក់ចិត្តប្រតិពទ្ធ័យ៉ាងធំធេងមហិមានោះឡើយ :

- ភក្តី... ម៉េចបានប្អូនធ្វើយ៉ាងនេះ ?

- គឺ...គឺ...

CHANBOKEO.COM

ត្រូវបងប្រុសដេញទាន់ជាន់កែង ភក្តីនឹកភ័យផង ខ្មាសខ្លួនផង បន្ទាប់មកក៏ស្ទុះរត់គេចវឹងចេញទៅ បាត់ស្រមោលភ្លាមតែម្តង រក តែនិយាយអ្វីមិនទាន់ផង ព្រោះគេកំពុងញញើតកណ្តាប់ដៃរបស់បង ប្រុសគេ ។ វិចិត្រស្ទុះភ្លែតទៅបិទទ្វារ រួចហើយក៏ត្រលប់មក ស្រាយចំណងខ្សែចេញពីដៃជើងរបស់មាណវីយ៉ាងលឿន ។

ថ្វីបើពេលនោះ ធិតាបានបាត់ស្មារតីទៅមែន តែសោភ័ណរូប កាយរបស់នាងនៅតែអណ្តែតលេចធ្លោឡើង នៅចំពោះមុខវិចិត្រ យ៉ាងស្រស់ល្អត្រកាលគួរអោយគយគន់គាប់ទ័យា... វិចិត្រឃើញ ហើយ ញាប់ញ័រក្នុងចិត្តឥតឧបមា ។ គេឈរសម្លឹងរូបនាងយ៉ាង យូរ... មួយស្របក់មក គេក៏យកទឹកក្តៅមកជូតខ្លួននាងថ្នមៗ... ភ្នែកគេសម្លឹងសាច់ទ្រូងក្រពុំ ដែលអណ្តែតមកប្រលែងនឹងកែវ ភ្នែកបុរសតាមចន្លោះខ្សៀវអាវ ដែលភក្តីបានដោះប្រឡេះចេញពីគ្នា ...គេមិនហ៊ានព្រិចបិទភ្នែកទេ! ពិតជាល្អ! ពិតជាស្អាត! ពិតជា... គួរអោយចង់ថ្នាក់ថ្នមអ្វីម្ល៉េះទេ! មាណពលេបទឹកមាត់ក្អឹកៗ ម្តង ហើយម្តងទៀត ដើម្បីរំលត់ភាពពុះកញ្ជ្រោលនៅក្នុងបេះដូងរបស់ គេ តែក៏មិនអាចទប់ចិត្តដែលកំពុងរំភើបពុះពោរនោះបានឡើយ ។ ពេលនោះ គេយកម្រាមដៃរបស់គេ ទៅអង្អែលលើរាងកាយដ៏ល្អ ត្រសូលថ្នមៗ បន្តើរៗ រួចហើយអង្អែលបបូរមាត់នាង ដែលមាន ពណ៌ផ្កាឈូកតាមលក្ខណៈធម្មជាតិ :

- ឱ សម្រស់អើយ... អ្នកដឹងទេ ថាខ្ញុំកំពុងចុះចាញ់មន្តស្នេហ៍ របស់អ្នកហើយ... ពិតជាស្រស់ណាស់... ពិតជាស្អាតណាស់... សូមអនុញ្ញាត្តអោយខ្ញុំបានធ្វើជាម្ចាស់របស់អ្នកបានដែរទេ ?

រួចហើយ គេក៏ឱនឈ្ងោកយកនាសាទៅបបោសថ្នមៗលើបបូរ មាត់របស់នារីស្រាលៗ ដោយក្តីប្រតិពទ្ធ័យ៉ាងជ្រាលជ្រៅធំធេង ។ ជាតិសុរាបានជះឥទ្ធិពលយ៉ាងក្តៅគគុក ក្នុងចរន្តឈាមមាណព កាន់ តែខ្លាំងឡើងៗ ដណ្តប់លើស្មារតីរបស់នរៈយើងហើយ ។ បេះដូង គេរណ្តំ រំភើប ញាប់ញ័រ ដោយភាពវង្វេងក្នុងកាមារម្មណ៍ដ៏សែន ស្រើបស្រាល ។ គេហាក់ដូចជាភ្លេចភន្តំភាំងអស់ហើយថារូបគេ កំពុងធ្វើអ្វី... ក្រៅតែពីបណ្តោយរូបកាយនិងដួងចិត្តរបស់គេ ទោរ ទន់ទៅតាមទំនាញសន្ទុះកាមរាគដ៏សែនពុះកញ្ជ្រោល ដែលស្រូប

CHANBOKEO.COM

ទាញនាសារបស់គេឲ្យទៅផ្ដេកផ្ដិតថៃថើបរូបកាយដ៏ល្អត្រកាល គួរ អោយត្រកងនៃបនិត្យមួយនោះ ដោយមិនអាចតវ៉ាប្រកែកអ្វីបន្តិច បុនឡើយ ។

មិននឹងជាអស់ពេលយូរប៉ុន្មានទេ វិចិត្រប្រែខ្លួនឡើងមើល នាឡិកា ឃើញម៉ោងបួនជិតភ្លឺទៅហើយ ។ នៅក្នុងរង្វង់ដៃរបស់គេ នារីម្នាក់មានរូបកាយសត្រសូលដូចបណ្ដូលចេក នៅគេងស្ដូកស្ដឹង ន់ល្វក់មិនទាន់នឹងស្មារតីនៅឡើយ ។ ពេលនោះ បុរសយើងមាន អារម្មណ៍ថាស្វាងឆេងតែម្ដង :

- វិចិត្រ ឯងកំពុងធ្វើអ្វីហ្នឹង ? (សម្បជញ្ញៈសួរ)

មាណពស្ទុះដើបយ៉ាងរហ័ស ស្រវាខោអាវយកមកស្លៀក រួច ហើយបែរមើលទៅធិតាដែលកំពុងគេងស្ងៀមឈឹង ។ វិប្បដិសារី មួយបានមកប្រជ្រៀតខ្លួនក្នុងខួរក្បាលរបស់គេភ្លាម :

- វិចិត្រអើយ! ហេតុអ្វីបានជាអ្នកទប់ចិត្ត ទប់អារម្មណ៍មិនបាន ? អ្នកដឹងទេថា អ្នកកំពុងបំផ្លាញអនាគតនារីស្លូតត្រង់ម្នាក់ ?... ហេតុ អ្វីទៅបានជាអ្នកប្រែក្លាយជាមនុស្ស ដែលមានចរិតពាលយ៉ាងនេះ កើត ? ឯណាទៅភាពថ្លៃថ្នូររបស់កូនប្រុស ? ឯណាទៅកត្តិយស បុរស ? អ្នកមិនត្រឹមតែជាន់ឈ្លីអនាគតនារីទេ... អ្នកក៏កំពុងតែ ជាន់ឈ្លីជីវិតអនាគតរបស់ខ្លួនឯងដែរហើយ... តើនាងមានកំហុស អ្វីទៅទើបអ្នកបំផ្លាញរូបនាង ? វិចិត្រ...អ្នកឆ្កួតសតិហើយទេដឹង ?

មាណពក្ដោបក្បាល សម្ដែងការឈឺចាប់និងក្ដីអាមាសដ៏មហិមា ប៉ុន្ដែ ធ្វើម្ដេចនឹងអាចទាញពេលវេលាអោយថយក្រោយ ដើម្បីឲ្យ នាយអាចកែស្ថានការណ៍មកវិញបាន ? មិនអាចទេ..! ពិតជាមិន អាចឡើយ!... ចុះបើជ្រុលក្បាលក្រពើយ៉ាងនេះទៅហើយ តើគេ ត្រូវដោះស្រាយបញ្ហានេះយ៉ាងណាទៅវិញ ?

តប់ប្រមល់ពេក គេក៏ស្ទុះទៅបើកទ្វារ គិតថានឹងទៅសំកុកគិត នៅមាត់ស្ទឹង ក្រោមជំនោរត្រជាក់ពេលជិតភ្លឺ ក្រែងលោរកឃើញ មធ្យោបាយដោះស្រាយ ។ គ្រាន់តែទ្វាររបើកភ្លាម ស្រាប់តែគេភ្ញាក់ ក្រញាងតែម្ដង ត្បិតគេបានប្រទះនឹងមនុស្សស្រីម្នាក់ស្លៀកពាក់ ពណ៌ខ្មៅនៅឈរសំកុកចំពីមុខមាត់ទ្វារ :

- លិនដា ?

- ចា៎ស! មែនហើយ... គឺអូនសំកុកចាំបងទីនេះមួយយប់ហើយ...

CHANBOKEO.COM

ព្រោះឃើញឡានបងចតចោលនៅទីនេះ ។

កាលបើឃើញវត្ថុមានរបស់លិនដាភ្លាម វិចិត្រក៏ស្រវាទាញអាវ ដាក់ខ្សែវតម្រែតម្រង់ភាពខ្ជីខ្ជារបស់ខ្លួនអោយមានរបៀប រួចហើយ ក៏សួរនាងថា :

- លិនដាមករកបងមានការអ្វី ?
- គឺ...ចង់មកសួររឿងយើង មួយម៉ាត់ជាចុងក្រោយ...
- អូនបានឮចំលើយរួចហើយតើហ៍ កាលពីយប់មិញនៅចំពោះ មុខចាស់ៗ.... ហើយពេលនេះទៀតសោត ក៏មិនមែនជាវេលាល្អ សំរាប់យើងជជែកគ្នាដែរ ។

វិចិត្រឈរពាំងមាត់ទ្វារមិនព្រមអញ្ជើញលិនដាចូលផ្ទះទេ ថ្វីបើ ពេលនោះយប់ងងឹត មិនសមនឹងឲ្យឈរជជែកគ្នានៅខាងក្រៅក៏ ដោយ ។ ឃើញកិរិយារបស់នាយមានពិរុទ្ធ លិនដាក៏សួរឡើងថា :

- បងកំពុងលាក់នារីថ្មីនៅក្នុងចិត្តបងមែនទេ បានជាបងងួរចិត្តមិន ចង់រៀបការនឹងលិនដាតាមការរៀបចំផ្សំផ្គុំតាំងពី៧ឆ្នាំមុន ?

វិចិត្រនៅស្ងៀមមិនឆ្លើយទេ ។ រំពេចនោះ ស្រាប់តែនាងគិត ឃើញអ្វីម្យ៉ាង រួចក៏បើកភ្នែកធំៗ ហើយលាន់មាត់ឡើងថា :

- ឬក៏... បងកំពុងលាក់នារីកំណាន់របស់បងនៅក្នុងផ្ទះនេះ ?

ថាហើយ នាងក៏រុញវិចិត្រវឹងទៅម្ខាង ហើយស្ទុះរត់ចូលទៅ ក្នុងបន្ទប់ពិនិត្យជំងឺ ស្រាប់តែប្រទះរាងកាយនារីម្នាក់គេងអាក្រាត ស្ដូកស្ដឹងមិនដឹងខ្លួនដណ្ដប់ដោយក្រណាត់ភួយពណ៌សនៅលើគ្រែ :

- បងវិចិត្រ... ?

ធិតាញ័រខ្លួនចំប្រប់ ដោយការភ្ញាក់ផ្អើល :

- នេះបង...បានធ្វើអ្វីហ្នឹង ?...

វិចិត្រមិនឆ្លើយទេ ។ គេស្ទុះទៅចាប់លិនដាចេញពីបន្ទប់ :

- លិនដាទៅផ្ទះវិញសិនទៅ...ចាំថ្ងៃក្រោយបងពន្យល់ប្រាប់ ។
- អត់ទេ លិនដាចង់ដឹងពេលនេះ ថាបងចិត្រកំពុងធ្វើអ្វី ? តើនារី នេះជានរណា ? ហើយហេតុអ្វីក៏កិរិយារបស់បងមានពិរុទ្ធ ? នេះ បងបានបំពារបំពានលើរូបនារីនោះមែនទេ ? ... មែនទេ ?

CHANBOKEO .COM

វិចិត្រស្លោកមុខ ឈរស្ងៀមមិនឆ្លើយ ។ លិនដាសម្លឹងមុខនរៈ ហើយក៏ច្រានទ្រូងរបស់គេវឹង
រួចខ្ទប់មុខយំរត់ចេញទៅ ។ វិចិត្រ នៅឈរភន្ត់ភាំងមួយស្របក់
ដោយការរន្ធត់ស្មារតីដែលត្រូវលិនដា ប្រទះឃើញអំពើមិនប្រពៃរបស់គេពេលនោះ ។
ដោយគេបារម្ភពី សុវត្ថិភាពរបស់លិនដាដែលរត់ចេញទៅទាំងងងឹត នរៈក៏ស្ទុះចេញ
ទៅតាមរកនាងភ្លាម ។ លុះគេរត់បានប្រហែលបីរយម៉ែត្រ នាយក៏ វង្វេងលិនដាបាត់ទៅ
មិនដឹងថានាងរត់គេចទៅខាងណាទេ ។ ភ្លាមនោះ គេចាប់ភ្លឹកថា បានទុកទ្វារចំហចោល
ហើយក៏នឹកដល់ សុវត្ថិភាពរបស់ចរណៃ ។ គេក៏រត់បកក្រោយមកវិញ ។ ចៃដន្យ
មាណវីក៏បាត់ស្រមោលពីគ្លីនិកនោះទៅ ។ វិចិត្រប្រហោងពោះឆ្លុង
នឹកភ័យញាប់ញ័រក្នុងចិត្តតក្កមា ។ គេស្ទុះបិទទ្វាររួចហើយរត់តាម បណ្ដោយស្ទឹងសង្កែ
សម្លឹងរកស្រមោលចរណៃដែលបានរត់គេចខ្លួន ទៅ ។ មួយស្របក់មក
វិចិត្រក៏ប្រទះស្រមោលនារីកំពុងយកដៃ ច្រត់ទប់ខ្លួនទៅលើគល់ដូងមួយ
រួចហើយស្រាប់តែឃើញនាងដួល ប្រូសទៅដីដោយការល្ហិតល្ហៃអស់កម្លាំង :
- អ្នកនាង !
ស្រាប់តែនាងបើកភ្នែកព្រឹមៗ ហើយស្រដីខ្សាវតបមករកនរៈ
វិញថា :
- ខ្ញុំ...ចង់ទៅផ្ទះ...
រួចហើយ នាងក៏បាត់ស្មារតីទៅវិញ ។ វិចិត្រឃើញភាពទន់ ខ្សោយរបស់ធិតា
បេះដូងគេក៏រំដើបរំជួលឡើងរហូតទឹកភ្នែករលីង រលោងដោយក្ដីអាណិតអាសូរ
មិនគួរណារូបគេភ្លើតភ្លើនជ្រុលជ្រួស ទៅលើនាងដល់ម្លឹងទេ ។
គេក៏បីត្រកងនាងដើរត្រលប់ក្រោយចូល រថយន្តហើយក៏បរនាំខ្លួនធិតាយកទៅផ្ទះវិញ ។
ពេលនោះ គ្មាន នរណានៅផ្ទះទេ ។ មាណពបីយកចរណៃទៅដាក់នៅលើគ្រែថ្មមៗ
ហើយនៅកំដរនាងរហូតភ្លឺស្រាងៗ តែនាងនៅតែមិនទាន់ដឹងខ្លួន ដដែល ។ មិនអស់ចិត្ត
គេក៏បើកឡានត្រលប់ក្រោយ បំរុងថាទៅ យកថ្នាំមកព្យាបាលមាណវី ។ លុះទៅដល់មាត់ទ្វារគ្លីនិក
ស្រាប់តែ ប្រទះអ្នកស្រីផាន់ស៊ីនៅឈររង់ចាំទីនោះស្រេច :
- អ្នកមីង ?
- អឺ... ហើយវាយ៉ាងម៉េច បានជាឯងធ្វើមុខស្លេកដូចត្រូវខ្មោច ជញ្ជក់ឈាមអស់យ៉ាងនេះ ?
វិចិត្រស្លោកមុខនៅស្ងៀមមិនឆ្លើយអ្វីទេ ។ មួយស្របក់មក គេក៏សួរអ្នកស្រីផាន់ស៊ីថា :

CHANBOKEO.COM

- អ្នកមីងមានការអ្វីមករកខ្ញុំទាំងព្រហាម ?
- មានខ្លួនហ្វ៊េស បានរញីរញ៉័របែបនេះ ? ហើយឯងបានធ្វើអ្វីលើ លិនដាខ្លះដែរ បានជាគេខឹងនឹងឯងរហូតដល់ចង់សម្លាប់ខ្លួន ?
- លិនដាចង់សម្លាប់ខ្លួន ?
- អឺ ! នាងបានផឹកថ្នាំពុល កុំតែអ្នកស្រីលីណាប្រទះទាន់ពេល កុំអី.. ឥលូវគេដឹកនាងចូលពេទ្យធំទទួលការសង្គ្រោះហើយ ។

វិចិត្រភ្ញាក់ក្រញាងកាលបើឮដំណឹងដូច្នោះ ។ សម្បជញ្ញៈបានលេចឆ្លោឡើងក្នុងខួរក្បាលនរៈ :
- វិចិត្រអើយ ! អំពើភ្លើតភ្លើនរបស់អ្នកកាលពីយប់មិញកំពុងតែបំផ្លាញជីវិតនារីមួយរូបទៀតហើយ ។

ស្រាប់តែគេមានអារម្មណ៍តក្កហលមួយរំពេច ហើយក៏ស្ទុះចូល រថយន្តបរទៅមន្ទីរពេទ្យវីង ដោយការព្រួយបារម្ភ ចំពោះសុខទុក្ខ របស់លិនដា ។ ពេលនោះ គេជាប់រវល់នឹងរឿងលិនដាមិនបាន វិលត្រលប់ទៅថែរក្សាចរណៃវិញទេ ។ មិនទាន់បានពីរម៉ោងផង ស្រាប់តែគេប្រទះក្រុមគ្រួសារមួយ នាំខ្លួនអ្នកជំងឺស្រីវ័យក្មេងម្នាក់ មកដល់យ៉ាងបន្ទីរបន្ទាន់ដែរ ។ អ្នកគ្រូពេទ្យម៉ារ៉ាត់បានរត់មកតាម ហៅវិចិត្រប្រាប់ថា :
- លោកដុកទ័រ ជួយផង ! មានអ្នកជំងឺស្រីរងគ្រោះដោយការប៉ុនប៉ងធ្វើអត្តឃាតម្នាក់ទៀតហើយ ។ ឮថានាងអារកដៃសម្លាប់ខ្លួន ឥលូវរងគ្រោះធ្ងន់ធ្ងរណាស់ ។

វិចិត្រក៏ស្ទុះទៅមើលភ្លាម ស្រាប់តែគេភ្ញាក់ផ្អើលស្ទើរតែគាំង បេះដូងស្លាប់នឹងកន្លែង ត្បិតនារីនោះមិនមែននរណាក្រៅពីចរណៃ បណ្តូលចិត្តរបស់គេនោះឡើយ ។ វិប្បដិសារីក៏វិលមកប្រលែងក្នុង សតិអារម្មណ៍របស់គេទៀតហើយ :
- ឱ វិចិត្រអើយ ! ដឹងខ្លួនទេ ពេលនេះ រូបអ្នកកំពុងដើរធ្លាក់នរក ហើយ ព្រោះអំពើភ្លើតភ្លើនមិនបានគិតវែងឆ្ងាយរបស់អ្នកកំពុងតែធ្វើអោយនារីពីររូបយាយីជាជីវិតខ្លួនឯង ! !

ថ្វីបើនៅលើផ្ទៃមុខរបស់គេមានភាពនឹងន ស្ទើរៗមិនកំរើកឲ្យ ឃើញអារម្មណ៍ តែបេះដូងរបស់គេកំពុងត្រូវព្យុះវិប្បដិសារីញាំញី ស្ទើរខ្ទេចខ្ទាំហើយ ជាពិសេសគឺនៅពេលមាណពបានឃើញរង្វង់ ភក្រ្តដ៏សែនស្លេកស្លាំងរបស់ចរណៃ ។ កាលនោះ ធិតាហូរឈាមពី ខ្លួនច្រើនណាស់ នាងត្រូវបានទទួលការបញ្ចូលឈាមព្យួរសេរ៉ូម

CHANBOKEO.COM

អស់រយៈមួយយប់មួយថ្ងៃ ទើបនាងបានដឹងស្មារតីមកវិញ ។ វិចិត្រមិនដែលបានធ្មេចពេញភ្នែកឡើយ ។ គេតែងតែមកអង្គុយសំកុកកំដរចរណៃរៀងរាល់ថ្ងៃជានិច្ច រហូតដល់គ្រូពេទ្យទាំងឡាយដែលធ្វើការជាមួយគ្នាចាប់ភ្លឹកនឹកសង្ស័យ ប៉ុន្តែក៏គ្មាននរណាហ៊ើប មាត់និយាយស្តីអ្វីដែរ ខ្លាចរំខានចិត្តនាយ ព្រោះកិរិយារបស់វិចិត្រ បានបង្ហាញអោយឃើញថា គេកំពុងទទួលរងនូវទុក្ខសោកវិបត្តិ យ៉ាង ធំមហិមាមិនអាចនឹងថ្លាថ្លែងបានទៅហើយ ។

ដោយវិចិត្រជាមនុស្សស្ងៀមស្ងាត់ស្រាប់ផង កាលបើប្រទះ ហេតុការណ៍បៀបនេះ គេក៏រឹតតែបាត់មាត់ស្ងាត់ណាស់ថែមទៀត ត្បិតគេមានអារម្មណ៍ជំពាក់ច្របូកច្របល់មិនដឹងថា ត្រូវបង្កើបរឿង ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាអោយធូរស្រាលតាមរបៀបណា ក្រៅតែពីមកពិនិត្យថែរក្សាអាការរោគរបស់ចរណៃយ៉ាងល្អបំផុត រៀងរាល់ថ្ងៃ ថ្វីបើនាងមិនព្រមបើកភ្នែកសម្លឹងរូបគេ ឬមើលនរណាផងទៀត ក៏ដោយ ។

អស់ជាយូរថ្ងៃកន្លងមក វិចិត្របានគេងគិតពិចារណាតែម្នាក់ ឯងដដែលដដែលថា តើគេត្រូវធ្វើយ៉ាងណា ដើម្បីផ្តល់យុត្តិធម៌ ដល់នារី ដែលរងគ្រោះដោយអំពើខុសតិរបស់គេ ។ មិនយូរប៉ុន្មាន ចរណៃក៏បានជាសះស្បើយ ហើយក៏ត្រូវបានទទួលការអនុញ្ញាតឲ្យទៅថែរក្សាខ្លួននៅផ្ទះវិញ ។ នៅថ្ងៃដដែលនោះ វិចិត្របានតាំងចិត្ត យ៉ាងមុតមាំថា គេនឹងទៅជួបលោកចំណាប់និងភរិយា នៅផ្ទះរបស់ លោក ដើម្បីសារភាពការពិតជំរាបលោកទាំងពីរ ហើយក៏នឹង សុំខ្លួនទទួលខុសត្រូវចំពោះអ្វីដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្តខុសទៅលើ ចរណៃកំពូលដួងចិត្ត ។

ថៃងន្យ នៅពេលគេចេញពីធ្វើការ ទៅរកជួបលោកចំណាប់ អ្នកយាមផ្ទះម្នាក់ បានប្រាប់គេថា លោកចំណាប់និងភរិយាបាននាំ កូនស្រីចេញទៅក្រៅក្រុងបាត់ទៅហើយ ហើយក៏មិនដឹងថា ថ្ងៃណា លោកនឹងវិលវិញដែរ ។ វិចិត្រធ្លាក់ថ្លើមក្តុក ស្លុតដង្ហក់ស្ទើរតាំងបេះដូងស្លាប់នៅពេលនោះតែម្តង ។ ពេលនោះ ពិភពលោកក្លាយ ជាងងឹតឈឹងលែងយល់រស្មី ។ វិចិត្របានប្រែក្លាយទៅជាបុគ្គល ដែលរស់ឥតវិញ្ញាណ ថ្ងៃណាក៏ឃើញតែសំកុក ថ្ងៃណាក៏ឃើញតែជ្រួញចិញ្ចើម ថ្ងៃណាក៏តប់ប្រមល់... គ្រាប់បាយក្លាយជាដុំគ្រួស ។ រីឯពូកគេងទន់ល្មើយក្លាយទៅជាភ្នក់ភ្លើងដុតរោលរូបគេមិនអោយ ចូលនិទ្រាបាន ។ តើគេត្រូវធ្វើដូចម្តេចនឹងដឹង ថាតើលោកចំណាប់ នាំកូនស្រីរបស់លោកទៅឯណា ?

CHANBOKEO.COM

រាល់ល្ងាច គេតែងតែទៅសំកុកនៅក្នុងសួនយុវ័ន ភ្នែកគេរំពៃ សម្លឹងទៅមើលលំនៅស្ថានរបស់លោកចំណាប់ ក្នុងចិត្តលួចបែបន់ តែម្នាក់ឯង សូមអោយចរណៃឆាប់បានវិលត្រលប់មកផ្ទះវិញសាជា ថ្មី ។ គេរស់នៅត្រមង់ត្រមោច កណ្តោចកណ្តែង ស្ងៀមស្ងាត់ មិនមើលមុខញាតិណាឡើយ ។

នៅរៀងរាល់ថ្ងៃអាទិត្យ មាណពតែងតែទៅអង្គុយសំកុកនៅវត្ត កណ្តាល បន់បារមីព្រះអង្គអោយដឹកដៃរូបគេទៅជួបនារីកំពូលដួង ចិត្តរបស់គេវិញ ។ ថ្វីបើគេមិនដែលស្រក់ទឹកភ្នែកម្តងណា... តែគេ បានលួចអារដៃសម្រក់ឈាមយកមិនអស់ ដើម្បីស្បថសច្ចាចំពោះ ភក្ត្រ័ព្រះពុទ្ធអង្គ បង្ហាញនូវវិប្បដិសារី និងភក្តីភាពដ៏ស្មោះស្មគ្រ័ របស់គេចំពោះចរណៃម្ចាស់ដួងចិត្តតែមួយ ។ តាំងពីថ្ងៃនោះមក គេក៏លែងមើលមុខនារីណាទាំងអស់ សូម្បីតែលិនដាដែលបានវិល ត្រលប់មកសម្រុះសម្រួលជាមួយមាណពសាជាថ្មីម្តងទៀត ។ ប៉ុន្តែ គេនៅតែបដិសេធដដែលជាដដែល រហូតដល់នាងដាច់ចិត្តរៀប ការជាមួយបុរសថ្មី ដើម្បីបញ្ឈឺចិត្តខ្លួនឯង ។

ថ្ងៃមួយ គេបានដំណឹងថា លោកចំណាប់បានវិលមកផ្ទះវិញ តែ ក៏បាត់កូនស្រីមិនឃើញត្រលប់មកជាមួយទេ ។ ព្រមជាមួយគ្នានោះ គឺគេក៏បានឮដំណឹងអាក្រក់មកជាមួយដែរថា ចរណៃបានរៀបការជា មួយបុរសកំណាន់ចិត្តរបស់នាង នៅឯស្រុកកំណើតនោះបាត់ទៅ ហើយ... ។ ពេលនោះ គេស្លុតស្រយុងក្នុងចិត្តណាស់ គិតអ្វី មិនឃើញទេ ក្រៅតែពីការលិចលង់នឹងសេចក្តីទុក្ខ សេចក្តីអាមាស និងវិប្បដិសារីយ៉ាងធំធេង ។ គេក៏ទាញកាំបិតអារកំភួនដៃខ្លួនឯង បាញ់ឈាមព្រលឡើង ទទួលពូខេមនិងភក្តីមកទាន់ល្មម ជួយ សង្គ្រោះរូបគេ ផុតពីគ្រោះថ្នាក់ទាន់ពេលវេលា ។

- បងចិត្រ! ហេតុអ្វីបងធ្វើយ៉ាងនេះ ?

វិចិត្រក្តោបក្បាលទ្រោបមុខមិននិយាយស្តី គ្រាន់តែធ្វើអាការៈ ហាក់ហ្វុហ្វុងនឹងជីវិតរបស់ខ្លួនក្រៃលែង ។ ឃើញដូច្នោះ ពូខេមក៏ លួងលោមថា :

- ខ្ញុំដឹងណា៎ ថាលោកគ្រូពេទ្យមិនមែនជាមនុស្សនិយាយស្តីច្រើន ទេ ។ ប៉ុន្តែជួនកាល ការនិយាយទំលាយចេញខ្លះនូវអារម្មណ៍របស់ ខ្លួនឯង ប្រហែលជាអាចជួយសម្រាលទម្ងន់ទុក្ខសោកដែលមាននៅ ដើមទ្រូងរបស់បានផងក៏មិនដឹង...

CHANBOKEO.COM

- បងវិចិត្រ! បងជាវេជ្ជបណ្ឌិតណា៎! បងព្យាបាលគេរាប់មិនអស់
ដើម្បីជួយជីវិតអ្នកដទៃអោយផុតគ្រោះថ្នាក់ តែហេតុអ្វីបងបែរជា
ប្រព្រឹត្តបាបគ្រោះលើជីវិតរបស់ខ្លួនឯងទៅវិញ ? (ភក្តីពោល)

មែនហើយ! គេជាគ្រូពេទ្យ ព្យាបាលមនុស្សអោយរួចជីវិត តែ
គេបែរជាចង់ផ្តាច់ជីវិតរបស់ខ្លួនឯង តើព្រោះអ្វី ? គឺ...គ្រូពេទ្យ ក៏ចេះធ្វើខុសដែរ បើកាលណា
គេមិនចេះគ្រប់គ្រងសតិអារម្មណ៍ របស់ខ្លួនឯង ។
នេះសូម្បីតែរូបគេរៀនសូត្រមានចំណេះដល់ម្លឹង ហើយ នៅតែគិតមិនដល់
ចុះទំរាំមនុស្សដែលមិនបានចូលសិក្សា តើគ្នានិងពិចារណាអ្វីឃើញទៅ
បើសិនជាគេលង់ដំណើរក្នុងផ្លូវ ខុស ? រួចបើសិនគេដឹងកំហុសហើយ តើគេត្រូវបង្អើបការពិត
ដោះស្រាយកំហុសរបស់គេយ៉ាងណា ? តើមាននរណាស្តាប់គេទេ ?
អោយឱកាសគេកែខ្លួនដែរឬទេ ? តើមាននរណានឹងជួយលើកទឹក ចិត្តខ្លះ
នៅពេលគេចង់ផ្លាស់ប្តូររូបគេដើម្បីកែតម្រូវអោយល្អវិញ ? សង្គមខ្មែរចូលចិត្តសើចយំចំអក
ចូលចិត្តបន្ទោស ចូលចិត្តប្រមាថ មាក់ងាយ ចូលចិត្តជឿពាក្យចាមអារាម ប៉ុន្តែ
តើនរណាខ្លះទៅហ្ន៎ ដែលចាប់ផ្តើមដើរផ្ទុយពីគន្លងនោះ ហើយវិលមកផ្តល់ទឹកចិត្តអ្នក
ដែលប្រព្រឹត្តខុស ស្តាប់រឿងអ្នកដែលប្រព្រឹត្តខុសនោះពីមាត់របស់ គេ
ថាហេតុអ្វីបានជាគេប្រព្រឹត្តឆ្គាំឆ្គងដូច្នោះ... រួចហើយជួយ អោយយោបល់ណែនាំតម្រែតម្រង់គេ
អោយដើរផ្លូវត្រូវមកវិញ ដោយមិនបាច់ប្រើហិង្សាអប់រំ ឬចងអាឃាត ប្រទុស្ត ឬការប្រមាថ
មាក់ងាយចោលទោសច្រំដែលៗ ?

វិចិត្រពិចារណាចុះឡើងៗ តែក្នុងចិត្តតែម្នាក់ឯងចុះឡើងៗ...
មនុស្សយើងខ្លះមានកំហុសហើយចេះតែធ្វើខុសតទៅទៀត ហើយ ចេះតែវង្វេងឆ្ងាយទៅៗ
ព្រោះគេបែរមុខទៅទិសងងឹត មើលមិន ឃើញពន្លឺដែលនៅក្រោយខ្នង
មិនអាចរកផ្លូវត្រលប់បែរក្រោយ បាន ។ មានតែអ្នកនៅខាងភ្លឺប៉ុណ្ណោះ ដែលអាចជួយដាស់ ជួយ
ទាញ អ្នកដែលបែរមុខស្លុងទៅខាងងងឹតអោយភ្ញាក់ស្មារតី ហើយ
បែរក្រោយមកប្រទះពន្លឺវិញបាន ។

ពេលនេះ ពូខេមក៏បានក្លាយជាប្រភពកម្លាំងចិត្តតែមួយរបស់
វិចិត្រ ។ ក្រោយពីបានរំសាយកង្វល់នៅក្នុងទ្រូង ជាមួយពូខេម
ស្ងាត់ៗតែពីរនាក់ ពូខេមក៏ស្រដីទៅវិចិត្រវិញថា :

- លោកគ្រូពេទ្យអើយ! នរជនណាមួយមិនធ្លាប់ធ្វើខុស ? មនុស្ស យើងជាបុថុជ្ជន តែងតែមានកិលេស មានតណ្ហា ។ ជនខ្លះក៏អាច ទប់អារម្មណ៍ទប់សតិបាន រួចហើយក៏ដើរក្នុងផ្លូវវិន័យ ផ្លូវជីវិតល្អ ប្រសើរ ។ ជនខ្លះមិនអាចគ្រប់គ្រងសតិខ្លួនបាន ក៏ជ្រុលមានកំហុស រួចហើយក៏ចងចាំវាជាមេរៀន បន្ទាប់មកក៏កែខ្លួនជាមនុស្សល្អឡើង វិញ ។ អ្នកខ្លះទៀតក៏វង្វេងឆ្ងាយទៅៗកែមិនឡើង... ប៉ុន្តែទោះជា យ៉ាងណា ក៏មនុស្សនោះនៅអាចដោះស្រាយបញ្ហាជីវិតរបស់ខ្លួន បានល្អមកវិញជានិច្ច បើគេសំរេចចិត្តចង់កែខ្លួន ហើយបើសង្គម ផ្តល់ឳកាសអោយគេកែខ្លួនដូចគ្នាដែរ ។ ការរស់នៅក្នុងសង្គម តែងតែមានតក់មាននាឡិ មានជោរមាននាច ។ នៅពេលដែល ជីវិតរបស់យើងកំពុងស្រកស្រុតកម្លាំងចិត្ត យើងត្រូវតែស្វែងរក មធ្យោបាយសំរាប់ជួយខ្លួនឯងឡើង ។ យើងមិនមែនរស់នៅលើ លោកនេះតែម្នាក់ឯងទេ ហើយយើងក៏មិនមែនជាមនុស្សដែល អភព្វជាងគេលើលោកនេះតែម្នាក់ឯងដែរ ។ ការធ្វើអត្តឃាដបញ្ចប់ ជីវិតរបស់ខ្លួនឯង មិនមែនជាការដោះស្រាយបញ្ហាឡើយ ។ ការ ពិត ការធ្វើអត្តឃាដជាការចងបញ្ហា ពង្រីកសេចក្តីទុក្ខសោកអោយ កាន់តែធំឡើង ធ្ងន់ឡើង ទម្លាក់ទៅលើអ្នកដែលរស់នៅជុំវិញខ្លួន យើងអោយគេជួយរែកទុក្ខជំនួសយើង នៅពេលយើងស្លាប់ទៅ នោះទៅវិញទេតើហ៎ ។ នោះជាការដោះស្រាយបញ្ហាដ៏អាមាស បំផុត ។ ដូច្នេះសូមពង្រឹងចិត្តឡើង សម្លឹងមើលអ្នកដែលនៅជុំវិញ ខ្លួនយើងវិញ ថាតើមានគេស្រលាញ់យើងដែរទេ ? កាលបើ យើងព្រាត់ទៅដោយសេចក្តីស្លាប់ទាន់ហន់ តើគេទាំងនោះនឹងកើត ទុក្ខសោកសង្រេងយ៉ាងណា ? បើយើងខូចចិត្តព្រោះតែមនុស្សម្នាក់ ហេតុអ្វីយើងត្រូវធ្វើបាបខ្លួន សម្លាប់ខ្លួន ធ្វើបាបទឹកចិត្តញាតិមិត្តជា ច្រើនទៀត ដែលស្រលាញ់យើងឲ្យលង់នឹងក្តីឈឺចាប់ដោយការ ព្រាត់ប្រាសរូបយើងផង ? ហេតុនេះហើយ យើងត្រូវតែរឹងប៉ឹង ត្រូវតែរស់ ហើយរស់ដោយល្អបំផុត សម្រាប់បុគ្គលទាំងអស់ដែល ស្រលាញ់យើងគ្រប់គ្នា ហើយយើងត្រូវសម្លឹងទៅមុខ ដើម្បីសាងក្តី សង្ឃឹមសាជាថ្មី ។ ព្រះអាទិត្យមិនចេះតែលិចរហូតទេ យ៉ាងណា មិញ ជីវិតមនុស្សក៏ដូចគ្នា គឺមិនដែលលិចលង់ងងឹតសូន្យរហូត ដែរ ។ ថ្ងៃណាមួយ ជិវិតនឹងភ្លឺស្វាងឡើងវិញមិនខាន ។ ដូច្នេះ យើងត្រូវតែពង្រឹងជំហរ រង់ចាំទទួលភាពភ្លឺស្វាងក្នុងជីវិតសាជាថ្មី ម្តងទៀតនៅថ្ងៃស្អែកដែលនឹងមកដល់ ។

វិចិត្រស្រវាអោបពូខេមដោយរំភើបចិត្ត :

CHANBOKEO.COM

- អរគុណពូក្រៃលែងនូវពាក្យលើកទឹកចិត្តទាំងឡាយនេះ ។ ពេលនេះវិចិត្រនឹងហើយថាខ្ញុំត្រូវធ្វើយ៉ាងណាតទៅទៀត ដើម្បីសាងជីវិតអោយគាប់ប្រសើរឡើងវិញ ។

ooooooooooooooo

ooooo

o

CHANBOKEO . COM

វគ្គទី១១
អម្រិតស្នេហា

នៅក្នុងគេហដ្ឋានរបស់លោកគ្រូពេទ្យវិចិត្រ...

ចរណៃទ្រោបមុខយំខ្សឹកខ្សួលលើខ្នើយ...

- ណៃមិនយល់ទេ ថាហេតុអ្វីបុរសពាលម្នាក់នោះក្លាយជារូបបង ទៅវិញ ? ពេលបានឮការពិតជ្រះស្រលះហើយ ម៉េចក៏ណៃនៅតែ ឈឺចាប់យ៉ាងនេះ ? ម៉េចបានរឿងរ៉ាវច្របូកច្របល់យ៉ាងហ្នឹង ?

វិចិត្រស្រវាអោបភរិយាពីក្រោយខ្នង និយាយថ្នមៗ :

- ចង់ដាក់ទោសបងយ៉ាងណាក៏បានដែរអូនណៃ! វិចិត្រទទួលយក បានទាំងអស់ សុំតែអូនកុំធ្វើបាបខ្លួនឯងចុះណា៎ ប្រពន្ធតែមួយ របស់បង!

ថាហើយ គេក៏ឈ្ងោកចុះថើបកញ្ចឹងករបស់នាង ហើយស្រដី បន្តទៀតដោយទឹកចិត្តស្នេហាភរិយាដ៏ធំធេង :

- បងបានដឹងថាបងធ្វើខុស ហើយបងក៏ចូលខ្លួនមកទទួលកំហុស របស់បងហើយ ។

ចរណៃងើបមុខឡើង រងំរងក្រ័ដក់ដោយទឹកភ្នែកជោគជាំ :

- បងដឹងទេ ថាកាលនោះ ណៃឈឺចិត្តយ៉ាងណា ? គឺអូនចង់តែ ទៅសម្លាប់បុរសពាលនោះណាស់! តែអូនក៏ធ្វើមិនបានហើយអូនក៏ ត្រូវគេងខឹង គេងកើតទុក្ខមិនរសាយ ព្រោះគេបានបំផ្លាញអនាគត របស់អូន ។ ពេលនោះ បើកុំតែអូនបានជួបបុរសដែលមានទឹកចិត្ត សណ្ដោសរូបអូន ដោយយកកត្តិយសរបស់គេមកជួយបិទបាំង មិន ដឹងថា នៅពេលនោះ ណៃត្រូវយកមុខទៅលាក់ទុកត្រង់ណាទេ ជាពិសេសនៅពេលដែលខ្លួនកំពុងមានផ្ទៃពោះដោយឥតខន្ធស្លា..!

ចរណៃនិយាយផង ខ្សឹកខ្សួលផង ។ វិចិត្ររលីងរលោងទឹក ភ្នែក នឹកអាណិតភរិយារបស់គេរកថ្លែងមិនបាន ។ គេក៏ឈ្ងោក មុខសំដែងការឈឺចាប់យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរក្នុងដួងចិត្តដូចគ្នា :

CHANBOKEO . COM

- ចៃដន្យ បុរសពាលនោះក៏ជាមនុស្សកំសាកម្នាក់ ដែលរស់នៅ ត្រមង់ត្រមោចកណ្ដោចកណ្ដែង គ្មានការកក់ក្ដៅ គ្មានញាតិមិត្ត ។ កាលបើគេដឹងខ្លួនថាបានប្រព្រឹត្តអំពើមិនគប្បី រូបគេក៏ធ្លាក់ទៅក្នុង អវិចីដូចគ្នា ។ ច្រើនឆ្នាំកន្លងទៅ គេរស់នៅក្នុងភក់ភ្លើងវិប្បដិសារី ដែលដុតរោលបេះដូងរបស់គេគ្មានថ្ងៃរលត់ សូម្បីតែព្រះក៏លោក មិនអាចយាងមកប្រោសរូបគេ អោយផុតភក់ភ្លើងកម្មក្នុងដួងចិត្ត នោះឲ្យបានធូរស្បើយឡើយ... ហើយគេនៅតែរង់ចាំ... រង់ចាំទទួល ការអភ័យទោសពីនារីដែលគេបានបំពាន ដើម្បីឲ្យដួងចិត្តរបស់គេ បានស្ងប់រំងាប់មកវិញ...មិនថាការរង់ចាំនោះយូរប៉ុណ្ណាទេ...

រំពេចនោះ វិចិត្រក៏រំកិលខ្លួនចុះពីលើគ្រែ ចុះទៅលើកម្រាល ឥដ្ឋ ហើយលុតជង្គង់ក្បែរភរិយារបស់គេ រួចហើយចាប់ដៃនាងយក មកកាន់យ៉ាងណែន :

- ណៃ! អភ័យទោសអោយបងផងណា៎អូន ដែលបងបានប្រព្រឹត្ត អំពើមិនប្រពៃលើរូបអូននាគ្រាមួយនោះ ។

ចរណៃសម្លឹងមុខស្វាមី ទាំងចិត្តរន្ធត់ញាប់ញ័រ ។ ទឹកភ្នែកក៏ នៅតែហូរស្រក់មកដដែល ។ នាងរន្ធត់ចិត្តណាស់ នឹងរកពាក្យអ្វី មកនិយាយ អោយសមស្មើនឹងភាពច្របូកច្របល់ក្នុងចិត្តរបស់នារី បានឡើយ ។ បន្តិចមក វិចិត្រក៏ស្រដីបន្តថា :

- អូនណៃ ម្ចាស់ដួងចិត្តតែមួយរបស់បង! ប្ដីនឹងទុកពេលវេលា ឲ្យអូនរំសាយចិត្ត ។ បងមិនបង្ខំចិត្តអូនទេ ។ ទោះបីជាយ៉ាងណា សូមអូនចងចាំផងថា វិចិត្រគ្មានថ្ងៃឈប់ស្រលាញ់អូនឡើយ ហើយ ក៏គ្មានថ្ងៃនឹងដើរចេញពីជីវិតអូនដែរ ទោះបីជាអូនមិនអភ័យអោយ បងក៏ដោយ ។ បងសុខចិត្តរស់នៅក្បែរអូនជាទាសករស្នេហា ក៏បានដែរ ឲ្យតែបងបានលាងកំហុសដែលបងបានប្រព្រឹត្តខុសកាល ពីអតីតកាល ហោចណាស់ ក៏បងមិនបណ្ដោយអោយអូន ទៅរស់ នៅកណ្ដោចកណ្ដែងជាមួយកូនៗឡើយ ព្រោះបងចង់ឃើញមុខអ្នក ដែលបងស្រលាញ់រៀងរាល់ថ្ងៃ ។ បងនឹងបានស្ងប់ចិត្តពេលដឹងថា គេទាំងអស់គ្នាបានសុខសប្បាយ...ឯកូនរបស់យើងក៏នឹងបានទទួល សេចក្ដីកក់ក្ដៅពីបង ត្បិតគេមិនដែលបានទទួលពីឪពុករបស់គេ ជាយូរមកហើយ ។ សេចក្ដីស្រលាញ់របស់បង មានទំហំធំធេង មហិមា សំរាប់ស្នងជូនអូននិងកូនវិញ ជំនួសកំហុសដែលបងបាន ប្រព្រឹត្តមិនគប្បី ។ ណៃ! បងស្រលាញ់អូន តាំងពីថ្ងៃដែលបង បានឃើញរូបអូនជាលើកដំបូងនៅវត្តកណ្ដាល រួចសេចក្ដីស្រលាញ់ នោះបានចាក់ឫសជ្រៅឡើងៗ

CHANBOKEO.COM

នៅក្នុងបេះដូងរបស់បងជារៀង រាល់ថ្ងៃដែរ ។ មិនថាអូនខឹងឬស្អប់បងយ៉ាងណាទេ ចំពោះបងវិញ គឺមានតែសេចក្តីស្រលាញ់តែប៉ុណ្ណោះ សំរាប់សងអូនវិញជាថ្នូរ ។ ពេលនេះ ជីវិតបងដែលនៅសល់ បងសូមប្រគល់ជូនអូននិងកូន របស់យើង ស្លាប់រស់ គឺស្ថិតនៅលើរូបអូនហើយជាអ្នកសម្រេច ។

រំពេចនោះ ទឹកភ្នែកពីរដំណក់បានហូរធ្លាក់ចុះមកលើថ្ពាល់នរៈ ជាលើកដំបូងបង្អស់ក្នុងជីវិតរបស់គេ ។ ពីដើម គេមិនដែលយំទេ គេធ្លាប់តែអារសាច់សម្រក់ឈាម តែហេតុអ្វីពេលនេះ គេបែរជា ហូរទឹកភ្នែកទៅវិញ ? ការពិតនោះជាទឹកភ្នែកនៃសេចក្តីស្នេហាដ៏ ធំធេងឥតព្រំដែនលាយឡំនិងទំហំវិប្បដិសារីរបស់គេ ដែលគេបាន រក្សាទុក ដើម្បីមកសារភាពចំពោះមុខមាណវី ព្រោះគេគ្មានឱកាស នឹងលាតត្រដាងចំពោះមុខនាង ជាយូរឆ្នាំកន្លងមកហើយ ។

គ្រាន់តែក្រលេកឃើញ បុរសយើងស្រក់ទឹកភ្នែកភ្លាមកាលណា ចរណៃហាក់ដូចជារំជួលចិត្តខ្លាំងឡើងៗ ។ ទ្រាំមិនបាន នាងក៏ស្ទុះ ទៅស្រវាអោបស្វាមីរបស់នាងយ៉ាងណែនពេញរង្វង់ដៃ ហើយក៏យំ ខ្សឹកខ្សួលកាន់តែខ្លាំងជាងមុនថែមទៀត ។ មាណពភ្ញាក់ព្រើត រួចហើយក៏លាតដៃទទួលខ្លួននាងមកក្នុងរង្វង់ដៃរបស់គេទាំងរំជើប រំជួលក្នុងចិត្ត :

- ណៃ...! ភរិយាបណ្តូលចិត្តរបស់បង!

គេស្រវាអោបគ្នាទៅវិញទៅមកយ៉ាងណែនដោយសេចក្តីរំភើប ចំពោះសេចក្តីស្នេហា ដែលគេមានចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមក ។ នរៈ ញាប់ញ័ររំជួលចិត្តឥតឧបមា កាលបើបានដឹងថា ភរិយារបស់គេ កំពុងបន្ទន់ចិត្តរបស់នាង អោយអភ័យទោសរូបគេហើយ :

- អូនណៃ! បងស្រលាញ់អូនណាស់! ដឹងទេ ? បងស្រលាញ់ អូនណាស់ តាំងពីយូរមកហើយហើយក៏ស្រលាញ់រៀងរហូតទៅ...

រួចហើយ គេថែថើបភរិយា ដោយអារម្មណ៍រំជើបរំជួល លើស ពេលណាទាំងអស់ក្នុងជីវិតរបស់គេ ។ ចរណៃខ្សឹកខ្សួលកាន់តែខ្លាំង ដោយការរំភើបចិត្តចំពោះវិចិត្រដែលកំពុងលាតត្រដាងដួងចិត្តនិង អារម្មណ៍ពិតប្រាកដរបស់គេចំពោះធិតា ។

មួយស្របក់ក្រោយមក វិចិត្រក៏យកម្រាមដៃទៅផ្តិតទឹកភ្នែក ចេញពីរង្វង់មុខរបស់ប្រពន្ធ :

CHANBOKEO.COM

- ដល់ពេលហើយណា៎ ដែលយើងទាំងពីរត្រូវញញឹមឡើង ដើម្បី
ទទួលរសជាតិសុភមង្គលដ៏ល្អប្រសើរដោយឥតមានរខិស្ថាននៅក្នុង គ្រួសារយើង !
ឈប់ស្រក់ទឹកភ្នែកទៀតទៅណា៎អូនណា៎...!

ឮវាចាស្វាមីដ៏ផ្អែមល្ហែម ចរណៃសម្លឹងមុខមាណពរួចហើយ ញញឹមទាំងទឹកភ្នែក ឆ្លើយថា :

- ថ្ងៃមុន អូនយំ ព្រោះឈឺចិត្តនឹងអតីតកាលល្អក់កករ ។ ចៃដន្យ ថ្ងៃនេះ
អូនយំព្រោះរំភើបចិត្តនឹងសុភមង្គលដ៏កក់ក្ដៅ ដែលណៃ កំពុងបានទទួលពីស្វាមីជាទីស្រលាញ់...!

រួចហើយ កល្យាណីក៏លូកដៃទៅផ្ដិតទឹកភ្នែកនៅលើវង្វង់មុខ ស្វាមីរបស់នាង រួចពោលបន្តថា
:

- បងចិត្រក៏ដូចគ្នាដែរ...ឈប់ជ្រួញចិញ្ចើម ហើយឈប់សោកសៅ នឹងអតីតកាលទៀតទៅ ។
ណៃសូមរំសាយរឿងអាក្រក់នោះចេញ ពីដួងចិត្តណៃហើយ ។ ពីថ្ងៃនេះតទៅ
យើងមានតែបច្ចុប្បន្នដ៏ល្អ ត្រកាល ប្រកបដោយសេចក្ដីស្រលាញ់យ៉ាងកក់ក្ដៅចំពោះគ្នា ទៅ
វិញទៅមក ដែលជាគ្រឹះសុភមង្គលដ៏រមនារបស់គ្រួសារយើងតែ ម្យ៉ាងប៉ុណ្ណោះ ។

ឮវាចាភរិយាដូច្នោះ វិចិត្រក៏ញញឹមឡើងយ៉ាងបំព្រង រលាយ នូវភាពសៅហ្មងពីក្នុងចិត្ត
អស់រលីងតែម្ដង :

- ពេលនេះ គ្មានអ្វីដែលធ្វើអោយបងរំភើបចិត្ត ជាជាងការដែល
អូនបានអភ័យទោសអោយបងទេ ។ ពីថ្ងៃនេះទៅ បងសន្យាថា នឹងកែឆ្នៃជីវិត
អោយយើងបានស្គាល់តែសេចក្ដីសុខរហូតតទៅ
មិនអោយទឹកភ្នែកវិលមកប្រលែងថ្ពាល់អូនសាជាថ្មីទៀតឡើយ !

រួចហើយ នរៈក៏ឈ្ងោកខ្សិបតិចៗដាក់ត្រចៀកភរិយាបណ្ដូល ចិត្តរបស់ថា :

- ហើយច្រមុះរបស់បងច្បាស់ជាច្រណែនប្រចណ្ឌពេកក្រៃ កាលបើ អូនបណ្ដោយ
ឲ្យទឹកភ្នែកហូរចេញមកប្រលែងថ្ពាល់អូនជាញឹកញាប់ ជំនួសនាសារបស់បង ។ ដឹងទេ
ថាច្រមុះបងមួយនេះនឹកថ្ពាល់
ខួចទាំងគូរបស់អូនខ្លាំងប៉ុនណាដែរ ?

ចរណៃញញឹមឡើងហើយឆ្លើយថា :

- ចៃដន្យ ថ្ពាល់ខួចទាំងគូនេះ មិនដែលចូលចិត្តទឹកភ្នែកទេ ។ គេ
ចូលចិត្តការថ្នាក់ថ្នមពីច្រមុះរបស់បងជាជាង ។

វិចិត្រឮហើយក៏យកនាសាទៅបបោសនឹងថ្ពាល់ភរិយាថ្នមៗ រួច ហើយតបទៅវិញថា :

CHIANBOKEO.COM

- អញ្ចឹង បងសុំច្បាប់ទុកមុនអោយហើយ ថាចាប់តាំងពីថ្ងៃនេះទៅ
ច្រមុះបងសុំប្រលែងលោងលោមថ្ពាល់អូនរាល់ថ្ងៃហើយណា៎ ។

- អត់ទេ ព្រោះបងនៅជំពាក់អូន រឿងមួយទៀត ។

- រឿងអ្វីទៅ អូនណៃ ?

- ចុះឯណាដែលថា បងមានដំណឹងល្អប្រាប់អូននោះ ?

ស្រាប់តែវិចិត្រញញឹមឡើងយ៉ាងស្រស់តែម្តង :

- អូនញញឹមដាក់បងមួយសិនមក៍ ចាំបងប្រាប់ ។

ចរណៃក៏ញញឹមភ្លាម បង្ហាញនូវសោភណ័ភក្រ្តាយ៉ាងត្រកាល
ធ្វើអោយវិចិត្រសម្លឹងឡើងភ្លឹកអារម្មណ៍ ។ បន្តិចមក នរៈក៏អោន ខ្សិបដាក់ត្រចៀកមាណវីថា :

- ដំណឹងល្អនោះគឺ... វិចិត្រតូចម្នាក់ទៀត កំពុងតែចាប់កំណើតនៅ ក្នុងផ្ទៃរបស់អូនហើយ
ដឹងហើយនៅ ?

- យី! ម៉េចក៏បងបានដឹងមុនអូនអញ្ចឹង ?

- អូនណៃភ្លេចហើយហ៎្អែសថា បងជាគ្រូពេទ្យ ?

- ចា៎សៗ ប្តីសម្លាញ់... អូនដឹងហើយ ។

សូរសំណើចរអឹកក៏លាន់ឮឡើងយ៉ាងពិរោះ ជំនួសសំនៀងខ្សឹក
ខ្សួលកាលពីព្រលប់ នៅក្នុងបន្ទប់របស់គូស្នេហ៍មួយគូ ដែលកំពុង
ចាប់ផ្តើមយល់ចិត្តគ្នាទៅវិញទៅមកយ៉ាងជាក់ច្បាស់ជាលើកដំបូង...

ថ្ងៃស្អែកឡើង...

ណារីកំពុងអង្គុយកោសខ្យល់អោយភក្តី ដែលមានទឹកមុខមិន សូវសប្បាយចិត្ត
ស្រាប់តែឮសម្លេងរថយន្តមកដល់មុខផ្ទះ ។ លុះ នាងដាក់ភ្នែកទៅ
ក៏ប្រទះឃើញវិចិត្រនាំស្ត្រីមួយរូបនិងក្មេងបីនាក់ មកដល់ ។ នាងក៏គោះភក្តីប្រាប់
ហើយក៏នាំគ្នាស្ទុះចុះទៅទទួល ។

- បងចិត្រ ? ស្បៀរឿង ? (ភក្តីលាន់មាត់)

- មែនហើយ ភក្តី! (វិចិត្រតបវិញ) បងកំពុងនាំភរិយារបស់បង និងកូនៗមកលេងនឹងប្អូន ។
សុំអាហារមួយពេលជុំគ្នាបានទេ ?

- បាទ...! បាន!

CHIANBOKEO.COM

ភក្តីឆ្លើយទាំងរតាក់រតុប ត្បិតមិនដឹងថាត្រូវឆ្លើយដូចម្ដេចឲ្យ សម កាលបើស្បែរឿងដែលឈរនៅចំពោះមុខរបស់គេនោះ បាន ក្លាយជាភរិយារបស់វិចិត្រ បងប្រុសខ្លួនទៅហើយ ។ ការពិត តាំង ពីគេត្រលប់មកពីផ្ទះវិចិត្រវិញពីយប់មិញមក គេគេងគិតក្រឡូវម៉ូវ មិនបានមួយឆ្អេចយប់ហើយ រហូតដល់ខ្យល់ចាប់តែម្ដង ព្រោះគេ កំពុងតែតក់ស្លុតចំពោះហេតុការណ៍ផ្លាស់ប្ដូរខុសពីចិត្តដែលគេធ្លាប់ បានគេងផ្សេង ហើយក៏ពិចារណាមិនអស់មិនហើយដែរ ។

នៅក្នុងបន្ទប់ទទួលភ្ញៀវ វិចិត្របានណែនាំអ្នកទាំងអស់គ្នាឲ្យ ស្គាល់គ្នាទៅវិញទៅមក ។ ចរណៃបាននិយាយទៅកាន់ភក្ដីថា :

- លោកភក្តី! ថ្ងៃនេះ ខ្ញុំសូមសម្រុះសម្រួលគ្នាពីរឿងចាស់ៗរបស់ យើងថាខ្ញុំបានរំសាយអតិតកាលនោះចោលហើយ ហើយសុំរាប់អាន លោកជាសាច់ញាតិនឹងគ្នាវិញ តើលោកយល់យ៉ាងណាដែរ ?

ពុទ្ធោ! តើអោយភក្ដីគិតយ៉ាងណា បើចរណៃលែងទំនេរហើយ នោះ ? ភក្ដីថ្លោះទឹកមុខតែម្ដង ។ ភ្លាមនោះចរណៃក៏វាចាបន្តថា :

- បងវិចិត្រប្រាប់ខ្ញុំថា លោកមានសង្សារជានារីដ៏ល្អម្នាក់ ទើបខ្ញុំសុំ អោយគាត់ជូនមកលេង នឹងអាលបានជូនពរលោកដោយផ្ទាល់ ។

ភក្ដីឮហើយក៏លួចដៀងភ្នែកទៅណារីដែលអង្គុយកៀនៗនោះ ហើយក៏តបវិញថា :

- យើងកំពុងតែមើលចិត្តគ្នាទៅវិញទៅមក អ្នកនាងស្បែរឿង ។

ភ្លាមនោះ វិចិត្រក៏ញញឹមឡើងហើយស្រដីថា :

- បងក៏មានដំណឹងល្អមួយទៀតមកសំរាប់ប្អូនទាំងពីរដែរ ។

- រឿងអ្វីទៅ បងចិត្រ ? (ភក្ដីសួរ)

- នៅចុងសប្ដាហ៍នេះទៅផ្ទះបងកុំខានណា៎ នោះប្អូននឹងបានដឹង! ហើយកុំភ្លេចនាំណារីទៅតាមផង ។

ព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យមកដល់...

ភក្ដីឌុបណារីមកដល់មុខផ្ទះរបស់បងប្រុស ស្រាប់តែប្រទះនឹង រោងការដ៏ធំមួយ ។ ពេលនោះ គេក៏បានប្រទះសាច់ញាតិនិងភ្ញៀវ ជាច្រើនមកចូលរួម មានទាំងអ្នកស្រីផាន់ស៊ីម្ដាយមីងរបស់គេទៀត ផង ។

CHANBOKEO.COM

ចរណៃដើរចេញមកទទួលអ្នកទាំងពីរក្នុងសម្លៀកប្រពៃណី យ៉ាងស្រស់ស្អាត ។ នាងនិយាយទៅកាន់ណារីថា :

- ថ្ងៃនេះ ប្អូនត្រូវតុបតែងខ្លួនអោយស្រស់ស្អាតបំផុត ឮនៅ ?

ណារីងក់ក្បាលតែមិនហ៊ានឆ្លើយអ្វីទេ ត្បិតនាងខ្លាចចិត្តម្ចាស់ ផ្ទះ ។ មួយសន្ទុះក្រោយមក ភ្លេងការក៏ចាប់ផ្តើមប្រគំឡើងយ៉ាង រងំ ។ អ្នកស្រីផាន់ស៊ីក៏ឡើងប្រកាសថា :

- ជំរាបភ្ញៀវកិត្តិយសទាំងអស់ជាទីមេត្រី! ថ្ងៃនេះជាថ្ងៃនក្ខតបក្ស បំផុតដែលនាងខ្ញុំមានឱកាសរៀបការកូនចៅដល់ទៅពីរគូ ក្នុងថ្ងៃ តែមួយជាមួយគ្នា ។ ការពិត គេទាំងពីរបានរៀបការម្តងហើយ នៅស្រុកកំណើតខាងស្រី គ្រាន់តែពួកយើងដែលនៅក្រុងបាត់ដំបង នេះ មិនទាន់មានឱកាសបានចងដៃគេនៅឡើយទេ ។ ដូច្នេះនាងខ្ញុំ ជាម្តាយមីងសូមប្រកាសពីពិធីមង្គលការ ជាលើកទីពីររបស់ក្មួយប្រុស ទាំងពីររូបរបស់ខ្ញុំនៅវេលានេះតែម្តង ។ សូមភ្ញៀវកិត្តិយសទាំង អស់អញ្ជើញចូលរួមជាអធិបតីផង ។

សូរឃ្មោះបន្លឺឡើង លាយឡំនឹងស្នូរទះដៃរបស់ភ្ញៀវនិងញាតិ មិត្តទាំងឡាយ បានបង្កើនភាពរីករាយរំភើបដល់គូស្រករថ្មីទាំងពីរ គូ ។ ភក្តិហាក់ដូចមានអារម្មណ៍រំភើបប្លែកខុសធម្មតា ហើយដែល គេញាប់ញ័រចិត្តចម្លែកបំផុតនោះ គឺណារីកូនក្រមុំតែមួយរបស់គេ នៅពេលនេះ ស្រស់ស្អាតសោភាគួរអោយចង់ថៃថើបដល់ហើយ ។ រីឯវិចិត្រវិញក៏រីកច្រើមប៉ុនចង្អេរតែម្តង ដែលគេមានឱកាសបាន រៀបការសាងសុភមង្គលជាមួយនារី ដែលគេគេងស្រម័យរង់ចាំ អស់ជាយូរឆ្នាំមកហើយ ។ ថ្ងៃនេះសុបិនរបស់គេបានក្លាយជាការ ពិតដូចបំណងប្រាថ្នារបស់គេមែន ។ គេឈរញញឹមបិទមាត់មិនជិត ទេ...ស្ទើរតែស្ពឹកជើងធ្មេញអស់ទៅហើយ ។ ពូខេមបានសង្កេត ឃើញថា ថ្ងៃនេះជាថ្ងៃលើកដំបូងបំផុតដែលវិចិត្រយើងចេះញញឹម ឡើងស្រស់បំព្រងមកវិញដោយគ្មានភាពល្អក់ករនៅក្នុងចិត្តរបស់ គេ ព្រោះភាពញញឹមដ៏ស្រស់ត្រកាលមួយនេះបានវង្វេងបាត់ពី ផ្ទៃមុខរបស់មាណពអស់រយៈជាយូរឆ្នាំមកហើយ ។ នៅពីក្រោយ ខ្នងគាត់វិញ មីងលឿមកំពុងតែឈរឃ្នាន់ខ្នាញ់ក្នុងចិត្ត ដែលពូខេម មិនព្រមយកចិត្តគាត់អ្វីបន្តិចសោះ

ពេញមួយថ្ងៃហើយ ។ តាមពិត គាត់ទាំងពីរសុទ្ធតែកម្លោះចាស់ក្រមុំចាស់ដូចគ្នា ។ ព្រោះតែនៅឆៅ ខាងល្បិចល្បួងស្នេហ៍យ៉ាងនោះឯងហើយ ទើបគាត់នៅព្រៅទាំងពីរនាក់ទល់សព្វថ្ងៃ ។ មើលទៅ ថ្ងៃនេះ គ្មាននរណាអាចជួយគាត់ ទាំងពីរបានទេ ព្រោះគេម្នាក់ៗអាល័យតែសប្បាយជូនពរគូស្វាមី ភរិយាថ្មីទាំងពីរគូឯណោះ ។

ផានេតលួចដើរមកឱ្យបដាក់ត្រចៀក

របស់វិចិត្រថា :

- នែ៎! ចិត្រឯងនេះ... គ្នាមិនដែលឮឯងនិយាយអ្វីមាម៉ាត់សោះ សុខៗស្រាប់តែចូលរោងការមុនគ្នាទៅទៀត ។

- ហេតុតែព្រេងនិស្ស័យនោះអី... មិនបាច់និយាយច្រើនទេ ឃើញ ភ្លាម ស្រលាញ់ភ្លែត រៀបការយកតែម្តង ។

វិចិត្រឆ្លើយទៅមិត្តវិញតាមរបៀបប្រុសៗនិយាយគ្នា ។ គេទាំង ពីរក៏សើចកក្អឹកឡើង ។ នៅខាងក្នុងបន្ទប់កូនក្រមុំ លិនដាស្រដី ទៅកាន់ចរណៃថា :

- ខ្ញុំសូមជួយអរផង ដែលអ្នកនាងនឹងគេបានយល់ចិត្តគ្នាវិញ ។

- អ្នកនាងលិនដា...ដឹងរឿងអតីតកាលរបស់យើងដែរ ?

- គឺរឿងអ្នកនាងនឹងបងវិចិត្រនោះហ្ន៎ស... ខ្ញុំមិនដឹងអ្វីទេ គ្រាន់ តែយល់ស្ថានការណ៍ប៉ុណ្ណោះ ។ ទោះជាយ៉ាងណា ខ្ញុំនៅតែស្អប់បង ចិត្រ ដែលចូលចិត្តដើរផ្លូវកាត់លើស្រីៗ ។ ប៉ុន្តែលុះដល់ឃើញ អ្នកនាងអាចអភ័យទោសអោយគេបានហើយ ខ្ញុំក៏ជួយត្រេកអរ រួចខ្ញុំក៏សូមរំសាយអតិតកាលរបស់យើងចាប់ពីពេលនេះតទៅ ។

លិនដានិងចរណៃក៏ចាប់ដៃគ្នាឡើង ដើម្បីផ្តើមមិត្តភាពថ្មីម្តងទៀតដោយអារម្មណ៍ជ្រះស្រឡះ ។ នៅខាងក្រៅ សារិកានិង ផានេត កំពុងលលេងវិចិត្រអោយខ្មាសអៀនឡើងក្រហាមមុខងាំង ដូចកូនក្រមុំកៅស៊ូតែម្តង ព្រោះអីគេទាំងពីរមិនដែលបានឃើញ វិចិត្រញញឹមរីករាយស្រស់ស្អាតបំព្រង ដូចថ្ងៃនេះ ពីមុនមកម្តងណាឡើយ ។

នៅក្នុងបន្ទប់ដំណេក...

- ណៃ... អូនមានដែលចំណាំរូបបងអ្វីបន្តិចទេ ថាយើងធ្លាប់ជួបគ្នាជាញយដង មុនពេលអូនគេចខ្លួនទៅនៅព្រះនេត្រព្រះ ?

- បងចិត្រ ចង់ដឹងធ្វើអ្វី ?

- ដើម្បីអោយចិត្តបងស្ងប់អារម្មណ៍នោះអី ។
- រឿងអតិតកាល...ណៃភ្លេចអស់ហើយ...បងកុំសួរមើល៍ ។
- អូនកុំលាក់បងអី... នេ៎ះ អូនចំណាំសៀវភៅមួយក្បាលនេះទេ ?
- សៀវភៅទស្សន៍ទាយរបស់ខ្ញុំហ្នឹង ? តើមានអ្វីសំខាន់ទៅ ?
- អូនបើកនៅទំព័រខាងក្នុងមើល៍... ឃើញអ្វីដែរ ?

វិចិត្រហុចសៀវភៅទៅភរិយា តែនាងគេចមិនយកទេ បែរជា សើចខឹកៗ តបទៅស្វាមីវិញថា :

- បងចង់នឹងពីកំណាព្យដ៏ខ្លីមួយក្នុងនោះមែនទេ ?
- មែន ? អូនឃើញកំណាព្យមួយនោះដែរ ?
- ថីមិនឃើញ ថែមទាំងទន្ទេញចាំមាត់ទៀតផង ។
- ហើយអូនមានដឹងទេ ថានរណាគេសរសេរអោយអូន ?

ចរណៃនៀលលើពូក រួចហើយច្រត់ចង្កាសម្លឹងមុខស្វាមី បន្ទាប់មក ក៏សើចកខឹកដាក់គេបន្តទៀត :

- អ្នកសរសេរម្នាក់ហ្នឹង ឈ្មោះលោកដុកទ័រ សួន វិចិត្រ...
- អូហ្វ៎! ស្គាល់ដល់ត្រកូលរបស់គេទៀតផង ។
- មានទៅពិបាកអី ណៃទៅហើយ ! !
- នេះ អូនធ្លាប់លួចតាមដានបងដែរ ព្រលឹងមាសបង ?
- ខុសហើយ ណៃមិនបានតាមដានបងទេ គឺតាមដានតែចោរដែល លួចដូរសៀវភៅរបស់អូននោះតើហ៏ ?
- ថាម៉េច ? ម៉េចក៏អូនដឹងថាបងលួចដូរសៀវភៅរបស់អូនដែរ ?
- ថីមិនដឹង ! ហើយចុះបងមានទុកសៀវភៅដែលបងលួចដូរយក ពីអូនទៅ កាលនោះទេ ?
- មាន ! បងទុកនៅទីនេះ ។

វិចិត្រក៏ស្ទុះទៅបើកទូសៀវភៅយកក្បាលនោះចេញមក ។

- ហើយបងមានដែលយកសៀវភៅមកបើកអានទំព័រខាងក្នុងទេ ពេលដែលបងបានលួចដូរគ្នារួចហើយ ? (ចរណៃសួរ)

CHANBOKEO.COM

- អត់ទេ! បងគ្រាន់តែបើកមើលលេងត្រួសៗ កំនររអផ្សុកនៅថ្ងៃ បុណ្យចូលឆ្នាំនោះ រួចហើយក៏ទុកមកក្នុងទូសៀវភៅចោល មិន ដែលបានអានទៀតទេ ។
- ពុទ្ធោ ស្រេចបាត់! (ធិតាយកសៀវភៅនោះគ្របមុខនាង)
- ស្រេច ? ស្រេចរឿងអ្វីទៅអូនណៃ ?
- គឺព្រោះចោរម្នាក់នោះ គាត់ភ្លេចបើកអានកំណាព្យ ដែលខ្ញុំបាន សរសេរលើសៀវភៅរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីចំណាំដូចគ្នាដែរ ។ បើមិន អញ្ចឹងទេ ធ្វើម៉េចនឹងណៃបានដឹងថាមានចោរលួចដូរសៀវភៅ ?
- អូហ៎ មែនហ្មែស ? អូនឯងគិតវែងឆ្ងាយដល់ម្លឹងផង ?

វិចិត្រភ្ញាក់ក្រញាងតែម្តង ។ គេក៏ស្រវាសៀវភៅនោះពីដៃ ភរិយា មកបើកមើលចុះមើលឡើង :
- នៅឯណា ? ម៉េចមិនឃើញ មានស្អីនៅក្នុងហ្នឹងអញ្ចឹង ?
- ពុទ្ធោ! មនុស្សមិនដែលធ្វើចោរ ធ្វើម្តង ឆ្គងដូច្នេះឯង! យ៉ាប់ ណាស់ បងឯងនេះ ។

ធិតាសើចកខឹក ហើយក៏ចាប់សៀវភៅនោះពីដៃស្វាមីមកវិញ រួចក៏បើកទំព័រលេខ១០០ ហុចអោយទៅវិចិត្រអានភ្លាម :
- នេះនែ៎! របស់សំខាន់យ៉ាងហ្នឹង កោតតែបងចេះរំលងកើត!
- អូនមានសរសេរអ្វីនៅខាងក្នុងសៀវភៅដែរហ្មែ៎ស ?

វិចិត្រធ្វើភាំង កាលបើឃើញភរិយាស្គាល់សៀវភៅនោះ ជាង រូបនាយដែលថែរក្សាទុកដាក់វាច្រើនឆ្នាំមកហើយ ។ គេទទួលយក មកអានភ្លាម ស្រាប់តែប្រទះឃើញកូនកំណាព្យតូចមួយសរសេរលើ ទំព័រទំនេរ មានសេចក្តីថា :

ស្នាមញញឹម

ឱ ! ស្នាមញញឹមលើភក្ត្រា សមកែវនេត្រាភ្លឺផ្លេកក្រៃ
ឃើញភ្លាមជំពាក់ជាប់និស្ស័យ លង់ស្នេហ៍ប្រុសថ្លៃម្ចាស់វរមិត្រ ។
ឱ ! ស្នាមញញឹមដ៏សៃមស្រស់ មន្តស្នេហ៍ហើរហោះខាបដួងចិត្ត
ឆក់យកបេះដូងម៉ុំមាសស្និទ្ធ ឲ្យលង់ផ្តេកផ្តិតស្នាមញញឹម ។
តើថ្ងៃស្អែកនេះស្រស់ធិតា នឹងមានវាសនាគួរសង្ឃឹម
បានយល់ទៀតទេភក្ត្រប៉ប្រិម នាំស្នាមញញឹមល្អមង្គល...
តើយើងជួបគ្នាទៀតទេ ? ថ្ងៃណា ?
ហត្ថលេខា : ចរណៃ

CHANBOKEO.COM

គ្រាន់តែអានចប់ វិចិត្រញញឹមឡើងដោយត្រេកអរកខិបកខុប ហើយចាប់ប្រពន្ធថើបខ្សឹតៗ ម្តងហើយម្តងទៀត មិនព្រមលែង សោះ ហាក់ដូចជាគេរំភើបចិត្តណាស់ ទប់មិនបាន កាលបើបាន អានហើយយល់អត្ថន័យរបស់កំណាព្យនោះភ្លាម :

- កាលនោះ អូនលួចសរសេរកំណាព្យនោះផ្ញើអោយបងមែនទេ ? - កាលនៅថ្ងៃចូលឆ្នាំនោះ តើអូនសរសេរកំណាព្យផ្ញើបុរសណាមួយ ទៅហ្ន៎ ដែលនៅអង្គុយក្បែរណៃ មួយថ្ងៃវាស់ល្ងាច មិនព្រមងើប ដើរទៅណាមកណាសោះ ឃើញតែគេលួចចោលកន្ទុយភ្នែក រួច ហើយឃើញតែលួចញញឹមពព្រាយដាក់ណៃអត់ឈប់... ?

វិចិត្រយកដៃបូតច្រមុះភរិយាដោយរំភើបចិត្ត :

- មុខនេះខូចណាស់តើហ៎ លួចផ្ញើសារ មិនឲ្យគេដឹងខ្លួនអ្វីបន្តិច ។
- បើអោយដឹងមុនទៅ ក្រែងគេផ្អើលរត់បាត់ ឈប់អង្គុយជិតណៃ ខ្លាចណៃវង្វេងរកស្នាមញញឹមដ៏ស្រស់មួយនោះរកមិនឃើញទៀត...
- បានន័យថាកាលនោះអូនក៏លួចចាប់អារម្មណ៍ពីបងដែរមែនទេ ?
- បើណៃមិនបានចាប់អារម្មណ៍លើគេ ធ្វើម៉េចនឹងតាមដានដឹងថា នរណាគេជាអ្នកលួចដូរសៀវភៅរបស់អូន ? តើគេឈ្មោះអី នៅ ឯណា ? ធ្វើការអីដែរទៅ ?
- ណៃតាមដានល្អិតល្អន់ដល់ហើយហ្ន៎! បងកុំអោយតែដឹងខ្លួនអ្វី បន្តិច! ការពិតវិញនោះ គឺបងបានលួចប្រតិពទ្ធ័លើរូបអូនខ្លាំង ណាស់ ហើយលួចនឹកអូនជានិច្ចតែក្នុងចិត្តម្នាក់ឯង ។ រាល់ថ្ងៃ បង ទៅឈរលបមើលអូននៅផ្ទះមិនដែលខានទេព្រោះបងនឹក... ប៉ុន្តែ ហេតុអ្វីកាលនោះ ម្តេចក៏អូនព្រងើយមិនមើលមុខបងម្តងណា សោះអញ្ចឹង ?
- គឺអូនខ្មាសបងនោះអី...! នរណាគេទៅហ៊ានសម្លឹងមើលប្រុស កម្លោះចំៗវិញនោះ លោកអើយ... ជាពិសេស ចំពោះបុរសដែល យើងកំពុងលួចចាប់អារម្មណ៍ដែរនោះ... ? គ្រាន់តែគេដើរក្បែរៗ អូនភ័យញ័រខ្លួន ទប់មិនជាប់ទៅហើយ ។

វិចិត្រអង្អែលខ្នងភរិយាថ្នមៗ :

- ស្តាយណាស់ កាលនោះ មិនគួរណាបងធ្វើអោយឆ្លោយការសោះ កុំអីយើងបានជួបគ្នាដោយល្អទៅហើយ មិនពិបាកព្រាត់គ្នាដល់ទៅ ជាងប្រាំឆ្នាំ.... ខាតពេលវេលាដ៏មានតម្លៃរបស់យើងអស់ ។
- ណៃមិនបន្ទោសបងតែម្នាក់ឯងទេ ។ រឿងនោះក៏មកពីភក្តីខ្លះៗ ដែរ ។ តែពេលនេះ រឿងរ៉ាវបានកន្លងទៅហើយ ។ ណៃលែងយក

CHANBOKFO.COM

មកទុកក្នុងចិត្តទៀតហើយ យើងនៅសល់តែរឿងល្អៗតែប៉ុណ្ណោះ !

បន្តិចមក វិចិត្រដាក់កេសាកើយលើភ្លៅភរិយាហើយស្រដីថា :

- អូនដឹងទេ ថានៅរាត្រីមានព្យុះសង្ឃរាធំនោះ ហេតុអ្វីបងជ្រើស
រើសផ្ទះរបស់អូន ដើម្បីសុំចូលជ្រកភ្លៀង ?
- បងចូល... សាកមើលក្រែងលោជួបអូន មែនទេ ?
- មែនហើយអូន! ព្រោះម្ចាស់បេះដូងរបស់បងធ្លាប់រស់នៅផ្ទះ មួយនោះ
កាលបើឃើញភ្លើងបើកភ្លឺៗ បងក៏ប្រថុយចូលទៅ ។
- លុះដល់ជួបហើយ ក៏....
- ប្រញាប់ទាក់ទងតែម្តង មិនបណ្តោយអោយរបូតទៀតទេ! លើក នេះ
បើបងមិនរហ័សដៃរហ័សជើងទេ ខ្លាចគេរត់ចោលបងបាត់ ស្រមោលម្តងទៀត ។
ពេលនោះជីវិតបងច្បាស់ជាអស់ន័យហើយ..
- ថៃដន្យ យើងក៏ជួបគ្នា...
- ប៉ុន្តែ អូននៅតែមានកិរិយាតោះតើយនឹងបងដដែល ។
- គេជាមនុស្សប្រុសចម្លែកម្នាក់ ដែលអូនស្គាល់មិនច្បាស់ តើឲ្យ អូនចេញមុខរាក់ទាក់ប៉ុនណាទៅ
ជាពិសេសនៅពេលយប់ផង នោះ ? ចុះបើគេមានគំនិតមិនល្អ... ណែមិនស៊យទៅហើយទេហ៍ ?
- បើមិនទុកចិត្ត ហេតុអ្វីក៏បណ្តោយអោយគេស្នាក់នៅផ្ទះរបស់អូន ដល់ទៅមួយយប់ទាល់ភ្លឺ ?
- គឺសាកចិត្តនោះអី! ណែមិនទទួលទេ បើសង្ហាតែរូបសម្បត្តិ ប៉ុន្តែខ្វះទឹកចិត្តនិងភាពថ្លៃថ្នូរ ។
- សំណាងល្អ នៅលើកថ្មីនោះ បងឈប់ហ៊ានលូកថ្លើមអូនហើយ
ខ្លាចទទួលលទ្ធផលអវិជ្ជមានដូចកាលលើកទីមួយទៀត...
- អូហ៍... បងដឹងខ្លួនដែរ ?
- ដឹងហើយយល់ច្បាស់ណាស់ ព្រោះបងបានធ្វើអោយជីវិតរបស់
បងបានធ្លាក់ក្នុងនរកងងឹតអស់យូរឆ្នាំ ។ ការពិត ការប្រព្រឹត្តអំពើ អ្វីៗដោយខ្វះការពិចារណា
ខ្វះសតិហើយ វាតែងតែផ្តល់លទ្ធផល អវិជ្ជមានលើខ្លួនយើង ដែលជាអ្នកប្រព្រឹត្តជានិច្ច ។
កាលនោះ បងបានធ្វើអោយអូនឈឺចាប់... បងវិញក៏ទទួលការឈឺចាប់មិនតិច ជាងអូនទេ
ព្រោះអំពើរបស់បងបានធ្វើអោយរូបអូនចាកចេញទៅ យ៉ាងទាន់ហន់ ។
បងនឹកអាមាសចំពោះអំពើមិនគប្បីរបស់ខ្លួនឯង រកអ្វីប្រៀបស្មើមិនបានទេ ។

CHIANBOKEO.COM

- អញ្ចឹងតើហ៎ បានជាដំណើរចូលមកទាក់ទងជាមួយណោលើកនេះ
មានរសជាតិផ្អែមល្ហែមស្អិតល្មួតតែម្តង ។
- គឺបងចង់សងជំងឺចិត្តជូនអូនវិញនោះអី ជំនួសពេលប្រាំឆ្នាំដែល
យើងបានទទួលឈឺចាប់ក្នុងចិត្តទាំងពីរនាក់ ។
- ខំយកចិត្តណោដល់ហើយហ្ន៎!...
- គេជាម្ចាស់បេះដូងរបស់បងទៅហើយ! បើបងមិនថ្នាក់ថ្នមគេ
តើអោយបងទៅថ្នាក់ថ្នមនរណាវិញទៅ ? ជាពិសេសកាលបើនឹង
ថាគេជាម្តាយរបស់កូនប្រុសបងទៀត តើនរណាម្នាក់ទៅដែលមិន
រំភើបញាប់ញ័ររន្ធត់ក្នុងចិត្តនោះ ?
- អូហ៎..! បងនឹងដែរ ថាភក្ត្រាជាកូនរបស់បង ?
- នឹង! ហើយយល់ស្ថានការណ៍ តាំងពីមុនពេលអូននិយាយរឿង អូនប្រាប់បងទៅទៀត
គឺ...នឹងតាំងតែពីរាត្រីដែលបងប្រទះភក្ត្រា
លើកដំបូងនៅផ្ទះរបស់អូននារាត្រីមួយនោះមកម្ល៉េះទើបបងប្រញិប ប្រញាប់
សុំអូនរៀបការមិនទុកពេលអោយអូនគិតយូរទេ ។ ម្យ៉ាង ទៀត
បងក៏ធ្លាប់បានជួបភក្ត្រាជាច្រើនដងនៅសួនយុវ័ន ហើយគេ ធ្លាប់ហៅបងថា "ប៉ា" ថែមទៀតផង!
បងចេះតែមានប្រផ្នូលនៅក្នុង ចិត្តតាំងពីថ្ងៃនោះមកម្ល៉េះ ។ អូនណោដឹងទេ នោះគឺឈាមកំពុង
រត់រកឈាមវិញណាំអូន... ជានិស្ស័យដែលនាំឲ្យយើងឲ្យជួបគ្នាវិញ
ចរណោញញឹមឡើង បន្ទាប់មកក៏វាចាថា :
- អញ្ចឹងបងស្រលាញ់តែភក្ត្រាទេ ? ចុះកូនរបស់ខ្ញុំពីរនាក់ទៀត ?
- អ្នកណាថាបងស្រលាញ់តែភក្ត្រាម្នាក់ ? ការពិត សេចក្តី
ស្រលាញ់របស់បងមានទំហំធំធេងណាស់! កុំថាត្រឹមតែកូនពីរកូនបី
កូនម៉ាឡូក៏បងទទួលបានដែរណាំអូន ។
- បងចិត្តទូលាយដល់ម្លឹងផងហ្ន៎ស ?
វិចិត្រចាប់ដៃភរិយាមកថើប ហើយឆ្លើយបន្តថា :
- អូននឹងទេ... បុរសម្នាក់ដែលគេមិនដែលស្គាល់បងសោះ តែគេ អាចអភ័យទោសអោយបងបាន
ព្រមទាំងបានចិញ្ចឹមរក្សាកូនប្រុស របស់បង ផ្តល់កត្តិយសដល់ប្រពន្ធរបស់បងយ៉ាងពេញមុខ...
រឿង អ្វីដែលបងសងគុណគេវិញ ដោយប្រពៃមិនបាន ?

- ចុះចំពោះស្រីម៉ៅវិញនោះ ?
- នាងម៉ៅជាក្មេងដែលគួរអោយអាណិត ព្រោះគ្មានខ្វះការកក់ក្ដៅ នៅក្នុងគ្រួសារដើមរបស់គេ ។ កាលបើគ្រួសាររបស់យើងនេះមាន សុភមង្គលរមនាដល់ម្លឹងទៅហើយ រឿងអ្វីដែលយើងចែករំលែក សេចក្ដីសុខរបស់យើងដល់រូបគេមិនបានដែរនោះ ?
- ចិត្តថ្លើមរបស់បងពិតជាទូលំទូលាយមែន ។ ណៃសូមអរគុណ ចំពោះទឹកចិត្តដ៏ថ្លៃថ្លានេះ ។ កាលមុន ណៃគិតថា ឪពុករបស់ភក្ត្រា ជាមនុស្សពាលហើយតែងតែលួចសំរក់ទឹកភ្នែកអាណិតកូន ។ ប៉ុន្តែ ពេលនេះ ទឹកភ្នែកដែលធ្លាប់ស្រក់ដោយក្ដីអាណិត បានក្លាយជា តំណក់ទឹកភ្នែកនៃការរំភើបចិត្ត ដែលគេមានសំណាងបានមកជួប ឪពុករបស់គេវិញ ហើយថែមទាំងជាឪពុកដ៏ល្អទៀតផង ថ្វីបើ កាលនោះភក្ត្រាមិនបានកើតមកពីសេចក្ដីស្រលាញ់ក៏ដោយ ។
- នរណាថាគេមិនបានកើតមកដោយក្ដីស្រលាញ់ ? ការពិតភក្ត្រាគឺ ជាតំណាក់ឈាមនៃក្ដីស្រលាញ់និងក្ដីរំភើប ដែលបងមានចំពោះរូប អូនបំផុត... ថ្វីបើពេលនោះ បងដើរផ្លូវកាត់បន្តិចមែន...
- ឆ្លៀតឱកាសបង្ហាញសេចក្ដីស្រលាញ់ដោយវិធីបែបនោះ វាធ្វើឲ្យ យើងឈឺចាប់ណាស់... បងដឹងទេ ?
- បាទ! បងដឹងហើយយល់ច្បាស់ទៀតផង ។ នេះជាមេរៀនជីវិត ដ៏ធំធេងមួយដែលបងត្រូវតែចងចាំ... ចាប់ពីថ្ងៃនេះទៅ បងសន្យា ថាមិនដើរផ្លូវកាត់បែបនេះទៀតទេ... ព្រោះបងខ្លាចត្រូវធ្លាក់នរក ទាំងរស់ដូចកាលពីលើកមុនទៀត ។

ចរណៃញញឹមហើយយកដៃអង្អែលដើមទ្រូងស្វាមី :

- អរគុណបងណាស់ នូវការផ្លាស់ប្ដូរជាថ្មី ហើយសូមអរគុណ ចំពោះ សុភមង្គលដ៏ថ្លៃថ្លា ដែលបងប្រគល់មកក្រុមគ្រួសាររបស់ យើងនៅពេលនេះនិងរហូតតរៀងទៅ ។

វិចិត្រញញឹមឡើងដោយដួងចិត្តត្រជាក់ក្សេមក្សាន្ត :

- បងសប្បាយចិត្តឥតឧបមាដែលយើងបានជជែកគ្នាថ្ងៃនេះ ហើយ បានដឹងជាក់ច្បាស់នូវជំរៅចិត្តរបស់យើងចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមក.. ថ្វីបើយើងបានបែកគ្នាអស់ជាងប្រាំឆ្នាំពិតមែន តែយើងនៅសល់ ពេលវេលាច្រើនបំផុតក្នុងជីវិត

CHANBOKEO.COM

ចាប់ពីពេលនេះតទៅ សំរាប់សាង សេចក្តីសុខរបស់យើងសាជាថ្មី ដើម្បីជាម្លប់ត្រជាក់ដល់កូនរបស់ យើងទាំងអស់គ្រប់គ្នាណា៎អូន ។

គូស្នេហ៍ទាំងពីរស្រវាត្រកងគ្នាឡើង ដោយក្តីស្នេហាចំពោះគ្នា ទៅវិញទៅមក យ៉ាងជ្រាលជ្រៅឥតព្រំដែន ។

ស្អែកឡើង នៅព្រះវិហារវត្តកណ្តាល...

វិចិត្រនិងចរណៃនាំកូនទាំងបី ទៅអុជធូបថ្វាយបង្គំព្រះអង្គនៅ ក្នុងវិហារ ។ គេបែរមើលមុខភរិយាហើយពោលថា :

- ណៃ! បងបានប្រទះស្នាមញញឹមដ៏ស្រស់មួយ នៅលើថ្ពាល់ខួច មួយគូ នាបរិវេណវត្តកណ្តាលនោះ នៅថ្ងៃបុណ្យចូលឆ្នាំ ហើយនៅ ពេលដែលបងបានព្រាត់ស្នាមញញឹមនោះទៅ បងតែងតែមកបែ បន់ សុំអោយពុទ្ធបារមីសក្តិសិទ្ធិជួយណែនាំផ្លូវអោយបងបានជួប ស្នាមញញឹមនោះ សាជាថ្មី ។ ពេលនេះ បងក៏បានជួបវិញដូច ប្រាថ្នារបស់បងហើយ គឺព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានសេចក្តីសុខយ៉ាង ពេញលេញបំផុតមកជីវិតរបស់បង ។ បងពិតជារំភើបណាស់ នឹង ពាក្យអ្វីមកថ្លែងអោយសមស្មើមិនបានឡើយ ។

- ពេលនេះ ចរណៃកំពុងទទួលសុភមង្គលយ៉ាងកក់ក្តៅ ពីស្វាមីជា ទីស្រលាញ់ ។ អូនគិតថាព្រះលោកបានដឹកដៃអូនឲ្យមកជួបបងវិញ តាមបំណន់របស់បង ត្បិតព្រះអង្គបានឈ្វេងយល់ថា បងស្រលាញ់ អូនដោយចិត្តបរិសុទ្ធ គ្មានភាពឫស្យាប្រទុស្តរាយនៅក្នុងចិត្ត ថ្វីបើ វេលាមួយនោះបងបានប្រព្រឹត្តមិនប្រពៃក៏ដោយ ។ អូនវិញក៏រំភើប ចិត្តដូចគ្នាដែលយើងមានឱកាសកែឆ្នៃកំហុសអតីតកាលហើយ បែរ មកសាងសុភមង្គលយ៉ាងរមនា ជាម្លប់ត្រជាក់ដល់កូនគ្រប់គ្នាទាំង អស់...នេះជាភព្វវាសនាយ៉ាងឧត្តង្គឧត្តមរបស់យើងហើយណា៎បង!

វិចិត្រកាន់ដៃភរិយាអង្អែលថ្នមៗ :

- អរគុណណាស់ភរិយាសម្លាញ់ ដែលផ្តល់នូវទឹកចិត្តដ៏ទន់ភ្លន់មក បងវិញ ។ សូមអោយយើងបានរួមរស់ជាមួយគ្នា លុះចាស់ព្រឹទ្ធ ចាស់ព្រេងណា៎អូន!

- ចា៎ស! យើងនឹងស្រលាញ់គ្នា ថែរក្សាគ្នា ដោយចិត្តស្មោះស្មគ្រ័ ភក្តីបំផុត លុះលង់អវសាននៃជីវិតរបស់យើង ។

CHIANBOKEO.COM

00000 **ចប់ដោយបរិបូរណ៍** *00000*

000000000000

CHANBOKEO . COM

វាចាចុងក្រោយ

- ការប្រព្រឹត្តភ្លើតភ្លើនដោយការខ្វះសតិ មិនត្រឹមតែនាំទុក្ខដល់អ្នកដទៃទេ គឺនាំទុក្ខដល់ជីវិត របស់ខ្លួនឯងថែមទៀតផង ។
- ការកែប្រែមារយាទពីយង់ឃ្នងទៅជាមនុស្សល្អ សម្រេចនៅលើបុគ្គលសាម៉ីខ្លួនថា តើគេនឹង កែប្រែរូបគេសំរាប់នរណាដែរ? បើគេកែប្រែសំរាប់តម្រូវចិត្តអ្នកដទៃ នោះគឺជាការកែប្រែ ក្លែងក្លាយ ព្រោះបើអត់ពីអ្នកដទៃនោះទៅ គេនឹងក្លាយជាមនុស្សយង់ឃ្នងដូចដើមវិញ ។ តែបើគេកែប្រែដើម្បីអោយខ្លួនគេល្អ មិនមែនដើម្បីអ្នកដទៃ នោះទើបជាការកែប្រែពិត ប្រាកដ ព្រោះថា ទោះបីគេទៅដល់ទីណា នៅជាមួយនរណា គេនៅតែជាមនុស្សល្អជានិច្ច រៀងរហូតទៅ ។
- បើសិនជាឪពុកម្តាយថែរក្សាកូនដោយក្តីស្រលាញ់និងភាពកក់ក្តៅ នោះកូនចៅនឹងចងចាំ ជានិច្ចនៅក្នុងជំរៅចិត្តរបស់គេ នូវមេត្តាធម៌ដែលគេធ្លាប់បានទទួលហើយពីឪពុកម្តាយ ហើយ គេនឹងទៅសំដែងកតញ្ញូចំពោះអ្នកមានគុណវិញមិនខាន ដោយមិនបាច់មានការរំលឹក ឬការ បង្ខំចិត្តពីនរណាឡើយ ។ តែបើគេទទួលតែការឈឺចាប់និង ការគម្រាមកំហែងដោយអំពើ ហឹង្សារបស់ឪពុកម្តាយ កូន១នឹងខ្លាចរអាហើយតូចចិត្តបំផុត ។ គេប្រាកដជាមិនហ៊ានវិលវិញ មកឃើញស្ថានភាពបែបនោះសាជាថ្មីទៀតទេ ព្រោះគេដឹងថាបេះដូងរបស់គេនឹងទទួលនូវការ ឈឺចាប់សាជាថ្មីម្តងទៀត ពេលគេប្រទះមុខឪពុកម្តាយដែលមិនព្រមកែមារយាទ ។
- មនុស្សយើងខ្លះមានកំហុសហើយ ចេះតែធ្វើខុសតទៅទៀត រួចក៏ចេះតែវង្វេងឆ្ងាយទៅ១ ព្រោះគេកំពុងតែដើរបែរមុខទៅទិសងងិត មើលមិនឃើញពន្លឺដែលនៅក្រោយខ្នង មិនអាច រកផ្លូវត្រលប់បែរក្រោយអោយឃើញពន្លឺបាន ។ មានតែអ្នកនៅខាងភ្លឺប៉ុណ្ណោះទេដែលអាច លូកដៃទៅគោះខ្នងអ្នកដែលបែរមុខទៅភពងងិត ជួយដាស់ បំភ្លឺស្មារតី អោយគេភ្ញាក់ខ្លួន ស្វាងពីការលង់ជ្រៅក្នុងភាពងងិត ហើយបែរក្រោយមករកពន្លឺវិញ ។
- ទោះពាក់មាសស្រោចខ្លួនយ៉ាងណា ក៏មាសមិនអាចស្រោបជិតនូវគំនិត គិតល្អក់កករ របស់បុគ្គលនោះបានដែរ ។
- សុភមង្គល ស្ថិតនៅលើការសំរេចចិត្តរវាងបុគ្គលមនុស្សពីរនាក់ដែលស្រឡាញ់គ្នា ហើយ ដែលចេះទទួលខុសត្រូវលើជីវិតរបស់ខ្លួនឯង ។ សេចក្តីស្នេហាតែម្យ៉ាង មិនអាចបណ្តុះ សុភមង្គលបានឡើយ កាលបើរូបយើងមិនចេះទទួលខុសត្រូវ ហើយការសមរម្យទៀតសោត ក៏មិនមែនស្ថិតនៅលើភ្នែកញាតិតែម្យ៉ាងនោះដែរ បើសិនជាញាតិទាំងឡាយនោះជាមនុស្ស ដែលប្រកបដោយគំនិតអគតិពេញខ្លួន ខ្វះសេចក្តីថ្លៃថ្នូរ សូម្បីតែការគិតល្អចំពោះញាតិផង ។
- អ្នកដែលខ្វះជំនឿចិត្តលើខ្លួនឯងតែងពឹងផ្អែកលើការវាយតម្លៃពីសង្គម អោយគេកាត់តម្លៃ ជីវិតយើងថាគួរធ្វើដូចម្តេចអោយសមរម្យ ។ តែចំពោះបុគ្គលដែលមានជំនឿមុតមាំលើខ្លួនឯង និងជឿលើសច្ចភាព នោះគេមិនខ្លាចសង្គមសើចចំអកទេ ហើយសង្គមក៏មិនហ៊ានសើច ចំអកអោយគេវិញដែរ ព្រោះបុគ្គលនោះមានគុណសម្បត្តិបរិបូរណ៍រួចទៅហើយ ។
- តើអំពើហឹង្សាបំផ្លាញក្រុមគ្រួសារយើងយ៉ាងណាខ្លះ? ហើយតើខ្លួនយើងដែលជាអ្នក ប្រព្រឹត្តអំពើហឹង្សានោះ បានទទួលជោគជ័យ មានសុភមង្គលក្នុងជីវិតដែរឬទេ បន្ទាប់ពីបាន ប្រព្រឹត្តអំពើហឹង្សាទៅលើអ្នកដទៃ ឬវត្ថុអ្វី១ជុំវិញខ្លួនរួចហើយ?
- ពេលជីវិតរបស់យើងកំពុងស្រកស្រុតកម្លាំងចិត្ត យើងត្រូវតែស្វែងរកមធ្យោបាយសំរាប់ ជួយលើកកម្លាំងចិត្តខ្លួនឡើង ។ យើងមិនមែនរស់នៅលើលោកនេះតែម្នាក់ឯងទេ ហើយយើង ក៏មិនមែនជាមនុស្សដែលអភ័ព្វជាងគេលើលោកនេះតែម្នាក់ឯងដែរ ។ ការធ្វើអត្តឃាដបញ្ចប់ ជីវិតរបស់ខ្លួនឯងមិនមែនជាការដោះស្រាយបញ្ហាឡើយ ។ ការពិត ការធ្វើអត្តឃាដជាការចង បញ្ហា ពង្រីកសេចក្តីទុក្ខសោកអោយកាន់តែធំឡើង ធ្ងន់ឡើង ទម្លាក់ទៅលើអ្នកដែលរស់នៅ ជុំវិញខ្លួនរបស់យើង អោយគេជួយរែកទុក្ខជំនួសយើង នៅពេលយើងស្លាប់ទៅនោះទេវិញ ទេតើហ៎ ។ ហេតុនេះហើយ យើងត្រូវតែរឹងប៉ឹង ត្រូវតែរស់ ហើយរស់ដោយល្អបំផុត សំរាប់ បុគ្គលទាំងអស់ដែលស្រលាញ់យើងគ្រប់គ្នា ហើយយើងត្រូវសម្លឹងទៅមុខ ដើម្បីសាងក្តី សង្ឃឹមសាជាថ្មី ។ ព្រះអាទិត្យមិនចេះតែលិចរហូតទេ យ៉ាងណាមិញ ជីវិតមនុស្សក៏ដូចគ្នាដែរ គឺមិនដែលលិចលង់ងងិតសូន្យរហូតទៅឡើយ ។ ថ្ងៃណាមួយ ជីវិតនឹងភ្លឺស្វាងឡើងវិញជា មិនខាន ។

អ្នកស្រីកែវចន្ទ័បូរណ៍
អ្នកនិពន្ធ

CHANBOKEO.COM